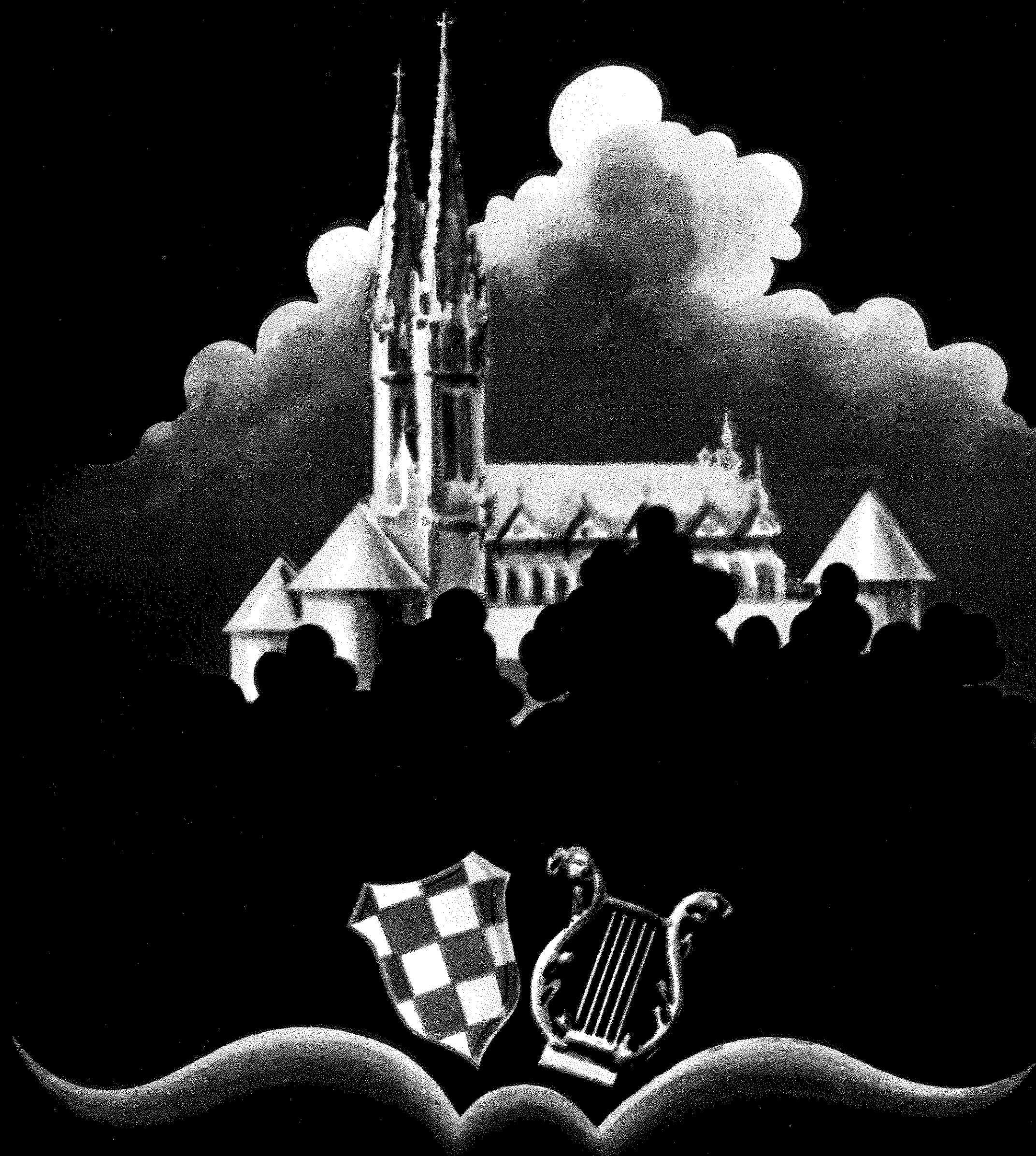
Hrvatski Crkveni Kantual

HRVATSKI CRKVENI KANTUAL

IZDALO
GLAZBENO-PJEVAČKO DRUŠTVO
»VIJENAC«
U NADBISKUPSKOM BOGOSLOVSKOM SJEMENIŠTU
U ZAGREBU

1934

JUGOSLOVANSKA TISKARNA U LJUBLJANI

Nrus 2302.

Ordinariatus Archi Dioecesis Zagrebiensis.

Nihil obstat.

Dr. Carolus Hren,
censor.

Imprimatur.

Dr. Franciscus Salis, m. pr.
Episcopus Auxiliarius, Vicarius Generalis.

Zagreb, 7. IV. 1934.

Naslovna strana izrađena je po nacrtu g. Vlad. Kirina.

PREDGOVOR

Velika cecilijanska ideja, koju je snažno pokrenuo Pio X. sa svojim Motuproprijem, danas je već raširena po čitavom kulturnom svijetu. Ono što su vjekovi popustili i skrivili, opet je uskrsnula riječ velikoga Pape. On je naglasio, da crkvena glazba ima zajednički cilj sa svetom liturgijom, a taj jest slava Božja i izgrađivanje vjernika. Budući da crkvena glazba ima tako uzvišenu svrhu i vezu s najsvetijim činima svete vjere nužno je, da ona bude prodahnuta onim duhom, koji će najbolje pomoći čovjeka u služenju Božjemu Veličanstvu. Sve dakle — i tekst i forma — mora odgovarati liturgijskoj akciji i onim čuvstvima kojima se izražava jedinstvena svijest iskrene vjere, ljubavi i klanjanja. Drugim riječima, glazbena umjetnost mora potpuno odgovarati onoj zadaći, zbog koje je ona i uzeta u crkveno bogoslužje. Pio X. i Pio XI. s potpunim pravom ističu, da ovoj važnoj ulozi svete glazbe najbolje odgovara gregorijanski koral. On je posvećen starinom, on je pun molitve — a takva mora biti sva crkvena glazba — on nadalje s umjetničkog stanovišta posjeduje nenatkriljivi način muzičkog izražavanja. Konačno, on je uzakonjeni oblik službenog crkvenog pjevanja. I polifonija, osobito klasična, lijepo odgovara svrsi crkvene glazbe. Dakako da se kod nje traži veći umjetnički odgoj i pripravljeno tlo.

Pučka narodna pjesma imade također svoje mjesto u crkvenom pjevanju. Ne doduše u najsvečanijoj službi, kad je propisan službeni tekst, kojim se služi cijela crkva. No ipak ima mnogo momenata kod službenih čina, kad možemo našim jezikom i našim melodijama izraziti svoja pobožna čuvstva i osjećaje srca. Jasno je, da se ni ova pjesma ne smije ni sadržajem ni muzičkim oblikom udaljivati od onog smjera, koji traži od nje svetost Božjega hrama.

Naš »Vijenac«, koji je od uvijek bio najoduševljeniji pobornik cecilijanske ideje, vazda je imao pred očima taj uzvišeni cilj. Njegova deviza bila je uvijek: širiti u narod svetu i lijepu pjesmu. Svjedoči to i »Hrvatska crkvena pjesmarica« u kojoj su oživljene stare naše crkvene popijevke i solidne moderne kompozicije naših skladatelja, koje odišu crkvenim i narodnim duhom. »Vijenac« je izdao tu pjesmaricu slaveći svoju 80-godišnjicu. — A sada, u oči svoje stote godišnjice, »Vijenac« izlazi evo s jednim velikim i reprezentativnim djelom. U njemu se sastala naša starina i moderni stil, strogo liturgijska pjesma i pučka popijevka.

Stogodišnje iskustvo, 30-godišnje nastojanje »Svete Cecilije«, mišljenja naših najboljih stručnjaka vodili su nas kod izdavanja ovog KANTUALA.

Diktirala nam ga je i velika potreba, da se našem narodu i našim pjevačkim zborovima dade već jednom dostojna zbirka crkvenih pjesama, koje će tekstom i melodijom najbolje odgovarati i željama i odredbama svete Crkve.

Tako smo se eto odlučili — iako u doba teških materijalnih kriza — da uz pomoć Božju, makar i uz velike žrtve ipak ostvarimo našu namisao. U ovom KANTUALU otstupili smo u mnogočem od dosadašnjeg Kantuala. Otstranili smo takve pjesme, koje ne odgovaraju crkvenom i narodnom duhu. Na temelju ankete, koja je izašla u »Sv. Ceciliji«, nastojali smo tako urediti ovo izdanje, da budu zadovoljni svi i da se u njemu nađu sve glavnije stvari potrebne crkvenom koru kroz čitavu godinu.

Jednu osobitu novost ima ovaj KANTUAL. Stavili smo u njega mnoge liturgijske tekstove (zborni recitativi ili čisti koral) i pouke te uvrstili sve važnije i ljepše crkvene himne. Oni su biserpjesme svete liturgije, a razvili su se zapravo iz stare pučke crkvene popijevke.

Ne možemo, a da opet i ovom zgodom ne zahvalimo onima, koji su nam pomogli dobrom riječi i činom kod izdavanja i uređivanja ovog KANTUALA. U prvom redu iskreno zahvaljujemo našim suradnicima: g. Franji Duganu, profesoru Drž. muzičke Akademije u Zagrebu, O. Anzelmu Canjugi, gvardijanu varaždinskih kapucina, preč. g. Filipu Hajdukoviću, ravnatelju kora prvostolne crkve zagrebačke, veleuč. Dr. Dragutinu Knievaldu, sveuč. profesoru, O. Milanu Paveliću i preč. g. Krešimiru Pećnjaku, duhovniku bogoslovnog sjemeništa, koji su utrošili mnogo truda i ljubavi, te upotrijebili

bogato znanje i iskustvo pomažući nam u priredivanju ovog djela. Isto se tako zahvaljujemo preč. g. Janku Barleu, uredniku »Svete Cecilije« i svim drugima a napokon i sjemenišnim poglavarima, koji su nas savjetom u mnogočem potpomagali.

Šaljemo dakle ovaj KANTUAL širom domovine. Neka ga prime naša društva i naš narod onako, kako su primili i našu Pjesmaricu.

U izdanju ovog djela vodila nas je ljubav k sv. Crkvi i hrvatskom narodu i njima posvećujemo ovaj rad. Ufamo se, da će ovaj KANTUAL donijeti mnogo roda i da će po ovim pjesmama u našem rarodu porasti smisao za pravu duhovnu ljepotu. Nijesmo žalili truda ni muke. Na srcu nam je samo, da raste i cvate cecilijanska i liturgijska ideja, i da se lijepom pjesmom duše približe k Bogu, izvoru svake ljepote, te Kristu i Njegovoj nebeskoj Majci.

To želimo mi, to hoće ovaj KANTUAL. Ako nam to uspije mi smo postignuli svoju svrhu i to će biti najljepša proslava stogodišnjeg rada našeg društva.

DAO DOBRI BOG, DA SE TO DOISTA ZBUDE!

U Zagrebu, na dan sv. apostola Petra i Pavla godine 1934.

Glazbeno-pjevačko društvo
»VIJENAC«
u nadb. bogoslov. sjemeništu
U ZAGREBU

Stvarno kazalo.

Alfabetsko kazalo.

Communiones

KRATKA UPUTA

ZBOROVOĐI I ORGULJAŠU

Napisali:

Filip Hajduković
ravnatelj kora
u zagrebačkoj katedrali

Franjo Dugan
profesor i orguljaš
u zagrebačkoj katedrali

Razvitak crkvenog pjevanja.

Kako nas sveopća povijest uči, nema naroda na svijetu, koji ne bi vjerovao u kakvo više biće, koje njim vlada, i to biće zove on Bog. Pošto ljudima nije dostajala samo obična riječ ili govor, da dostojno izraze čuvstva poštovanja prama tom višem biću, stoga su se oni u svečanim i važnijim zgodama posluživali pjesmom kao jačim, svečanijim sredstvom za izražaj svojih misli. Tako i Crkva katolička, kao najveća tvorevina svih vjekova upotrebljava u svom bogoslužju pjesmu, da njom slavi svoga božanskoga utemeljitelja, svoga Boga.

Kad je božanski Spasitelj slavio svoju posljednju večeru s učenicima svojima, blagujući vazmeno janje, i kad je poslije toga kod iste večere utemeljio presveti oltarski sakramenat kao središte svetišta Crkve katoličke, veli sveto pismo da je dao pjesmom hvalu Bogu »Hymno dicto«. Taj se običaj i poslije u crkvi zadržao i dalje se proširivao, kad su se apostoli poslije primića Duha Svetoga razišli po cijelom svijetu osnivajući crkve i crkvene općine.

Već u drugoj polovici prvoga stoljeća, kad je počeo bjesniti progon kršćana, sabirahu se oni u tajna, skromna mjesta (katakombe), te su ondje uz svoje biskupe i svećenike sprovađali cijele noći kod svetih obreda. Povijest crkvena veli, da su oni tamo i pjevali. To nam isto i sami pogani, mučitelji njihovi, svjedoče.

Oni su, pribivajuć svetoj misi, bili s njom tako usko spojeni, te su se smatrali kao pripadni dio cijele liturgije. Oni su odgovarali na svećenikove napjeve. Pjevali su osim toga i laglje napjeve svi zajedno kao na pr. Psalam na pristup (introitus), pa najstariji napjev Kyrie, u drugom stoljeću i Gloria. Prvi su kršćani sa svećenicima obavljali i časoslov (brevijar). U to se vrijeme pjevao svaki dan cijeli časoslov i to u određeno vrijeme, tako na pr. jutrenja (matutin) odmah iza pol noći, a hvale (laudes) iza izlaska sunca. Tomu su svemu pribivali prvi kršćani, te tako moralno i fizički sudjelovali kod svetog čina. Prvi način psalama nije bio kao danas, nego se u najstarije doba pjevalo tako, da se iza svakog drugog reda (verza) opetovao predpjev (antifona). Taj je način pjevanja donio sv. Ignacije mučenik sa istoka početkom drugog stoljeća (P. Kienle str. 101). To je sveti čin (officij), razumije se, silno otegnulo.

Zato se poslije predpjev (antifona) sve manje opetovao, dok nije došlo do današnjeg oblika, da se predpjev pjeva samo na početku i koncu psalma. Najstariji način sačuvao se nam do danas u dva primjera i to na početku »jutarnje« (matutin) »Venite exultemus« i III. noćnici (nocturnu) od Epifanije predpjev »Venite adoremus«.

Tako je trajalo kroz puna tri stoljeća za vrijeme progona. Tek kad je cijela Crkva dobila slobodu, onda je ona počela jače uređivati i svoje bogoslužje. Počele su se graditi velebne crkve, a u njima su se namještali ljudi, koji su se napose imali brinuti za pjevanje kao bitni liturgički dio. Kraj ovakovih crkvi posagradili bi i pjevačke škole za mladež. Iz takovih škola nikli su talentirani i naobraženi mladići, koji su na glazbenom polju, mnogo učinili. Neki skladajući, neki reformirajući, neki su pisali teoretska djela, koja još i danas služe kao podloga proučavanju mnogim učenjacima. Pjevanje toga doba u crkvama zvalo se koral, jer se pjevalo u koru tj. kod oltara (Kienle 32). Glasoviti reformatori na istoku na liturgičkom i glazbenom polju bili su sv. Atanazije i Bazilije te sv. Ivan Zlatousti. Na zapadu pak sv. Ambrozije. Po njemu se je taj pjev nazvao ambrozijanski. U bitnosti je on jednak kao i naš, što se tiče građenja melodija te slobode ritma.

Melodije ambrozijanske liturgije mogle bi se razdijeliti u tri vrste i to: Prva vrst su psalmi, kao najjednostavniji dio melodija. U njima nema tako zvane mediacije tj. u sredini pojedinog retka nema nikakove kadence, već se recituje na istom glasu, a tek konac pojedinog retka zaključuje kadencom jedne sekunde ili terce. Ovaj klon je tako neznatna promjena, da se može reći da pjevanje psalama u ambrozijanskoj liturgiji nije ništa drugo nego neko recitovanje, koje je za psalme upotrebljavao sv. Atanazije, i za to veli sv. Augustin za njega u svojim Ispovijestima (Stražburski kongres 57): Aleksandrijski biskup Atanazije dopustio je svojim pjevačima psalama tako malo kretanja glasova, da je to naličilo više

jednom čitaocu nego pjevaču. Kod nas je ostalo tomu slično čitanje lekcija na pr. u velikom tjednu i nekim dijelovima godine, kada se kod točke pada glasom za čistu quintu. Iz toga se može zaključivati, da je sv. Atanaziju bilo stalo, da na svaki način omogući i sudjelovanje puka u pjevanju psalama. Kako se je pako sv. Ambrozije nalazio u teškom položaju kao mladi biskup, kad je zasjeo na milansku biskupiju, okružen samim krivovjercima arijcima, koji su nikli u Aleksandriji, pa nastojeći, da ih što prije privede u krilo prave vjere, upotrijebio je svakako kao veliko sredstvo za to i onaj jednostavni način pjevanja psalama, jer ih je narod pjevao. Te vjerske prilike djelovale su na sv. biskupa, da je i sam skladao napjeve, koji se zovu hymni. Među hymnima, koji se njemu pripisuju, su sigurno njegovi: Aeterne rerum conditor, Aeterna Christi munera, Deus creator optime, Nunc sancte nobis Spiritus. Za »Te Deum«, koji se njemu pripisuje, sumnja se da je njegov.

Drugi dio je tako zvani pjev pretpjeva (antifona), kako sam već prije spomenuo, koji se je sa svojim tekstom kao refren umetao u prvom početku između pojedinih redaka psalama, a danas samo na početku i koncu psalma. Ti pretpjevi (antifone) bili su također dosta jednostavni, akoprem ih se našlo u britskom muzeju obilatih notama.

Treća vrst pjeva u Ambrozijanskoj liturgiji je nešto posebna tako zvano responsorialno pjevanje. Ima naime u sv. misi dio, koji se zove gradual. To je dio, koji slijedi odmah iza poslanice (epistola). Taj dio sastoji od samih verzikula i responzorija. To su napjevi obično po svojoj melodiji bogati te imadu obilje nota. Te napjeve su obično pjevali solisti, koji su bili tomu vješti, a imali su ujedno i lijepi glas. Pjevač, koji je to pjevao, a i sada pjeva, uspeo bi se na povišeno mjesto za to sagrađeno (ambon). To isto ima i u našoj poznijoj liturgiji. Kako vidimo iz toga, Ambrozijanska liturgija se je sastojala od tri dijela. Prvi dio najjednostavniji način pjevanja psalama je dobila s istoka od sv. Atanazija. Drugi dio pjevanje antifona i antifonalnih napjeva je primila iz Italije, a treći dio tj. napjeve responzora i verzikula u gradualu ponajviše iz tadanje Galikanske liturgije.

No kako su se političke prilike na zapadu razvijale osobito na dvoru franačkih vladara, koji su težili za nekom centralizacijom i u liturgičkom pogledu, te su upravo nemilo nastojali maknuti sa lica zemlje sve osebine ove ili one crkve (liturgije). Tako je učinjen kraj Galikanskoj liturgiji, koja je imala svoga glasovitog zastupnika Venancija Fortunata u 6. stoljeću, skladatelja himana: Vexila regis, Pange lingua, O redemptor, tih bisera koralnih napjeva. Ambrozijanska pak kao najosebujnija liturgija počela je padati otkako je u Rimu kao središtu kulture ustao glasoviti benediktinac, a poslije papa sv. Grgur Veliki u 6. stoljeću. Ona se kao poseban privilegij sačuvala sve do danas u milanskoj nadbiskupiji.

Sv. Grgur Veliki, papa.

Kako se iz prijašnjeg načina pjevanja vidi, liturgički su obredi morali biti jako dugi, jer se toga mnogo više pjevalo, i mnogo ponavljalo na pr. Kyrie, te psalmi, a uz to je i puk pjevao jednostavnije napjeve. Zato je sv. Grgur Veliki, papa, jer se mnogo bavio glazbom i pjevanjem, liturgiju prikratio i uredio, kako o tom piše njegov životopisac đakon Ivan iz 9. stoljeća: multa subtrahens, pauca convertens, nonnulla adjiciens. Što se korala tiče najglasovitija su njegova djela »Sacramentarium gregorianum«. To je skup svih onda pjevanih kršćanskih napjeva, i na temelju te knjige je uređen »Missale romanum«, zatim »Liber antifonarius«, to je skup današnjih introita, ofertorija, komunija i antifona.

Da svojoj želji za koralni pjev dade što više oduška, osnovao je on glasovitu »Scholam cantorum«. U toj školi odgajali su se muškarci i dječaci, koji su dakako imali biti svećenici. Muškarci su bili subđakoni, njih sedam, koji su imali kao odabrani pjevači i svoja posebna imena (Kienle). Drži se, da je dječaka bilo 15—20. Tu školu je sv. papa i dobro dotirao, da se mogla uzdržavati, davši joj nekretnine u zemljištu i u kućama. Od tih mladića tražilo se da budu glazbeni, te da imadu lijepi glas i da prije đakonata znadu dobro pjevati gradualia i druge napjeve iz »sakramentara i liber antifonara«, koji su služili kao naučne knjige u toj školi. Prvi učitelj te škole bio je on sam. U toj školi bilo je dosta mladića, koji su poslije stupili u red sv. Benedikta, te su kao takovi širili pjev sv. Grgura, po njem prozvani gregorijanski koral, po cijelom svijetu. Tu nam je osobiti primjer sv. Augustin (apostol Engleza), koji je sobom ponio jedan »liber antifonarius«; te je odmah u Engleskoj osnovao scholam cantorum po uzoru sv. Grgura Velikoga. Tako je i u Engleskoj počeo brzo cvjetati koral. Vjerojatno je sv. Grgur svoju djelatnost protegnuo i na druge zemlje. Kako se iz toga vidi, morao je sv. Grgur biti na glazbenom polju velik. Ipak je bilo učenih ljudi, koji su tvrdili, da sveti Grgur Veliki nije uopće s koralom imao posla, jednom riječi, da on nije bio glazbenik, i da to sve, što je ovdje rečeno ne vrijedi za sv. Grgura Velikoga I. iz 6. stoljeća, već za Grgura III. papu iz 8. stoljeća. To tvrdi učeni Gewaert, profesor u Briselju, koji je napisao brošuru, u kojoj razvija svoje nazore i kao da navodi neoborive dokaze. Poslije njega neki Nijemac Fischer, pa Haberl kaže, da od sv. Grgura Velikoga nemamo ništa sigurno. Te su tvrdnje pobili 1. dr. Petar Wagner, ravnatelj koralne

akademije u Freiburgu (Švajcarska), koji je g. 1904. našao nepobitni dokaz iz spisa časnoga Bede, da se tu radi o sv. Grguru I., a ne o Grguru III. a) Časni Beda hvali znanje rimskog pjeva u nekog biskupa iz Roschestra po imenu Putte, koji je umro oko 688, a učio je pjevanje od učenika sv. Grgura. b) Za biskupa Aona iz Hexhama, koji je umro 709, živio je jedan pjevač po imenu Maban. Taj je od nasljednika učenika sv. pape Grgura u Engleskoj naučio pjevanje. 2. P. Celestin Vivell u svom djelu »der Gregorianische Gesang« navodi dokaz franačkog monaka Anonymusa za sv. Grgura: Er machte auch einen berühmten Gesang für den ganzen Jahreszyklus. 3. Biskup Egbert iz Jorka 732.—766. piše u svom djelu: »De institutione catholica«, da je Grgur Veliki začetnik misnog antifonara, kojega je on sv. Augustinu dao na put u Englesku. 4. Slično piše i papa Leon IV. o Grguru Velikom. Iz ovih se svjedočanstava jasno vidi: a) da je onaj veliki čovjek po kom se naš pjev naziva Grgurov pjev u istinu Grgur I. a ne Grgur III.; b) da se je on sam mnogo glazbom i pjevanjem bavio i da je začetnik misnog antifonara. Njega drže auctorom hymana: »Nocte surgentes«, »Lucis creator«, »Audi benigne conditor« itd.

Raširenje korala poslije Grgura Velikoga.

Budući da je papir ili u ono doba pergamena bila jako skupa, a tiska za pretiskavanje nota nije bilo, stoga se moralo raditi onako kako se moglo. Najjednostavniji i najobičniji način bio je da su se melodije usmenom predajom rasprostranjivale. Pita se, da li je to uistinu tako bilo moguće. Jest bilo je moguće, jer:

1) Onda t. j. od 7. stoljeća i dalje dugo nije bilo u kršćanskom puku nikakve druge glazbe i pjesme, do li ovih napjeva, koje je svijet upotrebljavao u crkvi. Radi toga nije se mogla tradicija iskvariti i napjevi su se mogli laglje naučiti nego na pr. danas, gdje jedan znade ne samo koral, već i moderno komponovanu pjesmu, a uz to misli na stavke za glasovir, orgulje, orkestar itd.

2) Napjeve učiti napamet i predajom raširivati je bio običaj i u svih starih poganskih naroda, u Grka i Rimljana. Dapače još u 17. stoljeću nijesu Grci upotrebljavali nota, već po tradiciji (predaji) kao što piše P. Kienle: »Rijetko pjevaju Grci iz knjiga na stalku, još rjeđe iz takovih, koje bi imale note.« U azijskim crkvama pjeva se na pamet, nijedna od melodija nije ubilježena, knjige imadu samo tekst.

3) Da su se melodije na pamet učile i tako širile, svjedoče nam i stari kodeksi, gdje su znakovi za pisanje nota (tj. neume) bili tako maleni i sitni, bez linija, da pjevač, kad ne bi melodije na pamet znao ne bi se mogao tim služiti. Kodeksi su se upotrebljavali kao pripomoć, dok je već melodiju znao.

4) Da su se melodije na pamet znale, dokazom je i to, što se u Njemačkoj našlo 17 neliniranih kodeksa iz 13. stoljeća, a 2 iz 14. stoljeća a linije su se već počele upotrebljavati za Hugbalda u 10. stoljeću, a dotjerane su bile za Guida aretinskog u 11. stoljeću. Zašto ovi nijesu pisali svoje note u linije? Zato jer su svoje melodije znali na pamet, pak im se nije htjelo toliko mučiti. Posao oko ovakvog kodeksa (pisane knjige veće ili manje) je neizmjerno mučan. Za prepis ovakvog kodeksa tražila su se trojica radnika i to: kaligraf za tekst, umjetnik za inicijale (ukrašivanje početnih slova) i cantor za potpisivanje nota (znakova neuma).

Nesamo da se koral širio tradicijom, nego nam se i vjeran sačuvao. To se vidi iz toga, što se u to doba, tj. koncem prvog tisućljeća, nijesu za novo nadošle svetkovine komponirale nove melodije iz poštovanja prema starim melodijama i njihovim auktorima, nego su stare melodije pridodavali novom tekstu (Vivell. Greg. Lj. 20). Kao pomoćno sredstvo učenja tih melodija bilo je t. zv. cheironomija (gibanje rukom). Glavni je pjevač stajao pred stalkom na kome je bio kodeks znajući melodiju na pamet, pa je mahanjem ruke sad više — sad niže, kako se melodija kretala, pomagao učiti svoje pjevače melodiju na pamet i uopće pjevati.

O pisanju korala.

Općenito se držalo da je Guido aretinski izumio linije i note i uopće da je njegova glavna zasluga za pisanje nota. No to nije tako. Već je Boecije u 6. stoljeću upotrebljevao neke oznake za visinu glasova. Poslije njega je najzaslužniji za pisanje nota (znakova) flandrijski monah Hugbald (840—930). On je prvi počeo upotrebljavati linije, te je u linije (među prostor) upisivao tekst i tako upotrebio samo među prostor. Sreća mu je poslužila, te mu je i još dotjeraniji sistem pao u dio, da ga je baš on izumio. On je naime upotrebljavajući više linija svakoj dao svoje ime prema abecednim slovima a, b, c, d, e, f itd. te je onda na linije počeo postavljati točke. Taj je njegov izum našao mnogo odziva tek poslije Guidona aretinskog, koji je to usavršio.

Guido Aretinus.

Rodio se oko 995. u okolici Pariza, a odgajao se u samostanu sv. Maura od Fosse. Odatle je otišao u Pompozu kod Ferrare (benediktinski samostan) a zatim u Areco. Tu počinje njegovo glazbeno djelovanje. On je usavršio pisanje nota time, što je počeo

upotrebljavati nazive nota i na crtama dočim je Hugbald upotrebio samo međuprostor. On je ustalio broj linija 4, dočim je ih prije bilo i više i manje. Nadalje je svojim linijama dao i razne boje. On je označio prvu liniju dolnju sa *f* i to crvenom bojom, treću liniju *c* žutom bojom, a između tih je protegnuo liniju *a* crne boje. Prema potrebi, tj. ako je opseg melodije tražio, potegnuo je jednu liniju ili nad *c* ili ispod *f*. Jedan primjerak s ovakvim linijama čuva se u Berlinu. Ova slova na linijama, pošto su bila stalna, ostala su, te su poslije počela služiti kao današnji ključ. Od tih ključeva se najdulje zadržao *f* i *c* i to na jednom linijskom sistemu. On je nadalje uveo solmizaciju tj. imenovao je glasove posebnim imenima osim abecednim slovima. Izumio je naziv »ut, re, mi, fa, sol, la, si«. Ta slova je uzeo iz prve strofe hymna sv. Ivana Krstitelja, kojega su potom i štovali kao patrona crkvene glazbe, dok nije poslije štovanje sv. Cecilije kao takve nadvladalo. Guido je prvi upotrebio monochord tj. na trbušastom drvetu napetu jednu žicu, koji je on upotrebljavao u poduci pjevanja svojih učenika. U glazbi toga doba se spominje Guidonova ruka. Dvadeset tonova od velikoga *G*-e je on učio svoje učenike pjevati, imenovati zorno pomoću te ruke. Svaki prst ima tri zgloba to je 15 i 5 vrhova od prsta je zajedno 20.

Kao neki reformator na glazbenom polju pobudio je zavist među braćom te ga radi toga kao novotara tužiše papi Ivanu XIX. koji je međutim saslušavši njegov rad i izume to pohvalio i odobrio. To mu je poslije i pomoglo, da se njegova nauka prihvatila i proširila. Osim ovih izuma napisao je mnogo teoretskih djela. Među tima je najglasovitije njegovo djelo: »Micrologus«, priručna knjiga za poznavanje glazbe u njegovo doba. Guido je poduzeo i neke korekture u sadašnjem koralu, koje se nalaze u njegovom antifonaru. Stoga neki tvrde, da se uslijed tih korektura Guidonovih tradicija iskrivila. To bi bilo, kad bi svi narodi poprimili Guidonov antifonar, te bi ga vjerno kopirali. Upravo je obratno istina. Ne može se naime ni za jedan narod dokazati, da je primio Guidonov antifonar, već je u svakom narodu većina kodeksa prepis drugih knjiga a ne njegova antifonara. Štoviše, mnogi nijesu ni poprimili linije do u kasno doba. To sve dokazuje, kako su oni novotarije primali s nekom rezervom, te kako su tradiciju vjerno čuvali. Tako se zbilja može reći, da su ova tri stoljeća, tj. 9, 10 i 11 bila perioda cvjetanja koralnog pjevanja.

U 12. stoljeću, a još više u 13. počela se širiti polifona glazba, koja se rodila u Flandriji. Ta je počela malo pomalo istiskivati koral, te je zavladala poslovica, da je on samo za samostan. To se u istinu i dogodilo. On je našao svoju vjernu i dostojnu njegu u samostanima svih redova, a osobito sinova svetoga Benedikta. Redovnici su koral svom ljubavlju njegovali, dotjerivali njegovu izvedbu i novim ga melodijama obogaćivali. U tom razdoblju nikle su i današnje divne sekvencije, kojima se upravo danas ponosi Crkva katolička. Uskrsna je sekvenca: »Victimae pashali«, skladao Vipo, svećenik na dvoru cara Konrada II. Duhovska je sekvenca: »Veni sancte Spiritus«. Pripisuju je papi Inocentu III. Pripisivali su je Notkeru Balbulusu iz Sant Gallena, koga drže najjačim skladateljem lijepih melodija kao što su sekvence. Tijelovska je sekvenca: »Lauda Sion«. Tekst je spjevao sv. Toma Aquinski, a melodiju su uzeli jednu stariju križnu sekvencu: »Laudes crucis attolamus«, od Adama od sv. Viktora. Sekvenca iz mise za mrtve: »Dies irae« je jedna uz duhovsku sekvencu najljepša od redovnika Španjolca Toma Celano iz 13. vijeka. Sedam žalosti majke Božje ima sekvencu: »Stabat mater« jednu od najljepših pjesama na čast majci Božjoj. Ta je od franjevca Jacopone de Todi iz 13. vijeka.

Takvih sekvenca niklo je mnogo od raznih redovnika u raznim samostanima od kojih se kao historički spominje osobito Sant Gallen, znamenit po svojim kodeksima u kojima su se sačuvali znakovi, iz kojih se dade tumačiti način izvedbe korala u ono doba. Osim toga se spominju i glasoviti redovnici u Sant Gallenu, koji su mnogo skladali koralne napjeve, kao već prije spomenuti Notker (skladatelj sekvenca) i Tutilo, skladatelj tropa. U srednjem vijeku bila je manira umetati u crkveni liturgijski tekst Kyrie, Gloria, Sanctus itd. bogate melodije sa tekstovima tako zvane trope. Te su trope proširujući tumačili liturgijski tekst, na pr. Christe, Dei forma patrisque sophia, eleison. Sve koralne mise imadu svoja imena po tropima, na pr. I. misa Tempore Paschali »Lux origo«, II. »Kyrie fons bonitatis«, III. »Kyrie Deus sempiterne« itd. Kod nas se čuje neki: Ite benedicti et electi — missa est. To je također takav umetnuti trop.

Tako je koral živio i razvijao se u samostanima do 16. vijeka. To je vijek reformacije na svim poljima, doba preporoda (renaisanse). To je stoljeće imalo velikog umjetnika na glazbenom polju, kojega još do danas u vokalnom stavku tj. u kompozicijama a capella stilu za crkvu nitko nije prestigao. On je digao stari način (što su Holandezi donijeli u Rim) skladanja u polifonom stilu na vrhunac. On živi na razmeđu, gdje se uz njegovu veliku polifoniju počela gojiti i instrumentalna glazba. Za njega se može reći, da je on skoro zadnji koji je samo vokalnu glazbu gojio i s njim kao da svršava perioda te vrsti skladanja, a na njezino mjesto dolazi njegovanje istrumenata, tj. instrumentalne glazbe. Taj velikan je Giovanni Pierluigi da Palestrina. Rodio se po nekima 1514, a po dr. Haberlu 1526. Umro 1594. Njegove kompozicije su tim vrijednije, što je za svoje skladbe

izabirao temata skoro isključivo iz korala. Za njega zato lijepo kaže veliki Haller: Palestrina Styl ist der polyphonische Choral.

Akoprem je koral bio kao u kut potisnut, ipak se on smatrao kao pjev eminentno crkveni. Među inim reformama, što ih je tridentinski koncil (16. stoljeće) provađao, bila je i sekcija o crkvenom pjevanju, tj. i koral se imao preurediti. Oci sabora tridentinskoga, na čelu im papa Grgur XIII., vidjeli su velikog umjetnika Palestrinu, koji je svojim divnim kompozicijama (imao je samih misa 93 i to 4, 5, 6 glasnih) zadivio cijeli svijet, i složiše se u tom, da se njemu povjeri zadaća o reformi crkvenog pjeva, tj. korala. Kako se god čuvala tradicija koralnog pjeva, ipak je uspjelo stoljećima 13, 14, 15 uvući u koral neke neurednosti prepisivanjem i samovoljom pjevača. Zadaća je dakle bila Giovannija Pierluigia da ove neurednosti odstrani. Odstranjenjem tih neurednosti nije bilo rečeno, da se imadu napjevi prikratiti i tradicija uništiti. Da se bude bolje razumjela stvar, nužno je spomenuti i ovo. U drugoj polovici 19. stoljeća vodila se velika kampanja između zastupnika dviju koralnih struja. Jedna struja je bila na čelu sa Pothieom, dr. Petrom Wagnerom, Pater de Santi, Molitor za čisti koral kako se tradicionaliter sačuvao u starim kodeksima te gojio u samostanima sv. Benedikta. Druga struja na čelu sa dr. Haberlom koja je bila za tako zvani prikraćeni koral, koga je tobože Giovanni Pierluigi na nalog koncila tridentinskog uredio tj. Editio Medicea. Ta Editio Medicea, koju je Pierluigi navodno uredio, imala se ponovno izdati 1869—70. I bila je kao takova izdana pod redigiranjem dr. Haberla, koji je tada živio u Rimu. Koncem 19. vijeka imala se proglasiti kao službeno izdanje, obavezno za cijelu Crkvu, akoprem je već kao poluslužbeno dosta bilo raspačano. Službene obaveze za cijelu Crkvu nije to izdanje nikad dobilo.

Pristaše toga izdanja (Editio Medicea) tvrde da se te neurednosti ili tzv. barbarizmi, koji su se navodno u koral uvukli, sastoje u velikim neumama tradicionalnog korala. (Neuma, kad je na jednoj slovci mnogo nota, osobito na nenaglašenoj slovci riječi.) Pod tim neurednostima ili barbarizmima, kako su ih ovi protivnici nazivali, nije Pierluigi mislio te velike neume. To se može lako dokazati iz njegovih vlastitih djela. On sam, koji je svim svojim djelima uzeo pretežno temata iz korala, znao je u svojoj polifoniji baš na nenaglašenim slovkama postaviti čitavi melizam (veliku neumu). Kad bi on bio protivnik toga u koralu, sigurno on to ne bi tako mnogo u svojoj muzici činio. Da se za neume na nenaglašenim slovkama nije mislilo, da su one ti barbarizmi, vidi se iz toga, što je u 16. stoljeću bilo ljudi, koji su bili protivnici skraćivanja korala, kao što to piše jedan španjolski povjerenik na tim konferencijama svome kralju Filipu II. Taj sa nekom tugom spominje misao, da bi se stari koral imao skraćivati (Molitor 55). On veli: Umjesto da se te melodije prikraćuju i preinačuju, moralo bi ih se uvelike častiti, kao što se to uvijek i činilo. To su djela i kompozicije slavnog i velikog sv. Grgura. Po svoj prilici da je to i bio razlog, da je poslije papa Grgur XIII. pisao Filipu II. odluku, nakon koje su se Španjolci posve uvjerili, da se koral ne će ništa prikraćivati. U čemu je napokon sastojala ta reforma koralnih knjiga, vidi se baš iz samog pisanja pape Grgura XIII. Giovanni Pierluigiu: Ea tamen ratione, ut breviario... et Missali... responderent, tj. koncil tridentinski je već uredio tekst misala i breviara, stoga je trebalo prilagoditi same stare melodije preuređenom tekstu. Radi toga nije trebalo prikraćivati melodije. Kako smo gore spomenuli, Giovanni Pierluigi je radio na reviziji korala. Dospio je samo jedan dio (proprium de tempore). Veći dio pao je u ruke drugima, koji su ga onda skraćivali, samo da što prije izađe u tisku glasovite tiskare Medici, prema kojoj se i prozvalo Medicea. Giovanni Pierluigi je umro 1594., a ovo izdanje izašlo je nakon što su ga ocijenili i još dalje ispravljali (kako neki tvrde) dvojica njegovih učenika Felice Anerio i Francesco Suriano god. 1614., dakle 20 godina poslije njegove smrti. S. Congr. Rituum nije nikad zapovijedila da je ovo izdanje obvezatno za cijelu Crkvu. Ono uistinu nije steklo nigdje simpatija, jer je zavladalo uvjerenje, da Giovanni Pierluigi nije ovakvo izdanje izradio, već da je ono u posljednjih 20 godina poslije njegove smrti sasvim izobličeno, te se ne može Palestrinu zvati redaktorom ovakvog izdanja. Ono se najviše proširilo po papinskoj državi. Budući da se to izdanje nije sviđalo po mnogim biskupijama u Evropi, a uz to nije bilo zapovijeđeno u cijeloj Crkvi, stoga je došlo do različitih izdanja, što su ih pojedine biskupije izdale, na pr. friburško, lionsko, pariško, s. galensko, venecijansko itd. Od ovih pokrajinskih izdanja najviše se je sviđalo venecijansko izdanje 1745. Tako je bilo kroz 17. i 18. stoljeće, dok se napokon u drugoj polovici 19. stoljeća počelo raditi o jednom oficijelnom izdanju za cijelu Crkvu. Tako je došlo, kako smo gore spomenuli, do ponovnog izdanja Medicee 1870. To izdanje je bez života, jer su mu one lijepe neume sve oduzeli, melodije preradili — navodno prema naglasku teksta — tako to izdanje nema u najvećoj većini melodija skoro ni sličnosti s onim starim bogatim, bujnim, zaobljenim melodijama tradicionalnog korala. To je izdanje suho kao ono okljaštreno drvo, komu su sve lijepe cvijetne grane okresane, a ostalo je samo stablo s kojom tom nezgrapnom granom, te jedva ima sličnosti drvetu. Tako je onaj divni pjev Crkve katoličke, koji je dika i ponos njezin, zašao u jednu stramputicu i u skoro potpuno uništenje.

Hvala Providnosti Božjoj, koja je one lijepe melodije čuvala u samostanima. I u pravo vrijeme ustao je čovjek, koji je od mladosti svoje bio pobornik tradicionalnog korala, u osobi pape Pija X. On je najprije svojim Motu proprio 1903 odredio liturgijsko pjevanje. Poslije se poskrbio, da se izdade novo izdanje korala, obligatno za cijelu Crkvu. Na tom izdanju su radili najveći učenjaci u koralu i stručnjaci tako, da je izdanje t. z. Editio Vaticana već godine 1905 ugledalo svijet (Ordinarium missae, a Graduale 1908), te kao takova bila određena kao jedina obvezatna za cijelu Crkvu. Doskora su je počele preštampavati različite tiskare uz posebno dopuštenje Sv. Stolice, te se Editio Vaticana već u prvom početku dobrano proširila. Tim izdanjem spasene su te divne melodije Crkvi katoličkoj. Te su melodije svjedok i najbliži brat Crkvi katoličkoj, jer su zajedno s njom nikle. I u njima se osvijetljuje sama Crkva, a ujedno i punina sadržine i temeljitosti njezine.

Duh Sveti, koji je vodio prvu Crkvu u razvitku njezine liturgije, djelovao je i na njezin pjev, i zato su melodije korala posebnog sadržaja. Kao što u svjetovnim ceremonijama nema one tajanstvene uzvišenosti, kao u crkvenim ceremonijama, tako nema ni u svjetovnim melodijama onih uzvišenih izražaja misli s puninom sadržine kao što je to koralni pjev. U modernoj glazbi skladatelj izrazuje svoje čuvstvo subjektivno; a u koralu su znali bogoduhi skladatelji pogoditi čuvstva svih srdaca u izražaju najljepše molitve Gospodinu Bogu. Zato je koral muzika vječna kao i Crkva katolička, a svjetovne melodije idu u prah polako jedna za drugom.

Koral je niknuo s Crkvom. On je s njom rastao i razvijao se, zato on pripada njezinoj sadržini, te ga treba takim i smatrati. On se ima cijeniti kao solidna, kreposna, kršćanska molitva, koja u kreposnom i pobožnom srcu nikne i slobodno se diže k prijestolu Božjem. Takvoj molitvi odgovara svakako najbolje koral sa svojim divnim slobodnim ritmom.

Kao što sv. Crkva traži od svojih službenika i od svih ceremonija i svetih čina u crkvi da su puni svete ozbiljnosti, tako isto traži ona i od pjevanja da bude ozbiljno i da što većma odgovara svetim liturgijskim činima. Taj pjev je koral. On je čist od svake natruhe i primjese koja bi odavala izražaj čuvstava nedostojnih svetih čina. U njemu je izražena krepost, i to prava kršćanska krepost, koja znade žaliti i bez suza, koja se znade veseliti, ali ne veseljem jogunastog djeteta, koja znade i bol izraziti, ali bez vriskanja i naricanja, već punu utjehe. Jednom riječi, koral nam crta duh kakav bi trebao da je u Crkvi u kojoj je on nikao, i kakav je duh bio onda kad je on nikao. Zato će on uvijek živjeti, jer je sazdan na solidnom temelju, tj. nikao je ponukom kreposti koja nikad ne može prestati. Zato će i on, kao crkveni pjev, uvijek s Crkvom opstojati.

O pjevanju korala.

1. Prvo i najvažnije pravilo u pjevanju korala jest jednakost nota (obzirom na trajanje), bez obzira kako se note pišu. Ima naime tri oblika nota:

■ = quadrata, ◆ = romba i ▜ = virga. Jednakošću nota se postizava onaj mirni tok u pjevanju, polučuje se onaj dostojanstveni religiozni karakter melodija, kakve one jesu.

2. Koral treba da se pjeva polagano, ali ne zavlačeći ili prepolagano, da ne umara. Melodija mora mirno i dostojanstveno teći. Trajanje pojedine note u koralu po općenitom sudu svih stručnjaka uzimlje se ♪ (jedna osmina). Razumije se samo po sebi, da se jednakost nota ne može uzeti apsolutno, jer je to nemoguće, kad nje niti nema. Kad bi se i išlo do apsolutne jednakosti tj. kad bi se sve note bez razlike uvijek jednako izvodile, došlo bi do jednog umornog dosadnog pjeva. Ovu dosadu, monotoniju ublažuje i osvježuje ritam.

Što je ritam? Ritam je onaj neki osjećaj u čovjeku, koji daje život ljudskom govoru, pjesmi, da taj govor bude ugodan, da ta pjesma bude mila za slušanje, da čovjeka čini zadovoljnim. Rytmus dolazi od grčke riječi ῥέω = teći. Sve što teče po stalnom pravilu zove se ritam. To je već i Platon rekao; da je ritam red u gibanju. Mi u koralu tražimo, da te suhe note budu tako lijepo poređane, da budu u nama pobuđivale velika, plemenita čuvstva. Zato bi se ritam u koralu mogao definirati: red u gibanju nota, da izvađane na nas ugodno djeluju. Kad je komisija učenjaka i stručnjaka koralnih izdala prvo izdanje: Editio Vaticana nije u samom izdanju stavila nikakvih ritmičkih znakova za bolje izvađanje korala, već su samo dana u predgovoru pravila za izvađanje. Današnja pak izdanja su točno snabdjevena ritmičkim znakovima prama izvađanju korala benediktinaca iz Solesmes-a i njihovog velikog učenjaka André Mocqueureau. Ima i druga struja za izvedbu korala, koja se u neznatnosti razilazi od ove, koju je zastupao dr. Petar Wagner, profesor u Freiburgu. Mi ćemo slijediti onu prvu solesmešku, jer imamo njezino izdanje kod nas u katedrali zagrebačkoj.

Ritmički znakovi u tom izdanju jesu ovi:

1. ■ je obična nota po svom trajanju quadrata.

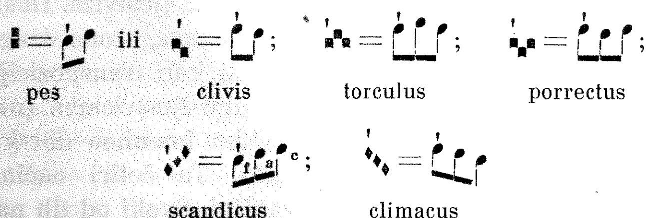
2. ▜ je obična nota quadrata, koja ima okomiti potez odozdo, a znači, da se ima malo ritmički istaknuti (teška doba grupe).

3. ■̄ je obična quadrata sa vodoravnim potezom nad notom, a znači, da ju se ima malo produljiti.

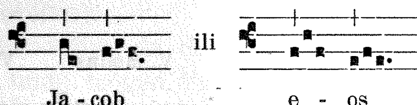
4. ■ je obična quadrata i to teška doba (tetička nota) kao br. 2 i sa oduljenjem kao br. 3.

5. ■. je quadrata sa točkicom kraj sebe. To znači dulje otegnuće (mora vocis) za razliku od br. 4. Te znakove mogu imati i ove dvije vrsti nota to je romba ◆ ◆ ◆ ◆ ◆· i virga (Ovdje manjka br. 4.) Ti znakovi su u novijim koralnim izdanjima i tih se treba držati.

Ima u koralnim izdanjima grupa nota (neuma), koje nemaju nikakvih znakova. Za takve slučajeve ima se u glavnom upotrijebiti ovo pravilo: Neuma se dijeli na grupe, od kojih svaka sastoji od dvije note ili tri note. Teška je doba prva nota takve male grupe.

Te oznake teške dobe vrijede, dok te grupe nota po dvije ili po tri svaka za sebe stoji na pojedinoj slovci, na pr.

Čim se dogodi slučaj, a što je često u melismatičnim napjevima, da na jednu slovku dođe više od dvije odnosno tri note, dakle četiri, pet ili više, onda se dogodi, da se teška doba mijenja prema poređaju nota u grupi dakako da oznaka teške dobe može doći na svaku drugu ili na svaku treću. Nemoguće je, da oznaka teške dobe dođe na dvije po redu ili na svaku četvrtu ili samo na petu itd. Gore označene grupice nota po dvije ili po tri temelj su svima većim grupacijama nota t. zv. melismatičnim napjevima; na pr.

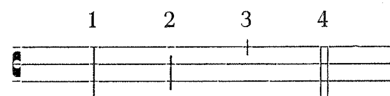
Jedna od čestih ritmičkih osebina u koralu je t. zv. p r e s s u s, koji sastoji u tom, da se nađu dvije note iste visine jedna uz drugu, od kojih svaka pripada drugoj grupi nota, na pr.

U tom slučaju onaj dvostruki *d*, od kojih prvi pripada torculusu *dfd*, a drugi clivisu *dc*, dobiva naglasak prvi *d*, i ako je on kao nenaglašena nota torculusa *dfd*. To po prilici odgovara u modernoj muzici formi sinkopa. To su u glavnom pravila glede naglaska i ritmičkih znakova.

Razumije se samo po sebi, da pjevač, koji hoće koral dobro pjevati, ne smije te naglaske na grupama po dvije ili po tri note jednakom snagom naglašivati, jer to vodi opet u jednu pogrešku, koja bi činila pjevanje dosadnim i monotonim. Glazbenu frazu valja prema pravilima dobro proučiti, te udesiti glavni naglasak na najvažnijem mjestu (poenti), melisma, (velike neume), a one druge naglaske na sporednim dvo- ili tro-noticama naglašavati sporedno, neosjetljivo, mirno izvađajući melodiju. Ovo, što je dosada rečeno o ritmičkim znakovima, bilo je govoreno o napjevima melismatičnima, tj. onima, koji imadu po više nota na jednoj slovci. U koralu ima i napjeva t. zv. silabičnih, gdje svaka slovka ima redovito svoju notu, rijetko kada više. Kod izvedbe tih napjeva vrijedi ono glavno pravilo o jednakosti nota s istih razloga kao i gore. Osim toga valja paziti na ritmičke znakove, koji dolaze na svaku drugu ili treću. Ti ritmički znakovi (pod br. 2 i 5) dosta se često slažu sa naglaskom teksta, ali se dosta i razilaze. Kod izvedbe se ne će pogriješiti, ako se to uznastoji spojiti, tj. ne pretjerivati naglasak teksta, nego mirno izvoditi melodiju prema trajanju note od

U koralnim napjevima su važne stanke (pauze).

Prva je t. zv. pauza major, koja se više upotrebljava u melismatičnim napjevima na završetku jedne veće glazbene fraze ili kad u tekstu dolazi dvotočka ili važniji zarez.

Druga se upotrebljava više u silabičnim napjevima na mjestima dvotočke, zareza u izražaju jedne alineje.

Treća se upotrebljava više kao odah (respiro). Upotrebljava se i kao najkraća pauza.

Četvrta je pauza maxima (finalis) na koncu cijelog napjeva ili znatnijeg većeg dijela.

Note pjevane pred pauzom neposredno imadu se otegnuti (kao nota s točkom).

Prilično slično silabičnim napjevima pjevaju se psalmi. Pravilo je: Ako ih hoćeš lijepo nabožno, bogoduho pjevati nastoj i ovdje upotrebiti pravilo o jednakosti nota. Onda je pjevanje prava molitva. Svaki psalam sastoji od više redaka (verzova) na pr. Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis je jedan redak ili verz iz jednog psalma. Kod svakog retka treba paziti na tri stvari: Početak (inchoatio), tenor (dominanta = glas na kom se recituje psalam) i završetak (clausulae). Svaki redak sastoji od dva dijela. Prvi dio ide po prilici do polovice retka, te

na koncu svom ima ★. Iza zvijezdice je drugi dio do kraja; dakle u našem primjeru je prvi dio: Dixit Dominus Domino meo, a drugi dio: Sede a dextris meis. Ova sredina, gdje je zvijezdica ★ zove se mediatio (sredina). Ako je redak psalma jako dug, onda se na jednom zgodnom mjestu bilo u prvoj ili u drugoj polovici retka kod dvotočke ili zareza ili točke zareza metne † križ, gdje se pravi klon (flexa), da se pjevač odahne, da se laglje pjeva i da se ne brza. Da se sve ovo vidi navest ću jedan primjer:

1 2 3 † 4

Fi-de - li - a omni - a manda-ta e-jus: † confir - ma - ta in

5 * 6 7

saé-cu-lum saé-cu - li, * fa - cta in ve-ri-ta-te et aequi-tá-te

1 = početak (initium, inchoatio),
2 = dominanta (tenor),
3 = klon (flexa),
4 = dominanta (tenor),
5 = sredina psalma prije zvijezdice (mediatio) ima modulaciju u melodiji, tj. ne recitira se neprestano na dominanti, već pravi malu melodiju,
6 = dominanta (tenor),
7 = završetak (clausulae) ima također svoju modulaciju za umirenje konca.

1 (inchoatio, initium) pjeva se u običnim psalmima samo u prvom retku, dok ostali retci počnu odmah sa 2 (dominantom). Redovito u svakom retku se pjeva (početak, initium) samo u t. zv. kanticima, a to su: »Magnificat«, »Benedictus« i »Nunc dimittis«. Vanredna knjiga, gdje će se sve o koralima naći, a napose o psalmima, kao potpis teksta, gdje ćeš metnuti klon, gdje počne mediatio, gdje počne završetak i slično, pa onda svi himni i sve antifone jest »Liber usualis Missae et officii«, Desclée i drug iz Belgije Tournai, Paris, Rim. Ta firma Desclée ima svoje filijale i u Rimu i u Parizu.

U razvitku koralnog pisma spominje se, da je Guido iz Areca označio pojedine linije stalnim slovima iz abeceda. Tako je došlo do oznaka *f* i *c*, koje su ostale poslije kao imena koralnih ključeva. Te ključeve je prihvatila i moderna glazba, te i ona ima osim *g* ključa i *f* i *c* ključeve. Koral kao eminentno crkvena glazba upotrebljava samo ključeve *f* i *c*. To znači, da se ona linija na kojoj se nalazi ključ *f* ili *c* zove *f* ili *c*, a prema tomu i dotične note, koje su na toj crti, zovu se isto tako. Ti ključevi mogu stajati na svakoj od četiriju crta. Može se ključ u istoj melodiji mijenjati na crtu više ili niže, prema obujmu melodije. Ako melodija ide jako visoko gore, ključ ide niže. Ako melodija ide u dubinu, ključ se postavlja više tako, da i za melodije većeg obujma (superabundans) dostaje linijski sistem od četiri linije. Ako bi još uz to potrebno bilo, onda je u koralnim izdanjima na takvom mjestu upotrebljena pomoćna crta. Ključ *c* se piše poput slova C, a ključ *f* se piše sa malom kvačicom pred C.

Koralna ljestvica.

U modernoj glazbi imamo dva premeta, i to dur i mol. U gregorijanskom koralu ima više načina (modus). Ovdje se naime ne zove premet već način (modus). Glazbeni teoretici srednjeg i početkom novog vijeka mučili su se na izradbi koralnih ljestvica. Imali su 14, pa 12, napokon 8; i te su i danas, a one druge do 12 ili do 14 imaju se smatrati kao transpozicije od nekih između ovih 8. Nazive tim ljestvicama (načinima) uzeli su po bivšim grčkim imenima dorski, frigijski, lidijski i miksolidijski. Ta četiri načina bili su glavni t. zv. autentični načini. Svaki od tih načina imao je svoj sporedni način od njega izveden, koji se je zvao izvedeni ili plagalni. Taj izvedeni ili plagalni imao je za sebe oznaku u grčkoj riječi hypo (ispod); dakle hipodorski, hipofrigijski, hipolidijski i hipomiksolidijski.

I. modus III. modus V. modus VII. modus

II. modus IV. modus VI. modus VIII. modus

I. autentični: *d* e f g a *h* c *d* Dorski način; Finala d; Dominanta a;

II. plagalni: a h c *d* e *f* g a Hipodorski način; Finala d; Dominanta f;

III. autentični: *e* f g a h *c* d *e* Frigijski način; Finala e; Dominanta c (h);

IV. plagalni: h c d *e* f g *a* h Hipofrigijski način; Finala e; Dominanta a;

V. autentični: *f* g a h *c* d e *f* Lidijski način; Finala f; Dominanta c;

VI. plagalni: c d e *f* g *a* h c Hipolidijski način; Finala f; Dominanta a;

VII. autentični: *g* a h c *d* e f *g* Miksolidijski način; Finala g; Dominanta d;

VIII. plagalni: d e f *g* a h *c* d Hipomiksolidijski način; Finala g; Dominanta c.

Osim ovih načina ima još dvije ljestvice na *a* eolska od a-a i jonska ljestvica od c-c. Te su u koralu rjeđe. Iz ove tabele se vidi 1. da svaki autentični način označen neparnim brojem ima i svoj pla-

gal u slijedećem parnom broju. 2. da autentični načini imadu obujam svojih ljestvica bolje razvit prama gore, dočim plagali imadu razvijenu ljestvicu prama dolje. O obujmu autentičnih i plagala piše već prije spomenuti Hugbald u svom djelu Harmonica institutio: Svaki način (autentični) uzdiže se od svoje finale do devetog glasa, silazi pak jedan glas ispod finale, a katkad i dva i tri. Plagali pak do četvrtog glasa silaze ispod finale, do petoga uzlaze (Kienle). 3. da svaki autentični imade istu finalu sa svojim plagalom to znači da melodije autentičnog načina i njegovog plagala istim glasom svršavaju, prema tome se i zna u kojem je načinu koja melodija.

4. Dominanta je u autentičnima redovito kvinta (računaj od finale) osim frigijskog gdje je *c*, a ima melodija gdje je *h*. U plagalima u II. i VI. dominanta je terca; u IV. i VIII. dominanta je kvarta. Dominanta je najvažniji glas u cijeloj melodiji, jer se oko nje kreće cijela melodija. Ona je glas, koji je najviše u melodiji, zato se i zove dominanta (vladajući glas) ili tenor. To se osobito ističe u pjevanju psalama, koji se uvijek na dominanti recitiraju. Ima melodija, koje svojim obujmom idu preko rečenih granica, osobito prema gore češće, a koji put i prema dolje na pr. Dies irae. Takav se način zove modus superabundans (preobilan).

Ovoliko držim, da bi bilo dosta o koralu, da se pojedinac bude mogao tim okoristiti u pjevanju korala. No upozorujem, da su tu u glavnom samo pravila stavljena. Za lijepo pjevanje potrebno je svakome, koji ne znam kako dobro pravila znade, da primi strukovne poduke makar samo u par lekcija, a dobro je, da dotičnik pokuša praktično pjevati u kojem dobrom zboru, jer pravila dolaze do vrijednosti tek dobrom praksom. Braći svećenicima poručujem, da će sve svoje stvari, što ih oni, kao svećenici trebaju, kao pjevanje oracija, lekcija, kapituluma, Deus in auditorium, evanđelja, epistola itd. dobro i točno naći u gore spomenutoj »Liber usualis«.

Kod izrađivanja ovog prikaza poslužio sam se ovim djelima:

1. Choral-Schule od P. Ambrosius Kienle.

2. Geschichte der Kirchenmusik od dr. Karl Weinmann.

3. Lehrbuch des Choral-Gesanges od Benediktinerinnen von Stanbrook njemački od H. Bewerunge.

4. Ordinarium missae editio vaticana »Styria« 1905.

5. Moje bilješke iz povijesti muzike od polovice 15. vijeka do polovice 16. vijeka August Wilchem Ambroz III. svezak.

6. Die Nach-Tridentinische Choral Reform zu Rom P. Rafael Molitor I. sv.

7. Die Choral-Ausgabe der heiligen Riten Congregation (Editio Medicaea) J. N. Ahle.

8. Liber usualis Missae et officii, typis Desclee et socii.

9. Der Gregorianische Gesang P. Celestin Wiwell.

Filip Hajduković,
ravnatelj kora.

Vođenje pjevačkih zborova.

Kad je godine 1903. poslije smrti velikog pape Lava XIII. izabran papom Sarto, patrijarha Venecije, pod imenom Pijo X., čovjek siromašna roda, ali velikih ideja i jakih principa, veliki reformator (Omnia restaurare in Christo), uzeo je u svoj program među prvim stvarima baš obnovu crkvene glazbe svojim glasovitim spisom: »Motu proprio« 22. studenoga 1903. Taj »Motu proprio« je u pravom smislu riječi putokaz crkvene glazbe za sve vijekove i sve narode. Tko nije na čistu sa crkvenom glazbom neka si pročita »Motu proprio«, pa će mu biti sve jasno. Iz toga se spisa razabire, da je crkvena glazba najprije: gregorijanski koral, zatim klasična polifonija osobito Pierluigi da Palestrina 16. vijeka, te svaka moderna glazba, koja obrađuje crkveni tekst, ali se ne odaljećuje od korala i klasične polifonije. Može uz to imati osebine narodne, koje se ne protive ozbiljnosti navedenih dviju uzora.

Kad se kod nas god. 1905. osnovao glazbeni list: »Sveta Cecilija« s glazbenim prilogom, a malo poslije i Cecilijino društvo, pazili su i izdavači i društvo, da glazbeni prilog bude uistinu u duhu spomenutog Motu propria. Kroz mnogo se godina nabralo lijepog glazbenog priloga, pa je nadošlo vrijeme, da se ponajljepše skladbe izdadu u velikoj zbirci: Kantual. Ta će zbirka doći u naš narod, pa ju treba toplim srcem primiti i razumijevanjem upotrebljavati. Kod nas ima mnogo pjevačkih društava koja se bave svjetovnom glazbom. Ima nešto, ali mnogo manje crkvenih zborova koji pjevaju samo u crkvi. Koliko su mi ova potonja poznata, ona svoju zadaću vrše pohvalno, marljivo, ali ne dosta, da se najblaže izrazim, razborito. Mnogo muke malo ploda. Da se malo pripazi na strukovnu izobrazbu pjevača, posao bio bi mnogo plodonosniji. Kad sam pred 25 godina s pokojnim Vatroslavom Kolanderom bio izaslan od

centrale »Cecilijinog društva« na osnutak nekih pokrajinskih Cecilijinih društava, vidio sam temeljnu pogriješku u početku. Bojao sam se, da stvar ne će dobro proći, i bilo je nažalost tako. Stoga bih ja ovdje htio, da dadem par dobrih savjeta glede osnivanja društava i glede samoga rada u društvu tj. strukovnog rada u pjevačkom zboru. Ako se gdjegod župnik, ili njegov duhovni pomoćnik, ili revni učitelj ili tko ini odluči na taj hvale vrijedni posao, da snuje pjevački crkveni zbor neka pripazi na ovo:

1. Za početak neka nikako ne osniva veliki zbor. Za crkvu srednje veličine (gdje stane 1000—1500 duša) je dostatno 12—16 pjevača, koji su dobri. Jer malim zborom je lahko raditi. Čovjek se može sa pojedinim pjevačem na svakom pokusu pozabaviti. Dobro je držati se pravila: Počni s malim, samo temeljito. Kad taj mali zbor pošteno izradiš, lahko ćeš ga povećati, jer u dobar zbor pjevači rado idu. U manjoj je crkvi ispod srednje dosta 10 pjevača: 3 soprana, 3 alta, 2 tenora i 2 basa, za početak. Idealno je imati veliki zbor, ali sve dobre pjevače.

2. Kod izbora pjevača pripazi na mjesne prilike, da budu u zboru ljudi koji nijesu među sobom posvađeni, osim ako se radi pjevanja žele izmiriti; da budu ljudi dobra glasa i kao pjevači i kao ljudi. Inovjerci se nikako ne uzimlju u strogo crkveni zbor. Pjevače si sam biraj tihim dogovorom, za koje znaš da imadu za to svojstva. Nemoj nipošto proglasiti, da hoćeš osnovati pjevački zbor, pa tko hoće neka se dođe upisati. Na taj način dobit ćeš svakakih, a najviše nesposobnih, koje će ti onda kod pokusa biti teško odbiti, osobito ako je kakova uvaženija osoba. Ako je zadržiš u zboru, mučit će te cijelo vrijeme i kvariti, a otpustiti je nećeš moći tako lako, jer ti je kadra polovicu pjevača odvući iz zbora.

3. Oni koje biraš u zbor moraju biti lijepoga glasa, koliko je prema prilikama moguće. Još je važnije, da imadu fini, muzikalni sluh, jer takvi pjevači brzo napreduju, i s njima je veselje raditi.

4. Pokuse nastoj držati u kakvoj javnoj prostoriji, gdje može svako vidjeti. Ako je to nemoguće, pa si prisiljen držati u svojim prostorijama, onda to učini tako, da kod svakoga pokusa bude jedan uvaženi stariji čovjek, osobito ako je to na selu. Zborovođa ili učitelj ovakvog zbora mora biti čista obraza, a ne da bude predmet zlobnog seoskog pripovijedanja.

5. Kad si ovako sastavio zbor, istakni im veličinu i vrednotu zadaće i svrhe, pa ih potsjeti na revni polazak pokusa, jer se samo tako može polučiti uspjeh.

6. S oblastima i uopće pretpostavljenima budi prijateljski, jer ne znaš gdje ih možeš trebati. Ne radi se o tebi, nego o dobroj stvari. Prema njima budi radije popustljiv i strpljiv, nego da tjeraš mak na konac. Uvijek moraš imati na umu uspjeh dobre stvari. Ako je gdje u blizini kakav vlastelin ili uopće bogatiji čovjek, nastoj i njega na svoj način za tu stvar oduševiti. Mogao bi ti dobro doći u nuždi za zbor. Jednom riječi moraš biti idealan, nigdje ti, nego dobra stvar. Preponizan ne smiješ biti, ali još manje preponosan. Morać̌eš u prvom početku više manje sve sam raditi. Note prepisivati i slično biće u početku tvoj posao. Prema pjevačima budi ljubezan, ali ozbiljan. Tvoja riječ u zboru mora vrijediti. U izboru materijala za pjevanje ne daj se na stramputicu od crkvene glazbe. Ona ima lijepih stvari, a dopušta koji puta i solo, samo ako je u stilu priredbe. Sam ćeš nastojati, da toga ne bude previše da ne rodi zavišću među pjevačima. Kad su ti pjevači, koje si odabrao, obećali svoju saradnju, pođi odmah na posao. Dva puta tjedno. Jednom vježbaj muški, drugi put ženski zbor, a u subotu treći puta, neka bude zajednički pokus. Glede pokusa ćeš vidjeti sam, kako je zgodno. Pazi da ne umaraš pjevače, jer ćeš imati raznih, koji su i teško radili, gdjekoji rukom, a gdjekoji umom. Na pokusima ih nemoj odviše mučiti. Kad vidiš, da su umorni daj im tri minute odmora, da se malo nasmiju, pa će s veseljem dalje.

Škola.

1. sat. Sviraj im na instrumentu (glasovir, harmonium, gusle) naravnu dur ljestvicu po više puta i to neka oni s tobom čine. Najprije ih nauči imenovati *c, d, e, f, g, a, h, c* isto i natrag, da se uče imenovanju nota. To isto možeš činiti na vokal *a*. Odmah im pokaži, kako moraju usta držati kod vokala *a*. Ne mora biti svirana baš *C* dur ljestvica. Može biti kojigod dur. Za njih neka bude svaka ljestvica *C* dur. Za zadaću kod kuće zadaj im, da dobro nauče imenovati *C* ljestvicu napred i natrag. Upozori ih već sada i to pazi svaki sat na sadržanje tijela. Pjevač mora ravno stajati ne pognut, ne zgrbljen. Tijelo ima biti mirno.

2. sat. Sjedni k instrumentu pa im sviraj cijele glasove i poluglasove jednom rukom, da im se brusi sluh u poznavanju, što je više, a što je niže u tako malenom intervalu. Sviraj im cijeli glas, pa onda poluglas prema gore. Pitaj pojedine, koji je od tih intervala viši, a koji niži. Isto čini i prema dolje kod raznog glasa. Nikad ne isto. Svakom treba davati drugu visinu, da pogodi. To je zato dobro, da im se uho ne privikne na istu visinu, jer to smeta zbornim pjevačima, ako su vični na stalnu visinu jednog komada. Može im naime doći prigoda, da se komad transponira na više ili na niže, onda su izgubljeni. Kad vidiš da su tim umorni, daj im pjevati ljestvicu na *a* ili na *la* gore i dolje iz prvog sata. Neka ti bude kao princip, da svaki sat pitaš svakoga pjevača i da uvijek pitaš i prošlo gradivo. Pjevač mora uvijek znati sve što se je u prošlim satima učilo.

3. sat. Rastumači im na ovakvoj ljestvici cijeli glas i poluglas. Uzmi ovaj puta samo cijeli glas prema gore, dakle c—d. Taj interval c—d znat će skoro svi pogoditi. Ako im dadeš pjevati mjesto c—d, d—e, može se dogoditi, da ne budu znali, onda im reci neka si zamisle mjesto d—e, c—d, jer su jednaki i jer je to jedno te isto, i odmah će im ići. Tako g—e, f—g, a—h. Razumije se uvijek razne visine. Tom zgodom, da im pokažeš da su svi cijeli glasovi jednaki daj im na isti glas pjevati c—d, d—e, f—g, g—a, a—h. Možeš im to na ploči napisati, ili slovima da to nauče. Na koncu ljestvicu na *a* ili *la*.

8	c
7	h
6	a
5	g
4	f
3	e
2	d
1	c

Pripazi uvijek na izgovor lijepog *a*. Usta dobro otvoriti, kolika je širina palca okomito postavljena između zubi.

4. sat. Pošto će s učenjem cijelog glasa biti zabavljeni i ovaj sat, kao ponavljanje, zato još uzmi tumačenje linijskog sistema od pet crta s ključem *G*. Rastumači im mjesto ključa na drugoj crti i zato se svi znakovi na toj crti pisani zovu *G*. Napiši im na ploči crtovlje s ključem pa ih onda pitaj za imenovanje pojedinih znakova prema ključu, pošto već C-dur ljestvicu znadu imenovati od prije. Zadaj im, da kod kuće pišu ključ i uče čitanje znakova pometanih na linije te između linija.

5. sat. Uzmi pogađanje cijelog glasa prema gore i taj isti prema dolje c—d, d—e, f—g, g—f, itd., i praktično na ploči pisanje ključa i imenovanje različnih znakova u crtovlju i na njemu.

6. sat. Uzmi cijeli glas natrag dakle d—c, e—d, g—f, a—g, h—a. To je malo teže.

7. sat. Ništa nova, već marljivo treba opetovati cijeli glas prema gore, cijeli glas prema dolje na pr. d—e, f—g itd. pa onda a—g, e—d, d—c itd. Ovdje bi se mogli i umoriti, pa bi bilo dobro, da za mali odmor zapjevaju kakvu pjesmu bilo narodnu, bilo crkvenu.

8. sat. Rastumači im praktično poluglas e—f, h—c, da on dolazi u naravnoj tj. dur ljestvici od 3—4 i 7—8 stupca, davši im polagano pjevati ljestvicu uz instrumenat. Oni će sami primjetiti razliku u udaljenosti između pojedinih cijelih glasova prema poluglasu. Onda im zorno na instrumentu pokaži svirajući im cijele glasove na izmjenu sa poluglasom, da im se uho još bolje privikne na upoznavanje poluglasa.

Kad si im ovako svirao poluglase i tumačio, daj im to u grupi svima pogađati. Zatim dakako pojedinima. To će prvi sat ići. Taj sat uzmi poluglas prema gore, dakle e—f, h—c razumije se počevši sa različnim glasom. Svaki glas početni može za njih biti *e*, a slijedeći *f* odnosno *h* pa *c*. Uz ovo taj sat marljivo treba opetovati cijeli glas gore i dolje. Pošto je to teža stvar i dosta dosadna, daj im mali odmor od pet do šest minuta u sredini, a na koncu na rastanku jednu veselu pjesmu neka si zapjevaju. Ako vidiš, da im je teško, obodri ih, da nema dugo, da će oni početi već i praktično pjevati. Nikada im dosta ne možeš naglasiti važnost baš pogađanja cijelog glasa i poluglasa, jer je temelj pogađanju svih intervala. (U snu kad se probudi mora znati pogađati i to od svakog glasa.)

9. sat. Marljivo uzeto gradivo treba opetovati, pa ako vidiš da je to svladao, onda uzmi i pol glasa dolje, dakle f—e, c—h, što se čini da je laglje.

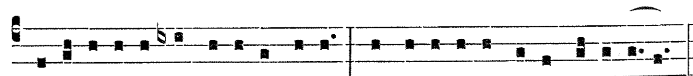
10. i 11. sat neprestano to opetovati, pa bi usput mogao uzeti koju latinsku knjigu n. pr. Misal, da im protumačiš, kako se latinski čita. Daj im čitati misne tekstove Kyrie, Gloria, Credo itd. To bi im bila mala razonoda, jer je promjena, a osim toga je silno olakšanje budućeg posla kod pjevanja. Ovo čitanje misnih tekstova može se od sada češće zadnjih deset minuta sata upotrijebiti.

12. sat uzmi dva cijela glasa prema gore, dakle c—d—e, f—g—a, g—a—h. To je dosta lahko, to redovito ide. Ako ne znaju g—a—h, ti im daj na to pjevati c—d—e, pa ih potsjeti, da je to isto, onda će odmah ići. Gornje treba uvijek opetovati.

13. sat. Kušaj spajati cijeli glas s poluglasom dakle d—e—f, a—h—c; kojeg boljeg možeš pitati i e—f—g gore, možda bude išlo i natrag c—h—a, f—e—d, g—f—e.

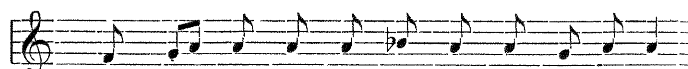
14. sat. Uvijek zadaj gornje marljivo opetovati, pa usput dakako latinski čitati.

15. sat. Uzmi dva cijela glasa natrag, dakle e—d—c, a—g—f, h—a—g. Moraš početi od raznih glasova. Kod soprana i tenora možeš uzeti više položine, a kod alta niže, da se već polako počnu privikivati na svoje položine i da mu ne bude nepoznato pogađati intervale i u visokim položinama. Ovo je najteža lekcija zato se tu može ostati opetujući to i sav ostali materijal dva do tri sata. Kad se je to utvrdilo, ili barem prilično ide, moglo bi se preći na koji glazbeni stavak, gdje se ovi intervali, i ovo dosad stečeno znanje u pogađanju intervala praktično može upotrijebiti. Najbolje je ovo: Magnificat I. načina (dorski) (Liber usualis 212 str.)

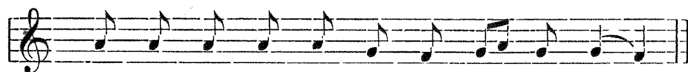

Magni-fi-cat anima me-a Dominum.
Et exultavit spi-ri-tus me - us; in De-o sa-lu-tari me - o. i t. d.

Na ovom Magnificatu imamo sve intervale, što smo ih do sada uzeli. Sve ide postepeno. Uzmi najprije pogađanje samih nota, a onda polako spajanje s tekstom. Da za tvoje pjevače bude laglje, ja ću to prenesti u moderni *G*-ključ.

1. Ma - gni - fi - cat
2. Et ex - ul - ta - vit spi - ri - tus me - us,

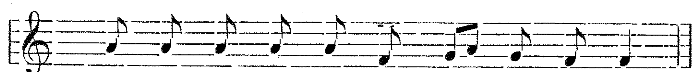

1 a - ni - ma me - a Do - mi - num.
2. in De - o sa - lu - ta - ri me - o

Jednu novost imamo na tom primjeru, da imamo poluglas od a—hes. Rastumači im i pokaži praktično, da je to isto, što i e—f, ili h—c, pa im daj pjevati na e—f, a—hes, odmah će znati. Tim momentom je odmah riješeno pitanje poluglasa umjetnog u koralu i stvaranje poluglasa ponizilicom. Znak ♭ zove se *es*. Ako ga metneš pred koji glas, on taj glas snizuje za pol glasa. To znači od a—h je cijeli glas; ako se pred *h* metne ♭, onda se *h* snizuje za pol glasa, pa prema tomu imamo a—hes pol glasa. Ovaj Magnificat sada se ne mora učiti za praksu za crkvu, nego samo, kao zgodna melodija za poduku. Ovdje te upozorujem, da nedaš pjevačima bubati melodije, nego neka se drže nota, te da se tako uče iz nota pjevati pogađajući intervale. Uvijek ih valja upozoravati, da se imadu slijepo držati nota, a ne da bi on po svojoj volji prekrojio sebi melodiju, što u prvom početku zadaje dosta jada. Ovdje možeš pjevačima rastumačiti i ♯ povisilicu. Ovaj se znak ♯ zove *is*. Ako ga metneš pred jedan glas, on se tim povisuje za pol glasa; ♯♩ c = cis; ♯♩ d = dis itd. Poslije ćeš rastumačiti povratilicu ♮ kad prestaje i ponizilica i povisilica. Kao zgodan primjer na drugom mjestu je ovaj Magnificat VI. način hipolidijski:

1. Ma - gni - fi - cat
2. Et ex - ul - ta - vit
spi - ri - tus me - us

1. a - ni - ma me - a Do - mi - num.
2. in De - o sa - lu - ta - ri me - o

Ti su primjeri za to zgodni jer su slobodnog ritma, jednakost nota, a najjednostavniji intervali. To pjevače veseli kad budu mogli svoje do sada stečeno znanje praktično upotrijebiti, a ne budu morali bubati melodiju kao papige.

Nove intervale, terce, kvarte itd. nemoj s pjevačima učiti poput lekcija. Ti se intervali uče u vježbanju samog komada. Možeš im sada rastumačiti malu i veliku tercu, a nemoj je učiti pjevati, već ih upozori kako će si je oni sami prisvojiti, da si prepjevaju tiho u sebi srednji glas. Tako se polučuje jači uspjeh, nego učenjem tih intervala iz kakve stručne knjige. Za ovo do sada rečeno ne preporučam nikakovu naučnu knjigu, nego ove intervale ovako, kako je gore navedeno u *C*-duru učiti. Drugo se sve postizava praksom i tumačenjem na samom komadu. Vidio sam mnogo puta zgode, da su djeca, koja su učila zbornu školu strukovnu u školi, naučili sve intervale pogađati, a u praksi se nijesu znala maknuti. Pa sam ja baveći se tim zbornim pjevanjem odlučio se za gore navedeno, koje je kod mojih pjevača brzo dovelo do rezultata. Nakon 2 i pol do 3 mjeseca ovog pripravnog rada mogao sam sa đacima gimnazijalcima preći polagano na učenje komada, koje smo u crkvi pjevali. Prije nego se pođe na čisto praktični rad moraš svoje pjevače uputiti, što je to takt, mjera, koja se broji 4/4, 3/4, 2/4. Zatim kombinovana 6/8, 9/8 uzimlje se kasnije. To ne trebaš od njih strogo tražiti, da znadu, već je dosta, da razumiju. U isto vrijeme, još prije toga treba im rastumačiti različne oblike nota i pripadne stanke, njihovo trajanje, jer će samo tako moći mjeru brojiti. To se može kod komada, koji se uči još zornije rastumačiti, pa im se onda može pojedinačno pitati. Evo slike:

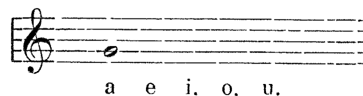
Trajanje.

Cijela nota = 𝅝		traje dok se nabroji 4 polagano.
Pol note = 𝅗𝅥	𝅗𝅥	svaka traje dok se nabroji 2 polagano.
Četvrt note = ♩	♩ ♩ ♩	svaka traje dok se nabroji 1 polagano.
Osmine = ♪♪	♪♪ ♪♪ ♪♪	dvije po dvije na jednu četvrtinu.
Šestnajstine = 𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯	𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯 𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯 𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯	četiri po četiri na jednu četvrtinu.

Pauze (stanke).

Cijela pauza = 𝄻	Ona visi na crti, a traje 4.
Pol stanke = 𝄼	Ona leži na crti, a traje 2.
Četvrtina pauze = 𝄽	traje dok se nabroji 1.
Osmina pauze = 𝄾	traje polovicu od jedne četvrtine.
Šestnajstina pauze = 𝄿	idu četiri na jednu četvrtinu.

To sve se nema na jedamput pjevačima tumačiti, jer bi ih umaralo, a bilo bi bez koristi, već barem prva tri oblika nota i prve tri pauze. Ostale prema potrebi u komadu, koji se praktično vježba. Kako sam već gore spomenuo lijepo izgovaranje vokala *a*. Treba to primijeniti i na ostale vokale. To čini ovako

a e i, o. u.

Na tu notu, koja traje 4, daj izgovarati svaki pojedini vokal u trajanju 4. To vježbaj mnogo, jer je to važno

za stalnost glasa (postavljanje glasa). Izrađuj mu svaki pojedini vokal, dok ne bude lijepo zvučio kao u lijepoj deklamaciji, a on to treba da sam na sebi čuje. Neuvježbani pjevači ne vole usta otvarati i micati usnicama, nego se u tom pokazuju dosta lijeni, zato im daj ovu vježbu:

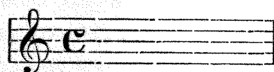

polagano izrađujući svaki vokal prema lijepom izgovoru. Kad budu već dosta okretni, daj im to isto na četvrt notama, da steknu gipkost u usnom mišičju, što im je potrebno za lijepo i brže izgovaranje teksta. Protumači im mjere: najjednostavnija je mjera

Svaka prva je naglašena. Dirigira se: desna ruka se na prvi udarac, tj. na jedan, okomito kreće od visine glave prema dolje, do sredine tijela. Na dva ide istim putem prema gore u istu visinu itd.

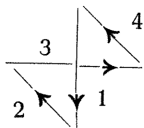
Druga mjera 4/4, koja se bilježi ovako

veliki *C* preko crtovlja, izgleda u punijem ovako:

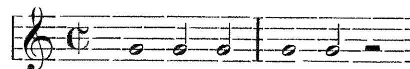

Glavni naglasak je u toj mjeri na prvoj četvrtini, a sporedni na trećoj četvrtini. Dirigira se ovako: Desna ruka se kreće na prvu četvrtinu od visine glave okomito prema dolje do sredine tijela, zatim na drugu četvrt koso na lijevo, na treću vodoravno na desno, a na četvrtu četvrt koso na lijevo gore.

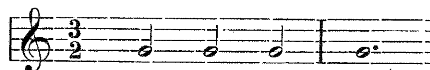

Treća mjera je 3/4. Naglašana je prva, a druge dvije su lagane, bez naglaska. Sve ove mjere vježbaj u raznim oblicima, sa pauzama, pazeći osobito na naglašene, da se polako priviknu na ritam, koji će im olakotiti naglašivanje u pjevanju.

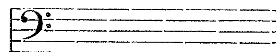
Osim ovih mjera ima kombinovana mjera 6/8 i 9/8. Njih možeš lako dirigirati 6/8 kao dva put po 3/4, a 9/8 je najbolje dirigirati kao 3/4 t. j. na svaku četvrtinu uzeti po tri osmine nešto polaganije. Uz ove mjere dolazi u praksi mjera tzv. alabreve (kratko), a piše se ovako:

Ovaj obrazac znači, da se svaki takt broji četiri, to označuje ovaj veliki *C* iza ključa. Pošto je taj *C* prekrižen, to znači, da se svaka nota prikraćuje za polovicu svoje vrijednosti. Prvi dakle *g* kao cijela nota broji se u ovom slučaju za polovicu tj. dva. Druge dvije su polovinke, a svaka vrijedi samo polovicu svoje vrijednosti, dakle se svaka broji jedan. Tako i ona pauza u drugom taktu inače vrijedi dva, ovdje samo jedan itd. Kad bi u alabreve taktu bila samo jedna nota, a vrijedila bi 4, onda se ta piše ovako |𝅝| Cijela nota sa dva stupića jedan desno, drugi lijevo. Slična tome je mjera 3/2. To znači da se svaka polovina broji kao jedan, a dirigiraš tu mjeru kao 3/4 itd. Ima još i mjera 3/1; to znači, da se svaka cijela nota broji kao jedan, a dirigira se kao 3/4 na pr.

Prve stvari, što ćeš vježbati za praksu, neka budu lake, da pjevači odmah osjete svoje znanje u pogađanju intervala, ritmike i slično, jer će ih to jako veseliti i oduševiti. Kad si odlučio, da ćeš prvi komad vježbati, onda postupaj ovako: najprije pročitaj riječi, jasno, polagano, lijepo, deklamirajući. Neka oni to za tobom pojedinci opetuju, makar po više puta kao što si i ti učinio. To je jako korisno i nije izgubljeno vrijeme. Onda ih upozori na ključ. Sopran i alt imadu *G* ključ; tenor i bas imadu basni ključ tako zv. *F* ključ kao i onaj u koralu *F* ključ.

Taj ključ je na četvrtoj crti, zato se sve note, koje su na četvrtoj crti zovu *f*. Ako je kakova povisilica ili ponizilica valja ih na to upozoriti, ali im ne treba prerano pripovijedati u kojem je skladba duru ili molu. Prerano ih u to uputiti, bilo bi bez koristi za lijepo pjevanje. To mora znati dirigent, a pjevači baš ne moraju ni znati. Zatim dolazi mjera. Nju valja rastumačiti i upozoriti ih na pojedine taktove glede oblika i trajanja nota, da zbrojene zajedno dadu taj broj, koji je u mjeri; 2/4; 3/4; 4/4 itd. Kad si s tim gotov, daj im note čitati prema njegovoj partiji (glasu). Osobito je važno, ako postoji koja povisilica ili ponizilica, kako se onda mijenja položaj cijelih glasova i poluglasova. Kad su ovako svi kušali note čitati i stvar im je postala jasna, onda im jedamput presviraj polagano cijelo. Zatim uzmi alt, pa sviraj samo njegovu dionicu. Upo-

zori ih na pojedina mjesta koja bi bila teža. Sad neka kuša ona altistica, koja je najbolja, da iza toga prepjeva sama bez instrumenta, da se vidi, što znade. Valja ih upozoriti na pojedina mjesta, gdje note idu postepeno, da smo to u pogađanju nota sve učili, da tu nema ništa nova, da spoje svoje znanje s ovom praksom. Ako je pjevačica iole sposobnija, onda će puno znati od svoje dionice pjevati. Ako joj ne bi odmah išao tekst, onda neka kuša prepjevati samo note. Tako valja sve alte obredati, pa jednom svi zajedno. To će ići već bolje. To isto valja učiniti i sa sopranom. Tamo će ići laglje, jer je u sopranu melodija. Mnogi pogađaju note dobro, ali ih teško s tekstom spajaju. Valja imati strpljenja. Na koncu valja pustiti daljnu školu, pa neka otpjevaju jednu veselu pjesmu na rastanku. Ovo što su sada naučili neka se prekuha u njima do slijedeći puta. Drugi sat će ova pjesma, ako nije baš teška dosta dobro ići. Jednako valja upotrebiti i onaj sat s muškarcima. I kod njih će biti slično kao i kod ženskih. Kad pjesma bude već prilično išla, onda valja na početku sata malo vokalizirati tj. pjevati ljestvicu na razne vokale, pa mijenjati vokale jedan za drugim. Ako bi pjevački komad bio u latinskom jeziku, valja ih naučiti dobro čitati, te im po mogućnosti prevesti i tekst rastumačiti. Intervale, koji se ovdje spominju valja svaki sat koga toga pitati i na dotičnu pjesmu primijeniti. Kod drugoga komada opazit će se znatni napredak i lakoća u učenju.

Taj način učenja pjesama traži ovu školu koja je malo teška ali je silno korisna i uspješna. Mnogo ovisi o dirigentu ili učitelju i njegovom postupku prema pjevačima. Ako ih bude znao oduševiti da uzdrže, uspjeh će biti nakon tri mjeseca siguran, a dalje će ići užurbanim korakom naprijed. Za šest mjeseci moći će dirigent ili učitelj svaki sat nešto novo kraće naučiti. Za godinu dana moći će s njima na svaki koncerat mirno nastupiti.

Kad imaš jednom ovakav zbor, možeš ga prema prilikama proširiti, samo pazi na sposobnost onih koje primaš. Svaki je čovjek za zbor sposoban koji znade dobro i čisto jednu pjesmu prepjevati bez pratnje. Da mora imati lijepi glas, to se samo posebi razumije.

Ovo bi bili moji savjeti onome, koji se hoće toga idealnoga posla latiti. Za proširenje materijala za učenje i praktička knjiga koja bi samom dirigentu dobro došla preporučam »Vježbe za zborno pjevanje« od Franje Dugana, Edition »Rirop« Zagreb.

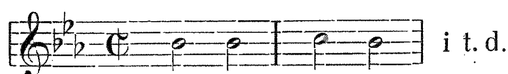
Filip Hajduković
ravnatelj kora zagrebačke katedrale.

O sviranju na orguljama.

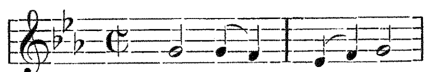
Kompozicije za orgulje složene su višeglasno — većinom četveroglasno kao i kompozicije za mješoviti zbor. Na pr.

Kod toga četveroglasnog sastava visoki ženski glas (koji se zove »sopran«) pjeva niz tonova (melodiju):

Ta se melodija zove sopranova dionica. Duboki ženski glas (koji se zove »alt«) pjeva melodiju:

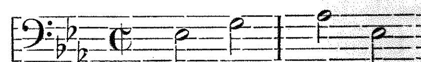

To je altova dionica. Basovim ključem naznačene su dionice za muške glasove (»tenor« i »bas«).

Tenorova dionica glasi:

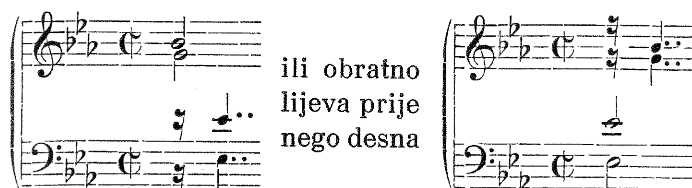

a basova dionica je najdublja melodija:

Kad se istodobno izvode sve 4 dionice, kako su napisane jedna nad drugom u »partituri« (prvi primjer u notama), nastanu sazvuci ili akordi, koji se zovu i »harmonije«. — Ako organista želi na orguljama svirati gornja dva takta partiture, mora znati pravila (principe), prema kojima će izvoditi melodije (dionice) i po kojima će hvatati na tipkama harmonije ili akorde.

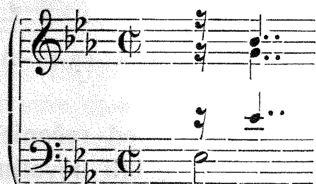
Akordi imadu se udarati tako, da svi tonovi jednoga akorda zazvuče apsolutno istodobno. Tehnička fraza glasi: akordi imadu se udarati »precizno«. Proti tomu pravilu griješi se 1. ako desna ruka udari prije nego lijeva na pr. ovako:

2. ako se tonovi akorda udare jedan za drugim (arpeggio) bilo u obadvije ruke:

i napokon 3. ako pedal zasvira basovu dionicu prije nego ruke ostale dionice:

Precizni udarac postigne se time, da svi prsti, koji imadu uhvatiti akord, izvedu vrlo odlučno gibanje, a isto tako i obadvije ruke i noga, koja ima uhvatiti pedal. Neki radi te odlučnosti upotrebe i veliku silu, kojom udare u tipke. Ta sila je katkada zaista potrebna kod gdjekojih starih orgulja sa tvrdom mehaničkom trakturom; kod modernih orgulja pneumatske ili električne konstrukcije ta je sila nepotrebna, a može biti i štetna za instrumenat: tu će trebati razlikovati pojmove »silovito gibanje« i »odlučno gibanje« (ali bez silovitosti).

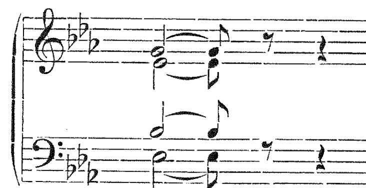
Kao što imadu svi tonovi akorda istodobno zazvučiti, tako moraju svi tonovi akorda istodobno prestati zvučiti na pr. na kraju jedne muzičke rečenice ili na kraju cijele kompozicije. Na pr. na kraju posljednjega stiha pjesme »Stala Majka« (Zaplakala gorki plač) kod akorda:

ne smije se prestati ovako

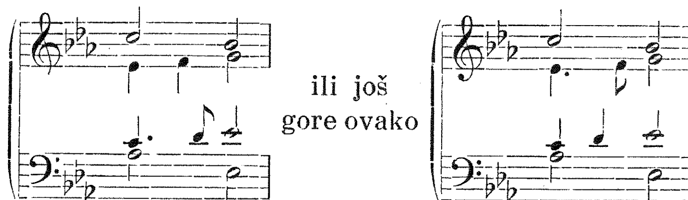

nego ovako, kako je naš veliki kompozitor i upravo odličan dirigent Ivan pl. Zajc običavao pisati

Zašto je tako pisao? Bio je čovjek od prakse, pak je pisao onako, kako će se najsigurnije i najpreciznije izvesti.

Kao što se akordi imadu precizno udarati, tako isto imadu se odlučno i istodobno pomicati dionice, koje imadu zajednički pomak. Tako na pr. u drugom taktu našega primjera kod riječi »Majka« imadu se zajedno pomaknuti dionice tenorova i altova, kako je notama naznačeno, a ne jedna iza druge možda ovako:

Svaka dionica višeglasja je za sebe jedna melodija. Ako želimo, da kod sviranja svaka dionica dođe do izražaja, moramo znati izvoditi neku napisanu melodiju. Uzmimo melodiju prvog stiha pjesme »Rodio se Bog i čovjek«.

Ro-di-o se Bog i čov-jek u-sred sta-ji-ce.

Svaka nota te melodije određuje visinu tona, ali i duljinu trajanja. Okomitim crtama melodija je razdijeljena na dijelove, koji jednako dugo traju: to su taktovi. U našom primjeru je jedinica trajanja jedna »četvrtina«. Poznato je, da je prva i treća četvrtina takta teška, a druga i četvrta laka. Što to znači? U »principu« su sve četvrtine takta među sobom jednake. »Teška« i »laka« četvrtina znači s obzirom na princip jednakosti ovo: prva četvrtina ne smije biti kraća od druge i druga ne smije biti dulja od prve (princip jednakosti); no ako je prva neznatno dulja od druge, to nije zlo. Kad se dakle kaže »prva četvrtina je teška«, to znači da se ne smije prerano preći na drugu četvrtinu, nego se prva ima dobro izdržati (eventualno malko zategnuti). Kad sviramo prvu četvrtinu, moramo imati osjećaj, da ne ćemo tako skoro preći na drugu; a kad sviramo

d r u g u, moramo imati osjećaj, da ćemo naskoro preći na treću. Odnošaj između treće i četvrte je isti kao onaj između prve i druge. — Ako četvrtinu razdijelimo na dvije osmine, onda je prva od tih teška a druga laka. Za izvađanje teške i lake osmine vrijedi isto pravilo kao i za izvađanje teške i lake četvrtine tj. teška osmina ima se dobro izdržati i ne smije se prerano preći na laku osminu. Ako t e š k u notu označimo znakom dužine (–), a l a k u notu znakom (◡), dobit ćemo ovu sliku gornje melodije:

U drugom taktu p r v a četvrtina ne smije biti kraća nego obadvije slijedeće osmine zajedno. Isto tako te dvije osmine zajedno ne smiju trajati dulje nego prva četvrtina takta. No ako prva četvrtina takta traje neznatno dulje nego slijedeće dvije osmine zajedno, to nije zlo. Itd.

Ako pogledamo izmjenu teških i lakih nota u svakom taktu, opazit ćemo, da je raspored teških i lakih nota u svakom taktu drugi. Mi govorimo »svaki takt t e č e drugačije« ili »svaki takt ima drugi r i t a m« (ῥέω = tečem). Kao što svakoj teškoj noti pripada njoj podređena laka, tako prvomu taktu pripada drugi takt, te obadva čine dvotakt (Zweier, Zweitakt) ili f r a z u, tako u našem primjeru prva dva takta

čine j e d n u f r a z u, a druga dva takta

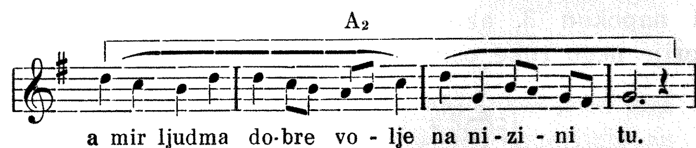
čine d r u g u f r a z u.

Kako vidimo nema samo svaki takt drugi ritam, nego se po ritmu i druga fraza razlikuje od prve. Dvije različite fraze čine rečenicu: dakle gore imademo m a l u r e č e n i c u od 4 takta, koja svršava p o l o v i č n i m z a v r š e t k o m (polovičnom kadencom). Slijedeća 4 takta (druga rečenica) počinje istom frazom kao i prva rečenica (opetovanje = periodicitet), ali ta druga rečenica svršava p o t p u n i m a u t e n t i č n i m z a v r š e t k o m. Te dvije rečenice čine m a l u p e r i o d u od 8 taktova i to je prvi dio pjesme. Drugi dio sastoji opet od 8 taktova: prva četiri takta čini dvostruka fraza »anđeli čuj pjevaju«, »slava Bogu na nebu«, a druga četiri takta čini druga muzička rečenica prve periode na riječi »a mir ljudma dobre volje na nizini tu«. Ako rečenice (koje su jednake) označimo sa A, a dvostruku frazu (treća četiri takta) sa B onda je struktura te dvodijelne pjesme ova:

Vidimo, da je rečenica od rečenice pregnantno rastavljena pauzom, pak će biti dovoljno, da organista pauzu zaista drži. No osim toga trebat će rastaviti i frazu od fraze, te će biti potrebno na koncu 2., na koncu 6., na koncu 10., na koncu 12. i na koncu 14. takta napustiti vezano (legato) sviranje i ruku dignuti. To rastavljanje fraze od fraze zove se f r a z i r a n j e. Isto tako se mora rastaviti i rečenica od rečenice i onda, ako nema pauze između jedne i druge. Kod rastavljanja fraza je katkada dovoljno da se »legato« prekine u jednoj (sopranovoj) dionici; kod rastavljanja rečenica bit će potrebno načiniti prekid u svim dionicama tj. trebat će d i g n u t obadvije ruke (i noge) sa klaviature. — Kod izvađanja čisto instrumentalnih kompozicija za orgulje (preludiji, fuge, fantazije itd.) potrebno je u pojedinim dionicama rastavljati i pojedine male članove takta ili članove (motive) fraze jednoga od drugoga na pr.:

Lukovi u prvom i u početku drugoga takta rastavljaju članove takta i članove prve fraze, pak se kaže da su to lukovi za »a r t i k u l a c i j u«, a njihovo observiranje zove se »a r t i k u l a c i j a«. (Articulus = član). Uglatom kukom ⌐‾‾‾¬ označena je prva fraza, koja seže do 3. četvrtine drugoga takta (*f*). Dizanjem ruke iza note *f* u drugom taktu rastavili smo prvu frazu od druge i to rastavljanje fraze od fraze zove se »f r a z i r a n j e«.

U poeziji je »stopica« (pes) ono, što je u muzici takt. Više stopica čini m e t a r na pr. 6 stopica čini

»hexametar«, 5 stopica »pentametar« itd. (Kod jamba je drugačije. Vidi: Sv. Cecilija, 1930. Dugan: Ocijena Bajukove knjige: Metar v slovenski narodni pesmi.) U muzici dva takta čine f r a z u, četiri takta malu rečenicu itd. Govorimo na pr. za gornju božićnu pjesmu da ima parni metar tj. svaka fraza sastoji od 2 takta. No Slaveni imadu u svojoj muzici tvorevina i sa neparnim metrom. Na pr. drugi dio narodne pjesme »Vjerujem u Boga« čini rečenicu, koja se sastoji od dviju fraza po 3 takta:

Pratnja pjesme.

Pjesme naše zbirke udešene su za mješoviti zbor, no svaku tu pjesmu može pjevati puk unisono (jednoglasno) uz pratnju orgulja, koje onda izvode isto ono višeglasje, koje je propisano za mješoviti zbor. Kod toga vrijede ova pravila:

1. Kao što puk kod pjevanja rastavlja u tekstu frazu od fraze, rečenicu od rečenice, tako mora i organista rastavljati muzičku r e č e n i c u o d d r u g e r e č e n i c e, a većinom i f r a z u od f r a z e, te napokon i takt od takta, ako to zahtijeva logična deklamacija teksta pjesme. Prekid (pauza) se zbiva na račun trajanja poslednje note u frazi, dok prva nota nove fraze mora pravodobno nastupiti.

2. Kad se tekst podlaže pod note pojedine dionice, onda se može dogoditi, da se opetuje nota iste visine (u našem primjeru kod alta Sve m o g u ć i i tenora S v e m o gući). U pratnji orgulja ne treba takvu notu ponovno udariti, nego se one stežu u notu duljega trajanja (ne udaraju se dvije č e t v r t i n e na istoj tipki, nego se drži p o l o v i n a). To pravilo vrijedi za sve dionice osim za sopranovu, koja izvodi melodiju pjesme, te je mora artikulirati, kao što ju artikulira i puk, kada pjeva. (U našem primjeru kod riječi »S a b a o t« mora se svaka četvrtina note *e* posebice udariti).

3. Ako jedna dionica uhvati i drži dugu notu (na pr. polovinu), a druga se dionica na slijedeću dobu (na pr. na drugu četvrtinu te polovine) giblje na tu notu, onda valja tu notu na slijedeću dobu ponovno udariti. U našem primjeru poslednja nota *a* u 3. taktu u sopranovoj dionici kod riječi »svet i presvet«.

Prema tome neka se prispodobi partitura pjesme »S v e t« za mješoviti zbor i način pratnje na orguljama.

Mješoviti zbor:

Pratnja na orguljama:

4. Samo se po sebi razumije, da organista mora svirati r i t m i č k i korektno tj. da mora teške dobe takta dobro izdržavati; jer se samo time može sačuvati isti tempo od početka do kraja kompozicije. (Ako se teška doba drži prekratko, laka držat će se isto tako dugo ili još kraće. Ako se tako dulje nastavi, tempo će se požuriti do nervoznosti a možda i do nemogućnosti izvađanja uopće ili barem do nejasnoće izvađanja.)

5. Ako je II. manual dovoljno jak ili bolje reći jedar (ako ima samostalni Principal 8′) a organista je dovoljno vješt, može on sopranovu dionicu svirati na jače registriranom I. manualu alt i tenor na drugom, bas na pedalu i tako v o d i t i p j e v a n j e p u k a. U tom slučaju bi gornja pratnja (samo prvi takt!) imala ovaj oblik:

I. man.
II. man.
Ped.
i t. d.

Pratnja rimskog korala.

Koralna melodija dade se raščlaniti na male grupice nota, od kojih svaka grupica sastoji ili od d v i j e n o t e (dvije osmine) ili pak od t r i n o t e. Prva grupica nosi ime binarij ili b i n a r, druga ternarij ili t e r n a r. Te grupe slijede jedna za drugom u slobodnom redu, te može slijediti nekoliko binarija jedan za drugim ili nekoliko ternarija jedan za drugim ili nakon povoljnog broja binarija kojigod povoljan broj ternarija i obratno. U tom smislu se govori: ritam korala je slobodan. U svakom binariju prva je nota teška, druga laka; dok je u ternariju prva teška (nota tetica, pada na tezu), a druge dvije su lake (padaju na arzu).

1. Za organistu to znači, da se svaka prva nota binarne ili ternarne grupice ima mirno izdržati, dok se preko slijedećih nota (arza) glatko prelazi na slijedeću tezu, koja se opet mirno izdrži. To je glede ritma. Kod toga jezični akcenat može pasti i na tezu i na arzu. Baš se kod korala ukazuje često izvjesna zanimljivost ritma u tom, da jezični akcenat često pada na laku notu; dakle kao da vrijedi princip, da je akcenat u principu kratak ali intenzitet glasa je jači nego na nenaglašeni slog. To se međutim više tiče pjevača nego organiste, koji mora u glavnom paziti na to, da dobro i mirno izdrži tezu.

2. Harmonizacija koralne melodije ima se načiniti tako, da harmonije ne smetaju slobodnom i glatkom gibanju melodije. Radi toga se može više ritmičkih grupa staviti na isti akord ili pak najviše jedan binarij ili jedan ternarij na jedan akord ili barem na istu notu u basu, dok se koja srednja dionica može gibati s notama koralne melodije na pr. u tercama ili sekstama i razjasniti time odnošaj lakih nota grupe prema odabranoj harmoniji ili basovoj noti. Napokon može se u teškoj situaciji dopustiti, da na treću notu ternarija dođe nova harmonija.

Što se tiče izvađanja pratnje korala na orguljama, vrijedit će u glavnom isti principi, koji su navedeni za pratnju pučke pjesme.

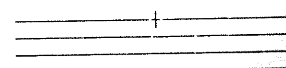
3. Kod pratnje korala trebat će rastaviti muzičke rečenice jednu od druge. Rečenice su u koralnim notama razdijeljene okomitom crtom kroz sve četiri linije.

Većinom će organista morati rastaviti i fraze jednu od druge: te su u koralnim notama rastavljene okomitom crtom kroz dvije srednje linije sistema.

Bit će katkada potrebno rastaviti i još manje dijelove, koji su označeni znakom za odah — (okomita crtica preko najviše linije sistema).

Tako će na pr. kod mise VIII. kod najkraće pauze za odah prije reči »eleison« organista prekinuti *D*-dur akord i iznova (ne legato) udariti akord fis-mol. Ako nota poslije odaha pripada kao posljednja arza ternariju, koji čini osmina poslije odaha sa četvrtinom prije odaha, onda se prekine samo melodija, a akord se zadrži. Na pr. u »Gloria« VIII.

Rex coe - les - tis De - us Pater

4. Ako se ton melodije opetuje treba ga ponovno udariti, ako ne pripada istoj ritmičkoj grupici. Na pr. odmah na početku mise VIII.

u desnoj ruci

Ky - ri - e

treba četvrtinu *a* ponovno udariti. Ako dvije jednake note pripadaju istoj ritmičkoj grupi, ne treba druge note ponovno udariti. Na pr. u desnoj ruci predzadnju notu melodije ne treba ponovno udariti, te se

e - le-i - son

svira ovako

5. Ako nota melodije stupi na ton, koji se već nalazi u harmoniji mora se taj ton ponovno udariti. Na pr. u misi VIII. kod riječi »Sanctus«

mora se posljednja osmina *g* ponovno udariti.

Registriranje

je predmet za sebe, te se njegovo obrađivanje u potpunom opsegu može podati samo u školi za orgulje ili u specijalnoj raspravi o toj stvari. Ovdje neka budu navedeni samo najvažniji principi.

Registri u orguljama dijele se na 8', 4', 2' i 1', te 16'. Svirale u svakom 8' registru daju tonove, koji odgovaraju tipkama, dakle ćemo dobiti tonove C, Cis, D ... c, cis, d ... $\bar{c}$, $\overline{cis}$, $\bar{d}$ ... $\bar{\bar{c}}$, $\overline{\overline{cis}}$, $\bar{\bar{d}}$ do $\bar{\bar{\bar{f}}}$. Najdulja svirala toga registra koja daje C, duga je 8 stopa (8' = 2,5 m). Ostale svirale toga registra su sve kraće i kraće, te daju sve više i više tonove, kako je gore naznačeno.

Kod 4' registra je najdulja svirala duga samo 4 stope. Otvorimo li dakle 4' registar i udaramo li po redu tipke, dobit ćemo tonove:

c, cis, d ... $\bar{c}$, $\overline{cis}$, $\bar{d}$ ... $\bar{\bar{c}}$, $\overline{\overline{cis}}$, $\bar{\bar{d}}$ itd. do f.

Tonovi cijele klaviature zvuče dakle za oktavu više, ako je izvučen 4' registar. Sad je jasno da 2' registar daje tonove za 2 oktave više, 1' registar za 3 oktave više, dok 16' registar daje tonove za oktavu dublje, nego što bi očekivali prema tipki, koja je udarena. Jasno je, da su najvažniji 8' registri, koji daju tonove normalne visine. Od 8' registara je opet najvažniji Principal 8', koji kao najjači daje zvuku punih orgulja jedrinu, jer ima široke svirale i prima mnogo vazduha. Ostale 8' registre možemo podijeliti u 2 grupe. Prvu grupu čine 8' registri blagoga (obloga) zvuka, drugu grupu registri oštroga ili reskoga zvuka. U jednoj i drugoj grupi ima registara, koji su jaki i takvih, koji su tihi; među reskim ima ih sa oštro reskim zvukom, dok su drugi blago reski.

Neka ovdje budu poredani po jakosti registri blagoga zvuka:

Obli zvuk imadu: Bourdon 8' (Gedeckt 8'), Doppelflöte 8', Hohlflöte 8', Traversflöte 8', Rohrflöte 8', Konzertflöte 8', Quintatön 8', Flauto amabile 8', Flauto dolce 8'.

Reski registri neka budu poredani po punoći (donekle i po jakosti), a kod svakoga neka bude označeno, da li je oštro (o) rezak ili blago (b) rezak:

Geigenprincipal 8', Gemshorn 8' (b), Cello 8' (o), Gamba 8' (o), Fugara 8' (o), Salicional 8' (b), Dolce 8' (b), Aeolina 8' (o).

Kod reskih registara valja razlikovati jakost od reskoće. Na pr. Aeolina 8' je najtiši i najnežniji registar u orguljama, ali mu je zvuk vrlo rezak kao kod violine. Salicional 8' je tihi registar v r l o s l a b e r e s k o ć e gotovo kao Flauto dolce 8', jer mora imitirati pastirsku sviralu od vrbove kore (salix = vrba). Gemshorn 8' je dosta jak registar punoga zvuka blage reskoće, dok je Geigenprincipal 8', isto tako jak i punoga zvuka, ali dosta rezak. Cello 8' i Gamba 8' jaki su registri i vrlo reski. Bilo je doba, kad su se gradile Gambe oštre i jake kao Trompete.

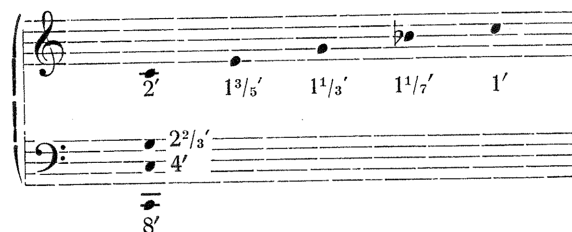
U pedalu su glavni registri 16', koji sviraju basovu dionicu, te zvuče za oktavu dublje od tona, kojega označuje pritisnuta tipka. Tim 16' registrima mora se dodati i 8' registar, da uz duboku oktavu svira i ton normalne visine. U pedalu dolaze ovi registri:

Jedri: Principalbass 16', Oktavbass 8'.

Obli: Subbass 16', Bourdonbass 16', (Gedecktbass 16'), Flötenbass 8'.

Reski: Violonbass 16', Kontrabass 16', Salicetbass 16' (Harmonikabass 16'), Violoncello 8'.

Registri široke menzure (Principal i Gedeckt) imadu ozbiljan i donekle mukli zvuk. Da se taj zvuk osvježi, dodavaju se svakomu osnovnomu tonu tih registara viši tonovi, koji su članovi alikvotnoga niza onoga osnovnoga tona. Tako ton C ima ovaj alikvotni niz C, c, g, $\bar{c}$, $\bar{e}$, $\bar{g}$, $\bar{b}$', $\bar{\bar{c}}$ itd.

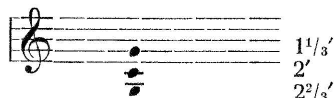

Kod svakoga tona naznačena je u stopama (') dužina svirale, koja daje taj ton.

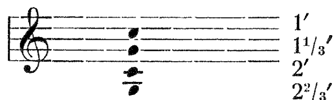
Ako otvorimo mnogo 8' registara i pritisnemo tipku C, dobit ćemo ton C, koji je možda tup. Ako sad po redu otvaramo registre 4' zatim $2^{2}/_{3}$', 2' itd., pristupat će po redu članovi alikvotnog niza k tonu C. Ako je graditelj orgulja 4', $2^{2}/_{3}$', 2' i t. d. registre dobro intonirao (ako nisu prejaki), onda svi ti tonovi iščezavaju kao samostalni tonovi, te mi čujemo samo osnovni C kao samostalan ton, ali on je postao svjež i sjajan. Da se to zbude, moraju oktave 4', 2', 1' biti nešto jače intonirane, a kvinte ($2^{2}/_{3}$'), ($1^{1}/_{3}$') i terce ($1^{3}/_{5}$), moraju biti tihe: b l a g e.

Nakon ove poslednje fraze bit će nam jasan ovaj pojav. Ako otvorimo mnogo 8' registara i pritisnemo neki sazvuk, pak ako sad otvorimo blagi registar Flauto 4'; osjetit ćemo, da je onaj sazvuk postao jasniji, a ne ćemo osjetiti, da je radi Flaute 4' svim tonovima sazvuka pristupila gornja oktava. Ta je oktava prestala zvučiti kao samostalan ton, nego je nestala u 8' tonu kao njegov alikvotni ton. Ako pa mjesto Flauto 4' dodamo registar Octava 4', osjetit ćemo, da je pristupila oktava k osnovnim tonovima akorda. Ta dva različna rezultata valja imati na umu kod registriranja, jer će se kod registriranja raditi o tom, da li želimo osvježenje zvuka i povući Flauto 4' ili želimo osjetiti dodavanje više oktave i povući registar Octava 4'. Osim registra 4', $2^{2}/_{3}$', 2' i t. d. koji una-

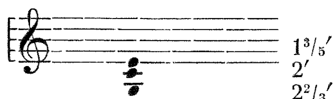
šaju u zvuk osnovnih tonova pojedine alikvotne tonove ima i takvih, od kojih svaki unosi čitavu skupinu alikvotnih tonova. Na pr. trostruka mixtura dade tipki C odmah tri alikvotna tona

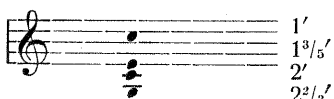
četverostruka mixtura dodaje 4 alikvotna tona

trostruki Cornett donese ova 3 tona,

četverostruki četiri tona

Pošto je time razjašnjena priroda registara, možemo sada reći koju o registriranju.

Ako se svira punim orgljama, onda su otvoreni svi registri, dakle i mixture, te orgulje moraju dati puni svoj sjaj, onda nema druge promjene nego izmjena I. i II. Man., te sviranje sa pedalom ili bez pedala. Izmjena manuala djeluje uvijek efektno isto tako i nastup pedala iza toga, što je pedal pauzirao. — Može se obadva manuala registrirati u srednjoj jakosti (mf), te izmenjivati manuale; a može se kod takvog registriranja svirati tako, da izađe »Trio« tj. jednom se rukom svira na I. klaviaturi, a drugom rukom na II. klaviaturi, dok pedal svira basovu dionicu. Kod toga je potrebno tako registrirati, da je zvuk na obadvim klaviaturama po prilici jednake jakosti; ali zvuk I. klaviature mora imati drugu boju nego zvuk druge klaviature. Na pr. na I. klaviaturi reski zvuk na drugoj obli ili obratno. — Može se i tako načiniti, da je I. kl. registrirana *mf* (srednja jakost), a II. *p* (tiho) ili *pp* (najtiše); kod toga se izmjenom klaviatura mogu postići efekti poput j e k e (Echo). Drugi manual kao jeka odgovara prvomu manualu. Može se napokon načiniti i to, da se na jednoj klaviaturi svira pratnja *p* ili *pp* (na pr. Voix celèste 8′), a na drugoj svira koji solo-registar (na pr. flauto 8′) melodiju u visokom položaju. Može se i obratno načiniti, te visoke dionice (sopran, alt) sviraju obli registri (flauto 8′, salicional 8′) na jednoj klaviaturi, a na drugoj svira srednju dionicu (tenor) koji reski solo-register (na pr. gamba 8′) itd. Tih par bilješki neka bude dosta s obzirom na sviranje kompozicija za orgulje. Kod toga svega odlučuje stil kompozicije, te znanje, vještina i ukus organiste.

Kod pratnje pjevanja ovisit će registriranje 1. o j a k o s t i z b o r a, koji pjeva, zatim 2. o k a r a k t e r u k o m p o z i c i j e, a onda 3. o tom, k a k a v j e m o m e n a t l i t u r g i č n o g a č i n a (drugo je »Gloria«, drugo »Benedictus«, a opet drugo »Agnus Dei«) i 4. o tom, k a k v a j e s v e t k o v i n a (drugo je Korizma, a drugo Uskrs).

Registriranje kod pratnje zbora.

Kad pratimo zbor, upotrebljavamo jače ili slabije registre prema jakosti zbora. Kod toga valja nastojati, da u svakom slučaju pratnja ima takvu boju zvuka, da dobijemo dojam zasićenosti zvuka. Tako na pr. kod *pp* ne bi bilo zgodno, da uzmemo samo Aeolinu 8′, jer je Aeolina doduše tihi registar, ali mu je zvuk neizdašan i sitan. Zato će biti potrebno, da Aeolini dodamo jedan obli nježni registar na pr. Dolciana 8′, ili Flauto dolce 8′ ili Salicional 8′ (ako nije odviše resko intoniran). S druge strane ne bi bilo zgodno, da upotrebimo doduše tihi ali mukli registar na pr. samo Hohlflöte 8′, pa možda ni sam Salicional 8′, nego će biti dobro, da toj Hohlflöte 8′ dodamo jedan svježi registar na pr. Aeoline 8′, ili Salicional 8′ ili Fugara 8′ (ako nije prejaka ili odviše reska); a možemo upotrebiti i sve te registre zajedno, dakle: Hohlflöte 8′, Salicional 8′, Aeoline 8′, a možda i Fugara 8′. Time ćemo dobiti zvuk srednje jakosti vrlo svjež radi reskih registara, a pun i zasićen radi Hohlflöte 8′. Ako želimo još jači zvuk možemo dodati Gemshorn 8′, nadalje još Gedeckt (Bourdon 8′), Geigenprincipal 8′ i napokon Principal 8′. Da li ćemo dalje još dodavati Gamba 8′, ovisi o tom, kako je ona intonirana. Kaže se, da na 2 ili 3 registra od 8′ može doći jedan 4′ registar. To je relativna stvar. Na kojem ćemo stupnju jakosti (nakon koliko 8′ registara) uvesti 4′ registar, to ovisi u tom, kako su jaki već privučeni 8′ registri, zatim o tom, kako je intoniran 4′ registar. Za osvježenje zvuka i da se postigne brzi izgovor tonova, može se k dvjema ili trima registrima od 8′ dodati kakva nježna flauta od 4′ ili Dolce 4′ ili Salicet 4′ — prema tome, kako je intoniran i koju svrhu želi postići organista. Octava 4′, odnosno Fugara 4′, Viola 4′ mogu se dodati istom onda, kad je već u akciji Principal 8′ odnosno Geigenprincipal 8′. Ako se želi imati osobita p u n o ć a zvuka, može se dodati još Bourdon 16′ u manualu, ako su već u akciji svi 8′ i 4′ registri.

Registriranje kod pratnje pučke pjesme.

Ako pjeva cijeli puk, mogu se upotrebiti svi 8′ registri zajedno i k tomu dodati sve Flaute 4′, što ih ima u orguljama, nadalje Dolce 4′ i Salicet 4′. Ako želimo još više sjaja možemo dodati i registar Octava 4′, a za veću punoću Bourdon 16′.

Ako imademo 2 manuala i ako drugi manual ima samostalan Principal 8′ ili Geigenprincipal 8′ ili barem Gemshorn 8′, možemo upotrebiti sve 8′ registre u obadva manuala nadalje sve Flaute 4′ u obadva manuala, II. manual spojiti na I. man. i II. man. na pedal, te svirati basovu dionicu pedalom, srednje dionice (tenor i alt) lijevom rukom na II. manualu, a pučku melodiju (sopranovu dionicu) desnom rukom na I. manualu i tako voditi puk. Ako se hoće imati više sjaja, može se u I. man. dodati registar Octava 4′, a u drugom manualu također jaki 4′ registar, ako ga ima na pr. Octava 4′, Viola 4′, Gemshorn 4′. Ako se želi postići više punoće može se dodati u I. man. i 16′ Bourdon, pa i u II. man. 16′ registar, ako ga ima. Želi li se pučkoj melodiji dati još više intenzivnosti, može se u I. manualu dodati Mixtura ili još bolje Cornett (možda solo-Cornett), ako ga ima. Može se upotrebiti i Trompeta 8′, ako je ima.

Registriranje kod pratnje rimskog korala.

Melodija korala je bujna, te se mora izvoditi gipko, radi toga pratnja ne smije biti prejaka ni prekrupna. Neka se dakle upotrebe nježni registri, koji lako izgovaraju (Flauto dolce 8′, Lieblich Gedeckt 8′, Salicional 8′, Dolciana 8′), no treba nastojati, da pratnja ne bude odviše mukla, pak će biti dobro, da se tim oblim registrima dodaje koji tihi reski registar (Aeolina 8′, a prema prilikama i prema intonaciji i kakva Fugara 8′ ili Viola d'amour 8′). U katedrali pisac ove upute redovito upotrebljava u III. manualu Dolciana 8′ i Aeoline 8′, a u II. man. Flauto dolce 8′ i Salicional 8′. Obadva manuala su spojena. Kod toga prati dva solista pjevača na III. manualu, a sve pjevače (6 do 8) na II. manualu. U nedelju i blagdane, kad je zbor velik do 20 pjevača, dodaje tim registrima još registar Fugara 8′, koji nije osobito rezak, nego je intoniran poput tihoga principala. Hohlflöte 8′ daje (po mišljenju pisca) odviše krupni zvuk, pak je ne upotrebljava kod pratnje korala. No kod »Agnus Dei« ne upotrebljava Fugaru 8′ nego baš Hohlflöte 8′ sa Voix céleste 8′ i Dolciana 8′, što daje vanredno fini upravo baršunasti zvuk. Recitaciju prati samo sa Voix céleste 8′.

Kod svega toga mora biti u pedalu Subbas 16′ i jedan 8′ registar (možda Flötenbass 8′ ili Hohlflötenbass 8′). Ako u pedalu nema 8′ nježnoga registra, onda neka se uzme od pedalnih registara samo Subbass 16′ i neka se s pedalom spoji II. man. ili I. man. ili obadva manuala prema potrebi. Ako se kod pučkog pjevanja ili kod sviranja kompozicija za orgulje želi bas pojačati, mogu se dalje dodavati 16′ registri Violonbass 16′ i Principalbass 16′, a naravno i 8′ registri Violon 8′, Flötenbass 8′, Violoncello 8′, Octavbass 8′, pak i 4′ registri Flauto 4′, Choralbass 4′, a kod punih orgulja i drugi alikvotni registri pak i Mixture, ako ih ima.

Tim su podane dakako samo direktive, a svaki savjestan organista ne smije nikada propustiti zgodne prilike, da svoju vještinu i ukus u registriranju unapredi i usavrši. Budući i pojedini graditelji orgulja imadu svaki svoj posebni ukus, događa se, da registri istog imena u raznim orguljama imadu različit karakter prema tomu, tko je orgulje sagradio. Radi toga svaki organista dužan je proučiti intonaciju pojedinih registara na orguljama, koje su mu povjerene; jer će istom na temelju tog studija i iskustva moći registre svojih orgulja tako kombinirati, da će moći uvijek postići onakav zvuk, kakovim želi proizvesti efekt na slušaoce. I tu vrijedi ona: glavnih principa je malo, te je pouka (teorija) kratka, a praksa duga.

Zagreb, 29. III. 1933.

Fr. Dugan.

SVETA MISA

Liturgijski uvod.

Sv. Otac Papa Pio XI. ističe, da je »doista prijeko potrebno, da vjernici ne prisustvuju svetim obredima kao tuđinci ili kao nijemi gledaoci, nego u punom osjećaju liturgijske ljepote«. Vjernici treba da zajedno sa svećenikom »mole svetu misu«, kako veli Papa Pijo X. Jer sveta misa nije samo svećenikova molitva, nego je žrtva, koju svećenik prinosi Gospodu u najužoj zajednici s vjernim pukom kao žrtvu svoju i čitavoga vjernog puka, a ujedno i žrtvu Kristovu.

Kod tihe je svete mise najbolje, ako vjernici prate svećenika tiho razmatrajući i moleći svetu misu s rimskim misalom u ruci. S dopuštenjem biskupovim mogu vjernici kod tihe svete mise čitavu svetu misu, osim Kanona, zajednički i glasno recitovati na latinskom ili narodnom jeziku, osobito ako su to zatvorene skupine, kao što su katolički uzgojni zavodi, katolička društva i slično.

Kod pjevane svete mise treba da vjernici po želji svete Crkve pjevaju određene dijelove u liturgijskom jeziku i načinom dostojnim hrama Gospodnjega. Dijelovi, koji su određeni da ih pjeva vjerni puk kod svete mise, jesu nepromjenljivi i promjenljivi. Nepromjenljivi (Ordinarij Mise) jesu ovi: Kyrie eleison, Gloria in excelsis Deo, Sanctus i Benedictus, Agnus Dei, te svi odgovori. A promjenljivi su ovi dijelovi: Ulaz (Introitus), Pjesma na stepenicama (Graduale), odnosno Aleluja ili Tractus, Posljednjica (Sequentia), Prikazanje (Offertorium), Pričesna (Communio). Sve ovo treba po odredbi Pija X. pjevati kod pjevane mise i to liturgijskim jezikom i dostojnim načinom. Liturgijski je jezik latinski, odnosno u onim crkvama, koje se zakonito služe ovom povlasticom, stari slovenski. Služi li dakle svećenik svetu misu latinski, treba da vjernici sve ove dijelove pjevaju latinski, a pjeva li svećenik misu na starom slovenskom jeziku, tada i vjernici treba da pjevaju odnosne dijelove na ovom jeziku.

Način, kojim se pjeva kod svete mise, treba da bude, prema odredbi Pija X., umjetnički, općenit i svet. Umjetnički, jer Bogu treba dati biserje, najljepše od najljepšega što imamo i što možemo. Općenit, jer je sveta misa žrtva čitave katoličke Crkve, koja je toliko općenita, da u sebi obuhvaća sve narode i sva vremena od Krista Gospoda do konca svijeta. Svet, jer je prinošenje svete mise najsvetiji čin, kojim prikazujemo Bogu Ocu Njegova jedinorođenog Sina nekrvnim načinom: stoga mora da bude od liturgijskog pjevanja daleko sve ono, što je svjetsko i što je izraz sasvim svjetskih čuvstava ili što takva čuvstva pobuđuje. Pjevanje kod svete mise nije i ne smije biti neki koncerat, nego molitva izrečena pjevanom riječi.

U prvo su kršćansko doba određene dijelove svete mise pjevali svi prisutni vjernici. Onda su se razvile t. zv. pjevačke škole, od kojih su nastali današnji »korovi«. Ali velika je razlika između starih pjevačkih škola i mnogih današnjih »korova«. Dok su stare pjevačke škole okruživale oltar, današnji se »korovi« redovno nalaze daleko od oltara na drugom kraju crkve. Stare su pjevačke škole pjevale liturgijske tekstove koralnim načinom, a današnji »korovi« pjevaju nerijetko tekstove, koji nijesu liturgijski, a i liturgijske tekstove pjevaju često jezikom, koji nije liturgijski i načinom, koji je u svojoj biti posve tuđ liturgiji, koji nije svet, koji je često sasvim svjetski, kao da se nalaze u koncertnoj dvorani, a ne da sudjeluju kod bogoslužja. Stare su pjevačke škole pjevale naizmjence s vjernim pukom, osobito kod nepromjenljivih dijelova svete mise, a današnji korovi pjevaju obično sami za se, odijeljeni i udaljeni i prostorno i idejno i od žrtvenika i od vjernog puka. Želja je svete Crkve, osobito Pape Pija X. i Pija XI., da pjevanje kod svete mise bude opet ono, što bi trebalo da bude: umjetnički izraz neizrecive veličine i ljepote novozavjetne žrtve, da bude opet nesamo umjetničko, nego i sveto i općenito, da u njemu sudjeluje po mogućnosti cijeli vjerni puk, naizmjence s odabranom pjevačkom školom. Ta se odabrana pjevačka škola treba da sastoji od dječaka s podesnim glasovima. U onim krajevima naše domovine, gdje su uobičajeni »djevojački redovi« kod svete mise, mogu se ovi »djevojački redovi« vrlo lijepo shvatiti kao odabrana pjevačka škola, koja vodi crkveno pjevanje vjernoga puka u crkvi.

Sve tri oznake pravilnog liturgijskog pjevanja najljepše i u najvišem stupnju obuhvaća u sebi t. zv.

koralno ili gregorijansko pjevanje. Ono je umjetničko, ono je sveto i općenito. Ono je najljepša baština cijelog kulturnog starog svijeta: Egipćana, Židova, Asiraca i Babilonaca, Grka i Rimljana. Time nije rečeno, da je t. zv. »višeglasno« pjevanje isključeno od liturgijskih obreda, ali ono ne pretstavlja neki viši stupanj crkvenog pjevanja, niti je svečanije od korala. »Višeglasno« je pjevanje, nasuprot, to podesnije za crkvu, što je bliže koralu, što se manje ističe muzička forma sama za se, što se ona više stapa sa sadržajem, koji izražava, što je više »prozirna« i nesebična, što više sama stupa u pozadinu, a što jače ističe sam sadržaj liturgijskih misli.

Kad sveta Crkva traži, da se kod pjevanih svetih misa pjevaju samo liturgijski tekstovi u liturgijskom jeziku, tada ona ne priječi, da se kod tihih misa, kod pučkih pobožnosti i kod svetih ophoda i proštenja pjevaju pučke pobožne pjesme u živom narodnom jeziku. Što više, sveta to Crkva i želi i preporuča, dakako uz uvjet, da su i ove pučke pobožne pjesme i gledom na sadržaj i gledom na glazbeni oblik umjetničke i svete.

Kod pjevane mise neka dakle vjerni puk naizmjence s korom pjeva nepromjenljive dijelove, a kor sam neka pjeva višeglasno promjenljive dijelove. Ovi su u ovom kantualu tako udešeni, da imadu za svako crkveno doba naročitu melodiju s potpisanim tekstom.

Nepromjenljivi dijelovi, što ih po želji sv. Crkve treba da pjeva vjerni puk (ili barem kor) kod svake pjevane mise, jesu: Kyrie eleison, Gloria, Credo, Sanctus, Benedictus, Agnus, te svi odgovori.

Današnji je trokratni vapaj Kyrie eleison upravljen najprije Bogu Ocu, onda trokratni Christe eleison Bogu Sinu i opet trokratni Kyrie eleison Bogu Duhu Svetomu. U kršćanskoj je starini čitav vjerni puk pjevao Kyrie eleison u litanijama prije same svete mise. Danas je Kyrie eleison sastavni dio svete mise i treba da ga opet pjeva čitav vjerni puk naizmjence s odabranom pjevačkom školom. Kyrie eleison izrazuje našu spoznaju, koliko smo potrebni i koliko vapimo za nutarnjim izbavljenjem, koje može doći samo od Gospoda.

Gloria je prekrasni slavospjev, koji potječe iz IV. ili V. vijeka. Vjerojatno je u prvotnom svom obliku bio slavospjev Bogu Ocu, ali je kasnije, u doba, kad je trebalo dati svečanog izražaja vjeri u Božanstvo Kristovo, dodan i slavospjev Bogu Sinu s kratkim završetkom o Duhu Svetom. Do u XII. vijek molio je samo biskup kod svete mise ovaj slavospjev, a obični ga je svećenik smio moliti samo o Uskrsu i na dan svoga ređenja. Gloria je znak svečane radosti i zato otpada u one dane, koji su označeni pokorom ili naročitom tugom, kao što su nedjelje i ferije u adventu i korizmi i mise za pokojne. Gloria se može shvatiti kao radostan izraz svijesti o tomu, da smo po Kristu Gospodu izbavljeni:

Poučni i čisto molitveni dio svete mise završuje se Vjerovanjem. Credo je prelaz iz t. zv. katekumenske mise, kojoj su u staro doba smjeli prisustvovati i katekumeni, u misu vjernih, kojoj su prisustvovali samo pokršteni vjernici. Vjerovanje, koje se pjeva u svetoj misi, jest nicejsko-carigradski Credo. To je vjerovanje nešto šire od apostolskog. U rimsko je bogoslužje uveo vjerovanje istom Benedikto VIII. god. 1014.

Danas se moli Vjerovanje u sv. misi u sve one dane, koji su u nekoj posebnoj vezi s našom svetom vjerom i sa otajstvom našega spasenja. Središnja je misao Vjerovanja u svetoj misi živa svijest, da je Jedinorođeni Sin Božji radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao s nebesa, utjelovljen po Duhu Svetom od Djevice Marije i postao čovjekom. On je za nas raspet i mučen pod Poncijem Pilatom, umro i pokopan, te je uskrsnuo treći dan i uzašao na nebesa i opet će doći sa slavom suditi žive i mrtve; i njegovu kraljevstvu ne će biti kraja.

U prvo je kršćansko doba sveta žrtva počela zapravo današnjim »predslovljem«, koje se završuje svečanim pjevom: Svet, svet, svet, Gospod Bog nad vojskama. Sanctus je oduvijek bio glas čitavog vjernog puka, koji s dubokim počitanjem pozdravlja Onoga, što otajstvenim načinom pod prilikama kruha i vina dolazi na žrtvenik da nekrvnim načinom obnovi žrtvu križa, žrtvu našeg izbavljenja.

Sanctus se sastoji od dva dijela, koji spadaju zajedno, ali se iz praktičkih razloga pjevaju odijeljeno. Sanctus se naime pjeva prije podizanja, nadovezujući na predslovlje, a Benedictus se pjeva odmah iza podizanja, da ne bi možda oduljeno pjevanje smetalo svećenika na oltaru uprav u najsvečanijem času pretvorbe i žrtve. K tomu treba pjevanjem ispuniti i ono vrijeme, koje teče između pretvorbe i Oče naš, pa je zato sveta Crkva odredila, da se iza podizanja pjeva: Blagosloven, koji dolazi u ime Gospodnje, hosana na visini!

Na Božjem je žrtveniku otajstvenim načinom opet žrtvovano Janje Božje. Vjerni se puk prije svete pričesti, prije, nego će blagovati otajstveno Janje, koje je umrlo i živi u vjekove, poniznom prošnjom obraća Spasitelju ponavljajući svoj vapaj: Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se, smiluj nam se, daruj nam mir! Po ovoj svetoj žrtvi i pričešću daj nam, da i lično budemo dionicima Tvoga izbavljenja, koje si svojom dragocjenom krvlju nama zaslužio! Lični je refleks ovog izbavljenja Božji mir u našim dušama, mir, što ga svijet dati ne može.

Dr. Dragutin Kniewald,
sveučilišni profesor.

Nepromjenljivi dijelovi mise.

Latinski:

(Liber usualis.)

1. Kyrie eleison.

Kyrie eleison (tri put)
Christe eleison (tri put)
Kyrie eleison (tri put)

2. Gloria.

Gloria in excelsis Deo.
Et in terra pax hominibus bonae voluntatis.
Laudamus te.
Benedicimus te.
Adoramus te.
Glorificamus te.
Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam.
Domine Deus, Rex coelestis, Deus Pater omnipotens.
Domine Filii unigenite Jesu Christe.
Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris.
Qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis.
Quoniam tu solus sanctus.
Tu solus Dominus.
Tu solus altissimus, Jesu Christe.
Cum Sancto Spiritu, in gloria Dei Patris. Amen.

3. Credo.

Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem **caeli et** terrae, visibilium omnium et invisibilium.
Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei **unigenitum.**
Et ex Patre natum ante omnia saecula.
Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de **Deo vero.**
Genitum, non factum, consubstantialem Patri: per **quem** omnia facta sunt.
Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de caelis.
Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine:
Et homo factus est.
Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato: passus et sepultus est.
Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas.
Et ascendit in caelum: sedet ad dexteram Patris.
Et iterum venturus est cum gloria judicare vivos et mortuos: cujus regni non erit finis.
Et in Spiritum Sanctum Dominum, et vivificantem: qui ex Patre Filioque procedit.
Qui cum Patre, et Filio simul adoratur, et conglorificatur: qui locutus est per Prophetas.

Hrvatski:

(Kruh nebeski.)

1. Gospodine, smiluj se.

Gospodine, smiluj se (tri put)
Kriste, smiluj se (tri put)
Gospodine, smiluj se (tri put)

2. Slava.

Slava Bogu, na visini,
a mir ljudma na zemlji dobre volje.
Hvalimo te,
Slavimo te,
Klanjamo ti se,
Veličamo te,
Hvalu ti uzdajemo zbog velike slave tvoje.
Gospodine Bože, Kralju nebeski, Bože svemogući Oče.
Gospodine, jedinorođeni Sine, Isuse Kriste.
Gospodine Bože, Jaganjče Božji, Sine Očev.
Koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.
Koji odnimaš grijehe svijeta, primi molbu našu.

Koji sjediš o desnu Oca, smiluj nam se.
Jer si ti sam svet,
Ti sam Gospodin,
Ti sam Previšnji, Isuse Kriste.
S Duhom Svetim, u slavi Boga Oca. Amen.

3. Vjerujem.

Vjerujem u jednoga Boga, Oca svemogućega, stvoritelja neba i zemlje, svega što je vidljivo i nevidljivo.
I u jednoga Gospodina Isusa Krista, Sina Božjega jedinorođenoga.
I od Oca rođenoga prije sviju vjekova.
Boga od Boga, svijetlo od svijetla, Boga pravoga od Boga pravoga.
Rođenoga ne stvorenoga, koji je jednoga bistva s Ocem, po kom je sve učinjeno.
Koji je poradi nas ljudi, i poradi našega spasenja sišao s nebesa.
I utjelovljen bi po Duhu Svetomu od Marije Djevice;
I čovjekom postao.
Raspet također za nas pod Poncijem Pilatom, mučen i pokopan.
I uskrsnuo treći dan po svetom Pismu.
I uzašao na nebesa sjedi o desnu Oca.
I opet će doći sa slavom suditi žive i mrtve; i njegovu kraljevstvu ne će biti konca.
I u Duha Svetoga, Gospodina i koji oživljuje, koji od Oca i Sina izlazi;
Kojemu se s Ocem i Sinom zajedno klanjaju i slave ga, koji je govorio kroz proroke.

Et unam, sanctam catholicam et apostolicam Ecclesiam.
Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum.
Et expecto resurrectionem mortuorum.
Et vitam venturi saeculi. Amen.

I jednu, svetu, katoličku i apostolsku Crkvu.
Ispovijedam jedno krštenje na otpuštenje grijeha;
I čekam uskrsnuće mrtvih;
I život vijeka, što će doći. Amen.

4. Sanctus.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth!
Pleni sunt caeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.

4. Svet.

Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot!
Nebo i zemlja puna su slave tvoje.
Hosana na visini.

5. Benedictus.

Benedictus qui venit in nomine Domini.
Hosanna in excelsis.

5. Blagosloven.

Blagosloven, koji dolazi u ime Gospodnje.
Hosana na visini!

6. Agnus Dei.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

6. Jaganjče Božji.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, daruj nam mir.

PJEVANE MISE

Blagoslov naroda blagoslovljenom vodom*

u obične nedelje u godini.

Harm. O. Anselmo Canjuga.

Svećenik: * *Zbor:*

Ant. VII.

Po - škro - pi me, Go - spo - di - ne, hi - so - pom, da se o - či-

Man. *Ped.*

stim, o - pe - ri me, da bu - dem bje - lji od snije - ga.

Ps. 50. *Pjevač:* * *Zbor:*

Smi - luj mi se, Bo - že, po ve - li - kom mi - lo - sr - đu svo - jem.

Man. *Ped.*

* Taj obred vrši se prije svete mise.

I ponovi se Antifona do psalma.

Odgovori:

1. Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svo - je.
2. Gospodine, usliši molitvu mo - ju.
3. Gospodin s vama.
4. Pomolimo se . . .

** Na Glušnu i Cvjetnu nedjelju izostavlja se R. »Slava Ocu«, te se iza psalma »Smiluj mi se«, odmah ponovi Antifona »Poškropi me«.

U uskrsno vrijeme

(od Uskrsa do Duhova).

Harm. O. Anselmo Canjuga.

Svećenik: * *Zbor:*

Ant. VIII.

Vi - djeh vo - du gdje iz - la - zi iz hra - ma

Man. *Ped.*

s de - sne stra - ne, al - le - lu - ja: i spa - si-

še se svi do ko - jih do - - đe o - va vo - da

i re - ći će, al - le - lu - ja, al - le - - lu - ja.

Ps. 117. *Pjevač:* * *Zbor:*

Hva-li - te Gospodi-na, jer je do - bar: jer je do-vije-ka mi-lo - sr - đe nje-go-vo.

Ped.

R. Pjevač: * *Zbor:*

Sla-va O - cu i Si-nu i Du - hu Sve - to-mu. Ka - ko bi - ja - še na po-če-tku

Man. *Ped.*

ta - ko i sa - da i va - zda i u vije - ke vje - ko - va. A - men.

I ponovi se Antifona do psalma.

Odgovori:

Svećenik:

1. Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svoje, alle - lu - ja.
2. Gospodine, usliši molitvu, mo - ju.
3. Gospodin s vama.
4. Pomolimo se . . .

Zbor:

1. I spa - se - nje svo - je daj nam Al - le - lu - ja.
2. I va - paj moj k te - bi da do - đe.

3. I s du - hom tvo - jim. 4. Amen.

In Festis Solemnibus.

(II. koralna misa za svečane blagdane.)

Kyrie.

Harm. Franjo Dugan.

3 put.

Ky - ri - e * e - le - i - son.

3 put.

Chri - ste e - le - i-son.

2 put.

Ky - ri - e e - le - i - son.

Ky-ri - e * ** e-le - i-son.

Gloria.

Svećenik:
Zbor:
Glo - ri - a in ex - cel-sis De - o. Et in ter - ra pax ho - mi - ni - bus
Ped.
bo-nae vo - lun - ta - tis. Lau-da - mus te. Be - ne-di - ci-mus te.
Man. *Ped.*
Ad-o - ra-mus te. Glo - ri - fi - ca - mus te. Gra-ti - as a - gi-mus ti - bi
Man. *Ped.* *Man.*

propter ma - gnam glo - ri - am tu - am. Do-mi-ne De - us, Rex coe - le - stis

Ped.

De - us Pa - ter om - ni - po - tens. Do - - mi - ne Fi - li u - ni-

Man.

ge - ni - te Je - su Chri - ste. Do-mi-ne De - us, A-gnus De - i Fi - li-

Ped.

us Pa-tris. Qui tol - lis pecca - ta mundi, mi - se - re - re no - bis.

Man.

Qui tol - lis pec-ca - ta mun - di, su - sci - pe de-pre - ca-ti - o - nem no-stram.

Ped.

Qui se - des ad dex - te - ram Pa - tris, mi - se - re - re no - bis.

Man.

Quo-ni-am tu so - lus san - ctus. Tu so-lus Do - mi - nus.

Ped. *Man.*

Tu so-lus Al - tis-si - mus, Je - su Chri - ste. Cum San-cto Spi - ri - tu

Ped. *Man.*

in glo - ri - a De - i Pa - tris. A - - - - - men.

Ped.

Sanctus.

San - - - ctus, *San - - - - ctus, San - - - ctus

Ped. *Man.* *Ped.*

Do-mi-nus De - us Sa-ba - oth. Ple - ni sunt coe - li et ter - ra

glo - ri - a tu - a. Ho - san - na in ex - cel - sis.

Ped. *Ped.*

Benedictus.

Agnus Dei.

A-gnus De - i, * qui tol - lis pec - ca - ta mun-

Man.

di: mi - se - re - - re no - - - - - bis.

Ped.

A - gnus De - i, * qui tol - - lis pec - ca-

Man.

ta mun - di: do - na no - bis pa - - - - cem.

Ped.

In Festis Duplicibus (De Angelis).

(VIII. koralna misa, anđeoska.)

Kyrie.

Harm. Franjo Dugan.

3 put.

Ky - ri - e * e - - le - i - son.

3 put.

Chri - ste e - - le - i - son.

2 put.

Ky-ri - e e - - le - i - son.

Ky-ri - e * ** e - - le-i - son.

Gloria.

Svećenik: *Zbor:*

Glo-ri - a in ex - cel-sis De - o Et in ter-ra pax ho - mi-ni - bus

Ped.

bo-nae vo-lun - ta - tis. Lau - da - mus te. Be-ne - di-ci - mus te.

Man. *Ped.*

Ad-o - ra - mus te. Glo-ri-fi - ca-mus te. Gra-ti-as a - gi-mus ti - bi

Man. *Ped.* *Man.*

propter magnam glori-am tu - am. Do-mi-ne De - us, Rex coe - le - stis, De - us Pa - ter

Ped.

o-mni-po-tens Do-mi-ne Fi-li u-ni-ge-ni-te Je-su Chri-ste.

Man.

Do-mi-ne De-us Agnus De-i, Fi-li-us Pa-tris.

Ped.

Qui tol-lis pec-ca-ta mun-di, mi-se-re-re no-bis.

Man.

Qui tol-lis pec-ca-ta mun-di, su-sci-pe de-pre-ca-ti-o-nem

Ped.

no - stram. Qui se - des ad dex-te-ram Pa - tris, mi-se - re-re no - bis.

Man.

Quo-ni - am tu so-lus san-ctus. Tu so - lus Do - mi - nus. Tu so-lus Al-

Ped. *Man.* *Ped.*

tis - si - mus, Je - su Chri - ste. Cum San-cto Spi - ri - tu

Man.

in glo - ri - a De - i Pa - tris. A - - men.

Ped.

Sanctus.

San - - ctus, * San - ctus, San - - - - ctus

Ped. *Man.* *Ped.*

Do - - mi - nus De - us Sa - - - - - - - - -

ba - oth. Ple - ni sunt coe - li et ter - ra glo-

Man.

ri - a tu - a. Ho - san - na in ex - cel - - sis.

Ped.

Benedictus.

Be - ne - di - - ctus qui ve - nit in no - mi-ne Do - mi - ni.

Man.

Ho-san - - - - na in ex - cel - - - - - - sis.

Ped.

Agnus Dei.

A - - gnus De - i, * qui tol - lis pec-ca - ta mun - di: mi-

Man. *Ped.*

se - re - re no - bis. A - gnus De - - - i, * qui

Man.

In Festis B. Mariae Virginis.

(IX. koralna misa Bl. Djevice Marije.)

Kyrie.

Harm. Franjo Dugan.

e e - le - i - son. Ky - - ri-

Man. *Ped.*

e e - le - i - son. Chri - ste e-

Ped.

le - i - son. Chri - - - ste e-

Ped.

le - i - son. Chri - ste e - le - i - son. Ky - ri-

Man. *Ped.* *Ped.*

e
e - le - i - son. Ky - ri-
Man.
e
e - le - i - son. Ky - ri-
Man.
Ped.
e
e - le - i - son.

Gloria.

Svećenik:

Glo - ri - a in ex - cel - sis De - o.

Zbor:

Et in ter - ra pax

Ped.

ho - mi - ni - bus bonae vo-lun - ta - tis. Lau - da - mus te. Be - ne-

Man. *Ped.*

di - ci - mus te. A - do - ra - mus te. Glo - ri - fi - ca - mus te.

Man. *Ped.*

Gra - ti - as a - gi - mus ti - bi pro - pter ma - gnam glo - ri - am tu - am.

Man.

Do-mi - ne De - us, Rex coe - le - stis, De - us Pa - ter

Ped.

om - ni - po - tens. Do-mi - ne Fi-li u-ni - ge-ni - te

Man.

Je-su Chri - ste. Do - mi - ne De - us, A - gnus De - i,

Ped.

Fi-li - us Pa - tris. Qui tol - lis pec - ca-ta mun - di,

Man.

mi-se - re - re no - bis. Qui tol - lis pec-ca - ta mun - di,

Ped.

su - sci - pe de-pre - ca-ti - o - nem no - stram. Qui se-

Man.

des ad dex-te - ram Pa - tris, mi - se - re - re no - bis. Quo-ni - am

Ped.

tu solus San - ctus. Tu so - lus Do-mi - nus. Tu so - lus Al - tis - si-

Man. *Ped.*

mus, Je - su Chri - ste. Cum San - cto Spi - ri - tu in glo - ri - a

Man.

De - i Pa - tris. A - - - - - - men.

Ped.

Sanctus.

San - - - ctus, * San - ctus, * San - - - - -

Ped. *Man.* *Ped.*

ctus Do - mi - nus De - us Sa - - - ba-

oth. Ple - ni sunt coe - li et ter - - ra glo - ri-

Man.

a tu - a. Ho - san - na in ex - cel - sis.

Ped.

Benedictus.

Be - ne - di - ctus, qui ve - nit in no - - mi - ne

Man. *Ped.*

Do - - - mi - ni. Ho - - - - - - - -

Ped.

san - na in ex - cel - - - - - sis.

Agnus Dei.

A - gnus De - i, * qui tol - - lis pec-

Man. *Man.*

ca - ta mun - di: mi - se - re - re no-

Ped.

bis. A - gnus De - i, * qui tol - lis pec - ca - ta

Man.

mun - di: mi - se - re - re no - bis. A - gnus

Ped. *Man.*

De - - - i, qui tol - - - - lis pec - ca - ta

mun - - di: mi - se - re - re no - bis.

Ped.

Credo.

(III. koralni.)

Harm. Franjo Dugan.

Svećenik: *Zbor:*

Cre - do in u-num De - um Pa - trem o - mni-po-ten - tem, fac - to-rem

Ped.

coe - lì et ter - rae, vi - si - bi - li - um om - ni - um, et in - vi - si-

bi - li - um. Et in u - num Do - mi - num Je - sum Chri - stum, Fi - li - um De-

Man.

i u - ni - ge - ni - tum Et ex Pa - tre na - tum an - te om - ni - a

Ped.

sae - cu - la. De - um de De - o, lu - men de lu - mi - ne, De - um ve - rum

Man.

de De - o ve - ro. Ge-ni - tum non fac - tum con - sub-stan - ti - a - lem Pa-

Man. *Ped.*

tri: per quem o - mni - a fa-cta sunt. Qui pro - pter nos ho-mi - nes, et

Man.

propter no-stram sa-lu - tem de - scen-dit de coe - lis. Et in-car - na-tus

Ped. *Ped.*

est de Spi-ri-tu San - cto ex Ma - ri - a Vir-gi - ne: et ho-mo

fac-tus est. Cru - ci - fi - xus e - ti - am pro no - bis sub Pon-ti-

Man.

o Pi-la - to, passus et se - pul - tus est. Et re - sur-re - xit ter-

Ped.

ti-a di - e, se-cun-dum scrip - tu - ras. Et as - cen - dit in coe-

Man.

lum, se - det ad dex-te-ram Pa - tris. Et i - te - rum ven - tu-rus est cum

Ped.

glo-ri - a ju - di-ca - re vi - vos et mor-tu - os: cu - jus re-gni non e-rit

fi - nis. Et in Spi-ri - tum San-ctum Do-mi - num, et vi-vi - fi-can-tem:

Man.

qui ex Pa-tre Fi-li - o-que pro-ce - dit. Qui cum Pa - tre et Fi-li-

Ped.

o si - mul ad - o-ra - tur, et con-glo - ri - fi - ca - tur: qui lo - cu - tus est per

Pro-phe - tas. Et u - nam san-ctam ca - tho-li - cam et a - po - sto-li - cam Ec-

Man.

cle-si - am. Con - fi-te - or u-num bap-ti - sma in re - mis-si - o-nem pec-ca-

Ped.

to - rum. Et ex-pec - to re - sur-rec - ti-o - nem mor - tu-o - rum. Et vi - tam ven-

Man. *Ped.*

tu-ri sae-cu - li. A - - - - - - - - - men.

Ped.

Staroslovenska misa.

(VIII. koralna misa, anđeoska.)

Gospodi pomiluj.

Harm. Franjo Dugan.

Tenori i Basi:

Go - spo - di * po - mi - luj.

Ped.

Soprani i Alti:

Go - spo - di po - mi - luj.

Man.

Svi:

Go - spo - di po - mi - luj.

Ped.

Muški:

Hr - ste po - mi-

Ped.

Dječaci:

luj. Hr - ste, po - mi-

Svi:

luj. Hr - ste, po - mi-

Ped.

Muški:

luj. Go-spo - di, po-

Ped.

Dječaci:

mi - luj. Go-spo - di,

Svi:

po - - mi - luj. Go-spo - di *

Ped.

** po - mi - luj.

Slava.

Svećenik: Zbor:

Sla - va va vi-šńih Bo - gu I na zem-ļi mir clo - vě - kom

Ped.

Nekolicina: Svi:

bla - govo - ļe - nja. Hva - lim te. Bla - goslov - ļa-jem te.

Man. Ped.

Nekolicina: Kla-ńa - jem ti se. *Svi:* Sla - vo - slo-vim te. *Nekolicina:* Hva - li vzda - jem te - bě, ve - li - ki - je ra - di sla - vi tvo - je - je. *Svi:* Go-spo-di Bo-že, Cě-sar - ju ne - be - ski, Bo - že Ot - cě vse - mo - gi. *Nekolicina:* Go-spo-di Si - ne, je - di - no - ro - dni, I - su - se Hr - ste. *Svi:* Go-spo - di Bo - že,

Man. *Ped.* *Man.* *Ped.* *Man.* *Ped.*

Nekolicina:

A-gan-če bo - ži, Si - ne o - tač. Vzem - ļej grě-hi

Man.

Svi:

mi - ra, po - mi - luj nas. Vzem - ļej grě-hi

Ped.

mi - ra, pri - mi mo - ļe - nja na - - ša.

Nekolicina: *Svi:*

Sě - dej o desnu-ju Ot - ca po-mi - luj nas. Ja-ko ti je-din

Man. *Ped.*

Nekolicina: *Svi:*

svet. Ti je - din Go - spod. Ti je - din Vi-

Man. *Ped.*

Nekolicina:

sni, I - su - se Hr - ste. Sa Sve - tim Du - hom,

Man.

Svi:

va sla-ve Bo-ga Ot - ca. A - - men.

Ped.

Věruju.

(III. koralni.)

Svećenik: *Zbor:*

Vě-ru-ju v je-di - na-go Bo - ga Ot - ca vse - mo-gu-ća - go,

Ped.

tvorcu ne-bu i zem - l̦i, vi - di - mim vsěm i ne-

Nekolicina:

vi - di - mim. I v je-di - na-go Gospo - da I-su - sa Hr - sta, Si-na bo-

Man.

Svi:

žja je-di-no - ro-dna - go. I ot Ot-ca ro - đe - na - go prě - đe

Ped.

Nekolicina:

vsěh věk. Bo-ga ot Bo - ga, svět ot svě - ta; Bo-ga i-stin - na ot Bo-ga

Man.

Svi:

i-stin-na - go. Ro-đe-na ne stvo - re-na, je-di-no-suć - na Ot-

Ped.

Nekolicina:

cu: im-že vsa bi - še. I-že nas ra-di člo - věk, i

Man.

Nekolicina:

na-še-go ra-di spa - se-nja sni - de s ne - bes. I v - pl - ti

Ped.

se ot Du - ha Sve - ta iz Ma - ri - je Dě - vi: i v člo-

Nekolicina:

vě-či se. Ra - - - spet že za ni: pri Pon-tij-

Man.

Svi:

scěm Pi-la - tě mu-čen i po - gre - ben bist. I v - skr-se

Ped.

Nekolicina:

v tre-ti dan po Pi - sa - nju. I vzi - de na ne-

Man.

Svi:

bo: sě - dit o desnu-ju Ot - ca. I pa-ki i-ma pri - ti sa

Ped.

sla-vo - ju su - dit ži - vim i mr - tvim: je - go-že cě - sar-stvju ne bu-det

Nekolicina:

kon - ca. I v Du-ha Sve-ta - go, Go-spo - da, i ži-vo-tvo - re-ća - go:

Man.

Svi:

ot Ot - ca i Si-na is-ho - de - ća - go. S Ot-cem že i Si-

Ped.

nom ku-pno po-kla - ńa-je - ma i sa - sla-vi - ma: i - že gla-go - lal jest

Nekolicina:

Pro - ro - ki. I je - di-nu sve-tu - ju ka-to - li-ča - sku i

Man.

Svi:

a-po-stolsku cr - kav. Is-po-vě-da-ju je-di - no kr - šte-nje vot - pu - šće-

Ped.

Nekolicina: *Svi:*

nje grě - hov. I ča - ju v-skr-se - nja mr - tvih. I ži - vo - ta bu-

Man. *Ped.*

Svi:

du-ća-go vě - ka. A - - - - - - - - - men.

Ped.

Svet.

Muški: *Dječaci:* *Svi:*

Svet, * Svet, Svet,

Ped. *Man.* *Ped.*

Go - - spod Bog Sa - - - - - - - - -

Nekolicina:

ba - ot. Pl - na sut ne - be - sa, i ze mļa sla-

Man.

Svi:

vi tvo - je - je. O - san - na va vi - - šńih.

Ped.

Blagosļovlen.

Nekolicina:

Bla - go - slo - vļen gre - di va i-me Go - spo - dńe.

Man.

Svi:

O-san - - - na va vi - - - - šńih.

Ped.

Aganče boži.

Nekolicina: *Svi:*

A - gan - če bo - ži. * vzem - ļej grě - hi mi - ra, po-

Man. *Ped.*

Nekolicina:

mi - - - - - luj nas. A - gan - če bo - ži,

Man.

Svi:

vzem - lej grě - hi mi - ra, po - mi - - - -

Ped.

Nekolicina:

luj nas. A - gan - če bo - ži, vzem - lej grě-

Man.

Svi:

hi mi - ra, da - ruj nam mir.

Ped.

Missa pro defunctis.

(Koralna misa za mrtve.)

Harm. Franjo Dugan.

Soli: *Tutti:*

Re - qui - em * ae - ter - - nam do - na e-

Man. *Ped.*

is Do - mi - - - - ne: et lux per-pe-

tu - a lu - ce - at e - - - - - is.

Soli:

Ps. Te de - cet hy-mnus De - us in Si - on, et ti - bi re-de - tur vo - tum in Je-rusa-

Man.

Tutti:

lem * e - xau - di o-ra - ti-o - nem me - am ad te o - mnis ca - ro ve-ni - et.

Ped.

Opetuje se »Requiem« sve do psalma.

Kyrie.

Graduale.

Requiem * aetérnam dóna éis Dómine: et lux perpétua lúceat éis.
℣. In memória aetérna érit jústus: ab auditióne mála non timébit.

*) Ovi se tekstovi čitaju istim glasom uz naznačenu pratnju.

Tractus.

*) Absolve . . . . . . delictorum.

Absólve Dómine ánimas ómnium fidélium defunctórum ab ómni vínculo delictórum.

℣. Et gratia . . . . . . ultionis. ℣. Et lucis . . . . . . perfrui.

℣. Et grátia túa íllis succurénte, mereántur evádere judícium ultionis.
℣. Et lúcis aetérnae beatitúdine pérfrui.

Sequentia.

Tutti: 1. Di - es i - rae di - es il - la, Sol - vet sae - clum in
Soli: 2. Quantus tre-mor est fu-tu - rus, Quan - do ju - dex est

1. fa - vil - la: Te - ste Da - vid cum Sy - bil - la.
2. ven-tu - rus, Cun - cta stri - ctae dis - cus - su - rus.

*) Ovi se tekstovi čitaju istim glasom uz naznačenu pratnju.

Tutti: 3. Tu - ba mi - rum spar - gens so - num, Per se - pulchra
Soli: 4. Mors stu-pe - bit et na-tu - ra, Cum re - sur-get

3. re-gi-o - num, Co - get om - nes an - te thro - num.
4. cre-a-tu - ra, Ju - di - can - ti re - spon-su - ra.

Tutti: 5. Li - ber scri - ptus pro-fe - re - tur, In quo to-tum
Soli: 6. Ju - dex er - go cum se - de - bit, Quid-quid la - tet

5. con-ti-ne - tur, Un-de mun-dus ju-di-ce - tur.
6. ap-pa-re - bit: Nil in - ul-tum re-ma-ne - bit.

Tutti: 7. Quid sum mi-ser tunc dic-tu-rus? Quem pa - tro - num ro-
Soli: 8. Rex tre - men-dae ma-je-sta - tis, Qui sal - van - dos sal-

7. ga - tu - rus? Cum vix ju - stus sit se - cu - rus.
8. vas gra - tis, Sal - va me, fons pi - e - ta - tis.

Tutti: 9. Re - cor-da - re Je - su pi - e, Quod sum cau-sa
Soli: 10. Quae-rens me se - di - sti las-sus: Re-de-mi-sti

9. tu-ae vi - ae: Ne me per - das il - la di - e.
10. crucem pas - sus: Tan - tus la - bor non sit cas - sus.

Tutti: 11. Ju - ste ju - dex ul - ti - o - nis, Do - num fac re-
Soli: 12. In - ge - mi - sco tam quam re - us cul - pa ru - bet

11. mis-si - o - nis, An - te di - em ra - ti - o - nis.
12. vul-tus me - us: Sup-pli - can-ti par - ce De - us.

Tutti: 13. Qui Ma - ri - am ab-sol-vi - sti, Et la - tro - nem ex-
Soli: 14. Prae-ces me - ae non sunt di - gnae: Sed tu bo - nus fac

13. au - di - sti, Mi - hi quo - que spem de - di - sti.
14. be - ni - gne, Ne pe - ren - ni cre - mer i - gne.

Tutti: 15. In - ter o - ves lo - cum prae - sta, et ab hae-dis
Soli: 16. Con - fu - ta - tis ma - le dic - tis, Flammis a - cri-

15. me se-que - stra, Sta - tu - ens in par - te dex - tra.
16. bus ad-dic - tis, Vo - ca me cum be - ne-dic - tis.

Tutti: 17. O - ro - su - plex et ac - cli - nis, Cor con - tri-tum

17. qua-si ci - nis: Ge - re cu-ram me - i fi - nis.

Soli: 18. La-cri - mo - sa di - es il - la, Qua re-sur - get ex fa-vil - la.

Tutti: 19. Ju-di-can-dus ho - mo re - us: Hu - ic er - go par - ce De - us.

Soli: 20. Pi-e Je-su Do-mi - ne, do - na e - is re-qui - em. *Tutti:* A - men.

Offertorium.

Soli: Do - mi - ne Je - su Chri - ste, *Tutti:* * Rex glo - - - -

Gospo - dine Isukriste Kralju sla — —

Man. *Ped.*

ri - ae li - be - ra a - ni - mas o - mni - um fi - de-

ve iz bavi duše svih vjer- -

li - um de func - to - rum de poe - nis in - fer - ni et

- - -nih mrt- -vih od pa kle nih ka- -zni

de pro - fun - do la - cu: li - be - ra e - as de o - re le - o-

iz dubo ko ga bez-dna izbavi- ih odu-stala- - -

nis ne ab - sor - be - at e - as tar - ta - rus, ne ca - dant in ob-

- - va daih neprožd re- - pa- ka-o dane upadnu

scu - rum: sed si - gni - fer san - ctus Mi-

ta - - - mu nego da ih zasta vonoša sve - ti - - - li -

cha - el re-pre - sen - tet e - - - as in lu-

- v - po ve - de u sve -

cem san - ctam. Quam o - lim A - bra - chae pro - mi - si-

tu sje - - tlost koju si nekoć obećao A bra ha

sti, et se - - - - - - - - - - - mi-

mu i sje - - go -

℣. *Soli:*

ni e - - - jus. Ho - sti - as et pre - ces ti-

Man.

bi Do - mi - ne lau - dis of - fe - ri - mus: tu

Ped. *Man.*

sus - ci - pe pro a - ni - ma - bus il - lis, qua - rum ho-

di - é me - mo - ri - am fa - ci - mus: fac e - as, Do - mi - ne

Ped.

da iz mr - ti prije - đe u - - ži - vot

de mor - te tran - si - re ad vi - tam.

Man.

Ponovi se »Quam olim« sve do Versikula.

Sanctus.

Tutti:

San - ctus, * San - ctus, * Sanctus Do-mi - nus De - us Sa-ba - oth.

Ped. *Man.* *Ped.*

Soli: *Tutti:*

Ple-ni sunt coe - li et ter - ra glo-ri - a tu - a. Ho-san - na in ex-cel - sis.

Man.

Benedictus.

Soli: *Tutti:*

Be-ne-di - ctus, qui ve - nit in no-mi - ne Do-mi - ni. Ho - san - na in ex - cel - sis.

Man. *Ped.*

Agnus Dei.

Soli: *Tutti:*

A-gnus De - i * qui tol-lis pec-ca - ta mun-di: do-na e-is re-qui-em.

Man. *Ped.*

Soli: *Tutti:*

Agnus De - i * qui tol-lis pecca-ta mun-di, do-na e-is requi-em sempi-ter - nam.

Man. *Ped.*

Communio.

Soli:

Lux ae - ter - na * lu-ce - at e - is Do - mi - ne: * Cum sanctis tu-

Man. *Ped.*

℣. *Soli:*

is in ae-ter - num, qui-a pi - us es. Re-qui - em ae-

Izbavi me, Gospodine!

(Gl. Rimski Obrednik, str. 173.)

Harm. **Franjo Dugan.**

kad se po - tre - su ne - - be - sa i ze-

mlja: Ka-da do - - - - - - - - đeš su - di - - -

ti svije - - - tu o - - - - -

gnjem. *R.* Za-tre - pe-tah ja i bo - jim se,

od i - stra - ge što do - la - zi i i - du - će srdž - be.

Kad se po - tre - su ne - - be - sa i ze-

mlja. Dan o - naj, dan srdž - be, ne - vo - lje i

bije - - de, dan ve - lik i vr - lo go - rak.

Ka-da do - - - - - - - - đeš su - di - - -

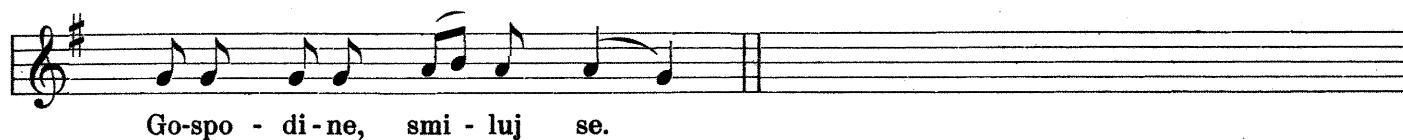
ti svije - - - - tu o. - - - - - -

gnjem. Po - koj vje - čni da-ruj im, Go - spo - di - ne,

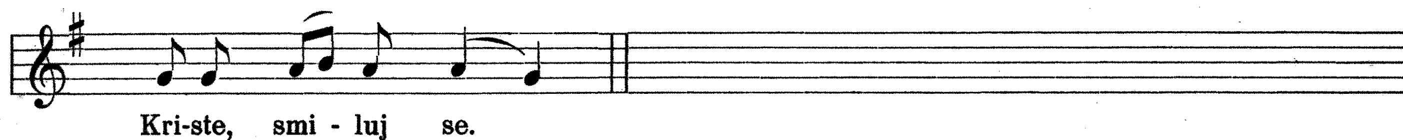
i svije - tlost vje - čna, svije - tli - la nji - ma.

Ponavlja se: »Izbavi me, Gospodine,« do R. »Zatrepetah« (do znaka ⊕).

Iza toga svećenik blagosliva lijes. Kad se svrši blagoslov, jedan dio pjevača zapjeva slijedeće:

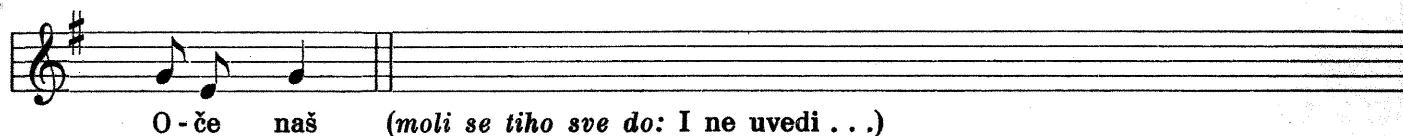
Drugi dio pjevača odgovara:

Onda zapjevaju svi zajedno:

Zatim nastavi svećenik:

Sveć.: Gospodin s vama.
Pjev.: I s duhom tvojim.

Sveć.: Pomolimo se. Bože, koji . . . Gospodinu našem.
Pjev.: Amen.

PUČKE PJESME ZA TIHU MISU

Gospodine Bože . . .

(Cithara octochorda 1701.)

Pristup.

Moderato — Harm. Franjo Dugan.

p — mf

Go - spo - di - ne Bo - že ži - vi, ne - bo, zem - lja, sve je tvo - je;
Go - spo - di - ne Du - še sve - ti, lju - ba - vi si vru - tak ži - vi,

p

kralj, go - spo - dar Ti si sve - ga stvo - re - nog, smi - luj
po - sve - ti nas svo - jim da - rom mi - lo - sti, smi - luj

Fine — f

se. Kri - - ste Bo - že, Spa - se čo - vje - čan - stva,
se.

Da Capo al Fine s drugim tekstom.

Slava.

Allegreto (Cithara octochorda 1701.)

mf ritar.

Bo - že O - če, vse - mo - gu - ći.

mf

2. Slava Ti od svijeta toga,
Kriste, s desne oca Boga,
Da po Tebi raj nam sine,
Smiluj nam se sa visine.

3. Poštuj, puče, svetost pravu,
Svetom Duhu pjevaj slavu!
Slavljen budi Trojedini,
Koji živiš na visini!

Vjerovanje.

Moderato (Cithara octochorda 1723.)

mf

1. Vje - ru - jem u Bo - ga, iz sveg u - ma svo - ga,

mf

ritard.

na - ma, dje - ci svo - joj o - ca mi - lo - sno - ga.

2. I u njegva Sina jednorođenoga,
Za spas duša naših na krst propetoga.

3. Vjerujem u Duha, Boga velikoga,
Po kojemu zače Djeva Sina svoga.

Svet.

Andante (Cithara octochorda 1701.)

p mf f

Svet, svet, svet i pre - svet

p mf f

mf mf ritard.

Sve - mo - gu - ći Go - spod Bog O Bo - že Sa - ba - ot.

mf mf

Poslije podizanja.*

Andante con moto (Cithara octochorda 1723.)

mf

Zdra - vo bu - di I - su - so - vo
Zdra - vo kr - vi I - su - so - va

mf

pra - vo tije - lo pre - bla - že - no za - če-
za spas lju - di pro - li - ve - na, zdra - vo

* Ako tu pjesmu pjeva puk uz pratnju orgulja, neka se ona transponira za jedan ton dublje.

moderato
mf

to od Du - ha Sve - tog i po - ro - đe-
cije - no ot - kup - lje - nja što si po - da-

mf

f *mf* *ritard.* *p*

no od Ma - ri - je Dje - vi - ce.
na za ne - vrije - dne gre - šni - ke.

f *mf* *p*

Tople suze . . .

(Cithara octochorda 1701.)

Andante

p *mf* *f*

To - ple su - ze ro - si - te sad za krv pro - li - ve - nu,

p *mf* *f*

mf *mf* *riten.*

te I - su - sa pro - si - te žr - tvu za nas mu - če - nu.

mf *mf*

Sad će počet . . .

Pristup.

Andante — O. K. Kolb.

p — mf

Sad će po - čet žr - tva sve - ta na ol - ta - ru Go - spod - nje - mu.

Ta - mjan mi - ris k ne - bu si - že, hva - lu da - je Sve - viš - nje - mu.

pp — cresc.

I mi k ne - bu va - pi - je - mo iz du - bi - ne sr - ca svo - ga.

f — ritard.

Daj u - sli - ši mol - be vru - će, mol - be pu - ka ne - volj - no - ga.

Slava.

Moderato

Sla - va Te - bi viš - nji Bo - že, koj' nad zv'je-zdam pre - bi - vaš,

sa mo - dri - na sa ne - be - skih sta - do si bla - go - sli - vaš:

Te - be Bo - že kra - lju mi - ra, po - zdrav - lja od sta - da svak

ka - no pti - ce ma - le, zlat - ne, pra - sko - zor - ja pr - vi trak.

Vjerovanje.

Andante moderato

p

Vje - ru - jem u Te - be, O - če i u Kri - sta, Si - na Tvo - ga,

p

mf

tje - ši - te - lja Du - ha Sve - tog, sve - to Troj - stvo jed - nog Bo - ga.

mf *f*

mf

Ta mi vje - ra du - šu krije - pi, u - tje - he joj tuž - noj da - je,

mf

f *ritard.*

od zem - nih je sla - sti tr - ga, vječ - ni ži - vot o - be - ća - je.

f

Prikazanje.

Andante

mf

Sa ol - ta - ra, O - če, žr - tvu pri - mi ka - o mi - li dar;

mf

s njom ti skru - šen puk tvoj nu - đa pla - me - no - ga sr - ca žar.

p

Ah, ne od - bij mol - be vru - će, što ih ša - lje na - rod tvoj.

p

mf *f* *ritard.*

kroz ži - vo - ta bor - bu teš - ku bla - go - slov mu da - ruj svoj.

mf *f*

Svet.

Andantino

mf *pp*

Svet si Bo - že, sil - ni, šap - će ne - ba zbor.

mf *pp*

mf *p*

Svet si O - če, bla - gi, pje - va sva - ki stvor.

mf *p*

Maestoso

f *ff*

Ne - bom ze - mljom o - ri: Svet si Bo - že ti.

f *ff*

a temp.

f *rall.*

Te - bi, Stvo - ri - te - lju, kla - nja - ju se svi!

f

Poslije podizanja.

Moderato

mf

S ne - ba sad si sa - ša-o k na - ma, vječ - ni kra - lju do - bro - sti - vo,

mf

sr - ca na - šeg mol - be smjer - ne daj u - sli - ši mi - lo - sti - vo.

f

mf

Sr - ca na - ša, ma - len da - rak do - nije - smo ti do - bri Kri - ste.

mf

ritard.

Ne - moj od - bit i - skren po - klon lju - ba - vi nam žar - ke či - ste.

Jaganjče.

Adagio

mf

O ja - ganj - če, Si - ne Bož - ji, koj' ot - pu - štaš grije - he nam,

mf

cresc. *ff* *decresc.*

na - še mi - sli k ne - bu svr - ni i zlih stra - sti zga - sni plam.

ff

mf

Mu - ku i smrt za - da - še ti grije - si na - ši pre - te - ški.

mf

p *f* *ritard.*

Pro - sti Bo - že, svo - me pu - ku, mir ne - be - ski daj mu Ti.

p *f*

Prije podizanja.

1. Pred Božanstvom . . .

Mirko Novak.

Dostojanstveno

mf

1. Pred Bo - žan - stvom Tvo - jim pa - da - mo sa - da, sav

mf

kr - šćan - ski kle - či, mo - li se rod i k ne - be - sim

f

f

pje - sme, mo - li - tve skla - da, da od - mnije - va sil - ni

mf

mf

ne - be - ski svod. Čuj mol - be nam Bo - že sad glas; daj

p

p

mf

tje - ši nas, spa - si sve nas! Nek mi - lo - sti

mf

f

Tvo - je sve - ti sad pla - men sav kr - šćan - ski

f

ritard.

puk Ti o - ba - spe. A - men.

2. Oj slava ti slava, nebeski kralju!
Nek slavljen je dičan svemožni Bog.
Sad kršćani pjesmu prijestolju šalju,
Sa doline suzne Boga pred svog.
Nek slave ti svesilne čar,
Nam utjeha bude i dar!
Sva srca ti kliču kršćanska prava:
Oj slava ti, Bože, svesilni, slava!

3. Svi vjeruju, Oče, božanstvo sveto,
U Isusa Krista, Sina Ti, sad,
I Svetoga Duha, Trojstvo presveto,
Što nebeskog dvora divan je sklad.
A vjere te svete će plam
Vijek blažiti boli sve nam.
Da puku ti vjernom oživi snaga,
I kraljica neba pomoć će blaga.

4. Gle, srca sva naša plamenom gore,
A molitve vruće ona su glas, —
I žrtvom ti gore, molitvom zbore:
Daj sveviśnji Bože, usliši nas!
I primi sad srca nam žar,
Ko žrtve ti maleni dar! —
Oj brani nam grudu domaje svetu,
Nek anđeli vijenac slave joj pletu!

5. Svet, svet si, o Bože, svesilni, veli!
Pred svesiljem Tvojim čovjek je prah;
Stog slavi te nebo, slavi svijet cijeli,
Jer čovjeku umnom, crvku si strah.
A milosti svoje nam daj,
I život nek bude nam raj! —
Svi vijek ćemo križa nositi znamen
I klicati tebi: Svet si, svet! Amen!

2. Oče naš dobri . . .

(Cithara octochorda g. 1701.)

Harm. Franjo Dugan.

Andante

p

1. O - če naš do - bri, u te vje - ru - je - mo,

p

f mf

koj' si na ne - bu ka - o i na zem - lji: je - dan u

f mf

f

Boš - tvu a troj si u Troj - stvu sav na svem svije - tu.

f

2. Mi tvoji sluge stvoreni od tebe,
Po tvom smo Sinu spaseni od pakla,
Od svetog Duha krstom posvećeni
Za djecu tvoju.

3. Od sviju zala ti nas, Bože, brani,
Vodi nas stazom kreposnog života,
K nebeskoj slavi daj nam doći svima
Živjeti s tobom!

3. O silni, jaki Bože.

Franjo pl. Lučić.

Andante

mf

1. O sil - ni, ja - ki Bo - že, čuj mol - be pu - ka

mf

svog, daj, do - stoj - no da mo - že pro - sla - vit Si - na

pp

Tvog. Za gor - ku smrt i mu - ku, što

pp

mf

za naš pod - nje spas, o - pro - sti svo - me pu - ku mi-

mf

lo - sti - vo dug vas, mi - lo - sti - vo dug vas.

2. Slava.

Vijek slava na visini, nebeski pjeva zbor;
Vijek slava na nizini, sad kliče svaki stvor.
A među nama tude nek vlada mira raj,
Da kršćaninu bude spas duši život taj.

3. Vjerovanje.

U Tebe vjerujemo, nebeski Oče blag,
Svom dušom priznajemo, da Spasitelj je drag
Tvoj pravi Sin od vijeka, od kog ishodi nam
Duh Sveti, koj' čovjeka za svoj odabra hram.

4. Prikazanje.

O Bože, po milosti na ovaj gledni dar,
Svom narodu oprosti, koj' snižen pred oltar
U skrušenosti pada, da dragom žrtvom tom,
Namiri duge sada po milosrđu Tvom.

5. Svet.

Presveti jaki Bože, svet od vjekova si:
Svet klikni sve, što može, Gospodin svet si Ti.
Nek slavom na visini nebesa ore sva,
A ovdje na nizini nek hvalu svak Ti da.

4. K Tebi grne . . .

O. Anselmo Canjuga.

Moderato

p

K Te - bi gr - ne na - rod vje - ran,

p

mf

viš - nji O - če, Bo - že naš; kla - nja

mf p p

mf
Ti se sni - žen, smje - ran, Ti mu
mf
mf
ja - de, bije - du znaš! Pje - smom, mol - bom
mf
f
žr - tvu pra - ti, ko - ju mi - snik
f
riten.
Tempo I.
p
pri - no - si; Ti ćeš mi - lost nje - mu
p

riten.

da - ti, da taj da - rak o - ro - si.

Slava.

Slava Tebi svud se ori, slavu kliče stvorak svak:
Sunce žarko kada gori, kada zemljom pada mrak!
Slava Oče, Sine, Duše, svemir ko da javlja svud;
Nek se naše duše skruše, nek i naša pjeva grud!

Vjerovanje.

Sveto Trojstvo, jedan Bože, tajno nedokučiva!
Koj Te razum shvatit može, vjero neprevarljiva?
Budi v'jero, dare lijepi, svima snaga, štit i lijek;
Ti nas jačaj, bodri, krijepi, vodi zemskog žića tijek!

Prikazanje.

Misnik sad na žrtveniku kruh i vino prinosi,
Da po vječnom svećeniku milost nama isprosi.
Misa je za živa, mrtva, milošću najplodnija;
Krist je tijelom, krvi žrtva Bogu najugodnija!

Svet.

Svet si, svet si, vijekom poju anđeoski korovi,
S njima harnu pjesan svoju skladaju svi stvorovi.
Na visini Ti hosana, vječni Bože Gospode;
Milost svoju s rajskih strana izlij na sve narode!

5. Tebe molit . . .

Andantino **O. H. Sattner.**

mf

Te - be mo - lit, O - če vje - čni, u Tvoj hram mi do - đo - smo.

mf

Spo - zna - li smo grijeh ne - sre - ćni, mi - lo - sti Te mo - li - mo.

p

Vrije - đa - li smo Te pre - če - sto, a - li ne od - ba - ci nas.

p

mf *f* *riten.*

Slu - žit će - mo Te - bi sa - da, slu - ša - ti Tvoj sve - ti glas.

mf *f*

Slava.

Čast i slava Tebi, Bože. svemir cijeli pjeva vijek;
Nek se naša srca slože Bogu pjevat slavu vijek;
Ti si predmet dike prave, trojedini vječni Bog,
Tračak, Bože, vječne slave daj nam poslije žića tog!

Vjerovanje.

Bože, daj nam pomoć svoju da po vjeri živimo;
Upoznavši ljubav Tvoju daj da vijek Te častimo.
Vjerujemo nauk sveti, koji uči Crkva Ti,
Ne ćemo već ništa htjeti štogod, Bože, ne ćeš Ti.

Svet.

Sveti Bože, sveti jaki, Tebi hvala dovijeka;
Svet si, kliću rajski kori, kliću usta čovjeka.
Puno nebo, puna zemlja vijek je slavlja Tvojega,
Puno nebo, puna zemlja vijek je slavlja Tvojega.

Str. 16..

Vjerovanje.

1.

Harm. Franjo Dugan.

mf mf

1. Vje - ru - jem u Bo - ga O - ca sve - mo - žno-

mf mf

f

1. ga. Stvo-ri - te - lja ne - ba i na ze - mlji sve - ga.

f

2. Vjerujem u Krista
Sina jedinoga
Ocu Bogu u svem
Vazda jednakoga.

3. Vjerujem u Duha,
Koji život daje,
Komu s Ocem, Sinom
Vječno slava traje.

4. Da u Trojstvu jedan
Bog je svemogući,
A troj u jedinstvu,
To nas vjera uči.

2.

Harm. Franjo Dugan.

mf f

1. Vje - ru - jem u Bo - ga O - ca
Stvo - ri - te - lja ne - ba i na

mf f

p

sve - mo - žno - - ga,
ze - mlji sve - - ga.
2. Vje - ru-

p

p

jem u Kri - sta Si - na je - di-

p

mf

no - ga, O - cu Bo - gu u

mf

f

svem Va - zda je - dna - ko - ga.

f

3. Vjerujem u Duha,
Koji život daje,
Komu s ocem, Sinom
Vječno slava traje.

4. Da u Trojstvu jedan
Bog je svemogući,
A troj u jedinstvu,
To nas vjera uči.

Poslije podizanja.

1. Ovdje je sada.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Andante — Harm. Franjo Dugan.

mf

Ov - dje je sa - - da Sin ži - vo - ga
Ov - dje je sa - - da hra - na svi - ju

Bo - ga, ov - dje je sa - da svje - tlost sve - ga
glad - nih, ov - dje je sa - da pi - lo svi - ju

svije - ta, ov - dje je sa - - da
žed - nih, ov - dje je sa - - da

sva ne - be - ska si - la na tom ol - - ta - ru.
u - tje - ha svih tu - žnih na tom ol - ta - ru.

Str. 17.

2. S rajskih visina.

Moderato

Zlatko Špoljar.

f

1. Ho - sa - na Te - bi I - su - se Kri - ste

f

mf

u sli - ci sve - te Ho - sti - je!

mf

2. Koje li čudo pred nama biva!
Isus gle rajski ostavlja kras:
Ljubav na zemlju k nama ga vodi,
Ljubav i skrb za vječni naš spas.
Hosanna Tebi Isuse Kriste.
U slici svete hostije!

3. Nekad na križu za nas se dade
Ljude za griješne sveti naš Bog.
Sad na oltaru žrtvuje žrtvu,
Krvi i tijela svetoga svog.
Hosanna Tebi Isuse Kriste,
U slici svete hostije!

3. Moj Isuse . . .

Moderato V. Žganec.

mf

Ped.

mf *p*

1. Moj I - su - se, ras - kri - lju - jem k Te - bi ru - ke,

mf *p*

da se sje - tiš svo - ga kri - ža, svo - je mu - ke.

2. Moj Isuse, otvaram Ti usta svoja,
da sve čuješ što mi želi duša moja.

3. Moj Isuse, otkrivam Ti srce svoje,
Prijestolje da sveto nađeš u njem svoje.

3. Moj Isuse, uzdižem Ti bolne oči,
zvijezdo moja svijetli meni u toj noći.

4. Zdravo Tijelo Isusovo.

Istarska.

Predigra. Harm. Franjo Dugan.

Moderato *I. man.*

Reski registri ali ne prejaki. *Frule i Bourdon 8'*

II. man.

Man. spojka

I. man.

mf

1. Zdra - vo Tije - lo I - su - so - vo!

mf

p

na ol - ta - ru po - sve - će - no.

p

Međuigra.

pp

Voix céleste

2. Zdravo Tijelo Isusovo! svetim Duhom upućeno!
3. Zdravo Tijelo Isusovo! od Djevice porođeno!
4. Zdravo Tijelo Isusovo! u jaslice položeno!
5. Zdravo Tijelo Isusovo! velegorko izmučeno!
6. Zdravo Tijelo Isusovo! za nas na križ pribijeno!
7. Zdravo Tijelo Isusovo! po svem svijetu proslavljeno.
8. Zdravo Tijelo Isusovo! mrtvo u grob sahranjeno.
9. Zdravo Tijelo Isusovo! treći danak uskrsnulo!
10. Zdravo T jelo Isusovo na nebesa uzneseno!
11. Zdravo Tijelo Isusovo! s desne Oca posađeno!
12. Zdravo Tijelo Isusovo! nam za hranu svima dano!
13. Tebi hvala, Tebi dika, Tebi slava prevelika!
14. O Isuse budi hvaljen po sve vijeke vijeka. Amen.

5. Sveta hostija.

Andante **O. Anselmo Canjuga.**

p mf

1. Ko noć šu - tiš o sve - ta Ho - sti - ja,

p mf

f p

da ja ču - jem raj - skih me - lo - di - ja.

f p

2. U najniže sišla si nizine, da ja letim u rajske visine.
3. Zatvorena u noćne si tmine, da ko Seraf duša moja sine.
4. Tabernakul prijestolje je Tvoje, Božje Srce prijestolje je moje.

6. O da mogu . . .

Rudolf Taclik.

Andante moderato

mf

1. O da mo - gu ka - o He - rub Bo - - - žji po - bo - žno se I - su - su kla - nja - ti. O da mo - gu ko Ma - ri - ja Dje - va nad ko-

p *mf* *p* *mf*

ljev - kom I - su - su pje - va - ti.

2. O da mogu kao Magdalena
Svete noge Isusu oprati!
O da mogu ko ljubljeni Ivan
Na Isusa glavu naslanjati!

3. O da mogu vječno svjetlo biti,
Pred Isusom trepteći plamsati!
O da mogu tabernakul biti,
Pa dan i noć Isusa čuvati!

7. Uzmite, jedite . . .

Moderato

O. Anselmo Canjuga.

1. U - zmi - te, je - di - te, mo - je vam tije - lo to je,

uz - mi - te, pij - te svi, e - vo vam kr - vi mo - je!

2. Spasitelj reče to,
Njegova riječ bi dosta;
Tijelo i sveta krv
U taj čas namah posta.

3. Danas, kroz vijekove,
U crkvi isto biva;
Među nama, sretni smo,
Imamo Krista živa!

4. Kada nas žića put
Hoće da jadom smrvi,
Štita gle Kristova:
Tijela mu, svete krvi!

8. Ave Jesu.

Andante

Rudolf Taclik.

1. Od - zi - vam se I - su - se, jer Ti me - ne zo - veš,

jer Ti me - ne ho - ćeš: A - ve Je - su.

2. Dolazim Ti, Isuse,
jer Ti mene tražiš,
jer Ti mene paziš:
Ave Jesu!

3. Gledam u Te, Isuse,
jer Ti mene tješiš,
jer Ti mene krijepiš:
Ave Jesu!

4. Ljubim Tebe, Isuse,
jer Ti mene ljubiš,
jer Ti mene žudiš:
Ave Jesu!

9. Za Spasiteljem.

Lagano

Rudolf Taclik.

p

1. Zla-tnoj zra - ci sun - ca žar - kog moj se

p

mf

duh ve - se - - li, mno - go vi - še,

mf

Spa - si - te - lju, on si Te - be že - li.

2. Ko za biser kapljom rose
Svelo čezne cvijeće,
Tako k Tebi, Spasitelju,
Moja težnja liječe . . .

3. Kad me bol i tuga tišti,
Žalost dušu mori,
Ljubavlju daj, Spasitelju,
Da mi duša gori . . .

4. U toj tami žića vapim:
Vedrino, daj sini,
Svani, sunce, — Spasitelju,
Sa mnom se sjedini! . . .

10. Našao sam.

Spjevao dr. Ivan Ev. Šarić.

Zlatko Špoljar.

Uvod.

Moderato

p

p

Ped.

1. Na - ša - o sam I - su - so - ve

mf

bla - ge sje - ne, tu će I - sus

mf

mf riten.

raj - skim hlje - bom hra - nit me - ne.

mf

2. Našao sam, koga žudim, koga ljubim,
Čuvat ću ga, da ga nikad ne izgubim.

3. Isus i ja: on me gleda, ja ga gledam,
Za sve blago toga svijeta ja ga ne dam.

11. Našao sam.

Spjevao dr. Ivan Ev. Šarić.

O. Anselmo Canjuga.

Moderato

mf

Na - ša - o sam I - su - so - ve

mf

f

bla - ge sje - - - ne, tu će I - sus

f

riten.

raj - skim hlje - bom hra - nit me - - - ne.

Soli a tempo. *accel. pocco*

p

Na - ša - o sam ko - ga žu - dim,

p

a tempo

pp

ko - ga lju - bim, ču - vat ću ga,

pp

da ga ni - kad ne iz - gu - bim.

riten.

da ga ni - kad ne iz - gu - bim.

da ga ni - kad, ni - kad, ne iz - gu - bim.

mf *Tempo I.*

I - sus i ja: On me gle - da,

mf

f

ja ga gle - dam, za sve bla - go

f

riten.

to - ga svije - ta ja ga ne dam.

12. Pun vjere stoj!

Preveo dr. Ivan Ev. Šarić.

Predigra.

Za »Orgelbuch« bečke dijeceze priredio **Ferdinand Habel.**

pp *(Vox coelestis)*

1. Pun vje - re stoj, svom Kri - stu poj, Krist Bog je tvoj! On

sto - ji tu dan i noć svu: Oj do - đi Mu! Kri - ste

Pripjev.

zdra - vo, s ne - ba hra - no, bla - go

pra - vo, Ti ži - vi Bog, Spas svije - ta tog, Bog sr - ca mog.

I. Međuigra.

Nježni registri

pp *pp*

II. Međuigra.

mf *(Frula, 8', 4',)*

Man.

Ped. 16'

2. Monstranca ta u plamu sva ko sunce sja.
Oj bijedni vi i tužni svi, tu radost vri!

3. Pred Kristom svijet i pjesme let: »Svet, svet si, svet!«
O Ti si spas, o čuj nam glas, o spasi nas!

4. Krist višnja vlast, božanska čast, nebeska slast.
Krist krijepi nas u svaki čas, Krist naš je spas!

13. O salutaris Hostia.

O. Anselmo Canjuga.

Moderato

p *mf*

2 glasni zbor.

1. O sa - lu - ta - ris Ho - sti - a, quae coe - li
1. O Ho - sti - jo spa - so - no - sna, što o - tva-

Orgulje *p* *mf*

f

pan - dis o - sti - um, bel - la pre - munt ho - sti-
raš nam ši - rom raj, sred hr - va - nja sud - bo-

f

mf ritardando

li - a, da ro - bur, fer au-
no - sna. Ti ja - čaj nas i

mf

p

ti - li - um. A - - men.
o - ču - vaj.

pp

2. Unitrinoque Domino sit sempiterna gloria:
Qui vitam sine termino nobis donet in patria.
Amen.

2. Gospodinu Trojedinom nek bude slava vječita,
koj život vječni puku svom, u rajskom domu
neka da.
Amen.

14. O Isuse!

Spjevao dr. Ivan Ev. Šarić.

Uvod.

Andante

Zlatko Špoljar.

2. Pogledaj me iz Hostije svete,
Da mi misli za Tobom polete.

3. Riječ ljubavi milo mi prozbori,
Srce svoje srcu mi otvori!

4. Zagrli me, o moj Spasitelju,
Ispuni mi srca vruću želju!

5. Da ugledam Srca Tvoga plamen,
Da Te ljubim u sve vijeke, amen!

Hrvatska misa.

Dvoglasna uz pratnju orgulja.

Gospodine, smiluj se.

Andante

Harm. Franjo Dugan.

p

Go - spo - di - ne, smi - luj se, Go-

p

mf

spo - di - ne, smi - luj se, Go - spo - di - ne, Go-

Kri - ste

mf

spo - di - ne, smi - luj se

mf

smi - - luj se, Kri - ste, smi - - luj

mf

Kri - ste, smi - - luj se! Kri - ste,

mf

se, smi - luj se Kri - - ste, smi - luj

f

smi - - luj se, Kri - - - ste, smi - luj

f

se!

p

se! Go - spo - di - ne, smi - luj se, Go-

spo - di - ne, smi - luj se, Go - spo - di - ne, Go-

spo - di - ne, smi - luj se!

Slava.

Allegro

Sla - va Bo - gu na vi-

mf

si - - - - ni, a mir, a mir

Moderato

p

ljud - ma na ni - zi - - - ni. Kla - nja-

p

mo ti se, bla - go - sil - va-mo

mf

Man.

mf ff

Te, hva - lu Ti uz - da - je - mo o

f

Ped. Man. Ped.

p

O - če sve - mož - ni. I - su-

p

kr - ste, Si - ne Bož - - - ji,

mf

pri - mi mol - be na - še!

Allegro

f

Te - - - bi sla - - - - va s Du - hom

Sve - - - - tim. *f* A - men. A - - -

men.

Vjerujem.

Moderato

Vje - ru - jem u O - ca Bo - ga Stvo-ri - te - lja,

mf

Stvo-ri - te - lja,

Stvo - ri - te - lja ne - ba i ze - mlje,

p

vi - di - va sve - ga i ne - vi - di - va

p

f

va - - si - o - nog svije - ta

f

3/4

p

p

I u je - dnog Go - spo - da

f

I - su - kr - sta, Si - na bo - - - žjeg

f

je - di - no - - ro-dje - no - - - ga.

Vje - ru - jem u Du - ha Sve - tog koj od

O - ca i Si - na is - ho - di,

f

i ži - vot vječ - ni. A - - - men!

Svet.

Andante - Sostenuto

f p f mf

Svet, svet, svet Go - spo - din Bog

f p f mf

Man. *Ped.*

mf
Sa - ba - oth! Pu - na su ne-
Man.
f
be - - sa i zem - lja sla-
Ped.
Allegro
Ho-
f
ve Tvo - je. Ho - sa - na
f

sa - - na na vi - si-
na vi - si - - - - - - ni, ho-
ni ho - sa - na na vi - si-
sa - na na vi - si - - - ni,
ni, na vi - si - - - - - ni!
na vi - si - - - - - ni!

Blagoslovljen.

Moderato

Bla - go - slo - vljen, bla - go - slo - vljen,

koj, do - la - zi u i - me - nu

Allegro

Ho - sa - na

Go - spo - dnjem. Ho - sa - na na vi-

na vi - si - - - - ni ho-
si - - - - - ni, ho - sa - na
sa - - na na vi - - si-
na vi - - si - - - - - ni
ni na vi - si - - - - - ni!
na vi - si - - - - - ni!

Jaganjče Božji.

Andante

mf

Ja - ganj - če Bo - žji, koj' o-

p

du - zim - lješ grije - - he svije - ta,

Smi - luj se na - ma, smi - luj se,

f

smi - luj se na - ma,

f

smi - luj na - - ma.

smi - luj se na - - ma. Ja - ganj - če

Bo - žji, koj' od - u - zim - lješ

grije - he svije - ta, smi - luj se

Smi - luj se na - ma, smi - luj se

f

na - ma, smi - luj se, smi - luj

na - - - ma.

p

na - - - ma. Ja - ganj - če Bo - žji,

p

mf

koj' o - du - zim - lješ grije - - he

mir svoj

f

svije - ta, mir svoj da - ruj

f

da - ruj na - ma, mir svoj

na - ma, mir svoj da - - -

da - - ruj na - - - - - - ma!

ruj na - - - - - - - - - - ma!

Hrvatska misa.

Dvoglasna uz pratnju orgulja.

Gospodine, pomiluj.

Umjereno — **Zlatko Špoljar.**

mf

Go - spo - di - ne, po - mi - luj, Go - spo - di - ne,

po - mi - luj, Go - spo - di - ne, po - - mi - luj, po-

mi - luj, po - mi - luj! Kri - ste, po-

f *mf* *p*

- mi - luj, Kri - ste po - mi - luj,

mf *mf* *mf* *mf*

Kri - ste, po - mi-luj, po - - mi - luj! Go-

f *f*

spo - di - ne, po - mi - luj, Go - spo - di - ne, po - mi - luj, Go-

spo - di - ne, po - mi - luj, po - - - mi - luj!

Slava.

Dosta brzo

ff *f*

a mir

Sla - va Bo - gu na vi - si - ni, a mir

ff *f*

ljud - ma, ljud - ma na ni - zi - - ni.

mf

ljud - ma na ni - - zi - - ni.

mf

Laganije

p

Kla - nja - mo ti se, bla - go - si - va - mo

p

Man.

te! f Hva - lu ti uz - da - je - mo, o

O - če ne - be - ski! *Tempo I.* f I - su - se Kri - ste,

f

Si - ne Bož - ji, pri-mi mol - be na - še!

ff

Te - bi sla - va s Du - hom Sve - - tim A-

ff

a - - men,

- - - - men, a - - - - - - - - men.

Vjerujem.

Lagano

mf

Vje - ru - jem u O - ca Bo - ga, stvo - ri - te - lja

mf

ne - ba i zem - lje, vi - di-va sve - ga i ne - vi-di - va

p

p

ritard.

Nešto polaganije

va - si - o - nog svi - je - ta. I u jed - nog

mf

Go - spo - da I - su - kr - sta, Si - na Bož - jeg

mf

mf

je - di - no - ro - đe - no - ga. Vje - ru - jem u

mf

mf

Du - ha Sve - tog koj od O - ca i Si - na is - ho - di i

f

ži - vot vje - čni. A - - - - - - - - men.

f

Svet.

Veličastveno

ff

Svet, svet, svet Go - spo - din

ff

Bog Sa - ba - ot!

Brže (ali ne *acceler.*)

mf

Pu - na su ne-

mf

f
mf
be - sa i zem - lja sla-ve tvo - je, sla-ve tvo - je!
mf
f
Ho - sa - na na vi - si - ni, ho-
f
sa - na na vi - si - ni, ho - sa-na na vi - si - ni!

Blagoslovljen.

Umjereno

p

Bla - go - slov - ljen, bla - go - slov - ljen koj'

do - la - zi u i - me - nu Go - spod-

mf

njem! Ho - sa - na na vi - si - ni, ho-

sa - na na vi - si - - ni, Ho-

sa - na na vi - si - - - ni!

Jaganjče Božji.

Lagano

Solo:

mf

Ja - ganj - če Bo - žji, ko - ji o-

p

Tutti:

du - zi - maš grije - he svije - ta, smi - luj se

na - ma, smi - luj se na - ma,

Solo: *mf*

smi - luj se na - - - - ma. Ja - ganj - če

p

Bo - žji, ko - ji o - du - zi - maš grije - he

Tutti:
Smi - luj se na - ma, smi - luj se
mf

svije - ta. Smi - luj se na - ma,

mf

na - ma, smi - luj se

smi - luj se na - ma, na - ma.

Solo:
p
Ja - ganj - če Bo - žji
p
ko - ji o - du - zi - maš grije - he

Tutti:

Mir svoj

svije - ta. Mir svoj da - ruj

da - ruj na - ma, mir svoj

na - ma, mir svoj da - ruj

da - ruj

na - ma, na - - - ma.

Pokojničke Mise.

1. Izbavi me.

Larghetto V. Žganec.

1. Iz - ba - vi me, Bo - že moć - ni,
Smr - ti vje - čne, vje - čne ta - me!

Ka - da na sud k Te - bi do - đem,

smi - luj tad se, O - če, na me!

2. Svima podaj da se kaju,
Prije no ćeš svijet taj cijeli
Na dan sudnji ognjem satrt,
Što Sibila, David veli.

3. Umorne kad klonu vjeđe,
Kada duša k tebi dođe,
Tad je primi i dopusti,
Da u krilo tvoje pođe.

4. Smiluj nam se grešnicima,
Smiluj nam se, Oče dragi;
A svim vjernim pokojnima
Daj udijeli mir svoj blagi!

2. Na dan sudnji.

Moderato **Mirko Novak.**

1. Na dan sud - nji Bog će Ve - li
spa - lit o - gnjem svijet vas - cije - li, Sa Si-
bi - lom Da - vid ve - - - - - li.

2. Glas će trublje zajeknuti,
U grobu će mrtvac čuti,
Da pred Suca se zaputi.

3. Smrt i narav čudit će se,
Kada mrtvi probude se,
Da im djela razvide se.

4. Šta ću tužan tada reći,
Komu ću se moć uteći,
Kad uzdrhta vele veći?

5. O Isuse, spomeni se,
Da Ti za me uputi se,
U dan onaj smiluj mi se!

6. Pravi Suče osvećenja,
Dar mi podaj oproštenja
Prije dana rasuđenja.

3. Zbogom ostaj.

Franjo pl. Lučić.

Lagano

p

1. Zbo - gom o - staj, svije - te pu - sti, ne ćeš me - ne
va - rat već, ni - kad vi - še s mo - jih u - sti
ne ćeš ču - ti grje - šnu riječ, slast će bit mi po - ko - ra.

2. Sad od grijeha duša cijela
Odvraća se s odlukom:
Grješne misli, riječi, djela
Ne će stan u srcu mom
Imat više nikada.

3. Ah, ja slab sam, dobri Bože,
Zato Tebe molim sad:
Ti me brani, da ne može
Stignuti me grijeha jad, —
Milost daj mi Tvoju steć.

4. Sveti Bože, čvrsto kanim
Popraviti život svoj,
Protiv zla ću da se branim
Protiv njega vodim boj,
Da ne zgriješim nikad već!

5. Skrušen sada, blagi Oče,
Kajem se u srcu svom!
Za sve svoje grijehe, zloće
Molim Ti se milosnom:
Oče, sve mi oprosti!

4. Za čim hlepiš.

Moderato

mf

1. Za čim hle - piš, sr - ce mo - je, ka - kvo ti je

mf

ži - će sve? Če - mu tra - žiš bla - go ko - je,

što svijet da - ti ne mo - že? Oh, pro - mi - sli,

du - šo mo - ja, rad če - ga si stvo - re - na,

o - tadž - bi - na da je tvo - ja nad zem - ljom uz - vi - še - na.

2. Poštuj Boga, žrtvuj Njemu
Svoj vremenit život vas,
Vjerno služit Svevišnjemu
Nastoj žića svaki čas.
Drži zakon Svevišnjega,
Dok ti traje žića tijek,
Grijehom nemoj vrijeđat Njega,
Jer na grijeh Bog mrzi vijek.

3. Dok je časa, dušo moja,
Stupaj putem krjeposti,
Da te naglo ne zateče,
Poziv pred sud vječnosti.
O Isuse, slavo moja,
Nadari me milosti,
Da zemaljskog poslije boja
Nađem mir u vječnosti.

5. Bože Oče.

Moderato — Zlatko Špoljar.

mf

1. Bo - že O - če, du - še vjer - ne s prije - sto - lja svog

po - gle - daj, ka - ko tr - pe teš - ke mu - ke,

f

k Te - bi O - cu di - žu ru - ke; po - koj vje - čni

Čuj nas Bo - že sa vi - - si - na, Bu - di du - šam

f

f *mf*

nji - ma daj, po - koj vje - čni nji - ma daj.

su - dac blag, bu - di du - šam su - dac blag

f *mf*

2. Žrtvu za njih prinosimo, koja Tebi dar je drag,
Tijelo i krv Tvoga Sina,
Čuj nas, Bože, sa visina,
Budi dušam sudac blag.

3. Duše sviju pokojnika, pusti u svoj sveti raj!
Za njih Crkva, sveti, mole:
Prosti njima teške bole,
Svjetlost vječnu njima daj.

6. Vječni pokoj ...

Polagano **Ivan Kokot.**

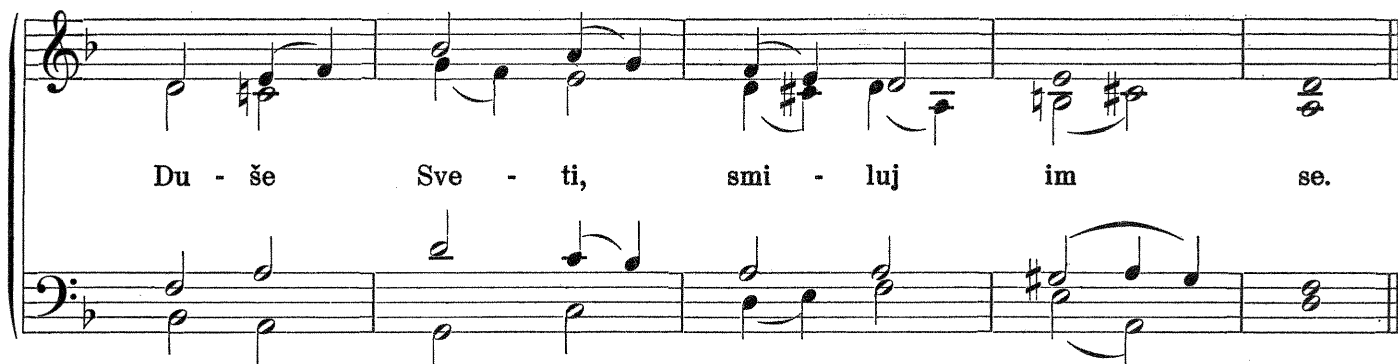
1. **Pristup.** Vje - čni po - koj da - ruj svi - ma,

Bo - že, vjer - nim po - koj - ni - ma.

Vje - čno svje - tlo sja - lo nji-

ma. Bo - že O - če, smi - luj im se,

Bo - že Kri - ste, smi - luj im se,

2. Sekvenca.

Divan Kralju strašne slave,
Koji daješ spas badave,
Spasi mene blag od strave.
Znaš, za mene, dobri Spase,
Uzeo si tijelo na se,
Smiluj mi se u te čase.

3. Prikazanje.

Čuj nam glase, Božji Sine,
Zovi mrtvi puk iz tmine
U kraj prepun sve miline.
Na žrtvu nam, Bože, gledaj,
Pokojnima patit ne daj,
U nebo ih k sebi sjedaj.

4. Svet.

Bože smrti pobjedniče:
Svet, svet, narod Tvoj Ti kliče,
Nebo Te i zemlja diče.

5. Blagoslovljen.

Blagoslovljen vazda budi
Živi kruše, hrano ljudi,
Što je Božji narod žudi.

6. Jaganjče.

Janje, što nas paklu ote
Brišuć za nas žig sramote,
Za puk mrtvi molimo Te:
Ti što milo praštaš svima,
Prosti vjernim pokojnima,
Pokoj vječni daruj njima.

7. Pričest.

Blagi Bože, daj u raju,
Svetih Tvojih zavičaju,
Da im vječne zrake sjaju.
Uzmi drage pokojnike
Kao svoje miljenike
Među rajske blaženike.

CRKVENA GODINA

Crkvena godina.

Crkvena godina počinje danas prvom nedjeljom Došašća Gospodinova, a završuje u subotu iza posljednje nedjelje po Duhovima. Crkvena godina imade dva velika razdoblja. Jedno Božićno, i drugo Uskrsno. Božićno se doba počinje pripravom u Došašću. Središte mu je božićna svetkovina Rođenja Gospodinova, a završetak Nova Godina, blagdan Svetih Triju Kralja i nedjelje iza Bogojavljenja. Uskrsno doba počinje zapravo već pretkorizmenim bogoslužjem na Sedamdesetnicu, onda je već sasvim izrazito u korizmi, a vrhunac mu je u Velikom tjednu i na sam Uskrs. Nastavlja se onda u nedjeljama iza Uskrsa, Uzašašćem i Duhovskim blagdanom, a završuje nedjeljama po Duhovima.

U ovom okviru obnavlja sveta Crkva mističkim načinom svete tajne našeg izbavljenja u najužoj vezi s nekrvnom Žrtvom Novog Zavjeta. U crkvenoj godini dobivaju sve faze našeg izbavljenja, naročito pak život, muka, uskrsnuće i uzašašće Gospodinovo otajstveni, ali zbiljski život u dušama crkvene zajednice i općinstvu svetih.

Promjenljivi dijelovi Mise.

Dok se lako dade postići da čitav vjerni puk naizmjence s korom pjeva lagane jednoglasne koralne melodije nepromjenljivih dijelova svete Mise, teže bi to išlo kod promjenljivih dijelova, jer se tekstovi mijenjaju i jer melodija nije ista.

Ulaz (Introitus) je obično uzet iz Svetog Pisma i to ponajčešće iz psalama. Nazivlje se Ulaz zato, jer ga je pjevao čitav zbor, kad je tamo u IV. vijeku biskup svečano ulazio u crkvu okružen svećenstvom. Nekoć se kod ulaza pjevao čitav onaj psalam, koji je označen i danas, ali se danas pjeva samo antifona, to će reći zapjev, koji ističe poglavitu misao svega psalma, zatim prvi redak u psalmu sa Slava Ocu i onda se opet ponovi antifona. Misni se obrasci pojedinih dana i blagdana nazivaju po prvoj riječi introita. Isto se tako i treća nedjelja u Došašću po introitu zove nedjelja Gaudete, kao i četvrta nedjelja u korizmi nedjelja Laetare.

Poslije Poslanice, a prije Evanđelja, pjeva kor Graduale ili Pjesmu na stepenicama. Ova je pjesma dobila svoje ime po tomu, što je imala ispuniti ono vrijeme, dok je klerik štilac silazio s povišenog mjesta (ambona), gdje je čitao Poslanicu, a đakon po drugim stepenicama ulazio na drugi ambon, gdje je imao pjevati Evanđelje. Taj se običaj sve do danas sačuvao u nekim rimskim bazilikama, a i kod nas djelomično na pr. u stolnoj crkvi u Senju kod svetih Misa, koje pjeva biskup.

U korizmenim se i pretkorizmenim Misama Pjesma na stepenicama pretvara u Zavlaku ili Tractus, koja se tako zove radi otegnutog žalosnog pjevanja koralnog napjeva.

U uskrsno doba mjesto Pjesme na stepenicama zauzimlja radosni aleluja s dva stiha iz Svetoga Pisma.

I Pjesma na stepenicama i Zavlaka uzimaju se dobrim dijelom iz psalama, a odražavaju odjek Poslanice i Evanđelja u našem srcu. U Poslanici i Evanđelju govori Bog nama, a u ovim pjesmama, kao i u uskrsnom Aleluja, govorimo mi Bogu.

Za prvih se kršćanskih vremena, osobito u IV. vijeku, vršilo prikazanje mnogo svečanije nego danas. Vjernici su sami donosili hljeb i vino za svetu Žrtvu. Svećenik je izabrao, što je bilo od potrebe za svetu Žrtvu i svetu Pričest vjernika. Dok su vjernici nosili svoje darove, pjevao je zbor određeni psalam, od kojega i danas još svećenik moli, a kor pjeva jedan stih, koji se u današnjem misalu zove Offertorium ili Prikazanje.

Kako su se u prvo kršćansko doba pričešćivali svi oni vjernici, koji su prisustvovali svetoj Misi, trajalo je pričešćivanje dosta dugo. Kršćanska je starina ispunila ovo vrijeme pjevanjem pričesne antifone i pričesnog psalma. To je bio psalam 33. Kasnije je kao pričesni psalam izabran često i koji drugi psalam. Kao pravilo može vrijediti, da je pričesni psalam uvijek onaj, iz kojega je uzeta pričesna antifona. Nije li antifona uzeta iz psalma, tada je redovno pričesni psalam onaj isti, koji se pjevao u introitu. Nažalost je u srednjem vijeku popustio žar vjernika, koji nisu više išli svetoj Pričesti kod svake svete Mise, pa je s time u vezi i pričesni psalam polako gubio svoj naročiti značaj i konačno se posve izgubio. Ostala je, upravo kao i kod prikazanja, samo još antifona, a i ona se ne pjeva više za vrijeme pričešćivanja vjernika, nego jednostavno nakon pričesti svećenikove. Uza sve to osjećamo i danas još, kako je pričesna izraz neke katarze, nekog dramatskog obrata u nama, neki osjećaj svijesti postignutog izbavljenja.

BOŽIĆNO DOBA

Došašće.

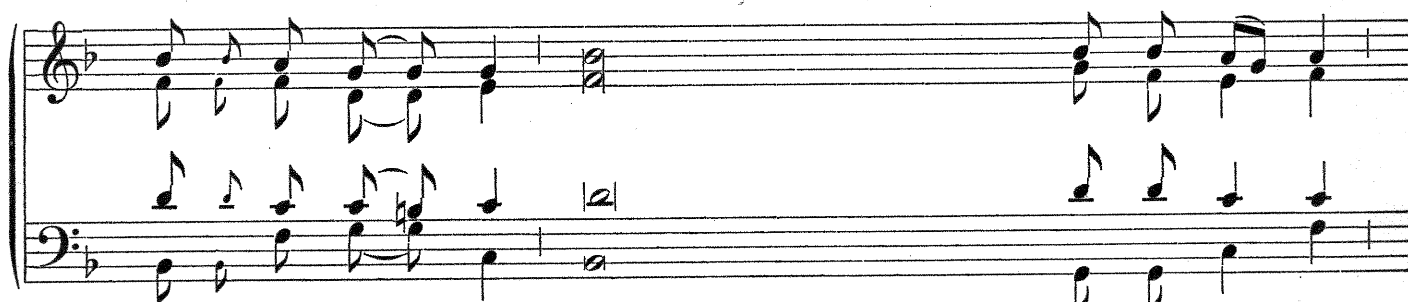
Za veliku božićnu svetkovinu, kad svekoliko kršćanstvo slavi uspomenu Rođenja Isusova od Marije Djevice, pripravljamo se u četiri nedjelje Došašća ili Adventa. Sveta Crkva hoće da nas u ovo doba sjeti, kako smo bez pomoći Božje robovi svojih strasti, kako ne možemo sami svojom snagom raskinuti verige grijeha i dovinuti se pune slobode djece Božje, koju ne veže više zakon grijeha i smrti. Ovu žalosnu spoznaju tješi sv. Crkva blagom porukom, da će Sin Božji saći s neba na zemlju da nas izbavi ropstva, da satre u nama i u vasioni moć grijeha i smrti, da nam dade puninu Božjeg života.

Introitus.

O. Anselmo Canjuga.

Nedelja:
I. Ad te levávi ánimam mé - am: Déus méus in te confído non
II. Pópulus Sí - on, écce Dóminus véniet ad sal - - -
III. Gaudéte in Dómino sémper: íterum díco gau-dé - te: modéstia véstra nóta sit ómnibus homínibus:
IV. Roráte coéli dé - su - per, et núbes

é - ru - bé - scam: néque irrídeant me ini - - mí - ci mé - i
ván - das gén - tes: et audítam fáciet Dóminus glóriam vó - cis sú - ae
Dó - mi - nus pró - pe est. Níhil sollíciti sítis: sed in ómni o- ra - ti - ó - ne
plú - ant jú - stum: aperi - - - - - á - tur tér - ra

ét enim univérsi qui te expéctant, non con - fun - dén - tur. Vías tuas, Dómine, de-
in laetíti - - - - - a cór - dis vé - stri. Qui régis Isra - -
petitiónes véstrae innoté - - scant á - pud Dé - um. Benedixísti, Dómine,
et gérmi - - - - - net Sál - va - to - rem. Coéli enárrant

Tutti:

món - stra mí - hi: * et sémitas túas é - do - ce - me.
el in - tén - de: * qui dedúcis vélut ó - vem Jó - seph.
tér - ram tú - am: * avertísti captivi - - - tá - tem Já - cob.
gló - ri - am Dé - i: * et ópera manuum éjus annúntiat fir - ma - mén - tum.

Soli: *Tutti:*

Glória Pátri, et Fílio, | et Spi- rí - tu - i Sán - cto.
Sícut érat in princípio, et nunc, et sém - per, et in saécula saecu-ló - rum. A - men.

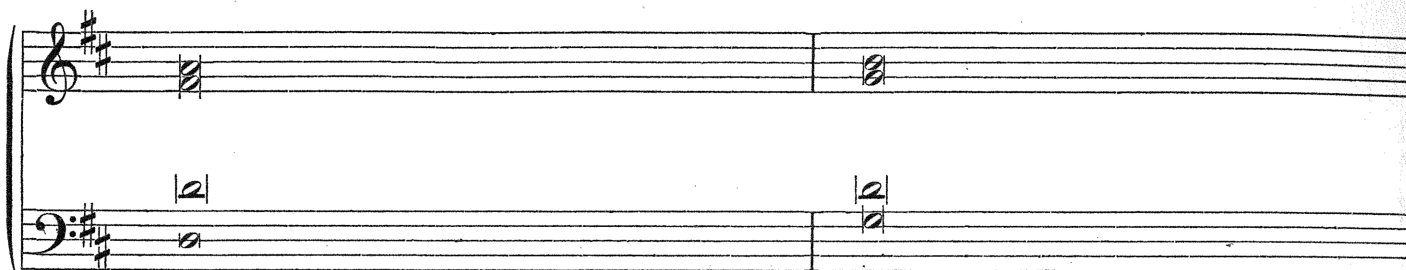
Ponovi se Introitus do Ps.

Gradualia (Tractus i Alleluia)

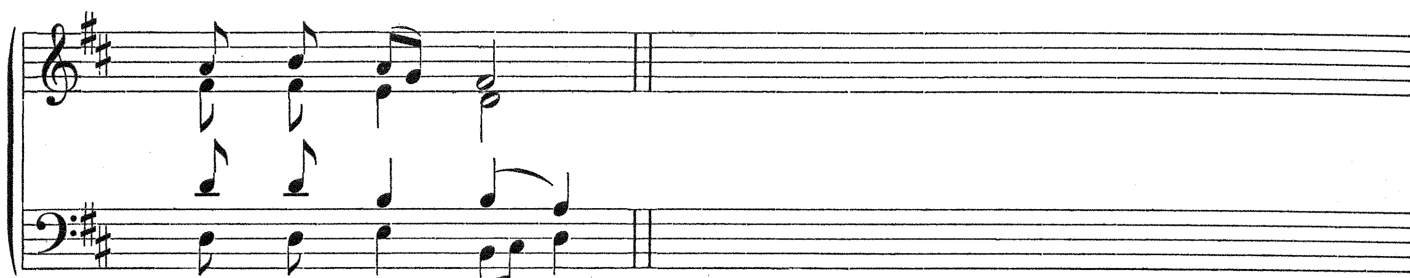
neka se kroz cijelu godinu samo recitiraju. Vidi Liber Usualis odnosno Misal.

Offertoria.

Nedelja:
I. Ad te Dómine lévavi ánimam méam: Déus méus, in te confído, non eru - bé - scam:
II. Déus tu convértens vivificábis nos, et plebs túa laetábitur in te:
III. Benedixísti, Dómine, térram tú - am:
IV. Ave María, grátia pléna, Dóminus té - cum:

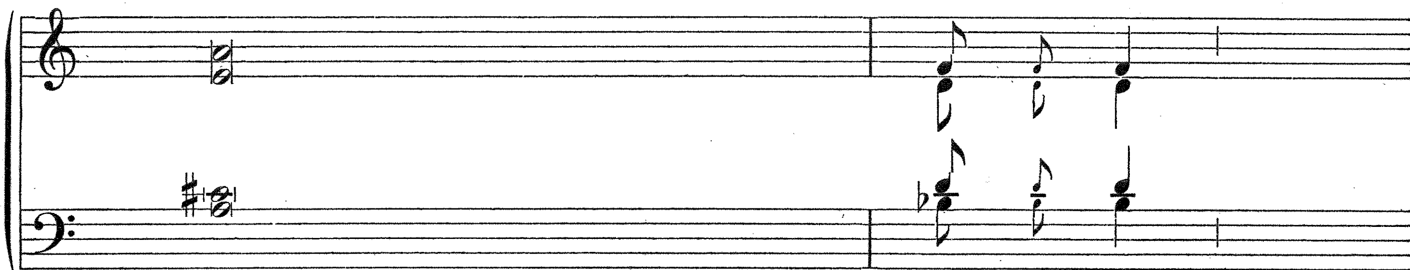

néque irrídeant me inimíci méi: ét enim universi qui te expéctant, non
Osténde nóbis, Dómine, misericórdiam túam, et salutáre tu - - - - - -
Avertísti captivitátem Jácob remisísti iniquitátem
benedícta tu in muliéribus, et benedíctus frúctus

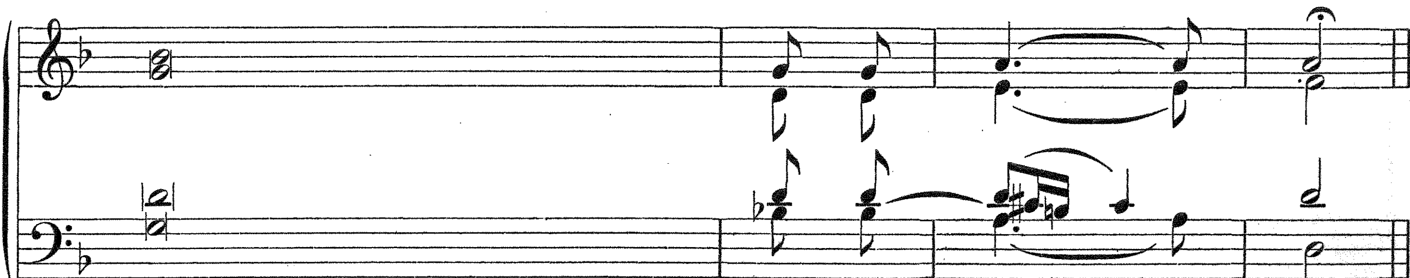

con - fun - den - tur.
um da nó - bis.
plé - bis tú - ae.
vén - tris tú - i.

Communiones.

Nedelja:
I. Dóminus dábit benigni - - - - - - tá - tem:
II. Jerúsalem surge, et sta in ex - - - - - cél - so:
III. Dícite: pusillámines confortámini et nolíte ti - mé - re:
IV. Ecce Vírgo concípiet et páriet fí - li - um:

et térra nóstra dábit frú - ctum sú - - - - um.
et víde jucunditátem, quae véniet tíbi a Dé - o tú - - - - o.
écce Déus nóster véniet et sal - vá - bit nos.
et vocábitur nómen é - - - - - jus Em - ma - nu - el.

Creator alme siderum . . .

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Cre - á - tor ál - me sí - de - rum Ae - tér - na lux cre - dén - ti - um, Jé - su Re - démptor
1. Ne - be - sa Stvorče zvjezda - nih Svog pu - ka vje - čna svje - tlo - sti, O Spa - si - te - lju

óm - ni - um, In tén - de vó - tis súp - pli - cum. A - men.
lju - di svih, U - sli - ši na - še mo - li - tve.

Latinski:

2. Qui daémonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

3. Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

4. Cujus potéstas glóriae,
Noménque cum primum sonat,
Et caélites et ínferi
Treménte curvántur genu.

5. Te deprecámur, últimae
Magnum diéi Júdicem,
Armis suprémae grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

6. Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In saeculórum saécula. Amen.

Hrvatski:

2. Kad imo svijet je propasti
Od prijevara sotoninih,
Ti sam si, dirnut ljubavlju,
Lijek posto bolesnicima.

3. Da grijeh nam opći okaješ,
Na gorki križ si izišo —
Iz Djevičina svetišta
Ko bijelo janje žrtveno.

4. Pred Tvojom moći preslavnom,
Pred samim Tvojim imenom
I nebo ko i podzemlje
Od strave dršćuć klanja se.

5. Čuj molbu našu, Gospode,
Ti suče suda strašnoga,
Dušmani ljuti nasrću,
Oružaj puk svoj milošću.

6. Gospodstvo, slava, hvala, čast
Sa Ocem Sinu višnjemu
I s njima Duhu Svetomu
Nek bude u sve vjekove. Amen.

Pučke pjesme.

1. Zlatnih krila.

(Cithara octochorda g. 1723 str. 388.)

Moderato — Harm. Franjo Dugan.

mf

1. Zla - tnih kri - la an - đe - la si, Bo - že, k me - ni po - sla - o. An - đe - o me sve - tom rije - či Maj - kom Bo - žjom pro - zva - o.

p *f* *mf* *p* *ritard.*

2. Hvala, Višnji, Tebi hvala za tu milost toliku,
A u suzi u mom oku čitaj ljubav veliku!

3. Ja se klanjam kao cvijetak, što pod večer milotni
Sklanja glavu hvaleć Tebi za svoj ukras divotni.

4. Usred trave, sitne trave, tajno miri ljubica,
Nad njom cvate divna ruža, divna kao kraljica.

5. Al Ti, Višnji, Ti si ubro rukom svojom ljubicu,
Ti si, Kralju, skromnu Djevu uzeo za kraljicu.

6. Slušaj srce, pjevaj srce, dobrom Kralju svojemu,
Pjevaj vijekom pjesmu lijepu, pjesmu svoju zahvalnu!

2. Ptičice lijepo pjevaju.

(Cithara octochorda 1723.)

Allegretto — Harm. V. Žganec.

1. Pti - či - ce lije - po pje - va - ju,
ob - noć na gnije - zda sje - da - ju.
Ju - trom ra - no tra - že hra - nu i - za - bra - nu.
Ta - ko - va pti - ca je - sam ja,

koj pje - vam: Zdra - vo Ma - ri - ja.

2. Gabriel oro leteći, iz neba glase noseći;
Dolje leti javljajući, pjevajući:
Na nebu slava Višnjemu,
Ocu nas sviju možnomu!

3. Soko, što leti od Boga, donosi glase ljudima.
Ljudi sve to lijepo štuju i vjeruju.
Sve to su spasa nam glasi,
Nitko se bez njih ne spasi.

4. A labud čist ko ljiljani, bijel kano snijeg na poljani,
Bogu nosi milo Dijete Majke svete.
Što Sin se Božji naziva,
Ko Kralj nebeski priziva.

5. Isus Krist višnji pelikan, kraljem je ptica nazivan,
Jer ko ptice mi smo male, što Ga hvale.
S Marijom zato pjevajmo,
Hosana Sinku kličimo.

3. Poslan bi anđel Gabrijel.

(Cithara Octochorda 1701.)

Lagano

Harm. Franjo Dugan.

mf

1. Po - slan bi an - đel Ga - bri - jel

mf

od Bo - ga u grad Na - za - ret

f

k je - dnoj po - ni - znoj Dje - vi - ci,

f

i k pra - voj Bo - žjoj slu - žbe - ni - ci.

2. Kad Mariji on doteče,
Ponizno joj ovo reče:
Oj zdravo puna milosti,
Djevice, kruno svetosti.

3. Veselje sad će početi,
Sina ćeš Božjeg začeti,
Bog Duh će Sveti s tobom bit
I ove riječi ispunit.

4. Sina ćeš ti poroditi,
Isus će se nazivati,
A plod Tvoj bit će Božji Sin
I pravi Bog i Gospodin.

5. Oj kršćani svikolici,
Zahvalimo toj Djevici!
Lijepo je svi uprosimo,
S anđelom je pozdravimo:

6. Oj zdravo, Djevo izabrana,
Od sviju svetih štovana,
Grešnima bud milostiva,
Majka nam sveđ dobrostiva!

4. Evo ide čas.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Andante Harm. Franjo Dugan.

mf *f*

1. E - vo i - de čas, kad mi - nut će jad: jer

mf *f*

mf

zo - re sja već kras, već bli - zu naš je-

mf

p

spas; nek svak se ra - du - je nje - mu sad.

p pp

2. Divni, jaki Bog, to naziv mu svet,
U njega sva je čast.
U njega sva je vlast.
I njemu klanjat se sav će svijet.

3. U taj sveti čas svak pjevat će kraj,
Jer mjesto ljuti jed,
Svud slatki teć će med.
I svuda zasjat će sunca sjaj.

4. Tebi slava stog, o Marija, vijek,
Ti rastjerat češ noć,
Od tebe spas će doć —
I našim bolima dati lijek.

5. Visom leteć.*

Harm. **Rudolf Taclik.**

1. Vi - som le - teć pti - ce ma - le Na - šem do - mu

* Stara hrvatska adventska popijevka; uzeta iz rukopisne pjesmarice Kamila Kumpfa. Tekst priredio Milan Pavelić, D. I.

za - pje - va - le: Sr - ca go - re, e - vo zo - re!

2. Kore one lijene ljude,
Dozivlju ih, od sna bude:
Srca gore, evo zore!

3. Grijehe svoje oplačimo,
Dušu lijepo očistimo:
Srca gore, evo zore!

4. Kraj nek bude svakoj zloći,
Sin će Božji k nama doći:
Srca gore, evo zore!

5. Već ga nosi mila Mati,
Ona će ga nama dati:
Srca gore, evo zore!

6. Zdravo, puna svih milina,
Kličimo joj iz nizina:
Srca gore, evo zore!

6. Raduj se grade Nazaret.

(Cithara octochorda 1701.)

Umjereno

mf

1. Ra - duj se, gra - de Na - za - ret, U te - bi
2. Pre - skro - mni cvije - te an - đel - ski, U - re - su

mf

p

ni - knu kra - san cvijet, O Na - za - ret, svem ljud - ma
pra - vi ne - be - ski. O Ma - ri - jo, Maj - ko pre-

p

mf

sre - tni vrt. Do - đe nam iz te - be spas.
bla - ga, Ma - ti do - bra bu - di nam!

mf

7. Padaj s neba . . .

Umjereno Vallinger.

mf

Pa - daj s ne - ba, ro - so sve - ta, pa - daj s raj - ske vi - si-

mf

ne! Va - pi - ja - hu sta - rog svije - ta du - še

f

či - ste pra - ve - dne. O - tvo - ri se, zem - ljo mi - la, da iz

f

plod - nog tvo - ga kri - la u taj sre - tan bla - žen

ff

I mo II do

čas sve - mu svije - tu ni - kne spas, u taj spas.

ff

Na Slavu.

Već se bliži vrijeme blago, već se bliži onaj čas,
Kad će izić sunce drago, svanut svemu svijetu spas.
Svani, dane, i noć skrati, sini sunce, i povrati
Bogu čast na visini, svijetu mir na nizini!

Na vjerovanje.

Svijetlo Božje, daru lijepi siđi s Božjeg krila dol',
Um prosvijetli, volju krijepi, liječi duše tešku bol.
Jači u nas vjeru svetu, koju Isus donije svijetu,
Svaki da to djeluje, što u srcu vjeruje.

Na prikazanje.

Sve na svijetu, Bože blagi, dare Ti prikazuje,
Primi i taj dar predragi, koji puk Tvoj žrtvuje:
Pod prilikom kruha, vina, krv i tijelo Tvoga Sina,
Neizmjerne cijene dar, stavlja Tebi na oltar.

Na Svet.

Složi glas svoj, dušo moja, sa nebeskim četama,
Pjevajte Mu, usta moja, koji je nad zvijezdama!
Sve, što bijeiše i sve, što je, sve je puno slave Tvoje,
Sve Te diči i slavi, Oče vječne ljubavi!

8. Nebesa Tvorče.

Andante Zlatko Špoljar.

mf

1. Ne - be - sa Tvor - če zvje - zda-

mf

nih, svog pu - ka vje - čna svje - tlo-

sti, o I - su - se, o Spa - se naš, čuj

smjer - ne na - še mo - li - tve!

2. Da svijeta ne upropasti
Sotona dušman lukavi,
Ti dirnut žarkom ljubavi
Ljekarijom nam postade.

3. Općenit grijeh da okaješ,
Iziđe na križ nedužan
Iz Djevičina svetišta
Ko bijeli žrtven jaganjac.

4. Gospodar slave višnje si,
I čim Ti ime odjeknu,
Svi u nebu i podzemlju
Pokloniše se dršćući.

5. Čuj molbu našu, Gospode.
Ti suče suda strašnoga:
Dušmani ljuti nasrću,
Oružaj puk svoj milošću.

6. Gospodstvo, slava, država
Nebeskom Ocu sa Sinom
I Tješitelju svetomu
U vječne vijeke vjekova. Amen.

9. O Marijo, prejasna zornice.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Moderato — Harm. Franjo Dugan.

mf

1. O Ma - ri - jo, ti sjaj - na zor - ni - ce, na ne - bu mo - drom zlat - na zvije - zdi - ce! Ti svije - tliš nam ko a - lem kam i ka - žeš put u raj ne - be - ski nam.

p *f* *mf* *ritard.*

2. O Marijo, ti vrata nebeska,
O danice ti među zvijezdama,
O Djevice svih djevica,
Ti prva od sviju si stvorova.

3. O Marijo, ti morska zvjezdice,
Što ploviš morem slave nebeske:
Kroz život cio ti nam sjaj,
Pokazuj ti nam put u lijepi raj!

10. O mladice.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Harm. Franjo Dugan.

Moderato

mf

1. O mla - di - ce, Dje - vo Ma - ri - jo,

mf

p *mf*

di - van li je cvije - tak tvoj! Ne - ma ni - gdje

p *mf*

p

ljep - še - ga tu na zem - lji toj!

p

2. To rosica na te pala je,
Kojom rosi samo raj.
K njemu doć i mirit ga
Daj nam, Djevo, daj!

3. Ko pčelice čiste, brižljive
Evo k njemu rado nas,
U njem nam je slatki med,
U njem nam je spas.

11. O rumena zoro.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Moderato — Harm. Franjo Dugan.

mf — *f*

1. O ru - me - na zo - ro ja - sna,

mf — *f*

mf

Bo - žjeg Si - na Maj - ko ča - sna!

mf

mf — *p*

Zdra - vo bu - di, Dje - vo Ma - ri - jo!

mf — *p*

2. Zvijezdo morska čista sjaja,
Stazo naša do sred raja.
Zdravo budi, Djevo Marijo!

3. Milostima urešena,
Od anđela pozdravljena.
Zdravo budi, Djevo Marijo!

4. Nebeskoga diko dvora,
Anđeoskog slavo kora,
Zdravo budi, Djevo Marijo!

5. Darovima nadarena,
Svakom slavom proslavljena,
Zdravo budi, Djevo Marijo!

12. Zdravo Djevice.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Harm. Franjo Dugan.

Andante

mf *f*

1. Zdra - vo, Dje - vi - ce, Bo - go - ro - di - ce,

mf *f*

Pripjev.

mf

Ti si lije - pi cvijet, Go - spo bla - že - na,

mf

mf *p*

ru - žo ru - me - na, sve - ta Ma - ri - jo!

mf *p*

2. Tebi, Djevice, pjevam pjesmice.
3. Tebi, Djevice, pletem kitice.
4. Krasni urese, mili mirise.
5. Viru milosti, vrelo radosti.
6. Od svih hvaljena, svima milena.
7. Svеđ na ustima, vijek u grudima.
8. Nikad slava Ti ne će prestati!

} Ti si lijepi i td.

Cantica adventualia de Beata Virgine Maria.

1.

C. O. 1723.

Adaptavit Joseph Juratović.

Mis - sus ve - nit, ad - vo - la - vit Ga - bri-
A - it il - la: sum an - cil - la, pu - el-

el de si - de - re: et Ma - ri - ae pri - us
la hu - mil - li - ma: re - gis hu - jus de - fers

il - le di - xit a - ve gra - ti - ae.
cu - jus man - da - ta sa - lu - bri - a.

2.

p

Nym - pha a - mans ca - stae val - lis, na - ta
Mon - tes li - cet et e - re - mum co - las

p

p

De - i blan - du - la, a - ve, flo - rens
cum in - fan - tu - lo: nar - dos ta - men

coe - li cal - lis. Or - bis a - ve plan - tu-
et a - mo - mum le - gis cum a - can - thu-

la. Tu es il - la spe - ci-
lo. Vin - cis gem - mas et ar-
o - sa. So - le coe - li cla - ri-
mil - las he - bro na - tas flu - mi-

or, pa - ra - di - si ver - nans ro - sa
ne, qua - si cla - ras tu ap - pel - las,

li - li - o can - di di - or.
tu - o prae - is lu - - mi - ne.

3.

O stel - lu - la, Ma - ri - a ful - gi-
Te prae - po - tens re - spe - xit hu - mi-

o quam pul-
o quam dul-

da, o Je - su Ge - ni - trix, quam
lem, o stel - la, stel - lu - la, quam

quam pul-
quam dul-

chra es:
cis es:

pul - chra es: e mil - li - bus o vir - gi - num, vi-
dul - cis es: ut fi - e - res pu - er - pe - ra ae-

chra es:
cis es:

Senza Ped. *Ped.*

ra - go par - vu - la, e - lec - ta es.
ter - ni Nu - mi - nis, in - ven - ta es.

4.

C. O. 1723.

Ec - ce pi - a o Ma - ri - a! ad te
De - le mon - stra et de - mon - stra ad te

ve - nit ser - vu - lus. Vi - de er - go, quas ab-
fon - tem gra - ti - ae vi - am rec - tam et di-

Senza Ped. *Ped.*

ster - ge la - cry - mas moe - stis - - si - mas.
rec - tam ad mon - tem lae - ti - - ti - ae.

5.

Andantino

San - cta Mes - si - - ae Ge - ni-

trix Ma - ri - a, mil - li - es sal-

ve, to - ti - es tri - um - pha,

mil - - li - es gau - de mi - se - rum pa-

tro - na. A - - ve, Ma - ri - a!

Ecce Dominus.

(Muški zbor i orgulje.)

V. Kolander.

Ec - ce Do - mi - nus ve - ni - et, ec - ce Do mi - nus ve - ni-

et, et o - mnes san - cti E - jus cum E - o, et e - rit in di - e

I mo II do

il - la, in di - e il - la lux ma-gna, lux ma - gna! Et -gna!

O Maris stella.

Adagio **V. Kolander.**

O Ma - ris stel - la, Jes - se pu - el - la,

Tu es flo - rum flos, o Ma - ter pi - a,

Vir - go Ma - ri - a, o - ra, o - ra pro no - bis.

Božić.

Rođenje Gospoda Našega Isusa Krista od Djevice Marije slavi sv. Crkva posebnim načinom. Danas smije svaki svećenik služiti tri svete Mise u spomen trovrsnog rođenja Spasiteljeva: od vijeka do Boga Oca, u betlemskoj stajici od Djevice Majke i u našoj duši po posvetnoj milosti. U kršćanskoj su se starini i na osmi dan Božića, na građansku Novu Godinu, služile tri svete Mise: jedna u čast božićne osmine, druga u slavu Djevice-Bogorodice, a treća u spomen obrezanja Gospodinova. Sada su sve ove velike misli sjedinjene u jednoj svetoj Misi, koja na Novu Godinu slavi naročito Ime Isusovo, kojemu je toga dana dano.

Bogojavljenje.

(Sv. Tri Kralja.)

Blagdan je Bogojavljenja nastao na kršćanskom Istoku. Današnja je svetkovina označena pozvanjem sviju naroda u kraljevstvo Božje, pa je zato namijenjena misijama među poganskim narodima, koji treba da također upoznaju nebeskoga Oca i božanskoga Sina, koji je i za njih došao na zemlju da sve ljude spase.

Nedjelje iza Bogojavljenja.

Velika se misao Bogojavljenja i dalje razvija u svih šest nedjelja poslije svetkovine Svetih Triju Kralja. U Poslanicama govori apostol naroda, sv. Pavao, a u Evanđelju vidimo divnu pojavu božanskog Učitelja, koji svoju nauku potvrđuje time, što čudesima pokazuje, kako je Gospodar čitave prirode i njezinih zakona.

Introitus.

O. Anselmo Canjuga.

1. Božić, Nova God.:	Púer nátus est nóbis,	et Fílius dátus est	no - bis	cújus impérium súper hú- -
2. Ime Isusovo:	In nómine Jésu	ómne génu flé -	ctá - tur,	coeléstium, terrestrium et
3. Bogojavljenje:				Ecce advénit Domi- - -
4. Sv. Obitelj:	Exúltet gáudio	páter	Jú - sti,	gáudeat páter túus et
5. Nedj. II. po Bog.:				Omnis térra adóret te, Déus, et
6. Nedj. III. po Bog.:	Adoráte Déum	ómnes Angeli	é - jus:	audívit, et laetá - - -

1. me-rum é - jus: et vo - cábitur nómen éjus má - gni con-
2. in - fer-no - rum: et ó - mnis língua confiteátur, | quía Dóminus
Jésus Chrístus in gló - ri - a
3. ná - tor Dó-mi-nus: et ré - gnum in mánu éjus, et po - té-
4. Má - ter tú - a, et ex - súltet
5. psál-lat tí - bi: psálmum dícat nó - mi - ni
6. ta est Sí - on: et ex - sul- - - - - - - - - - - - ta - vé-runt

Ps.

Soli:

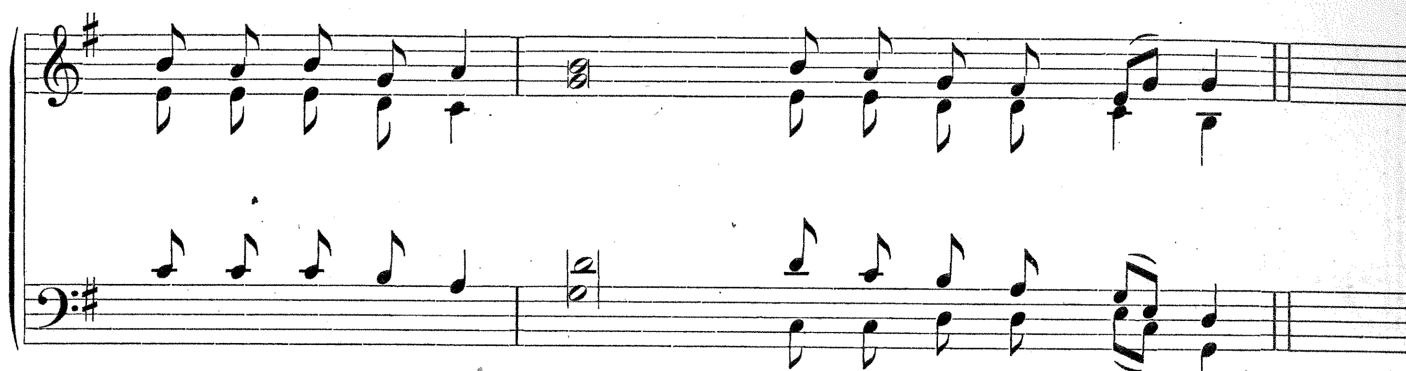
1. sí - li - i An - ge - lus. Can - tá - te Dó-mi-no cán-ti-cum nó - vum:
2. est Dé - i Pá - tris. Dó - mi - ne Dó-mi-nus nó - ster:
3. stas, et im - pé - ri - um. Dé - us ju - - - - - dí - ci - um tú-um Ré-gi da:
4. quae gé - nu - it te. Quam di - lécta tabernácula tú- a, Dó-mi - ne vir-tú - tum:
5. tú - o, Al - tís - si - me. Ju - bi - láte Dé - o ómnis tér - ra:
6. fí - li - ae Jú - dae. Dó - mi - nus re-gná-vit, ex-súl-tet tér - ra:

Tutti:

1. quía mi - ra - bí - li - a fé - cit.
3. quám admirábile est nómen túum in u - ni - vér - sa tér - ra!
3. et justítiam tú - am Fí - li - o Ré - gis.
4. concupíscit et déficit ánima méa in á - tri - a Dó - mi - ni.
5. psálmum dícite nómini éjus: | dáte gló- ri - am láu - di é - jus.
6. lae - - - - - - - tén - tur ín - su - lae múl - tae.

Soli: *Tutti:*

Gló - ri - a Pá - tri, et Fí - li - o, et Spi - rí - tu - i San - cto. Sí-cut érat in princípio,

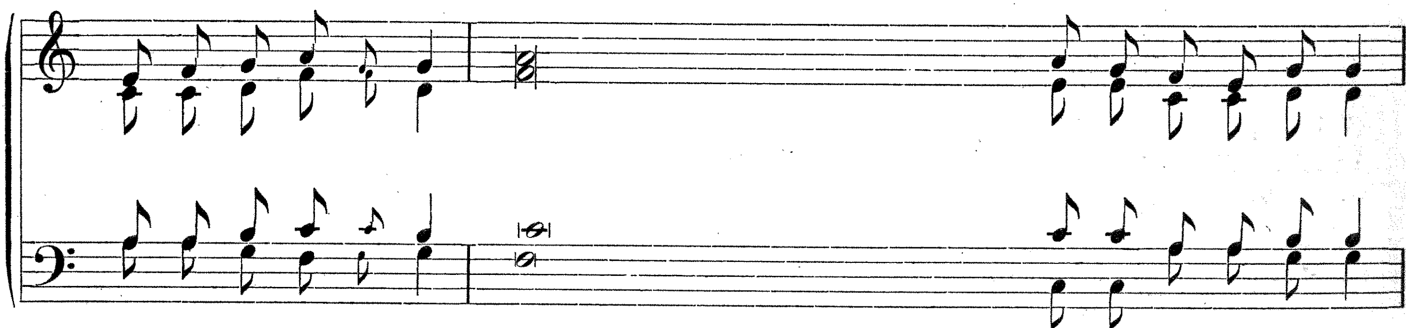
et nunc, et sém - per, et in saécula sae - cu - ló - rum. A - men.

Ponovi se Introitus do Ps.

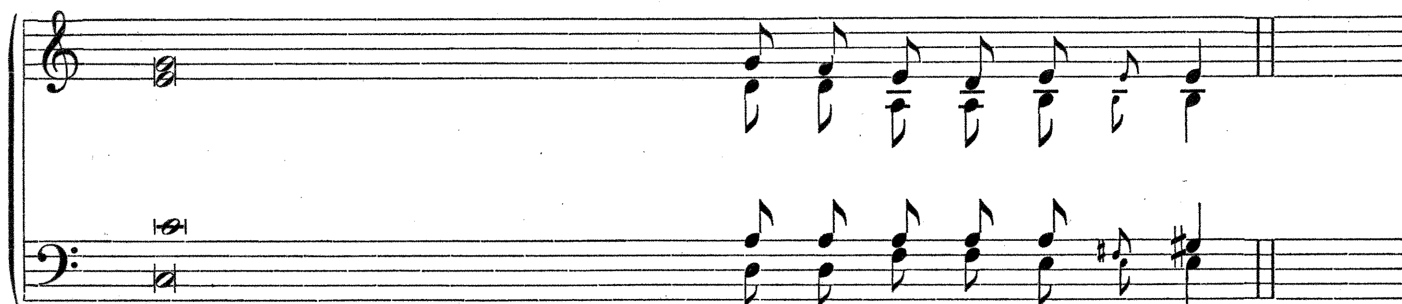
Offertoria.

1. Božić, Nova God.: Túi sunt coéli, et tú - a est ter - ra: órbem terrárum, et plenitúdinem é-
2. Ime Isusovo: Confitébor tíbi, Dómine Déus méus in tó- to cór-de mé - o, et glorificábo nómen tu - - -
3. Bogojavljenje: Réges Thársis et ínsulae mú-ne-ra óf-fe-rent: réges Arabum et Sába
4. Sv. Obitelj: Tulérunt Jésum paréntes é- jus in Je-rú-sa lem,
5. Nedj. II. po Bog.: Jubiláte Déo u- - - ni-vér-sa tér - ra: psálmum dícite
6. Nedj. III. po Bog.: Déxtera Dómini fé-cit vir-tu - tem, déxtera Dómi - - - - -

1. jus tu fun-da - sti:
2. um in ae - tér - num: quóniam tu Dómine, suá - - - vis et mí - tis — es:
3. dó - na ad - dú - cent: et adorábunt éum ó-mnes ré - ges tér-rae,
4.
5. nó - mi - ni é - jus: veníte et audíte, et narrábo vóbis, ómnes qui ti - mé - tis Dé-um,
6. ni ex - sal - tá - vit me: non mó - ri - ar, sed ví-vam,

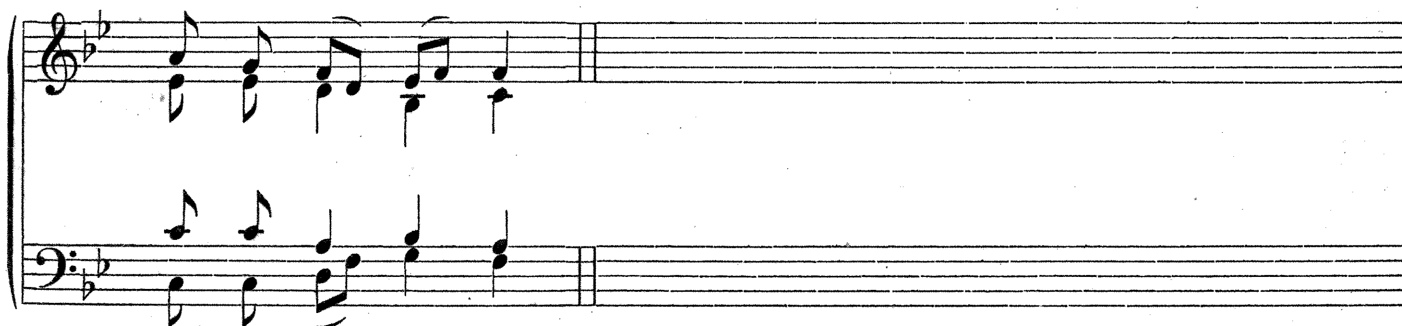
1. justítia et judícium praepará - - - ti - o sé - dis tú - ae.
2. et múltae misericórdiae ómnibus invocánti- bus te, al - le - lú - ia.
3. ómnes gén - - - - - - - tes sér - vi - ent e - i.
4. ut sí - - - - - - - - ste - rent é - um Dó - mi - no.
5. quánta fécit Dóminus ánimae mé - ae, al - le - lú - ia.
6. et narrá - - - - - - - bo ó - pe - ra Dó - mi - ni.

Communiones.

A.

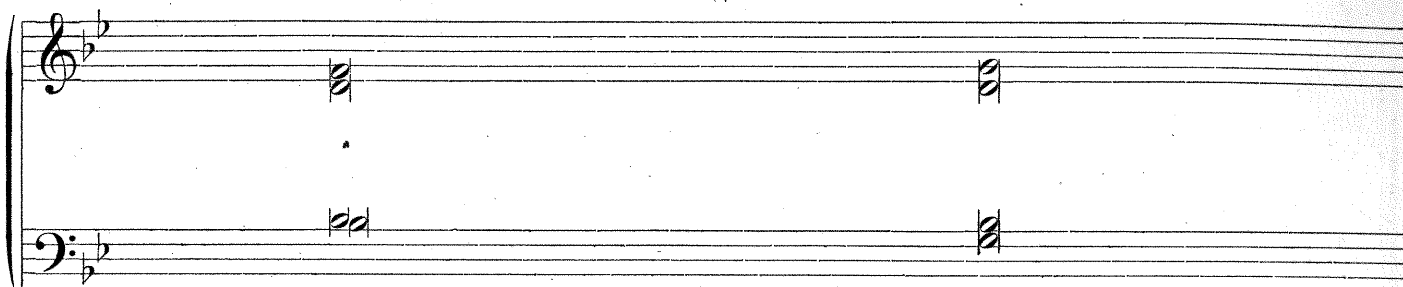

1. Božić, Nova God.: Vidérunt ómnes fí - nes tér - rae salutá - - - - - -
2. Bogojavljenje: Vídimus stéllam éjus in O - ri - én - te et vénimus cum munéribus ado-
3. Sv. Obitelj: Descéndit Jésus cum éis, et vé - nit Ná - za - reth, et érat
4. Nedj. III. po Bog.: Mirabántur óm-nes de his quae procedébant

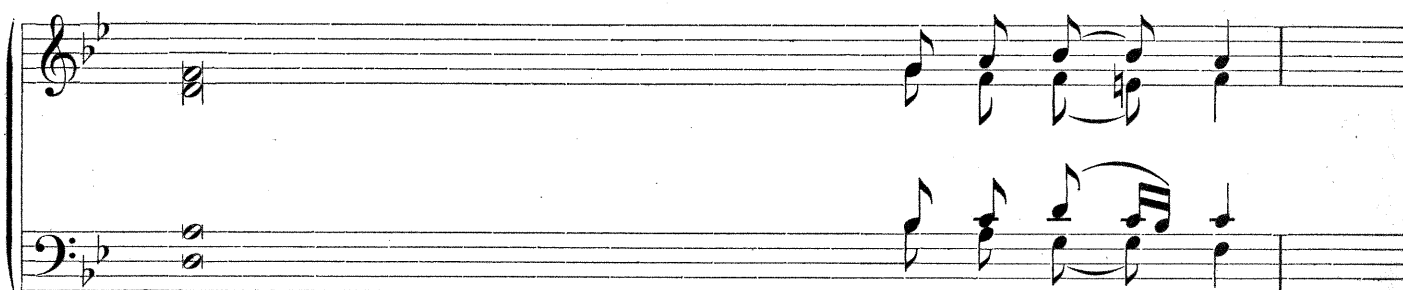

1. re Dé - i nó - stri.
2. rá - re Dó - mi - num.
3. súb - di - tus íl - lis.
4. de ó - re Dé - i.

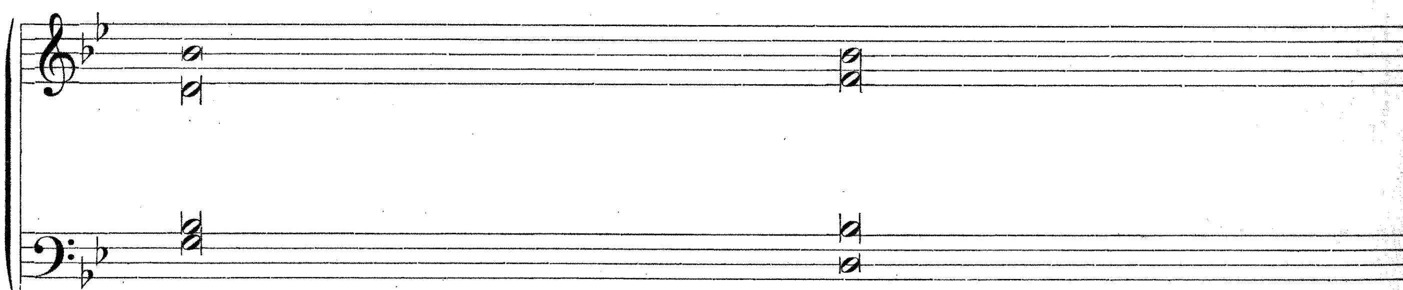
B.

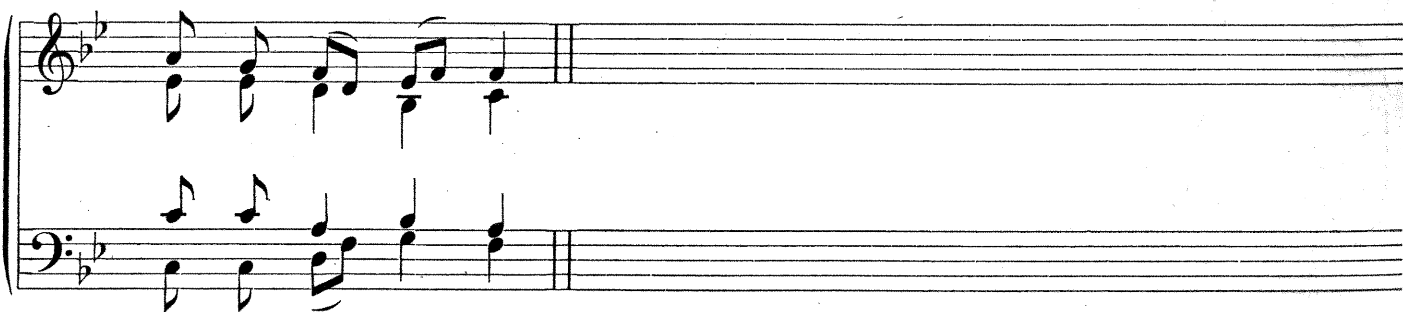
1. Ime Isusovo: Omnes géntes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt córam te Dómine,
2. Nedj. II. po Bog.: Dícit Dóminus: Impléte hýdrias áqua et férte architriclíno.

1. et glorificábunt nó - men tú - um:
2. Cum gustásset architriclínus áquam vínum factam, dí - cit spón - so:

1. quóniam mágnus es tu, et fáciens mirabília: tu es Déus so- - - - - - - -
2. Servásti vínum bónum úsque ádhuc. Hoc sígnum fécit Jésus prímum córam di-

1. lus, al - le - lú - ia.
2. scí - pu - lis sú - is.

Jesu Redemptor omnium . . .

Harm. Franjo Dugan.

1. Je-su Re - dem - ptor om-ni - um, Quem lu-cis an-te o - ri - gi - nem,
1. O I - su - se, o Spa-se naš, Kog pri-je sva-ke svje - tlo - sti

Pa-rem pa - ter - nae glo - ri - ae, Pater su - pre - mus e-di - dit. A - men.
Bo - žan-stvom se - bi je - dna - ka Nebe - ski O - tac poro - di.

Latinski:

2. Tu lumen et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium:
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.

3. Meménto, rerum Cónditor,
Nostra quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

4. Testátur hoc praésens dies,
Curténsque per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

5. Hunc astra, tellus, aéquora,
Hunc omne quod caelo subest,
Salútis auctórem novae
Novo salútat cántico.

6. Et nos, beata quos sacri
Rigávit unda sánguinis,
Natális ob diem tui,
Hymni tribútum sólvimus.

7. Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna saécula. Amen.

Hrvatski:

2. Ti sjajno svjetlo Očevo,
Ti nado roda ljudskoga,
Čuj molbe, što se uzdižu
Iz grudi Tvojim slugama.

3. O Stvorče svijeta, sjeti se,
Da rađajuć se nekada
Ti naše tijelo obuče
U tijelu čiste Djevice.

4. Svjedoči to nam ovaj dan,
Što sviće svake godine,
Od Oca da si došao
Otkupitelj nam jedini.

5. Sve zvijezde, zemlja. mora sva
I svaki stvor Ga pozdravlja
U novoj pjesmi kao dan,
Kad poče novo spasenje.

6. A i mi, koje umio
Val blažen krvi presvete,
O danu Tvojeg rođenja
svim srcem hvalu pjevamo.

7. Sva slava Tebi, Isuse,
Kog rodi Djeva Marija,
I Ocu s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

Pučke pjesme.

1. Kirie eleison.

Andante

Harm. Franjo Dugan.

p

1. Ki - ri - e e - lei - son, e - - lei - son,

p

mf

I - sus se ro - di u šta - li - ci. Poj - te pa-

mf *f*

sti - ri, ta - mo se nje - mu po - klo - ni - te.

2. Kriste eleison, eleison!
On za nas trpi čim se rodi;
Pojte pastiri,
Tamo se Njemu poklonite!

3. Kirie eleison, eleison!
U jasle mora da se skriva.
Pođite kralji,
Tamo se Njemu poklonite!

2. Svim na zemlji.

Allegretto Harm. **Franjo Dugan.**

p *mf*

1. Svim na zem - lji mir, ve - se - lje, bu - di

p *mf*

po - lag Bo - žje vo - lje! *f* To sad ne - bo

f

na - vje - šću - je i glas s ne - ba po - tvr - đu - je.

2. Dobre volje svaka duša
Grijeha neka već ne kuša,
Nego hvali, diči Boga
Što je poslo Sinka svoga.

3. Sinka svoga, Boga moga,
S Ocem, Duhom jednakoga,
Duhom svetim začetoga,
Od Marije rođenoga.

4. O grješniče, to promisli,
Što učini Otac višnji:
Sinak njegov, dijete milo,
Za sve nas se porodilo.

3. Radujte se narodi.*

Andante — Harm. **Franjo Dugan.**

mf — *p*

1. Ra - duj - te se na - ro - di, kad ču - je - te glas, Sva - ki na - rod
Da se I - sus po - ro - di u bla - že - ni čas.

mf — *f*

čuj, čuj! i Bet - le - mu pri - stup - ljuj, pri - stup - ljuj!

2. Vidi Božje Otajstvo u podrtoj štalici
I tko trpi uboštvo na toj tvrdoj slamici.
To Otajstvo čuj, čuj! i k jaslicam pristupljuj!

3. Raduje se Marija s Josipom gledeći,
Anđeo pjeva »Gloria« po zraku leteći
I ti svijete čitavi, Spasitelja pozdravi!

4. Pođi i ti narode, k betlehemskom dvoru,
Pridruži se klanjajuć anđeoskom koru,
Lijepe dare daj, daj, pa mu lijepo zapjevaj!

5. Zdravo, mali Isuse, koji sad nas pohodi!
Tebe sav puk uznosi, nas u slavu vodi Ti!
Sveto Tvoje rođenje bilo svim na spasenje!

4. Dvorani neba.

Moderato — Harm. **Franjo Dugan.**

f

1. Dvo - ra - ni ne - ba do - nje - še gla - se

f

* Ako tu pjesmu pjeva puk jednoglasno, neka se transponira za jedan ton dublje.

ff

na - ro - dom: I - sus se ro - di, spa - se - nje

ff

mf

plo - di po - ro - dom, po - ro - dom.

mf

2. Betlem je mjesto, u kome čisto djetešce,
Rodi se za nas, otkupi da nas Janješce.

3. Štalica prosta bi Njemu dosta prigodna;
O dobrog kralja, komu je štala ugodna!

4. Ej stvore mali, k Betlemskoj štali sad hrli,
Isusa dragog ljubavlju žarkom prigrli.

5. Dare Mu nosi i milost prosi nebesku,
Hvalu Mu podaj, slavu mu pjevaj anđelsku!

5. Veselje ti navješćujem.

Andante

Harm. Franjo Dugan.

f mf

1. Ve - se - lje ti na - vje - šću - jem, pu - če kr - šćan - ski.
Jer - bo se kralj u Be - tle - mu ro - di ne - be - ski.

f mf

p mf

Još ma - li u šta - li, kog stvo - re - nje

sva - ko sla - vi, štu - je, di - či, jer je pra - vi

pp ritard.

On naš Spa - si - telj i Ot - ku - pi - telj.

2. Pored Njega stoji Majka Djeva Marija,
Pa sveg svijeta Spasitelja lijepo povija,
Njeg doji i goji, uspavljuje njegujući:
Spavkaj, spavkaj — pjevajući — u toj štalici, sve na slamici.

3. A pastiri došli skromno, padnu ničice;
Oj Pastiru svih pastira, k nam obrati se:
Dođosmo, donijesmo: sebe Tebi žrtvovati,
Tebe, Bože, darivati, slatki Isuse, pomiluj nas sve!

6. U to vrijeme godišta.

Allegretto **Harm. O. Anselmo Canjuga.**

1. U to vrije - me go - di - šta mir se svije - tu na - vije - šta, po - ro - đe - njem Dje - te - šca, kom je maj - ka Dje - vi - ca.

2. Anđeli se javili,
Rajsku pjesmu slagali,
Slava Bogu pjevali,
A mir ljudma prosili.

3. Djeva Sina rodila,
Đavlu silu slomila,
Svijetu Spasa podala,
Nama Majka postala.

4. A mi Kristu hvalimo,
S anđelima pjevajmo,
Radi žrtve Njegove,
Što je za nas započe.

7. S nebesa anđel sišao.

(Cithara Octochorda 1701.)

Andante — Harm. Franjo Dugan.

mf

1. S ne - be - sa an - đel si - ša-

o, i do - bre gla - se do - ni-

p

o, a lju - di svi se ra - du-

ju i Bo - gu svo - me kli - ku-

mf

ju. A - le - lu - ja, Bo - gu hva - la!

mf

2. Nad Davidovim Betlemom zasinu zvijezda obzorom,
Da navjesti mudracima, gdje Spas se rodi ljudima.
Aleluja, Bogu hvala!

3. Iz divnog milosrđa Svog sad došao je k nama Bog,
Od grijeha da nas izbavi i štiti svojom ljubavi.
Aleluja, Bogu hvala!

4. Čuj molbe, Kriste, sviju nas, jer Gospod si nam, blagi Spas,
O čuj kad puk Te moli Tvoj, i podaj blagoslov mu Svoj.
Aleluja, Bogu hvala!

8. Tama je svud.

Riječi Dragutina M. Domjanića.

Rudolf Taclik.

Široko

pp

1. Ta - ma je svud vla - da - la tad, sni - va - o

pp

san Be - tlem je grad. Bu - dna je tek če - ka - la

mf

noć, zna - la je: Bog k ze - mlji će doć.

2. Zvijezde se tad najljepše sjaj
Razli na kraj sanjarski taj.
Zlatom je sav posula put,
Štalu i tih s jaslama kut.

3. Išli su s njom k štalici toj
Ljudi i bijel anđela roj.
Vidješe tu stupiv na prag:
Rodi se kralj moćan ali blag.

4. Znali su svi, travka i cvijet:
Rodi se brat skroman i svet.
Slavé Ga vijek beskraji svi,
Slavu Mu sad pojmo i mi!

9. Kad Djeva milost dobila.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Harm. Franjo Dugan.

Allegretto

p *mf*

1. Kad Dje - va mi - lost do - bi - la i

p

Bo - ga nam po - ro - di - la, u

ja - sle ga po - lo - ži - la, u pe - le-

ne ga po - vi - la. Oj Dje - te - šce mi - lo, o

I - su - se moj, o Ma - ri - jo slat - ka, daj da bu - dem tvoj.

2. Na zemlju dođe Božji Sin,
Taj nježni cvijetak Marijin.
Da žrtvom spase grešnike,
I za njih cvijetak uvene.
Oj Djetešce . . .

3. Oj, svi Te hvale, Djetešce,
Što spavaš kano janješce,
U štalici na slamici,
I mole Ti se grešnici.
Oj Djetešce . . .

10. O Betleheme . . .

Allegretto — Harm. Franjo Dugan.

1. O Be - tle - me, gra - de slav - ni od Bo - ga,
Naj - ve - ći si ti od gra - da sva - ko - ga,

Jer iz te - be nam i - za - đe voj - vo - da,

I - sus dra - gi Da - vi - do - va po - ro - da.

2. Marija Ga, djeva čista, porodi
I u jasle ona Njega položi,
Dostojno se ona Njemu poklanja
I s veseljem srca svoga pozdravlja:

3. Zdrav mi bio, Sinko dragi, mileni,
Tu na slami plačeš slab od studeni.
Ti si nada, spas i sreća svijeta tog.
Ti si Sinak Oca vječnog, pravi Bog!

4. Radujmo se i mi dakle svi danas,
Jer se rodi Isus slatki i za nas.
Hajdmo, braćo, k slavnom gradu Betlemu,
Poklonit se Spasitelju našemu!

11. Djetešce Ti moje drago!

Adagio, ma non molto

Rudolf Taclik.

p

p

p

1. Dje - teš - ce Ti mo - je dra - go, u - sni slat - kim

p

snom Pro - sti, mo - je mi - lo bla - go,

mf

mf

šta - li - ca Ti dom! Šta - li - ca Ti dom!

pp

pp

pp

diminuendo

estinto

pp

Ped.

2. Samo mirno, Sinko, snivaj,
Da Te krijepi san!
Snivaj tiho i počivaj,
Još je dalko dan,
Još je dalko dan!

3. Anđeoske brojne čete,
Svak Tvoj prate dah,
S Božje tvoje moći svete
Zahvata ih strah,
Zahvata ih strah!

4. Zebeš, Bože, al se smiješiš,
Srce živ Ti čar —
Ti me, divni cvijete, tješiš,
To mi rajski dar,
To mi rajski dar!

12. Spavaj, spavaj.

Allegretto · Harm. O. Anselmo Canjuga.

mf p

1. Spa - vaj, spa - vaj, Dje - ti - ću
Ti ne - bes - ki kra - lji - ću u tim

mf p

tvr - dim ja - sli - cam, gdje Te sta - vi

mf

Dje - vi - ca, Maj - ka tvo - ja pre - mi-

mf

ritard.

la, Maj - ka tvo - ja pre - mi - la.

2. Spavaj, rajska lijeposti,
Spavaj, vrelo milosti,
Na to malo slamice,
Koju pomna Djevice
Po toj špilji pokupi.

3. Spavaj, svijeta radosti,
Spavaj, vrelo slatkosti,
Koga Majka Djevica,
Svih nebesa kraljica
Nama noćas porodi.

4. Spavaj, rajska svjetlosti,
I sva naša kreposti,
Nas sa Majkom utješi,
I molenja usliši,
Daj moć našoj slabosti!

13. Spavaj, spavaj, Djetiću!

Nježno, dosta gibko **Rudolf Taclik.**

p

1. Spa - vaj, spa - vaj, Dje - ti - ću, Ti ne - be - ski

p

kra - lji - ću, u tim tvr - dim ja - sli - cam,

f

kam te sta - vi Dje - vi - ca Maj - ka tvo - ja

f

pre - mi - la, Maj - ka tvo - ja pre - mi - la.

2. Spavaj, rajska lijeposti,
Spavaj, vrelo milosti,
Na to malo slamice,
Koju pomna Djevice
Po toj špilji pokupi.

3. Spavaj, svijeta radosti,
Spavaj, vrelo slatkosti,
Koga Majka Djevica,
Svih nebesa kraljíca
Nama noćas porodi.

4. Spavaj rajska svjetlosti,
I sva naša kreposti,
Nas sa Majkom utješi
I molenja usliší,
Daj moć našoj slabosti!

14. Uspavanka malome Isusu.

(Stara božićna pjesma iz Lupoglava).

Polagano. (Prvi put *mf*, drugi put *p*). **Harm. Franjo Dugan.**

Soli: 1. Sklo - pi bla - ge o - či - ce tu na kri - lu Maj - či - ce!
Te - be Maj - ka o - grije - va, Te - bi mi - lo pri - pije - va:

Pripjev.

mf

Tutti: Oj Dje - te - šce mo - je dra - go, *p* Ti si sve - ga svije - ta bla - go,
Te - be Maj - ka u san nji - še u - spa - van-kom ti - še, ti - še:

Polaganije

Ti si do - brog ne - ba dar, *f* za Te go - ri sr - ca žar!
an - đe - li će k Te - bi doć, spav - kaj, spav - kaj cije - lu noć!

2. Sinko, slatko snivaj Ti,
Neka Ti se duši sni:
Svijet za spasom vapije,
Da ga ljubav ogrije!
Oj Djetešce . . .

3. Vjeđice Ti padaju,
Sanku sad se nadaju,
Oči Ti se sklapaju,
U lik mili stapaju.
Oj Djetešce . . .

4. Anđeli već dolijeću,
Kao dah u proljeću
Snivaj, moje srdašce,
Dok ne grane sunašce!
Oj Djetešce . . .

5. Gle već san Te zahvati,
Sad će Majka prestati,
Smješak lice obrubi,
Duh se sankom poljubi!
Oj Djetešce . . .

15. Rodio se Bog.

(Iz zbirke Gjure Veljkovića, od g. 1807.)

Harm. **Franjo Dugan.**

Uvod. *Veličanstveno*

I

ff

Ped. dvostr.

II II I

Gipko

mf

1. Ro - di - o se Bog i čo - vjek u - sred sta - ji - ce,
2. Tu na sla - mi si - nak le - ži, to - či su - zi - ce,

mf

ru - men cvije - tak, dra - gi si - nak sve - te Dje - vi - ce.
za nas sla - be, grije - šne lju - de, svo - je ov - či - ce.

Pripjev.

p mf

An - đe - li, čuj, pje - va - ju: sla - va Bo - gu na ne - bu,

p mf

f mf

a mir ljud - ma do - bre vo - lje, na ni - zi - ni tu!

f mf

Međuigra. *Mirno*

II. Man.

Flauto 8

I. Man.

Viola d'amour 8′

Ped.

Subbas 16′ II na Ped.

Završetak. *Umjereno*

3. Među volom, među oslom
Tužno tuguje,
Od sveg svijeta nitko Njega
Tu ne miluje.
Anđeli čuj . . .

4. Al pastiri sa svog polja
Hitro ustaju,
Idu k Njemu, pa se Njemu
Lijepo klanjaju.
Anđeli čuj . . .

5. S istoka tri sveta kralja
Tamo putuju,
Hitno dođu k mladom kralju
Pa Ga daruju.
Anđeli čuj . . .

6. I ti duše, k mladom kralju
Sad se otpravi,
Molitvom i pjesmom Njega
Lijepo pozdravi.
Anđeli čuj . . .

16. O pastiri, vjerni čuvari.

(Stara hrvatska božićna pjesma.)

Harm. **Franjo Dugan.**

Odrešito

sad se pre - ni - te! Da - re kra - lju sprem - te u po - čast,

na put kre - ni - te! U - skli - kni - te: A - le - lu - ja

go - re do ne - ba; go - re do ne - ba;

jer po - zna - je sva pri - ro - da Bo - ga svo - je-

ritard. mf * ili

ga, Bo - ga svo - je - ga. ga.

mf

2. O čuvari, vjerni ovčari,
vi ste blaženi:
Od svih ljudi najvećma ljubi
Kralj vas rođeni.
Malo dijete pohodite
vi u Betlemu,
Poklonite se svi duboko
Bogu svojemu!

3. O čuvari, vama se mladi
Kralj svim raduje,
Šta će Njemu, da tašt i varav
svijet Ga poštuje?
Srca čista On tek ište,
puna milosti,
On u njima stanak traži
rad poniznosti.

* 4. Ah, što lijepim danas to cvijetkom
zemlja rodila,
Ah, što divnim darom nebesa
nam ugodila:
Djeva ruža, Isus cvijetak,
Josip ljiljan čist, —
Radujmo se, o pastiri,
rodi nam se Krist!

17. Zdrav Kralj mladi.

(Dekanovci.)

Harm. dr. Vinko Žganec.

Dvoglasni ženski zbor

1. Zdra-vo bu - di mla - di Kra - lju, u šta - li - ci

Orgulje

ro - đe - ni, I od maj - ke, Dje - ve či - ste, u ja - sli - ce

stav - lje - ni!

Tutti četveroglasno

Zdra - vo bu - di, mla - di Kra - lju,

u šta - li - ci ro - đe - ni, I od maj - ke

Dje - ve či - ste, u ja - sli - ce stav - lje - ni

2. Zemlju, more i nebesa silan Ti nadilaziš,
A sad među volom, oslom, malešan se nalaziš.

3. O Ti drago Janje Božje u toj hladnoj štalici,
Kako dršćeš, kako plačeš ležeći na slamici!

4. Dršćeš zato, da svog srca ljubavlju nas ogriješ,
Plaćeš zato, da nas njome kao zlatom odjeneš.

5. Za tu ljubav, milo Dijete, što da Tebi damo mi?
Srdaca Ti naših evo, o Isuse, primi ih!

6. Puna sreće dolaze Ti, lete s pjesmom radosnom:
S Ocem, s Duhom slava Tebi mladom Kralju premilom!

7. Hvaljen, slavljen od svih bio na nebu i zemlji svoj,
Sav svijet vazda zahvaljivo Majci Tvojoj prečistoj!
Amen.

18. Spavaj, Sinko.

(Cithara octochorda g. 1723.)

Harm. Franjo Dugan.

Allegretto

mf

1. Spa - vaj Sin - ko, maj - ka pje - va, spa - vaj je - 'dno-

mf

ro - đe - ni. Spa - vaj če - do o - tac pjev - ka,

spa - vaj Sin - ko ma - le - ni! Hi - lja - dni Te - bi

od nas hva - lo - spjev, od nas ja - sni pje - sme pjev.

2. Spavaj milje, prava slasti, spavaj moje srdašce,
Štogod hoćeš: blago časti, prosut ću u jaslice.
Hiljadni . . .

3. Štogod želiš, dat ću tebi; spavaj, drago Djetešce,
Spavaj, Sinko, svjetlosti mi, krotko moje janješce.
Hiljadni . . .

4. Želiš glazbe: sve pastire hrlo ću ti dozvati,
Pjesma zvučna, što je poju Tebe će uspavati.
Hiljadni . . .

19. O Isuse, o Spase naš!

Allegro

O. Anselmo Canjuga.

Ped.

p *mf* *p* *mf*

1. O I - su - se, o Spa - se naš, kog pri - je sva - ke

f * *diminuendo* *mf* *f* *mf*

svje - tlo - sti Bo - žan - stvom se - bi je - dna - ka ne-

ritard. *pp* *pp*

be - ski O - tac po - ro - di!

* Pjesma se može opetovati od toga znaka.

2. Ti sjajno svjetlo Očevo,
Ti nado roda ljudskoga,
Čuj molbe, što se uzdižu
Iz grudi Tvojim slugama.

3. O Stvorče svijeta, sjeti se,
Da rađajuć se nekada
Ti naše tijelo obuče
U tijelu čiste Djevice.

4. Svjedoči to nam ovaj dan,
Što sviće svake godine,
Od Oca da si došao
Otkupitelj nam jedini.

5. Sve zvijezde, zemlja, mora sva
I svaki stvor Ga pozdravlja
U novoj pjesmi kao dan,
Kad poče novo spasenje.

6. A i mi, koje umio
Val blažen krvi presvete,
O danu Tvojeg rođenja
svim srcem hvalu pjevamo.

7. Sva slava Tebi, Isuse,
Kog rodi Djeva Marija,
I Ocu s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

20. O Isuse, o Spase naš!

Preveo Milan Pavelić. — Mješoviti zbor.

Zlatko Špoljar.

je - dna - ka bo - žan - ska mu - drost po - ro - di.

2. Ti sjajno svjetlo Očevo,
Ti nado roda ljudskoga,
Čuj molbe, što se vijaju
Iz grudi Tvojim slugama.

3. Oj slava Tebi, Isuse,
Od Majke Djeve rođeni,
Sa Ocem, Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova.

21. Narodi nam se.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Harm. Franjo Dugan.

Maestoso

mf

1. Na - ro - di nam se Kralj ne - be - ski od Ma-

mf

ri - je či - ste Dje - vi - ce. Na tom mla - dom lje - tu

f

f

mf *p*

ve - se - li - mo se, mla - do - ga Kra - lja mi mo - li - mo.

mf *p*

2. Po njemu slijedi sveti Stjepan,
Prvi mučenik Gospoda Boga.
Na tom mladom . . .

3. Sveti Ivan preljubljeni
Među apostoli preodabrani.
Na tom mladom . . .

4. Malu dječicu pomoriše
Za ime Božje kao ovčice.
Na tom mladom . . .

5. Toma biskup skupa mučenik,
Tomino ime to je blaženo.
Na tom mladom . . .

6. Silvestar papa k njim se pridruži,
Koga na nebesih okruniše.
Na tom mladom . . .

7. Obrezovanje što se govori,
Nama za spasenje imenuje se.
Na tom mladom . . .

8. Sveta tri kralja dare nose:
Tamjan i zlato, plemenitu mast.
Na tom mladom . . .

9. O mi svi Božji krštenici,
Mladome Kralju dare nosimo!
Na tom mladom . . .

10. Hvaljeno budi sveto Trojstvo,
Hvalu svi dajmo Gospodu Bogu!
Na tom mladom . . .

11. Daj nam Bog zdravlje, k tomu veselje,
I na mladom ljetu svega obilja!
Na tom mladom . . .

22. Narodi nam se.

Maestoso — Harm. **Franjo Dugan.**

p

1. Na - ro - di nam se Kralj ne - be - ski,

p

Od Ma - ri - je či - ste Dje - vi - ce.

Na tom mla - dom lje - tu ve - se - li - mo se, Mla - do - ga Kra - lja mi mo - li - mo.

2. Po njemu slijedi sveti Stjepan,
Prvi mučenik Gospoda Boga.
Na tom mladom . . .

3. Sveti Ivan preljubljeni
Među apostoli preodabrani.
Na tom mladom . . .

4. Malu dječicu pomoriše
Za ime Božje kao ovčice.
Na tom mladom . . .

5 Toma biskup skupa mučenik,
Tomino ime to je blaženo.
Na tom mladom . . .

6. Silvestar papa k njim se pridruži.
Koga u nebesih okruniše.
Na tom mladom . . .

7. Obrezovanje što se govori,
Nama za spasenje imenuje se.
Na tom mladom . . .

8. Sveta tri kralja dare nose:
Tamjan i zlato, plemenitu mast.
Na tom mladom . . .

9. O mi svi Božji krštenici,
Mladomu Kralju dare nosimo!
Na tom mladom . . .

10. Hvaljeno budi sveto Trojstvo,
Hvalu svi dajmo Gospodu Bogu!
Na tom mladom . . .

11. Daj nam Bog zdravlje, k tomu veselje,
I na mladom ljetu svega obilja!
Na tom mladom . . .

Bogojavljenje.

(Sv. Tri Kralja.)

Uoči Bogojavljenja poslije podne obavlja se blagoslov vode, gdje će orguljaš pripomoći svećeniku kod pjevanja psalama kako je to propisano u Rimskom Obredniku. Na koncu se pjeva »Tebe Boga hvalimo«, a obično je ujedno i obična večernjica (blagoslov).

1. Tri kralja jahahu.

(Istarska.)

Moderato — Harm. Franjo Dugan.

mf — *f*

1. Tri kra - lja ja - ha - hu, s o - nih sun - ča - nih stran, tri

da - ra no - ša - hu mir, zla - to, ta - mi - jan.

2. Tri kralja dođoše
Pred grad Jerusolim
Pitajuć za mjesto,
Gdje se rodi Isus.

3. U palači stojeć'
Odgovori Irud:
Naći Ga ne ćete,
Zalud je sav vaš trud.

4. Ako Ga nađete,
Natrag se vratite
I meni Irudu
Glase donesite.

5. Irude prehudi,
Irude prekruti,
Krista hoćeš ubit' —
To nam srce sluti.

6. Al im od anđela
U snu nauk je dan,
Neka dalje krenu
Iskati drugi stan.

7. Sjutradan pođoše,
Irud nije znao,
Pravi put nađoše,
Bog im pomagao.

8. Mariji rekoše:
Zdravo, oj Djevice,
Zdravo, oj Majčice,
Nebeska Kraljice.

9. Isus digne ruke:
Drago im hvaljaše,
I nebeske dvore
Njima obećaše.

2. Kada zvijezda divna.

(Iz zbirke Gjure Veljkovića od g. 1807.)

Uvod. *Mirno*

Harm. Franjo Dugan.

p

mf

mf

1. Ka - da

mf

zvije - zda đi - vna ne - bom pla - nu i svoj pro - su

mf

sjaj, Kra - lje - vi se sve - ti spre - mat sta - nu

mf

p

u da - le - ki kraj. Vođ im zvije - zde baj - ni čar,

mf

sva - ki od njih no - si dar: ni - je da - rak sam,

mf

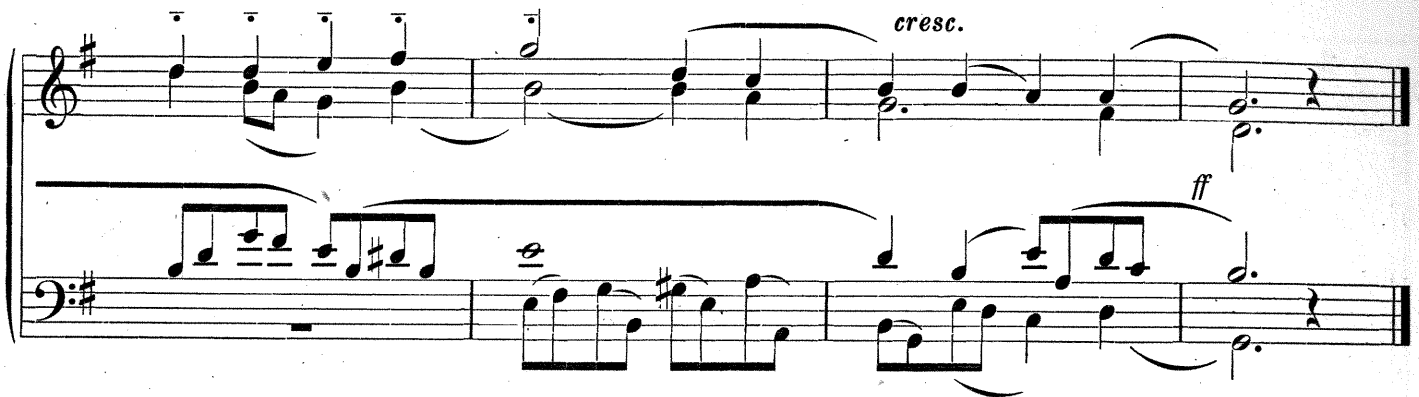
f

Završetak.

s njim je sr - ca plam!

f

f

2. Milost Božja duše njima ganu, da spoznadu čas;
Sretan časak štono svietu svanu, kad se rodi Spas.
Sve im muke puta tog zaslađivo dragi Bog,
Kriepio im grud, blagoslivo trud!

3. Dijete Isus dalko sada nije, On je blizu nam;
Kadgod želja Njega naći ti je, u svet uđi hram!
Tuj razgali, otkrij tad, duše, srca svoga jad;
Tuj ćeš naći vijek, boli svakoj liek!

4. On ne traži kraljevskih darova od sirota nas,
Al do svojih kćeri i šinova mili šalje glas:
Srce, srce dajte Mi, djeco svijeta toga svi —
Moje grli sve, Moje za vas mre!

3. Na nebu je zvijezda izašla.

Moderato Tekst C. O. 1723. **Harm. Franjo Dugan.**

III. Voix céleste 8', II. Bourdon 8', Flauto 8'
I. Gemstorn 8' Kop. III—I, II—I
Ped. Subass 16' Cello 8'

— Bourdon 16'
+ Oboe 8'

II

I

I

mf

p

1. Na ne - bu je zvije - zda i - za - šla vi - so - ko,

mf

p Man.

mf

mf

vi - so - ko, Vi - so - ko i na ši - ro - ko, Vi - so - ko

Ped.

mf Ped.

p

f

i na ši - ro - ko, ši - ro - ko, ši - ro - ko.

f

II. Oboe 8'
I. Flauto 8' Salicional 8'
Ped. Subbas. I. na Ped.

ili

I. Flauto'
II. Aeolina 8' ili Salicinal 8'
Ped. Subbas 16', II. na Ped.

I

II
non legato

2. I divno je ona blistala,
blistala, blistala,
Zvijezda od sviju sjajnija,
sjajnija, sjajnija.

3. Sam Otac ju nebeski poslao,
poslao. poslao,
Čudo da javi veliko,
veliko, veliko.

4. Naviještala zvijezda je radosno,
radosno, radosno.
Dijete se rodi božansko,
božansko, božansko.

Jesu dulcis memoria.

(Na blagdan Imena Isusova.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Jé - su dúl - cis me - mó-ri - a, Dans vé-ra cór-dis gáu-di - a: Sed sú-per mel et óm-ni - a, E - jus dúl - cis prae - sén-ti - a.
1. Na I - su - sov se spomen sam u du-ši bu-di dra-gi plam, al' vrh mi-li-na - ma je svim U mi-lom dru-štvu kad si s njim.

A - men.

Latinski:

2. Nil cánitur suávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius,
Quam Jésus Déi Fílius.

3. Jésu spes paeniténtibus,
Quam píus es peténtibus!
Quam bónus te quaeréntibus!
Sed quid inveniéntibus?

4. Nec língua válet dícere,
Nec líttera exprímere:
Expértus pótest crédere,
Quid sit Jésum dilígere.

5. Sis Jésu nóstrum gáudium,
Qui es futúrus praémium:
Sit nóstra in te glória,
Per cúncta sémper saécula. Amen.

Hrvatski:

2. Što nježnije da zapjevaš,
Što ljupkije da poslušaš,
Il što da draže promatraš
No Isus što je Gospod naš?

3. O blag spram sviju, Isuse,
Što mole ili kaju se,
Il traže te kroz žića vaj,
Tko tebe nađe, nađe raj.

4. Govoriti je uzalud,
Badava peru sav je trud,
Tko skuša, taj tek pravo zna,
Što znači ljubav Gospodnja.

5. Ti, Isuse, milinom svom
I našom budi nagradom;
Naš ponos cijeli bio tek
U tebi, Spase, zauvijek. Amen.

Svijećnica.

(Očišćenje Marijino.)

Četrdeseti dan iza porođenja prikazaše Isusa u hramu. Toga dana stupi i Marija prvi put po porođaju u hram i prinese žrtvu, kako je to zakon propisivao. Došla je, ponizna službenica Gospodnja, da obavi zakonom propisano očišćenje, premda to nije bila dužna, budući da je bila sva čista, sva sveta. Na ovaj dan je došao u hram i starac Šimun, koji rasvijetljen Duhom Svetim uze u naručje Božansko Djetešce i proreče da je to Spasitelj svijeta, koji će biti svijetlo na rasvjetljenje naroda. Ovo divno svijetlo — Isusa te čistu i sjajnu Djevicu slavi danas Crkva blagosivajući svijeće voštanice, koje imaju uvijek dozivati vjernicima u pamet svijetlo nebesko, koje se postizava samo svjetlošću čvrste vjere i žarom jake ljubavi. A na to nas baš divno upućuju svijeće svijetlim i žarkim svojim plamenom. Ophod sa svijećama, koji se poslije vrši, crta nam sliku našeg zemaljskog putovanja k nebeskoj domovini, kamo dolaze samo čiste i svijetle duše.

Obred blagoslova svijeća:

Na početku svećenik reče »Dominus vobiscum«, a kor odgovori »Et cum Spiritu tuo«. Iza molitava na koje kor odgovara »Amen«, dijele se svijeće a za to vrijeme kor pjeva:

Opetuje se cijela antifona Lumen. *Ta antifona opetuje se iza svakog stiha.*

Kad se to svrši, pjeva se:

Ant. II.

Ex - sur - ge Do - mi - ne, ad - ju - va nos, et li - be - ra nos

propter no - men tu - um. *Ps.* De - us au - ri - bus no - stris au - di - vi - mus:

* Pa - tres no-stri an-nun - ti - a - ve - runt no - bis. Glo - ri - a Pa - tri,

et Fi - li - o, et Spi - ri - tu - i San - cto. * Si - cut e - rat in prin - ci - pi - o,

et nunc, et sem - per, et in sae - cu - la sae - cu - lo - rum. A - men.

Prije oracije, iza Sedamdesetnice — ako nije nedjelja — pjeva svećenik (đakon): (Flectamus genua!) Prignimo koljena!

Odgovor: (Levate!) Dignite se (Ustanite)!

Prije procesije veli svećenik (đakon):

Po - đi - mo u mi - ru.

Kor:

U i - me Kri - sto - vo. A - men. *ili:* A - men.

Za vrijeme procesije pjevaju se antifone — Vidi R. Obrednik.

Poslije se služi misa.

USKRSNO DOBA

Uskrsno doba.

Prvi su se kršćani pripravljali na uskrsnu svetkovinu postom i pokorom, koja je trajala 40, 50, 60, pa i 70 dana. Razdoblje se od četrdeset dana zove Korizma, zapravo četrdesetnica, od pedeset dana petdesetnica, od šezdeset dana šezdesetnica, a od sedamdeset dana sedamdesetnica. Nedjelja Sedamdesetnica je zapravo ona nedjelja, koja je prva u ovoj sedamdesetdnevnoj pripravi za Uskrs.

Nedjelje Sedamdesetnica, Šezdesetnica i Pedesetnica imadu izrazit pokornički značaj, a uvedene su u ovom obliku u drugoj polovici VI. vijeka, kad su novi barbarski narodi provalili u Italiju i zaprijetili i samom Rimu. U toj se nevolji rimski biskup i puk uteče pomoći Božjoj i zagovoru sv. Petra i Pavla i sv. Lovre, triju mučenika, koje Rim i danas još posebice časti. Strah pred provalom divljih barbara nadahnuo je ove misne obrasce. Vremenske nesreće i neprijatelji našeg zemaljskog blagostanja u zbilji nisu drugo no slika neprijatelja naše duše, koji neprestano vrebaju, ne bi li je uhvatili u svoje mreže i oteli joj vrhunaravski život.

U prvo su kršćansko doba primali odrasli katehumeni redovno u uskrsnoj noći sv. Krst, a odmah zatim sv. Pričest i sv. Potvrdu, jer sv. Pavao veli, da oni, koji primaju sv. Krst, umiru svijetu i ustaju s Isusom na nov život u Bogu. Čitavo je korizmeno bogoslužje, koje nam je i danas još u glavnom sačuvano u prvotnom svom obliku, nadahnuto ovom mišlju priprave izabranih katehumena na sv. Krst i sv. Pričest. Tek u nedjelju Cvjetnicu stupa ova priprava u pozadinu, jer s tim danom počinju velike tajne Velikog tjedna, tajne muke, smrti i uskrsnuća Spasiteljeva, tajne našeg izbavljenja. Na Cvjetnicu ulazi Isus svečano u Jeruzalem. Na Veliki četvrtak posvećuje svoje apostole za biskupe i ustanovljuje nekrvnu žrtvu Novog zavjeta. Na Veliki petak već visi na križu. Sv. Crkva pjeva na Veliki Petak pokazujući na križ Gospodinov: Evo drvo križa, na kojem je visio Spas svijeta! Dođite, poklonite se! Na Veliku subotu počiva preminuli božanski Spasitelj u grobu. U uskrsnoj noći nastavlja sv. Crkva opet bližju pripravu katehumena za sv. Krst i sv. Pričest i kliče: Ovo je noć, koja po svemu svijetu one, koji u Krista vjeruju, odlučene od opačina ovoga vijeka i od magle grijeha, povraća milosti, pridružuje svetosti skršivši okove smrti. Ovo je noć, u kojoj se Krist pobjednik iz podzemlja uzdiže. Jer ništa nam ne bi koristilo rođenje, da nijesmo zadobili otkuplenje! Uskrs je veliki i slavni blagdan našeg otkupljenja. Janje ovce oslobodi, Krist nas grešne preporodi! Znamo, da si doistine uskrsnuo, Božji Sine: Pobjedniče, Kralju divan, budi nama milostivan! Aleluja.

U pet nedjelja, koje slijede iza Uskrsa, pripravlja Spasitelj svoje apostole u Evanđelju na svoje Uzašašće i na dolazak Duha Svetoga, a sv. Crkva pripravlja u sv. Misi sve nas na ove svetkovine, kojima se završuje djelo našeg otkupljenja.

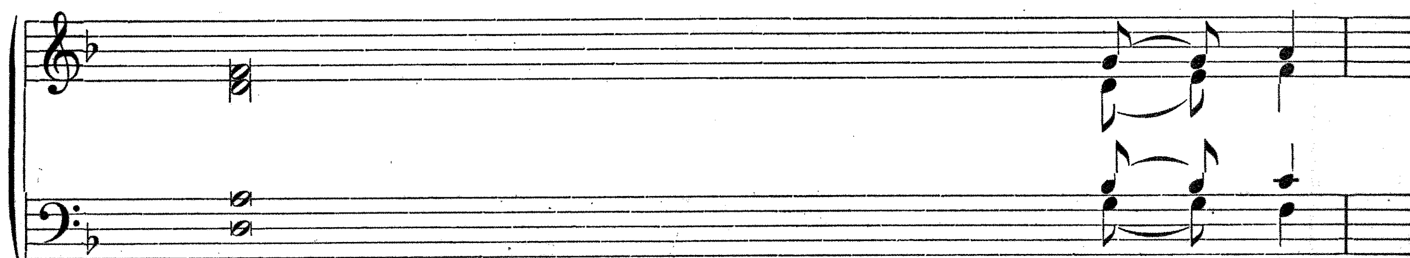
Četrdeseti je dan po svome uskrsnuću Spasitelj ostavio apostole, da mjesto njega v adaju Njegovom Crkvom, a On sam uz slavospjev anđeoskih korova uzašao na nebo, odakle će još jednom vidljivim načinom doći da sudi žive i mrtve. Radi grijeha bili su svi ljudi isključeni od vječnog blaženstva. No Isus je na križu dao svom nebeskom Ocu neizmjernu zadovoljštinu, a ovaj je, uz uzvrat, otvorio vrata nebeskog kraljevstva svima, koje sv. Krst i pokora učine dionicima zasluga Isusovih.

Na današnji je dan, po obećanju Spasiteljevu, sašao Duh Sveti nad apostole. U spomen, što je na današnji blagdan oko 3000 ljudi povjerovalo riječima sv. Petra i poslušalo njegov poziv da se pokrste, dijeli i danas još sv. Crkva na duhovski blagdan svečanim načinom sv. Potvrdu i sv. Krst.

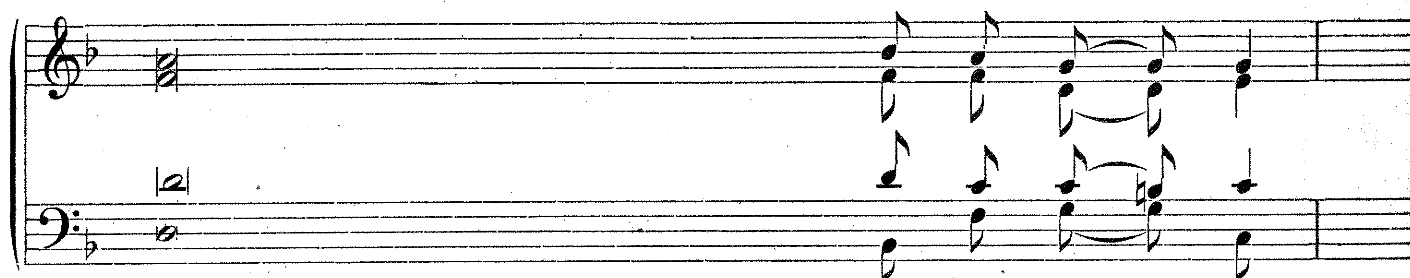
Korizma.

Introitus.

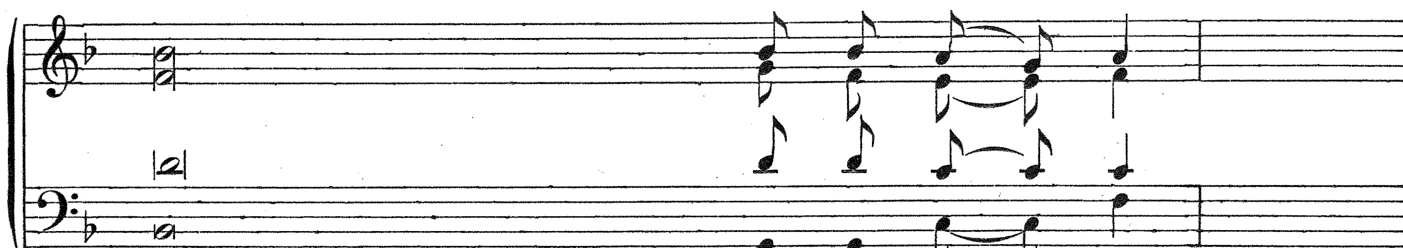
O. Anselmo Canjuga.

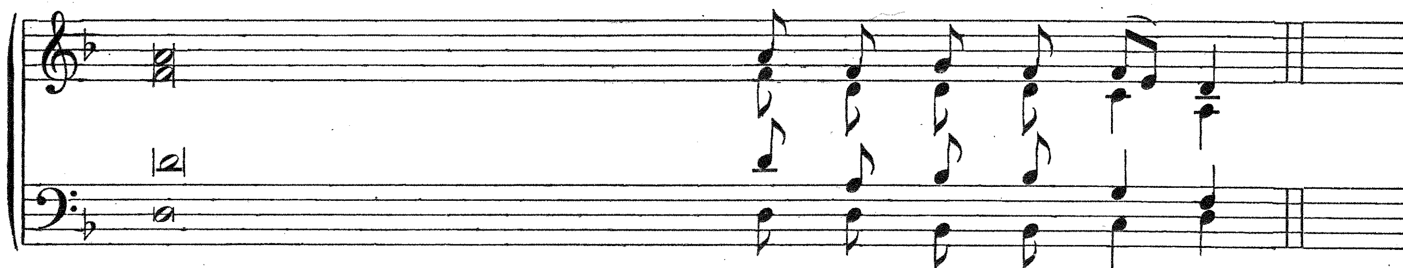
Nedjelja LXX.	Circumdedérunt me gémitus	mór	-	tis,
„ LX.	Exsúrge, quáre abdórmis Dómine? exsúrge, et ne repéllas in	fí	-	nem:
„ L.	Esto míhi in Déum prote - - - - - - - - - -	ctó	-	rem,
„ I. Kor.	Invo- - - - - - - - - - - - - -	cá	- bit	me,
„ II. „	Reminíscere miseratiónum tuârum,	Dó	- mi -	ne,
„ III. „	Oculi méi sémper ad	Dó	- mi -	num,
„ IV. „	Laetáre Je - - - - - - - - - - - -	rú	- sa -	lem:
„ V. „	Júdica me	Dé	-	us,
„ VI. „	Dómine, ne lónge fàcias auxílium túum	a		me,
Vel. Četvrtak.	Nos áutem gloriári o - - - - - - - - - -	pór	-	tet

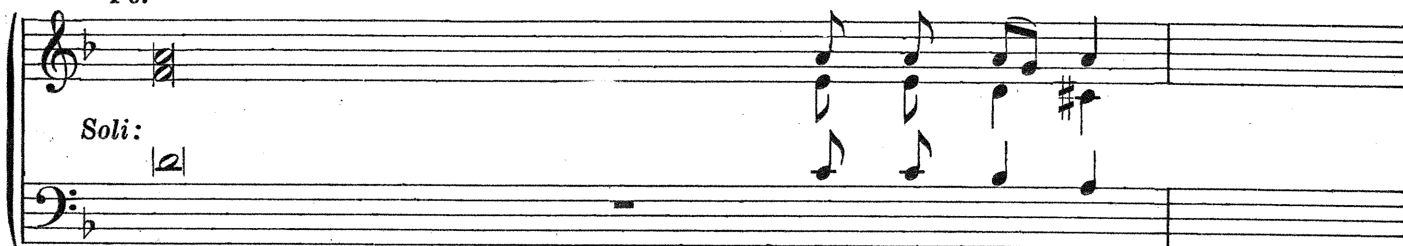
LXX.	dolóres inférni cir - - - - - - -	cum -	de -	dé -	runt	me:
LX.	quáre fáciem túam avértis, oblivísceris tribulati -	ó -	nem	nó	-	stram?
L.	et in lócum refúgii ut sál - - - - - -	vum	me	fá -	ci -	as:
I.	et égo exáu - - - - - - - - -	di -	am	é	-	um:
II.	et misericórdiae túae, quae a	sáe -	cu -	lo		sunt:
III.	quía ípse evèllet de láqueo	pé -	des	mé	-	os:
IV.	et convèntum fácite ómnes qui dilí- - - - -	gi -	tis	é	-	am:
V.	et discérne cáusam méam de gén - - - - -	te	non	san	-	cta:
VI.	ad defensiónem	mé -	am	ás -	pi -	ce:
V. Č.	in crúce Dómini nóstri	Jé -	su	Chrí	-	sti:

LXX. et in tribulatióne méa invo - - - cá - vi Dó - mi - num:
LX. Adhaésit in térra vén - ter nó - ster:
L. quóniam firmaméntum méum, et refúgium mé - um es tu:
I. erípiam éum, et glorifi - - - - cá - bo é - um:
II. ne únquam dominéntur nóbis ini - - mí - ci nó - stri:
III. réspice in me, et mise - - - - - ré - re mé - i,
IV. gaudéte cum laetítia, qui in tristíti - - a fu - í - stis:
V. ab hómine iníquo et dolóso é - ri - pe me:
VI. líbera me de ó - - - - - - re le - ó - nis,
V. Č. in quo est sálus, víta et resurré - - cti - o nó - stra:

LXX. et exaudívit de témplo sáncto sú - o vó - cem mé - am.
LX. exsúrge, Dómine, ádjuva nos et lí - be - ra nos.
L. et própter nómen túum dux míhi éris et e - nú - tri - es me.
I. longitúdine diérum ad - im - plé - bo é - um.
II. líbera nos Déus Israel ex ómnibus an - gú - sti - is nó - stris.
III. quóniam únicus et páu - per sum é - go.
IV. ut exultétis, et satiémini ab ubéribus conso- la - ti - ó - nis vé - strae.
V. quía tu es Déus méus, et for - ti - tú - do mé - a.
VI. et a córnibus unicórniórum hu - - - mi - li - tá - tem mé - am.
V. Č. per quem sálvati et li - be - rá - ti sú - mus.

LXX. Díligam te Dómine, forti - - - - - tú - do mé - a:
LX. Déus, áuribus nóstris au - dí - vi - mus:
L. In te Dómine sperávi, non confúndar in ae - tér - num:
I. Qui hábitat inadjutório Al - tís - si - mi:
II. Ad te Dómine levávi á - - - - - - ni - mam mé - am:
III. Ad te Dómine levávi á - - - - - - ni - mam mé - am:
IV. Laetátus sum in his quae dí - - - - - cta sunt mí - hi:
V. Emítte lúcem túam, et veri - - - - - tá - tem tú - am:
VI. Déus, Déus méus, réspice in me, quáre me de- re - li - quí - sti?
V. Č. Déus misereátur nóstri et bene - - - dí - cat nó - bis:

Tutti:

LXX.	Dóminus firmaméntum méum, et refúgium méum, et libe - -	rá - tor	mé -	us.
LX.	pátres nóstri anuntia- - - - - - - - - -	vé - runt	nó -	bis.
L.	in justítia túa	lí - be -	ra	me.
I.	in protectióne Déi coéli	com-mo -	rá - bi -	tur.
II.	Déus méus in te confído, non	e - ru -	bé -	scam.
III.	Déus méus in te confído, non	e - ru -	bé -	scam.
IV.	in dómum	Dó - mi-ni	í - bi-	mus.
V.	ípsa me deduxérunt, et adduxérunt in móntem sánctum túum et in taber-	ná - cu - la	tú -	a.
VI.	lónge a salúte méa vérba deli - - - - - - - -	ctó - rum	me-ó -	rum.
V. Č.	illúminet vúltum súum súper nos et misere - - - - - -	á - tur	nó -	stri.

Soli: *Tutti:*

* Glória Pátri, et Fílio, | et Spiri- tu - i San - cto.
Sícut érat in princípio, et nunc et sém - per, et in saécula saecu- ló - rum. A - men.

Ponovi se Introit do Psalma.

Offertoria.

A.

LXX.	Bónum est confi - - - - -	té - ri Dó-mi-no,		
I.	Scápulis súis obumbrábit	tí - bi Dó-mi-nus,	et sub pénnis e-	jus spe - rá - bis:
II.	Meditábor in mandátis túis, quae dí-	lé - xi vál - de:	et levábo	má-nus mé - as
III.	Justítiae Dómini réctae, laetifi- -	cán-tes cor - da,	et dulcióra super	mel et fá - vum:

* U nedjelju V. i VI. Korizm. i Vel. Četvrt. ne pjeva se »Gloria Patri«, već se odmah ponovi Introit do Psalma.

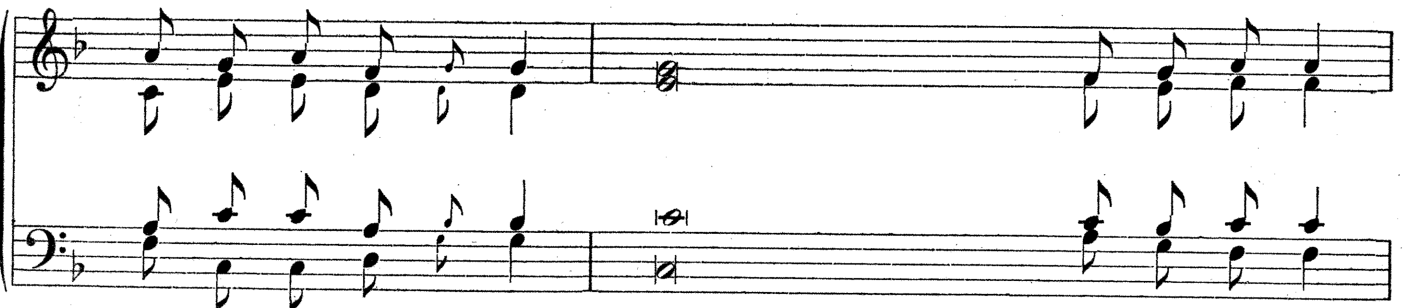

LXX. et psállere nómini tú - o, Al - tís - si - me.
I. scúto circúmdabit te vé- ri - tas é - jus.
II. ad mandáta túa, quae di - lé - xi.
III. nam et sérvus túus cu- stó - dit é - a.

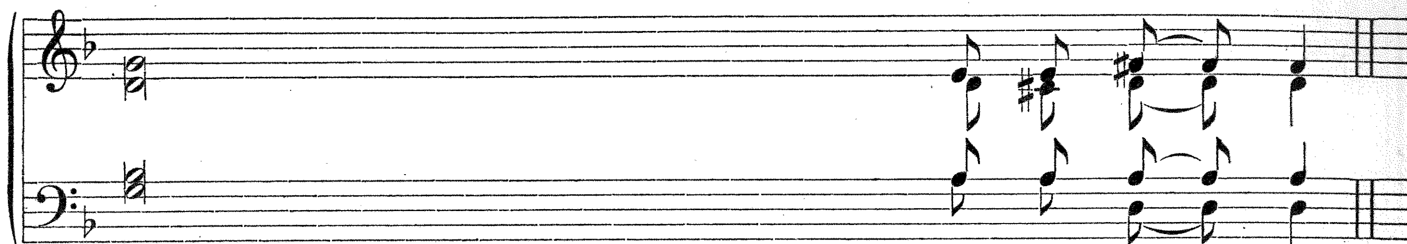
B.

LX. Pérfice gréssus méos in sé - - mi - tis tú - is, ut non moveántur ve - -
L. Benedí - - - - - - ctus es Dó - mi - ne, dóce me justifica - - -
IV. Laudáte Dóminum, quí - - a be - ní - gnus est: psállite nómini éjus, quó- -
V. Confitébor tíbi, Dómine, in tóto cór - de mé - o: retríbu - - - - -
VI. Impropérium exspectávit cor méum, et mi - sé - ri - am: et sustínui qui símul contristaré-
V. Č. Déxtera Dómini fé - - - cit vir - tú - tem, déxtera Dómi - - -

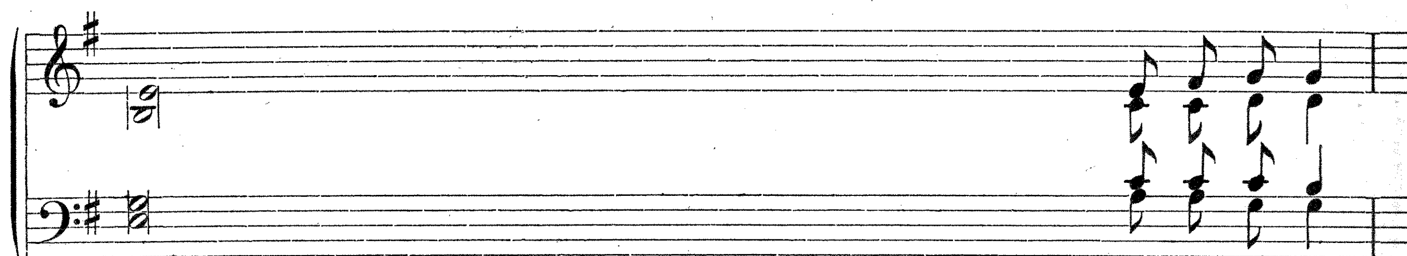

LX. stí - gi - a mé - a: inclína áurem túam, et exáudi vér - ba mé - a:
L. ti - ó - nes tú - as: in lábiis méis pro - - nun - ti - á - vi
IV. ni - am su - á - vis est: ómnia quaecúnque vó - - lu - it, fé - cit
V. e sér - vo tú - - o: vívam, et custódiam ser- - mó - nes tú - os:
VI. tur, et non fú - it: consolántem me quaesívi, et non in - vé - ni:
V. Č. ni ex - al - tá - vit me: non móri - - - - - ar, sed ví - vam,

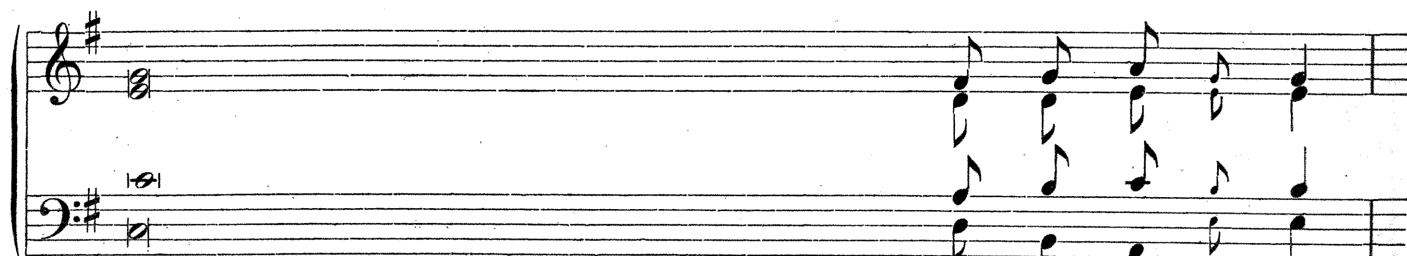

LX. mirífica misericórdias túas, | qui sálvos fácis sperántes in te, Dó - mi - ne.
L. ómnia judícia ó - ris tu - i.
IV. in coélo et in ter - ra.
V. vivífica mé secúndum vérbum tú - um, Dó - mi - ne.
VI. et dedérunt in èscam méam fel, | et in síti méa potavérunt me a - cé - to.
V. Č. et narrábo ó - - - - - - - - - - - pe - ra Dó - mi - ne

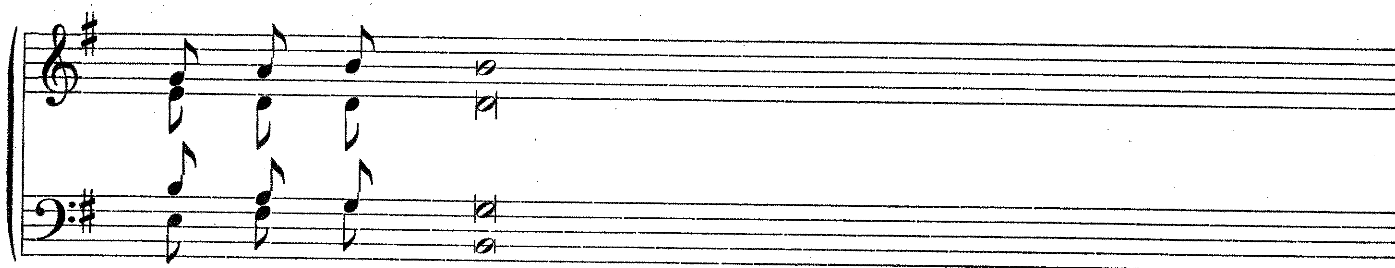
Communiones.

LXX. Illúmina fáciem túam súper sér-vum tú - um,
LX. Introíbo ad al - - - - - - - - - - - - - - tá - re Dé - i,
L. Manducavérunt, et saturá - - - - - - - - - - - - ti sunt ní - mis,
I. Scápulis súis obum - - - - - - - - - - - - - brá bit tí - bi,
II. Intéllige cla - - - - - - - - - - - - - - mó - rem mé - um:
III. Pásser invénit síbi dómum, et túrtur nídum, úbi repónat púl - lós sú - os:
IV. Jerúsalem, quae aedificátur ut cívitas, cújus participátio éjus in id - í - psum:
V. Hoc córpus, quod pro vó - - - - - - - - - - - - bis tra - dé - tur:
VI. Páter, si non pótest hic cá - - - - - - - - - - - lix tran - si - re,
V. Č. Dóminus Jésus, póstquam coenávit cum discípulis súis, lávit pédes eórum, et á - it íl - lis:

LXX. et sálvum me fác in túa mi - - - - - - - - - se - ri - cór - di - a:
LX.
L. et desidèrium eórum áttulit é - is Dó - mi - nus:
I. et sub pénnis é - - - - - - - - - - jus spe - rá - bis:
II. inténde vóci oratiónis méae, Rex méus, et Dé - us mé - us:
III. altária túa Dómine virtútum, Rex méus, et Dé - us mé - us:
IV. ílluc énim ascendérunt tríbus, trí - bus Dó - mi - ni,
V. hic cálix nóvi testaménti est in méo sánguine, dí - cit Dó - mi - nus:
VI. nísi bí - bam íl - lum:
V. Č. Scítis quid fécerim vóbis, égo Dóminus et Ma - gí - ster?

LXX. Dó - mi - ne non confúndar, quóniam
LX. ad Dé - um, qui laetíficat
L. non sunt frau - dáti a desi - - - - - - - - - - -
I. scú - to cir - cúmdabit te
II. quó - ni - am ad
III. be - á - ti, qui hábitant in dómo túa, in saéculum saécu - - - -
IV. ad con - fi - téndum nó - - - - - - - - - - - -
V. hoc fá - ci - te, quotiescúnque súmitis, in méam com - - - - - -
VI. fí - - - - - - - : - - - -
V. Č. Ex - ém - plum dédi vóbis, ut et vos

LXX. in - vo - cá - vi te.
LX. ju - ven - tú - tem mé - am.
L. dé - ri - o sú - o.
I. vé - ri - tas é - jus.
II. te o - rá - bo Dó - mi - ne.
III. li lau - dá - bunt te.
IV. mi - ni tú - o, Dó - mi - ne.
V. me - mo - ra - ti - ó - nem.
VI. at vo - lún - tas tú - a.
V. Č. í - ta fa - ci - á - tis.

Stabat Mater.

Sekvenca. **Harm. Franjo Dugan.**

Tutti: 1. Stá-bat Má-ter do - lo-ró - sa, Júx - ta crú-cem la - crimó - sa, Dum pen-débat Fí-li - us.
Sta - la pla-čuć tu - žna ma - ti, gle - da-la je, ka - ko pa - ti Sin joj na križ uz-di-gnut.

3. O quam trí-stis et af-flí-cta Fú - it íl - la be - ne-díc-ta Máter U-ni - gé-ni - ti.
O ko-li - ko u - cvilje - na bje - še o - na uz - vi - še - na Majka Si-na je - di - nog.

4. Quae maeré-bat et dolé - bat, Pí - a Má-ter, dum vidé - bat Náti poénas íncly - ti.
bol bolo - va sve to lju - ći bla - ga Ma - ti gle - daju - ći muke slavnog Čeda svog.

5. Quis est hó-mo qui non flé-ret, Mátrem Chrísti si vidé - ret, In tán-to sup plíci - o.
Ko - ji čo-vjek ne bi pla-ko Maj-ku Bo - žju vi - deć ta - ko u tje-skobi to-li - koj.

6. Quis non pósset con-tristá - ri, Chrí-sti Má-trem contemplá - ri Doléntem cum Fíli - o.
Tko protu - žit ne će s Čistom, ka - da vi - di gdje za Kristom razdi - re se sr-ce njoj.

7. Pro peccá - tis sú - ae gén-tis Ví - dit Jé-sum in tormén-tis, Et fla - géllis súbdi - tum.
Za - rad grje-ha svo - ga pu - ka gle - da Nje - ga u-sred mu-ka, i gdje bičem bijen bi.

8. Ví - dit sú - um dúl-cem ná-tum Mo - ri-én - do de - so-lá - tum, Dum e - mí-sit spíri - tum.
Gle - da svo - ga mi-log Si - na o - stavlje - na sred gorči - na, gdje se s dušom podije - li.

9. E - ia Má-ter, fons a-mó-ris, Me sen-tí-re vim do-ló-ris Fac, ut técum lú-ge-am.
Vre-lo mi-lja, slat-ka Ma-ti, bol mi gor-ko o-sje-ća-ti daj, da s tobom procvi-lim.

10. Fac ut ár-de-at cor mé-um In amán-do Chrístum Dé-um, Ut sí-bi com-pláce-am.
Ne-ka lju-bav sr-ca mo-ga go-ri sveđ za Kri-sta Bo-ga, da Mu u svem o-mi-lim,

11. Sán-cta Má-ter, í-stud á-gas, Cru-ci-fí-xi fí-ge plá-gas cór-di mé-o vá-li-de.
Ra-ne dra-ge, Maj-ko sve-ta, Spa-sa za me ra-za-pe-ta ti-sni usred sr-ca mog,

12. Tú-i ná-ti vul-nerá-ti, Tam digná-ti pro me pá-ti, Poénas mécum dí-vi-de.
Ne-ka do-đu i na me ne pat-nje za me pod-ne-se-ne, Si-na tvo-ga ranje-nog.

13. Fac me té-cum pí-e flé-re, Cru-ci-fí-xo con-do-lé-re, Dónec é-go ví-xe-ro.
Daj mi s to-bom su-ze li-vat, ras-pe-to-ga o-plaki-vat, dok na svijetu budem ja.

14. Júx-ta crú-cem té-cum stá-re, Et me tí-bi so-ci-á-re In plánctu de-sí-de-ro.
U tvom društvu uz križ sta-ti, s to-bom ja-de ja-do-va-ti že-lja mi je je-di-na.

15. Vír - go vír - gi-num praeclára, Mí - hi jam non sis amá - ra: Fac me técum plánge-re.
Kru - no dje - va, Dje - vo divna, bu - di me - ni mi - losti - vna, daj mi s tobom dijelit plač.

16. Fac ut pór-tem Chrí-sti mórtem, Pas-si - ó - nis fac consor-tem, Et plá-gas re - có-le - re.
Daj mi no - sit po sve da-ne I - su-so - vu smrt i ra - ne, o - sje-ća - ti muka mač.

17. Fac me plá-gis vul-nerá - ri, Fac me crú - ce i-ne bri- á - ri, et cru - ó-re Fí-li - i.
Ne - ka ra - ne iz - rane me, ne - ka sve - ga o - po-je me Si-na tvoga križ i krv.

18. Flám-mis ne ú - rar succén-sus, Per te Vír-go, sim defén - sus In dí - e ju - dí-ci - i.
Ti na su-du za me zbo - ri, Dje - vo sve - ta, da ne mo - ri pakle - ni me vječni crv.

19. Chrí - ste, cum sit hinc e - xí - re, Da per Má-trem me ve-ní - re Ad pálmam vi-ctó-ri - ae.
Kad mi do - đu smrt-ni ča - si, Kri-ste Bo - že, nek me spa - si maj-ke tvo-je za-go-vor.

20. Quán-do cór-pus mo - ri-é - tur, Fac ut á - ni - mae doné - tur Pa-ra - dí-si gló-ri - a.
Kad mi zemlja tije - lo pri - mi, du - šu on - da uz - mi ti mi u ne - beski blažen dvor.

A - men. Al - le - lu - ia.

Audi, benigne Conditor . . .

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Au - di, be - ní - gne Cón-di - tor, Nó - stras pré - ces cum flé - ti - bus, In
1. Čuj, Stvo - ri - te - lju mi - lo - stiv, naš plač i na - še mo - li - tve u

hoc sá - cro je - jú - ni - o Fú - sas qua-dra - ge - ná - ri - o.
po - sve - će - nom po - stu tom, u ko - ri - zme-nom vre - me - nu.

A - men.

Latinski:

2. Scrutátor álme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

3. Múltum quídem peccávimus,
Sed párce confiténtibus:
Ad nóminis láudem túi,
Cónfer medélam lánguidis.

4. Concéde nóstrum cónteri
Córpus per abstinéntiam,
Cúlpae ut relínquant pábulum
Jejúna córda críminum.

5. Praésta beáta Trínitas,
Concéde símplex Unitas:
Ut fructuósa sint túis
Jejuniórum múnera. Amen.

Hrvatski:

2. Ti srca blag istražuješ.
Ti slabost našu poznaješ,
Poštedi, mi se kajemo,
Proštenja milost molimo.

3. O mnogo, mnogo griješimo,
Ispovijedamo, pomiluj!
Rad slave Svoga imena
Izliječi bolne, Gospode!

4. Daj moć da žudnje tjelesne
Uzdržljivošću morimo,
Da srca, grijeh odbacivši,
Ne dadu paše strastima.

5. Udijeli, Trojstvo blaženo,
Podari, Bože jedini,
Da posti Tvojim vjernima
Donesu plod obilati. Amen.

Korizmene pjesme.

1. Sretnih li vas.

(Cithara octochorda g. 1757.)

Harm. V. Žganec.

1. Sret - nih li vas, grije - šni lju - di! No - vi

ži - vot svi - će vam: Lju - bav - lju za va - ma

žu - di na sud kri - ža Viš - nji sam: Va - še

grije - he stav - lja na Se, da vas di - gne, da vas

spa - se sa Svog kri - ža Bog vaš sam!

2. Kakove li trpi muke, kakav rug za čitav svijet!
Probijene noge, ruke; zlatna kruna trnov splet.
Još Mu više, još Mu jače duša trpi, duša plače,
Trpi, plače za sav svijet!

3. Ljubite Ga, braćo ljudi, ljubite Ga snagom svom!
Svaki odsad drugi budi svetom svojom odlukom!
On vam grijehe uze na Se, On vas diže, On vas spase,
Ljubite Ga dušom svom!

2. Svaka duša.

(Cithara octochorda g. 1757.)

Polagano

Harm. **Franjo Dugan.**

mf

1. Sva - ka du - ša, ko - ja ho - će Kri - sta pra - vo lju - bi - ti,
ko - ja ne - će svo - je sre - će u ne - bu iz - gu - bi - ti,

p

nek po - gle - da te po - ku - ša,
što sve tr - pi Njeg - va du - ša,

mf

nek raz - mi - sli bo - li Mu!

2. Gorku čašu teških muka htjede za nas popiti,
Biče, trnje, ruglo i smrt, sve u žrtvu stopiti!
Oj, protrni nad tim djelom,
Dušom se obrati cijelom
K Spasitelju svojemu!

3. Narode moj židovski.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Allegretto Harm. Franjo Dugan.

f *mf*

1. Na - ro - de moj ži - dov - ski, me - đu svim od - bra - ni,

mf *p*

i od O - ca mo - je - ga na služ - bu iz - bra - ni!

2. Narode moj, reci Mi, a na čudo sebi:
Kakvu li sam nepravdu učinio tebi?

3. Izvedoh te iz ropstva teška misirskoga,
A ti kruto sveza Me, kao roba svoga!

4. Kroz to more Crveno vođah te po suhom,
Faraona utopih u valovlju morskom:

5. A ti Mene kroz more smrtnih goniš jada,
U krvi Me vlastitoj utopit si rada,

6. Četrdeset punih ljet' u pustinji hranu
Davo sam ti obilnu, anđeosku manu.

7. I čudesa stvaro sam međ' tobom živući,
Bolesne ozdravljajuć, mrtve podižući.

8. A za sve to, puče moj, tako Me obruži,
K drvu križnom pribi Me, žednom octa pruži.

4. O Isuse izranjeni.

Franjo pl. Lučić.

1. O I - su - se iz - ra - nje - ni, dr - vu

kri - ža pri - bi - je - ni, du - šu si is-

pu - sti - o, du - šu si is - pu - sti - o.

2. Od ljubavi prevelike
Za sve ljude nas grešnike —
Ah, da Te ne ljubim ja?

3. Pustit nigda Tebe ne ću,
Nit svog srca vrijeđat sreću,
Nikad više grijesima!

4. Ljubavlju ću ljubav vraćat,
Za sve boli vijek ću plaćat
Slatkom Tebi utjehom.

5. Daj da rado svagda snosim
Križ i muke, pa Te prosim,
Daj mi za to milosti.

6. Daj da svoje sve krivine,
Prije neg' mi život mine,
Od sveg srca okajem.

7. Da života imam trista,
Rad bi dao sve za Krista,
Samo ovo vapijem:

8. Kada kucnu zadnji časi,
Ti me, dobri Kriste, spasi,
Nemoj me osuditi!

5. O Isuse, ja spoznajem.

(Cithara octochorda g. 1757.)

Moderato

Harm. **Franjo Dugan.**

1. O I - su - se, ja spo - zna - jem, da sam Te - bi

zgrije - ši - o, te - škim grije - hom ja - dnik, Tvo - ju

I mo II do

lju - bav sam iz - gu - bi - o! o!

2. S Judom sam i Kajfom Tebi
Svjedočio, sudio,
Te s Herodom i Pilatom
Tebi smrt dosudio.

3. Izdjelao križ sam Tebi,
Oštru krunu spleo Ti,
Bičem sam te bičevao,
Drznuh Te se probosti.

4. Ja sam uzrok Tvojoj smrti,
Da se lila sveta krv,
Dionik sam raspinjanja,
O ja jadni zemski crv!

5. O Isuse, ja se kajem;
Griješnom meni milost daj,
Da Ti služim sve do smrti
I da stečem vječni raj!

6. O Isuse izranjeni.

Uvod i međuigra. *Mirno* **O. Anselmo Canjuga.**

Ped.

p mf

1. O I - su - se iz - ra - nje - ni, dr - vu kri - ža pri - bi - je - ni,

p mf

f p riten.

du - šu si is - pu - sti - o, du - šu si is - pu - sti - o.

f p

Završetak.

riten.

mf f

mf riten.

2. Žarka Tvoja ljubav htjede
Grijeha riješit nas i bijede —
Pa da Te ne ljubim ja?

3. Pustit nigda Tebe ne ću,
Nit svog srca vrijeđat sreću
Nikad više grijesima!

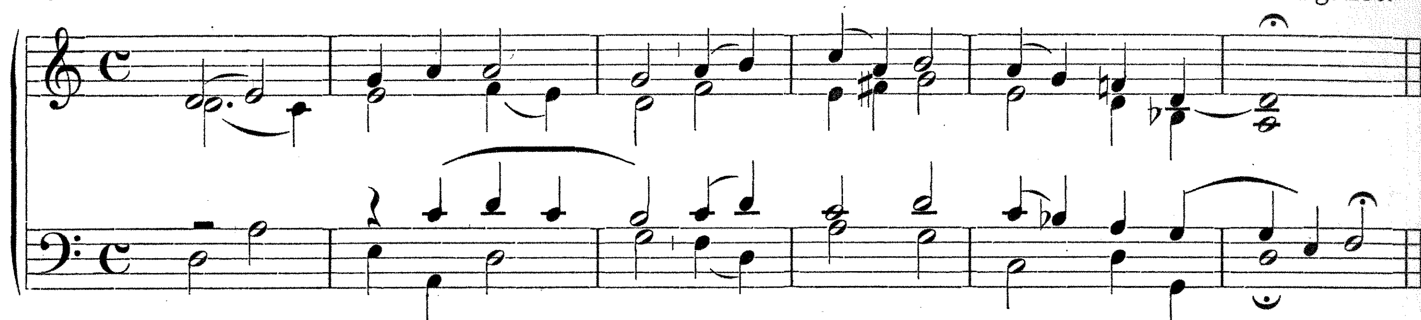
4. Ljubavlju ću ljubav plaćat,
Za sve boli vijek ću vraćat
Slatkom Tebi utjehom.

5. Daj da rado svagda snosim
Križ i muke, pa Te prosim,
Daj mi za to milosti.

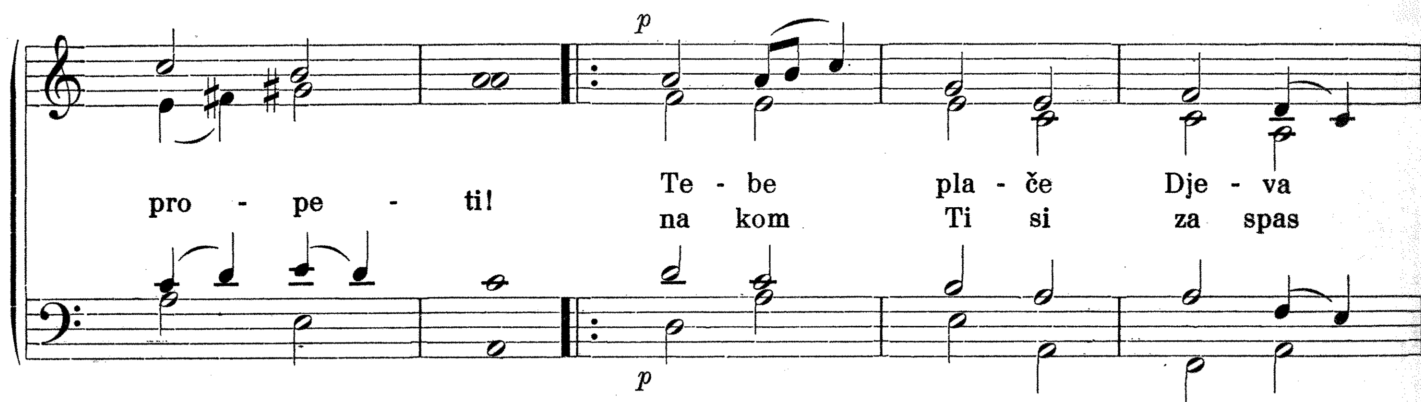
7. Dobri Kriste.

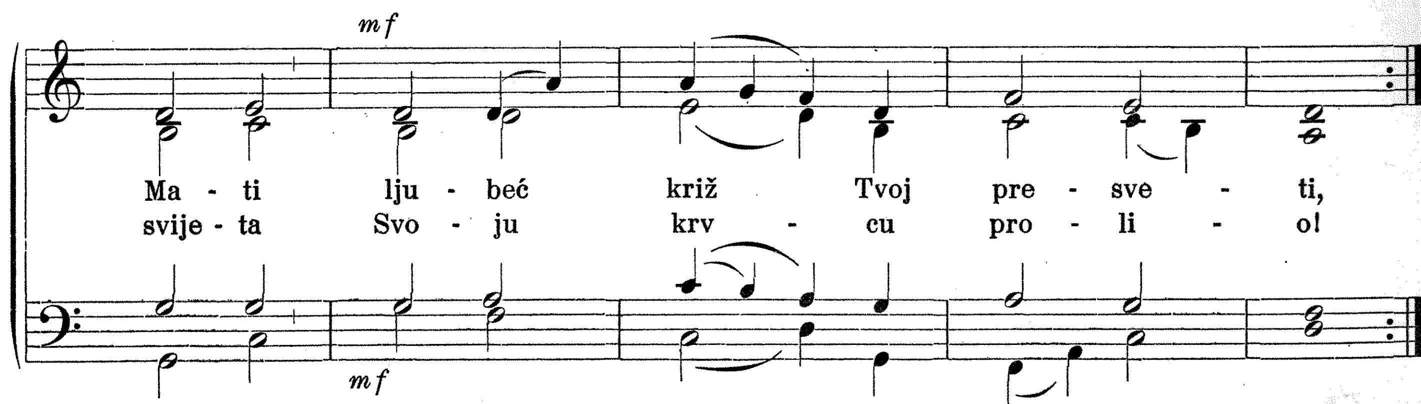
(Cithara octochorda g. 1701.)

Uvod. *Dorski* Harm. dr. Vinko Žganec.

2. Plačite sve majke gorko Sina moga jedinog
Raspeta na drvu križa, Spasa svoga premilog,
Vašem srcu, vašoj duši tješitelja dobroga!

8. Stala Majka.

Andante

Harm. **Franjo Dugan.**

1. Sta - la Maj - ka pod ras - pe - lom,

pod ras - pe - tim Sin - ka tije - lom,

za - pla - ka - la gor - ki plač, plač.

I mo II do

2. Kan' da dušu tugujuću,
Rascviljenu, stradajuću,
Probode joj britki mač.

3. Turobna i ražaljena
Bješe Majka preblažena,
Majka Sina jedinog.

4. Kada jaučuć i cvileći
Vidje dragu krvcu teći
I pogubu čeda svog.

5. Tko tu ne će proplakati,
Videć, kako božja Mati
Gine s bijede tolike?

6. Tko da s njom se ne ražali
Gledajuć je u pečali
S muke Sina velike?

7. Vidjela Ga, gdje se poda
Za pogreške svog naroda
Pod bič ljutom krvniku.

8. Sin joj mili, Sin joj slavljen
Na umoru sam ostavljen
Dušu pusti veliku.

9. Mila Majko, njege vrelo,
Daj stradanje tvoje cijelo
Da me s Tobom rascvili.

10. Plan užezi srca moga
Svoga ljubit Krista Boga,
Da se meni omili.

9. Tužnoj Majci.

Dr. Vinko Žganec.

1. Tu - žna Maj - ko I - su - so - va, tvo - ja

dje - ca k te - bi vi - ču: U - tje - ha nam tuž - nim

bu - di, po - uz - da - no k Maj - ci kli - ču.

2. Ti znaš, Majko, naše tuge
I množinu naših suza,
Ne odbaci uzdisaje
Robova iz zemnih uza.

3. Ti si, Majko Isusova,
Sinu rane zavijala,
Znaš i naših rana boli,
Kad bi im i melem dala!

4. A taj melem utjeha je,
Što je ljubav tvoja rosi;
Slušaj, Majko tješiteljko,
Što te vjeran narod prosi!

10. Ja se kajem.

(Dalmacija.)

Allegretto

Harm. Ivan Ocvirk.

1. Ja se ka - jem, Bo - že mi - li, od sva - ko-
ga grije - ha mo - ga, Mo - je sr - ce gor - ko
cvi - li, jer u - vrije - dih Te - be Bo - ga. A - men.

2. Milosrđe Tvoje veće,
Nego moje sve krivine;
Tvoja milost pustit ne će,
Skrušen grešnik da pogine.

3. Ja Te ljubim, dobri Bože,
Iz dna srca ljubim Tebe —
Što mi više duša može,
Više nego samog sebe.

4. Ja sam spravan svekoliko
Izgubiti i umrijeti,
Nego Tebe, rajska diko,
Unapredak uvrijediti.

5. Grijehe svoje i prikore
Namjesniku Tvom otkrit ću,
I štogod mi da pokore,
Bogoljubno izvršit ću.

11. Prosti, moj Bože.

(Dalmacija.)

Moderato

Harm. Ivan Ocvirk.

mf *f* *mf* *f*

1. Pro - sti, moj Bo - - že, ka - jem se pro - - sti: Gle, u ža - - lo- sti sr - ce mi mre.

Pripjev: Pro - sti, moj Bo - - že, mo - je sla- bo - - će, Pa - ko - sne zlo- će Pro - sti mi blag!

2. Bez broja dare
Meni si dao.
A ja sam, jao,
Neharni stvor.

3. Milost mi Tvoja
Prečesto sinu,
Ali je rinuh
Od sebe ja.

4. Nema mi mira,
Premnoge dane
Peku me rane,
Ubog sam, nag.

5. Odavno veće
Crnu mi pakost,
Ludu mi mlakost
Podnosiš Ti.

6. Digoh se na Te
S paklenim zmajem,
Kajem se, kajem,
Isuse moj!

7. Zaslužih pako
Mnogo već puta,
Ludo odlutah
Od Tebe ja.

8. Mrzim na grijehe,
Oprati želim
Suzama vrelim
Svaki im trag.

Cvjetnica.

Na spomen slavnog ulaska Isusova u Jeruzalem, kad ga je mnoštvo Židova s palmama svečano dočekalo i pozdravilo kao sina Davidova — blagosiva Crkva danas grančice, te svečanim ophodom pozdravlja svoga Kralja koji ide da postane žrtva za sve.

Najprije pjeva ili recitira kor Antifonu 7:

Hosánna fílio Dávid: benedíctus qui vénit in nómine Dómini. Rex Israel: Hosánna in excélsis.

Potom se pjeva Oracija i Epistola, koja svršava: . . . et mane vidébitis glóriam Dómini. *Kor nastavi recitirajući Responsorij:*

Resp. 2.

Colegérunt pontífices et pharisaéi concílium, et dicébant: Quid fácimus, quia hic hómo múlta sígna fácit? Si dimíttimus éum sic, ómnes crédent in éum: * Ne fórte véniant Románi, et tóllant nóstrum lócum, et géntem. Unus áutem ex íllis, Cáiphas nómine, cum ésset póntifex ánni illíus, prophetávit dícens: Expedit vóbis, ut únus moriátur hómo pro pópulo, et non tóta gens péreat. Ab íllo érgo díe cogitavérunt interfícere éum, dicéntes. * Ne fórte . . et géntem.

Na Evanđelje, Oraciju i Prefaciju kor pjeva obične odgovore. Iza Prefacije kor pjeva Sanctus *korizmene ferije. (*Sanctus *iz mise za pokojne.)*

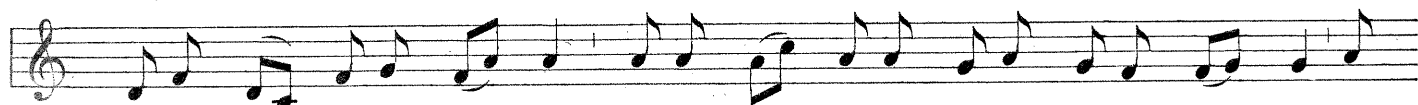
Nakon šeste Oracije Deus qui . . ., *dok se dijele grančice, pjeva kor antifone:*

Antifona 1. f.

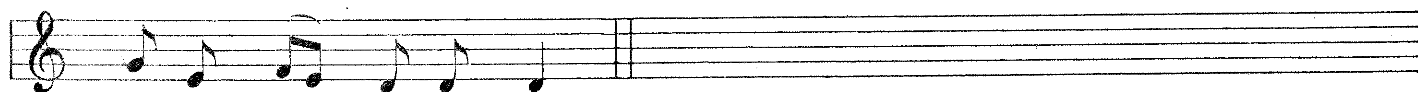

Alia Antifona 1. f.

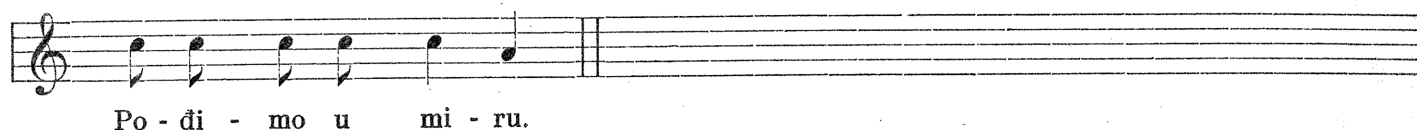

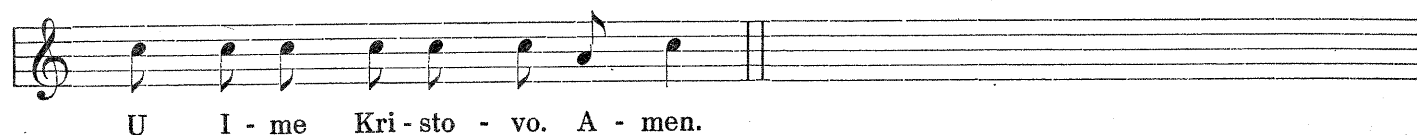

Ako ovo ne bi dostajalo, tad se antifone ponavljaju sve dok ne svrši dijeljenje grančica. Kad je dijeljenje svršeno, zapjeva svećenik: Dóminus vobíscum, *a zbor mu odgovara:* Et cum spíritu tuo. *Sada slijedi jedna Oracija, kod koje na koncu zbor odgovara* Amen.

Kad svećenik (đakon) zapjeva:

Zbor odgovara:

I svi krenu u ophodu držeći u rukama grančice i pjevajući slijedeće antifone:

I.

Šest da - na * pri - je svet - ko - vi - ne va - zme-

ne, ka - da do - - đe Go - spo - din u

grad Je - ru-za - lem, i - za - đo - še Mu u su-

sret dje - ca i u ru - ka - ma no - ša - hu gra - ne pal - mi-

ne i vi - ka-hu i - za gla - sa go - vo - re - ći: Ho - sa-

na u vi - si - ni;

bla - go - slov - ljen, ko - ji si do - ša - o u ve - li - kom mi - lo - sr - đu:

Ho - sa - na u vi - si - ni.

II.

U - su - sret i - de * mno - štvo s cvije - ćem i pal - ma - ma Ot - ku - pi - te - lju

i po - bje - dni - ka slav - no - ga do - stoj - no po - čaš - ću - je; Si - na Bo-

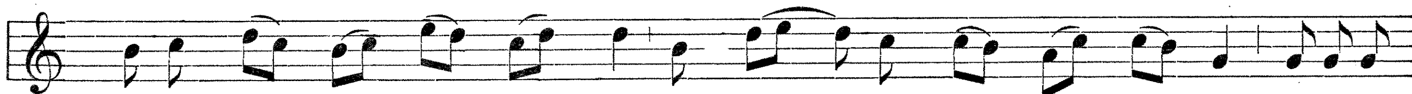

žje - ga u - sti - ma sla - ve na - ro - di, i u sla - vu Kri - sto - vu

gr - me kroz o - bla - ke gla - so - vi: Ho - sa - na!

III.

S an - đe - li - ma i dje - com * mi o - sta - ne - mo vjer - ni, slavnom do-

bit - ni - ku smr - ti kli - či - mo: Ho - sa - na u vi - si - ni!

IV.

Mno-štvo ve - li - ko, * ko-je se sku-pi u dan sve - ča - ni, kli - ca - še Go-

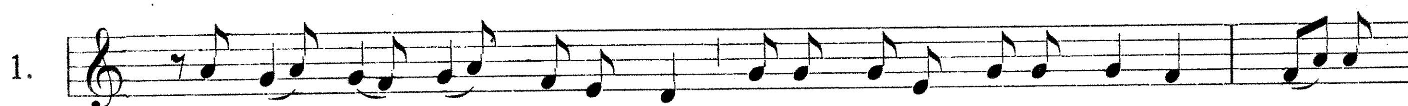
spo - di - nu: Bla - go-slov - ljen, ko-ji do-la-zi u i - me

Go-spo-dnje: Ho - sa - na u vi - si - ni.

Kad se ophod vraća, dva do četiri pjevača uđu u crkvu, zatvore se vrata, i stojeći licem prema ophodu, počnu pjevati, što slijedi: Slava, čast... *Svršivši strofu, ponovi istu pjesmu svećenik sa ostalima izvan crkve. Zatim pjevači, koji su unutra, pjevaju druge strofe, a svećenik s onima, koji su izvana, odgovara iza svake strofe:* Slava, čast... *kao na početku.*

1.

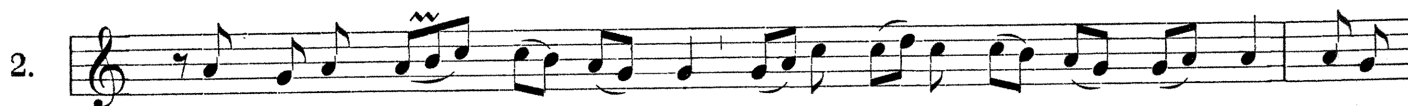

Sla - va, čast i hva-la Ti, Spa-si - te - lju, Kra-lju Kri-ste, kom ho-

sa - na kli - ca - hu ma-la u - sta dje - ce či - ste. *Odg.:* Slava, čast...

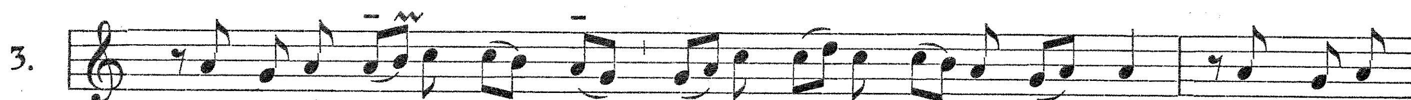
2.

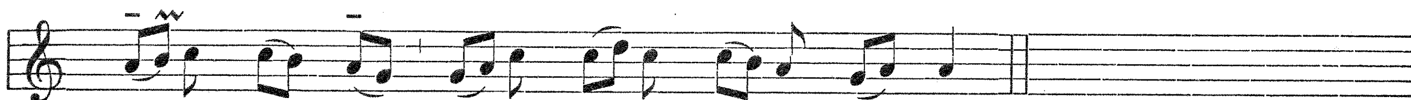
I - zra-e - lov Kralj si Ti, Da - vi - dov o svije - tli Si - ne, što u

I-me Go - spo - dnje do - la - ziš nam pun mi - li - ne. *Odg.:* Slava, čast...

3.

Zbo - ro - vi Te hva - le svi u ne - be-skim dvo - ro - vi - ma, smr - tan čo-

vjek u - je - dno, i stvo - re - nja, što ih i - ma. *Odg.:* Slava, čast...

4.

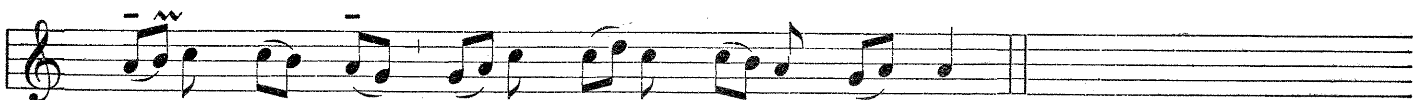
Puk ži-dov-ski ne - ka - da s pal-ma - ma je Te - be sre - to, s pjesmom, že-

ljom, mo - li - tvom, do - la - zi - mo mi Ti e - to. *Odg.:* Slava, čast...

5.

O - ni Te ve - li - ča - hu još u smr-tnom tije - lu Tvo - mu, mi Ti sa-

da pje - va - mo ka - o Kra - lju pre - slav - no - mu. *Odg.:* Slava, čast...

6.

Mi - lo njih si pri - mi - o i naš po-klon pri - mi ta - ko, Kra - lju do-

bar, mi - lo - stiv, ko - ji lju - biš do - bro sva - ko. *Odg.:* Slava, čast...

Iza tih pjesama udari subđakon drškom od križa o vrata. Ona se odmah otvore, a ophod uđe u crkvu pjevajući:

Ka-da je o-no * Go - spo - din u-la-zi-o u sve-

ti grad, ma-li-ši ži - dov - ski o-gla-

ši-va-hu u-skr - snu-će ži - vo - ta. * S gra - na-

ma pal-mi - - - nim; Ho - sa - na, vi - - ka - hu, u

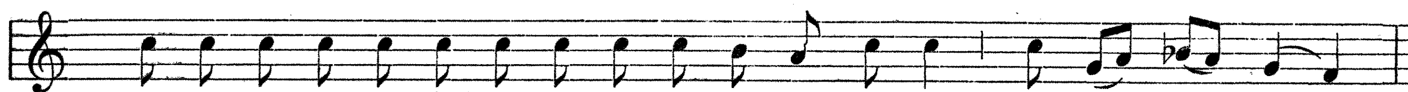
vi - si - ni! **R.** Ka - da je ču-o na - rod, da

I - sus do-la-zi u Je - ru - so - lim, i - zi - đo-

še Mu u su - sret. * S gra - na-ma.

Time se ophod svršava.

Sada slijedi sv. Misa, pod kojom se pjeva Muka Gospodina našega Isusa Krista po Mateju.

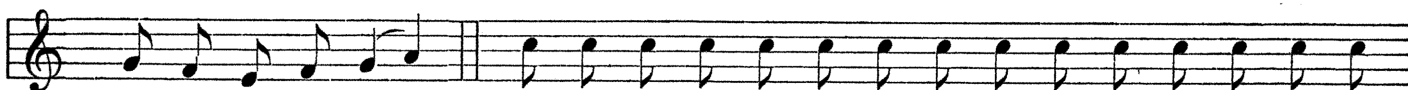
E. Mu - ka Go - spo - di - na na - še - ga I - su - sa Kri - sta po Ma - te - ju.

U o - no vrije-me re - če I - sus u - če - ni - ci - ma svo - jim. *I.* Zna - te,

da će za dva da - na bi - ti pa - sha, i Si - na će čo - vje - čje - ga pre - da - ti,

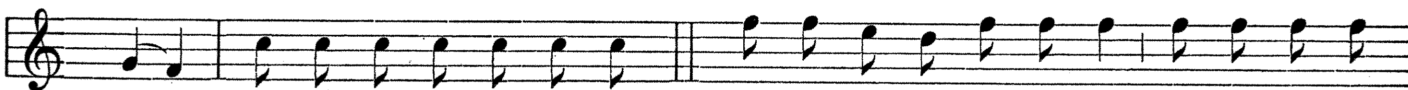
da se ra - za - pne. *E.* Ta - da se sa - bra - še gla - va - ri sve - će - nič - ki i star-

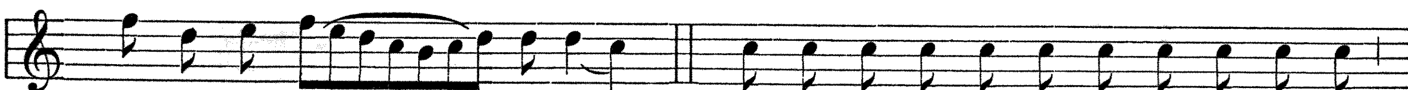
je - ši - ne na - ro - dne u dvor ve - li - ko - ga sve - će - ni - ka, ko - ji se zva - o

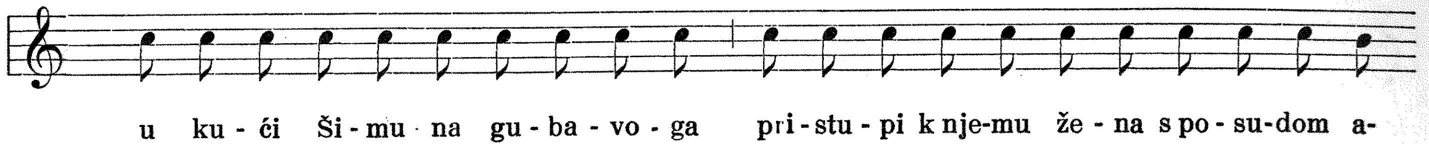
Kaj - fa, i za - klju - či - še da I - su - sa lu - kav - šti - nom u - hva - te i u - bi-

ju. A - li su go - vo - ri - li: *S.* Sa - mo ne o blag - da - nu, da se ne bi

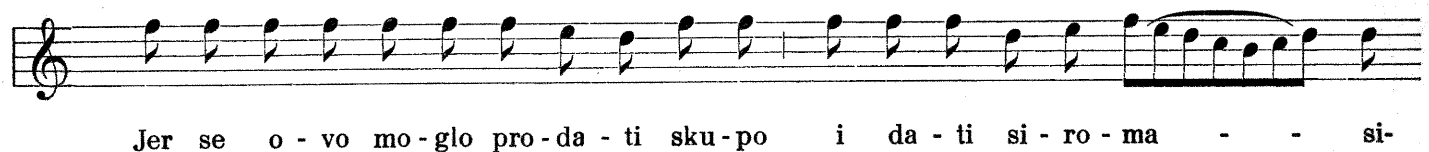
na - rod po - bu - ni - o. *E.* Kad bi - ja - še I - sus u Be - ta - ni - ji,

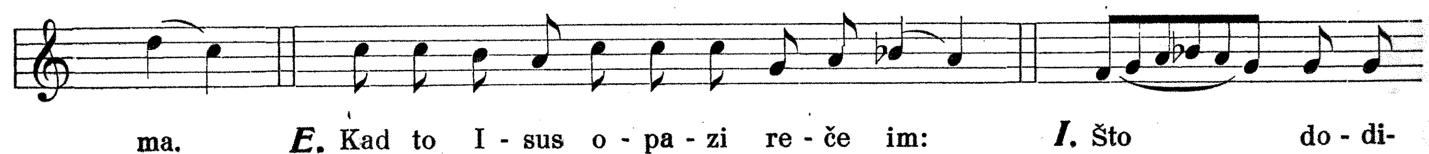

u ku - ći Ši - mu - na gu - ba - vo - ga pri - stu - pi k nje-mu že - na s po - su-dom a-

la - ba - stre nom, pu-nom dra - go - cje - ne po - ma - sti, i iz - li na gla - vu Nje-

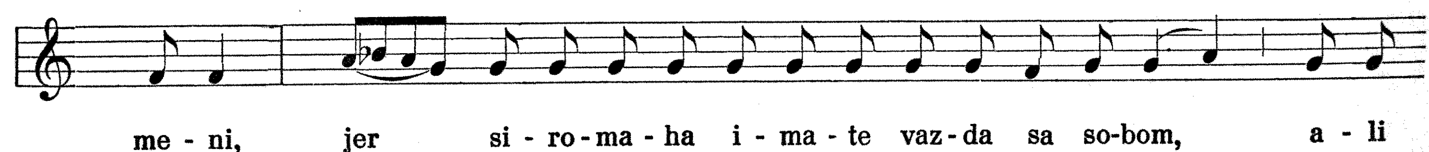

go - vu, kad je sje - di - o za sto - lom. A kad to vi - dje - še u - če-

ni - ci, raz - sr - di - še se go - vo - re - ći: *S.* Če - mu šte - ta o - va?

Jer se o - vo mo - glo pro - da - ti sku - po i da - ti si - ro - ma - - si-

ma. *E.* Kad to I - sus o - pa - zi re - če im: *I.* Što do - di-

ja - va - te o - voj že - ni? O - na u - či - ni do - bro dje - lo na

me - ni, jer si - ro - ma - ha i - ma - te vaz - da sa so-bom, a - li

me - ne ne - ma - te va - zda. Iz - liv - ši o - na po - mast o - vu na tije - lo mo-

je, za po - ma - za - nje mo - je to u - či - ni. Za - i - sta vam ka - žem:

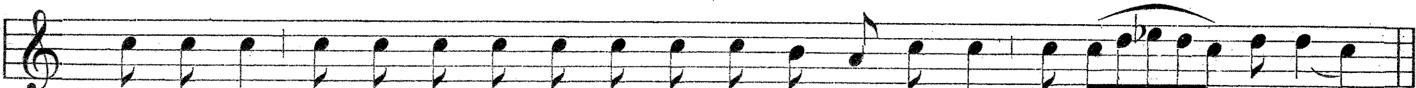
gdje se god bu - de pro - po - vije - da - lo o - vo e - van - đe - lje po svem svije - tu,

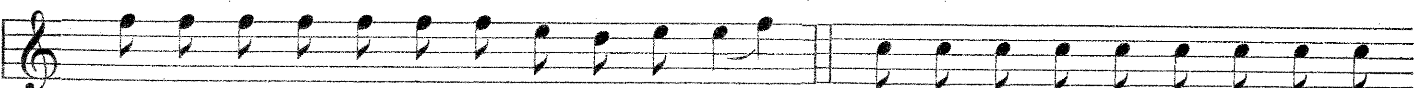
ka - zat će se i to za us - po - me - nu nje - zi - nu, što u - či - ni o - - -

na. ***E.*** Ta - da je - dan od dva-nae - sto - ri - ce, ko - ji se zva - še Ju - da I - ška-

ri - ot - ski, o - ti - de ka gla - va - ri - ma sve - će - nič - kim i re - će im.

S. Što će - te mi da - ti da vam ga iz - dam? ***E.*** A o - ni mu od - go - vo - ri - še

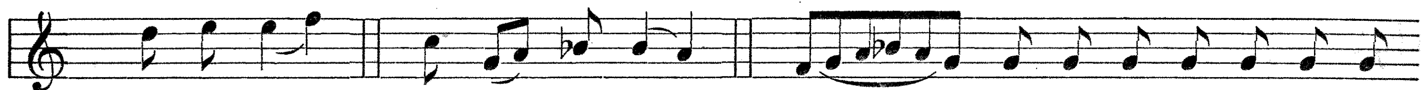
tri - de - set sre - br - ni - ka. I od ta - da je tra - ži - o zgo - du da im ga

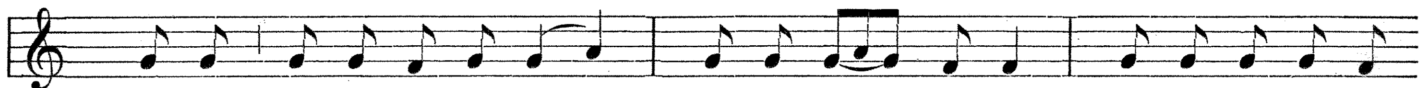
iz - da. U pr - vi dan bes-kvas-nih hlje-bo-va, pri-stu-pi-še u-če-ni-ci

k I - su - su go - vo - re - ći: *S.* Gdje ćeš, da ti pri - pra - vi - mo vaz - me - no ja - nje

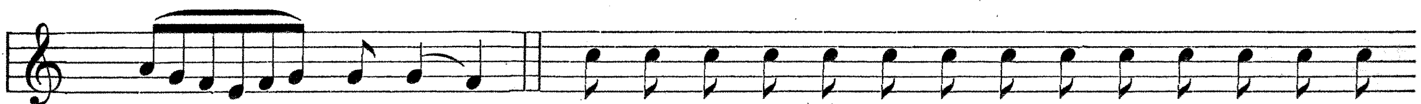
da je - deš? *E.* On im re - če: *I.* I - - di - te u grad k to-mu i

k to - mu i re - ci - te mu: U - či - telj ka - že: vrije - me je mo - je

bli - zu, kod te - be ću da svet-ku - jem pa - shu sa svo - jim u - če-

ni - - ci - ma. *E.* I u - či - ni - še u - če - ni - ci, ka - ko im za - po-

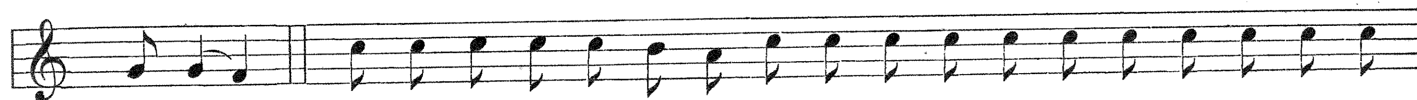
vje - di I - sus, i pri - pra - vi - še pa - shu. Kad bi u ve - če, sje - de za

stol s dva-naj - sto - ri - com u - če - ni - ka. I dok su o - ni je - li, re - če:

I. Za - i - sta vam ka - žem, je - dan će me iz - me - đu vas iz - - -

da - ti. *E.* I ve - o - ma se o - ža - lo - stiv - ši po - če - še sva - ki go - vo - ri-

ti mu: *S.* Da ni - sam ja Go - spo - di - ne? *E.* A on od-go-vo-ri: *I.* Ko - -

ji u - mo - ći sa mnom ru - ku u zdje - lu, o - naj će me iz - da - ti. Sin čo-

vje - čji i - de i - sti - na, ka - o što je pi - sa - no za nje - ga: a - li

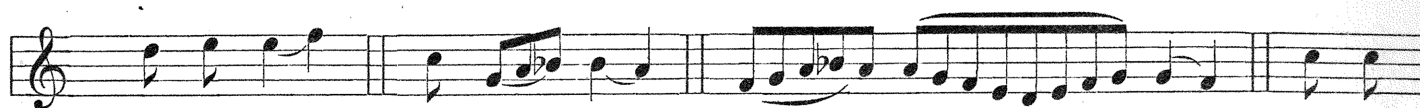
te - ško o - no - me čo - vje - ku, ko - ji iz - da si - na čo - vje - čje - ga. Bo - lje

bi mu bi - lo, da se ni - je ni ro - di - o čo - vjek o - naj.

E. Ta - da pro - zbo - ri Ju - da iz - daj - nik nje - gov i re - če: *S.* Da ni - sam

ja, Ra - bi? ***E.*** Ka - že mu: ***I.*** Ti ka - - za. ***E.*** Kad su

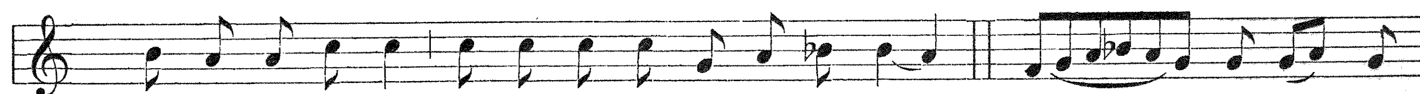
o - ni bla - go - va - li, u - ze I - sus kruh i bla - go - slo - vi i pre - lo - mi

i da - de u - če - ni - ci - ma svo - jim i re - če: ***I.*** Uz - mi - te

i je - di - te: o - vo je tije - lo mo - je. ***E.*** I u - zev - ši

ka - lež za - hva - li i da - de im go - vo - re - ći: ***I.*** Pij - te iz nje-

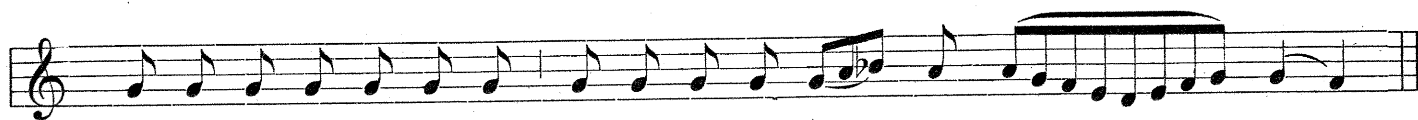
ga svi; jer je o - vo krv mo - ja no - vo - ga za - vje - ta, ko - ja se pro-lije-

va za mno - ge na o - pro - šte - nje grije-ha. Ka - žem vam, da ne ću od - sad

pi - ti od o - vo - ga ro - da tr - so - va do o - no - ga da - na, kad ga budem

pi - o s va - ma no - vo - ga u kra - ljev-stvu O - ca svo - - ga.

E. I ot - pje - vav - ši pje - sme za - hval - ne, iz - i - đo - še na go - ru Ma - slin - sku.

Ta - da im re - če I - sus: *I.* Svi će - te se vi sa - bla - zni - ti no - ćas na-

da mnom, jer je pi - sa - no, u - da - rit ću pa - sti - ra, i ov - ce će se

od sta - da raz - bje - ći. A - li kad us - kr - snem, i - ći ću pred va - ma u

Ga - li - le - ju. Ta - da Pe - tar pro - zbo ri i re - če:

A - ko se i svi sa - bla - zne nad to - bom, ja se ne - ću ni - kad sa - bla - zni - ti.

E. Re - če mu I - sus: *I.* Za - i - sta ti ka - žem: no - ćas pri - je ne - go li

pije - ta - o za - pje - va, tri pu - ta ćeš me za - ta - - ji - ti.

E. A Pe - tar ga je u - vje - ra - va - o: *S.* A - ko bi mi tre - ba - lo i

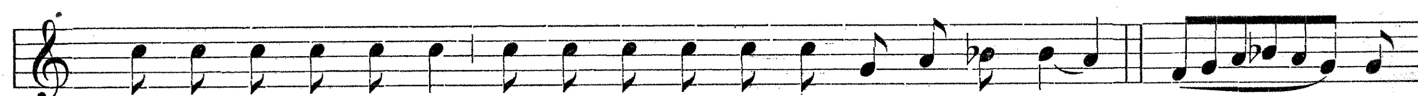

u - mrije - ti s to - bom, ne ću te za - ta - - ji - ti. *E.* Ta - ko i svi u - če-

ni - ci re - ko - še. Ta - da do - đe I - sus s nji-ma u za - se - lak, ko - ji se

Početak

zo - ve Ge - tse - ma - ni i re - če u - če - ni - ci - ma svo - jim: *I.* Sje - di-

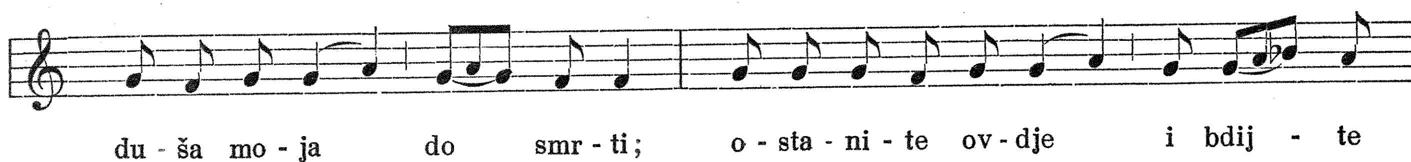
te ov - dje, dok ja i - dem o - na - mo i dok se po - mo - lim.

E. I u - zev - ši Pe - tra i o - ba si - na Ze - be - de - je - va, po - če se ža - lo-

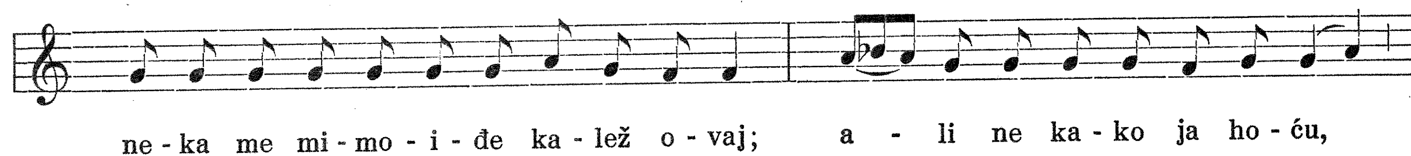

sti - ti i pla - ši - ti. Ta - da im re - če: *I.* Ža - lo - sna je

du - ša mo - ja do smr - ti; o - sta - ni - te ov - dje i bdij - te

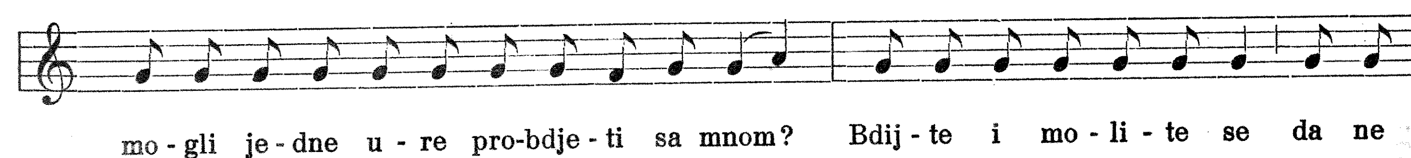

sa mnom. *E.* I o - ti - šav - ši ma - lo pa - de na li - ce svo - je mo-

le - ći se i go - vo - re - ći: *I.* O - če moj! A - ko je mo - gu - će,

ne - ka me mi - mo - i - đe ka - lež o - vaj; a - li ne ka - ko ja ho - ću,

ne - go ka - ko ti. *E.* I do - đe k svo - jim u - če - ni - ci - ma

i na - đe ih gdje spa - va - ju: i re - če Pe - tru: *I.* Zar ni - ste

mo - gli je - dne u - re pro-bdje - ti sa mnom? Bdij - te i mo - li - te se da ne

pa - dne - te u na - past. Duh je i - sti - na vo - ljan, a - li je tije - lo

sla - - bo. *E.* O - pet po dru - gi pu - ta o - ti - de i po - mo - li se

go - vo - re - ći: *I.* O - če moj, a - ko me ne mo - že o - vaj ka - lež mi-

mo - i - ći, da ga ne pi - jem, ne - ka bu - de vo - lja tvo - ja!

E. I do - đe o - pet i na - đe ih gdje spa - va - ju, jer ih je vr - lo svla-da - o san.

I o - sta - vi - vši ih o - pet o - ti - de i po - mo li se tre - ći put go - vo-

re - ći o - ne i - ste rije - či. Ta - da do - đe u - če - ni - ci - ma svo - jim i

ka - že im: *I.* Spa - vaj - te sa - mo i po - či - vaj - te! E - vo se pri-

bli - ži čas, i Sin čo - vje - čji pre - dat će se u ru - ke grije - šni - ci - ma. U-

sta - ni - te, haj - de - mo! E - vo se pri-bli - ži moj iz - da - ji - - ca.

E. I dok je on još go - vo - ri - o, gle Ju - da je - dan od dva-nae - sto - ri - ce do - đe

i s njim če - ta ve - li - ka s ma - če - vi - ma i to - lja - ga - ma, po - sla - na od gla-

va - ra sve - će - nič - kih i star - je - ši - na na - rod - nih. A iz - da - ji - ca nje-

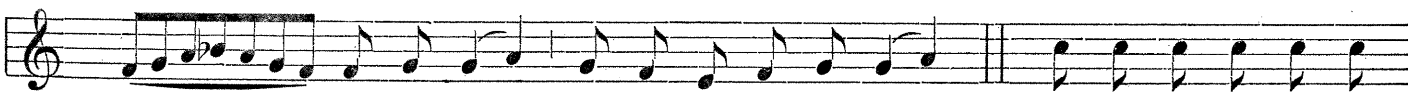
gov da - de im znak go - vo - re - ći: *S.* Ko - ga ja po - lju - bim, o-naj je,

dr - ži - te ga. *E.* I odmah pristu-piv-ši k I - su - su re - če:

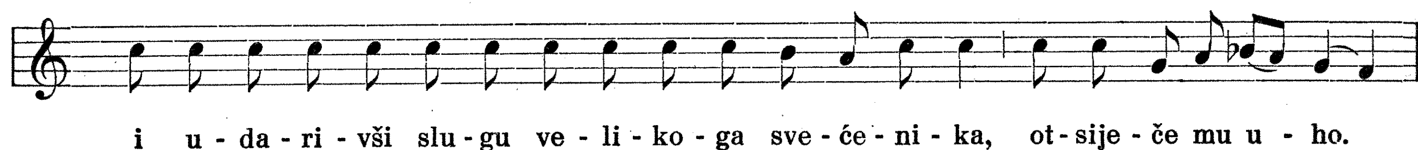
Zdra-vo, Ra - bi! *E.* I po - lju - bi ga. A I - sus mu re - če:

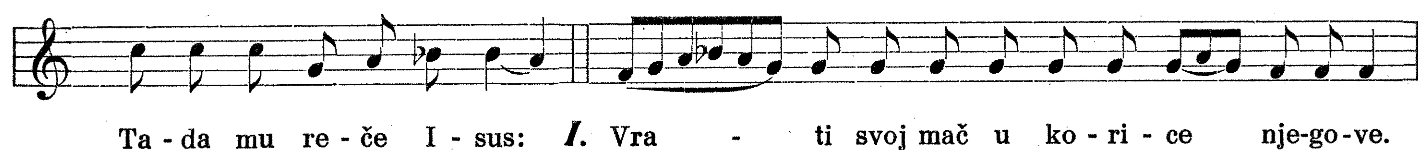

I. Pri - ja - te - lju, za - što si do - ša - o? *E.* Ta - da pri - stu - pi - še

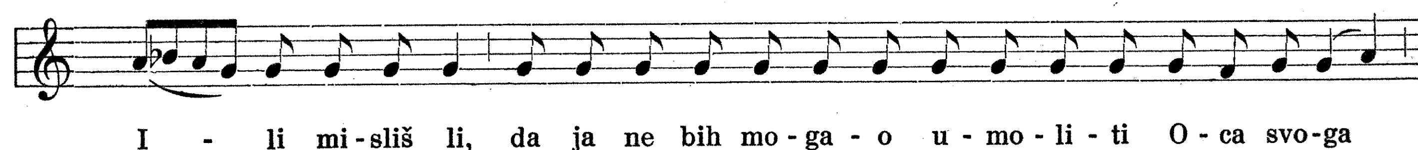

i di - go - še ru - ke na I - su - sa i u - hva - ti - še ga. I, gle, je - dan

od o - nih, što bi - ja - hu s I - su - som, ma - ši - vši se ru - kom, iz - va - di svoj mač

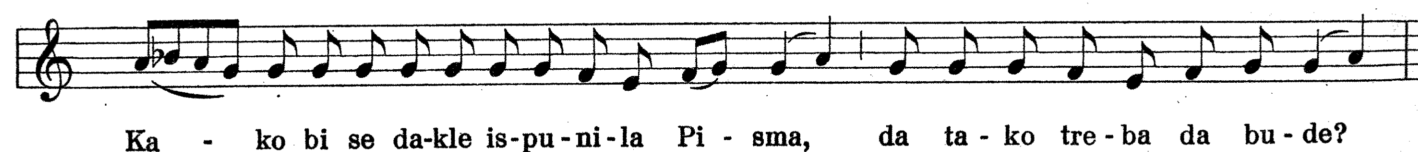

i u - da - ri - vši slu - gu ve - li - ko - ga sve - će - ni - ka, ot - sije - če mu u - ho.

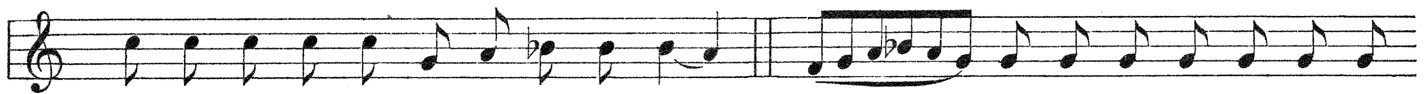

Ta - da mu re - če I - sus: I. Vra - ti svoj mač u ko - ri - ce nje-go-ve.

Jer svi, ko - ji se hva - ta - ju ma - ča, od ma - ča će i po - gi - nu - ti.

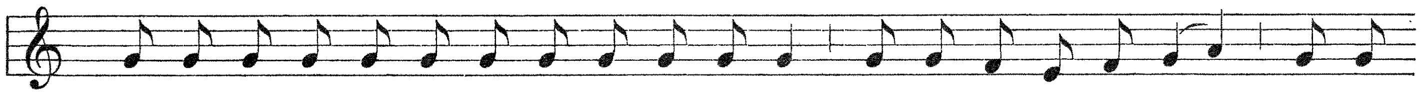

I - li mi - sliš li, da ja ne bih mo - ga - o u - mo - li - ti O - ca svo-ga

i on bi mi po - sla - o od - mah vi - še od dva-naest le - gi - ja an - đe - la?

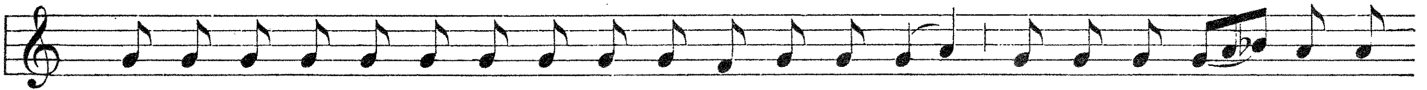

Ka - ko bi se da-kle is-pu - ni - la Pi - sma, da ta - ko tre - ba da bu - de?

E. U taj čas re - če I - sus svje - ti - ni: *I.* Ka - o na raz - boj - ni - ka iz-

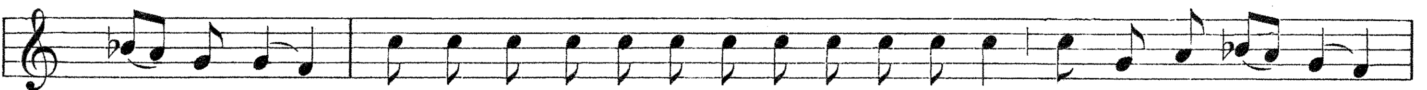
i - šli ste s ma - če - vi - ma i s to - lja - ga - ma da me u - hva - ti - te; sva - ki

dan sam kod vas sje - di - o u hra - mu i u - či - o, a - li me ni - ste u-

hva - - ti - li. *E.* A o - vo se sve zbu - de da se is - pu - ne Pi - sma

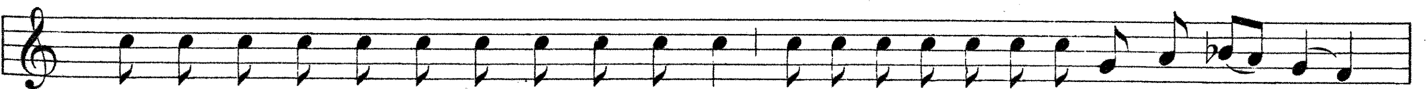
pro - roč - ka. Ta - da ga svi u - če - ni - ci o - sta - vi - še i po - bje - go - še.

A o - ni, ko - ji u - hva - ti - še I - su - sa, od - ve - do - še ga k ve - li - kom sve - će-

ni - ku Kaj - fi, gdje se sa - bra - še knji - žev - ni - ci i star - je - ši - ne. Pe - tar

je i - ša - o za nji - ma iz da - le - ka do dvo - ra ve - li - ko - ga sve - će - ni - ka.

I u - šav - ši u - nu - tra sje - de sa slu - ga - ma, da vi - di svr - še - tak.

A gla - va - ri sve - će - ni - čki i sva skup-šti - na tra - ža - hu laž - no svje - do - čan-stvo

na I - su - sa, da bi ga na smrt o - su - di - li; i ne na - đo - še, prem-da

pri - stu - pi - še mno - gi laž - ni svje - do - ci. Naj - po - slije do - đo - še dva laž - na

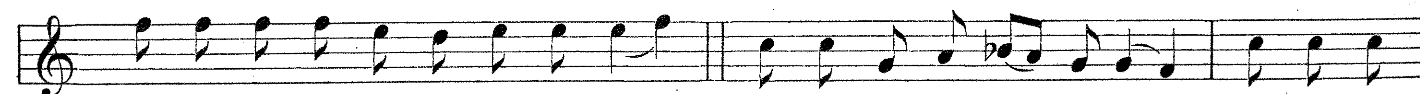
svje - do - ka i re - ko - še: ***S.*** O - vaj re - če: Mo - gu raz - o - ri - ti hram Bo - žji

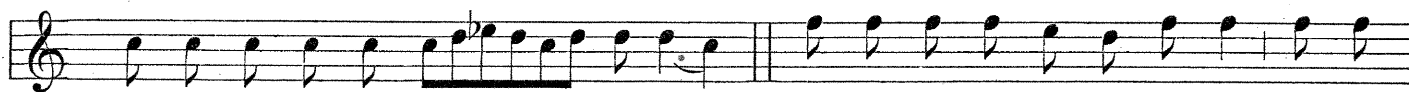
i za tri ga da - na o - pet sa - gra - di - ti. ***E.*** I u - sta - ne ve-

li - ki sve - će - nik i re - če mu: ***S.*** Zar ni - šta ne od - go - va - raš,

što o - vi na te - be svje - do - če? ***E.*** A I - sus je šu - ti - o. Ta - da mu

re - če ve - li - ki sve - će-nik: ***S.*** Za - kli-njem te ži - vim Bo - gom, da nam

ka - žeš, je - si li ti Krist, Sin Bo - - žji. ***E.*** Re - če mu I - sus:

I. Ti ka - za, a - li ja vam ve - lim: Od - sad će - te vi - dje-

ti Si - na čo - vje - čje - ga, gdje sje - di s de - sne stra - ne si - le Bo - žje i do-

la - zi u o - bla - ci - ma ne - be - skim. ***E.*** Ta - da ve - li - ki sve - će-

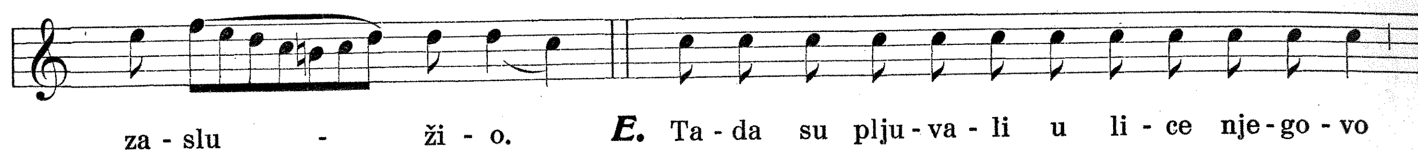
nik raz - de - re ha - lji - ne svo - je go - vo - re - ći: ***S.*** Po - gr - di - o je

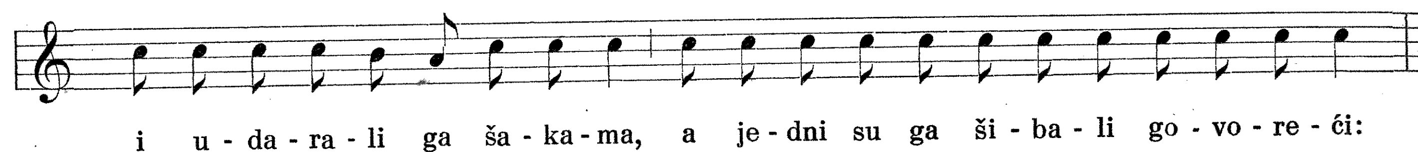

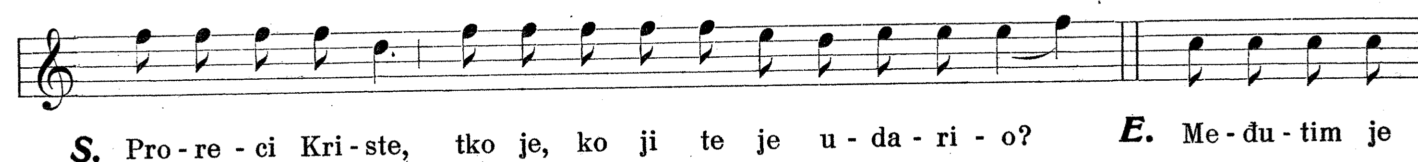
Bo - ga; što nam tre - ba - ju vi - še svje - do - ci? E - vo sad ste ču - li ka-

ko gr - di. Šta mi - sli - te? ***E.*** A o - ni od - go - vo - ri - še: ***S.*** Smrt je

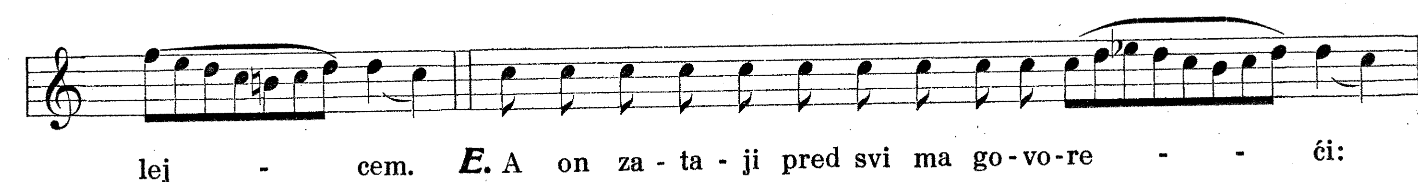

za - slu - ži - o. E. Ta - da su plju - va - li u li - ce nje - go - vo

i u - da - ra - li ga ša - ka - ma, a je - dni su ga ši - ba - li go - vo - re - ći:

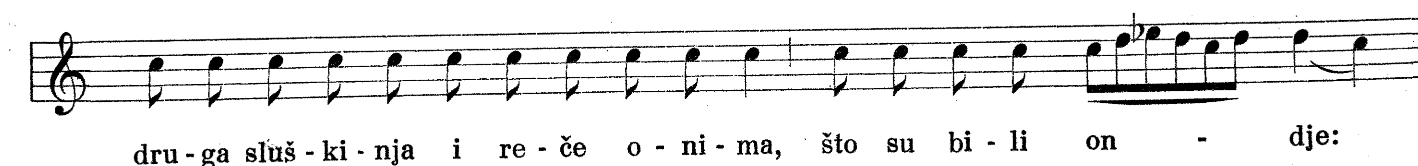

S. Pro - re - ci Kri - ste, tko je, ko ji te je u - da - ri - o? E. Me - đu - tim je

Pe - tar sje - di - o na - po - lju u dvo - ri - štu. I pri - stu - pi k nje - mu je - dna

sluš - ki - nja go - vo - re - ći: S. I ti si bi - o s I - su - som Ga - li -

lej - cem. E. A on za - ta - ji pred svi ma go - vo - re - - ći:

S. Ne znam što go - - vo - riš. E. Kad i - za - đe k vra - ti ma, u - gle - da ga

dru - ga sluš - ki - nja i re - če o - ni - ma, što su bi - li on - dje:

S. I o - vaj bi - ja - še s I - su - som Na - za - re - ća - ni - nom. *E.* I o-

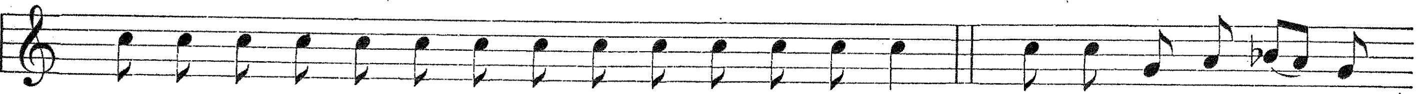
pet za - ta - ji sa za - kle-tvom: *S.* Ne znam to - ga čo - vje - ka. I ma - lo po-

sli - je to - ga pri - stu - pi - še o - ni, što su sta - ja - li, i re - ko - še Pe - tru:

S. Do - i - sta i ti si od njih, jer te i go - vor tvoj iz - da - je.

E. Ta - da sta - ne pro - kli - nja - ti i za - kli - nja - ti se: *S.* Ne znam to - ga čo - vje-

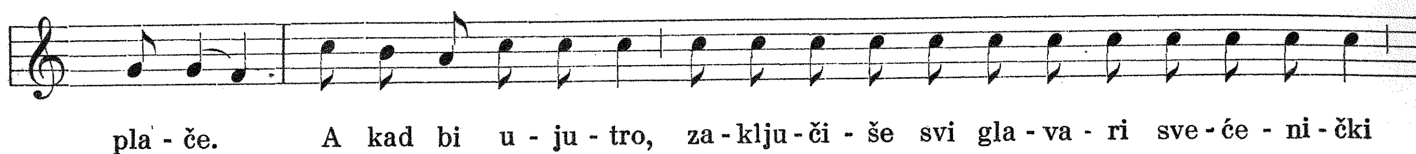
ka. *E.* I od - mah za - pje - va pije - ta - o. I sje - ti se Pe - tar rije - či

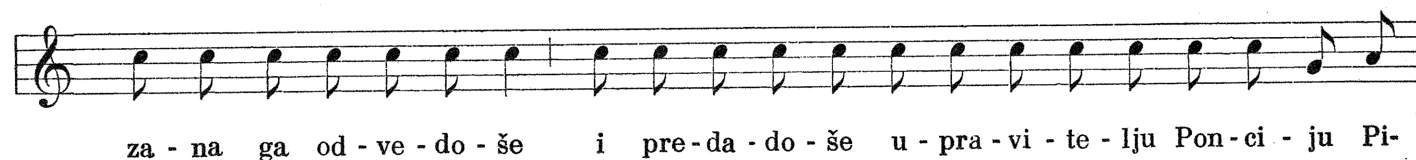
I - su - so - ve, što je re - ka - o: Pri - je ne - go što pije - ta - o za - pje - va,

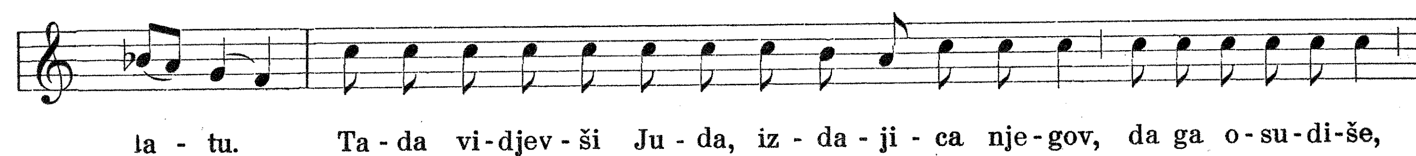

tri pu - ta ćeš me za - ta - ji - ti. I i - zi - šav - ši na - po - lje, gor - ko za-

pla - če. A kad bi u - ju - tro, za - klju - či - še svi gla - va - ri sve - će - ni - čki

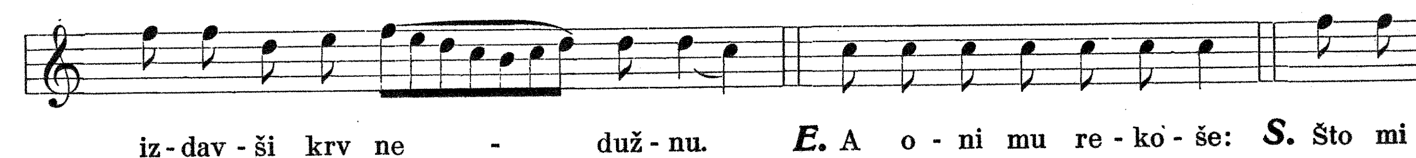

i sta - re - ši - ne na - ro - dne za I - su - sa, da ga u - bi - ju. I sve-

za - na ga od - ve - do - še i pre - da - do - še u - pra - vi - te - lju Pon - ci - ju Pi-

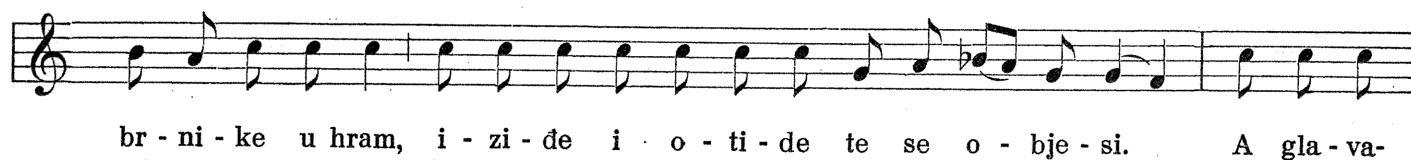

la - tu. Ta - da vi - djev - ši Ju - da, iz - da - ji - ca nje - gov, da ga o - su - di - še,

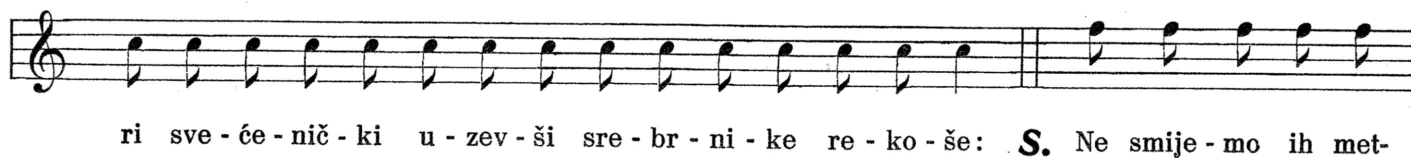

ra - ska - ja se i po - vra - ti tri - de - set sre - br - ni - ka gla - va - ri - ma sve - će - ni-

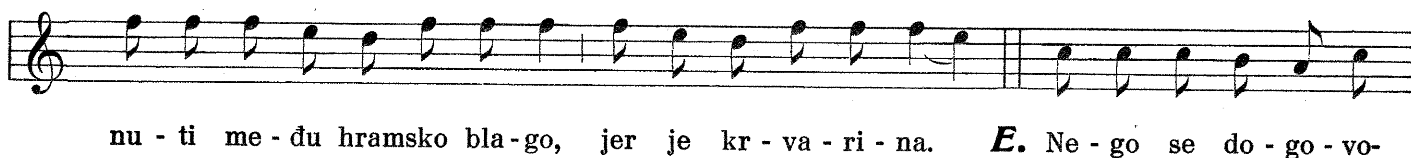

čkim i sta - rje - ši - na - ma go - vo - re - ći: S. Sa - grije - ši - o sam

iz - dav - ši krv ne - duž - nu. E. A o - ni mu re - ko - še: S. Što mi

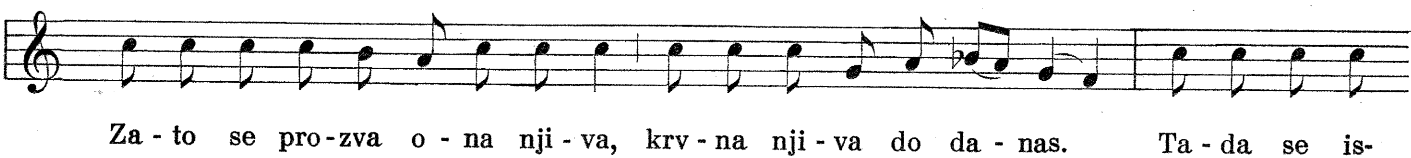

ma - ri - mo za to. To je tvo - - ja stvar. E. I ba - civ - ši sre-

br - ni - ke u hram, i - zi - đe i o - ti - de te se o - bje - si. A gla - va-

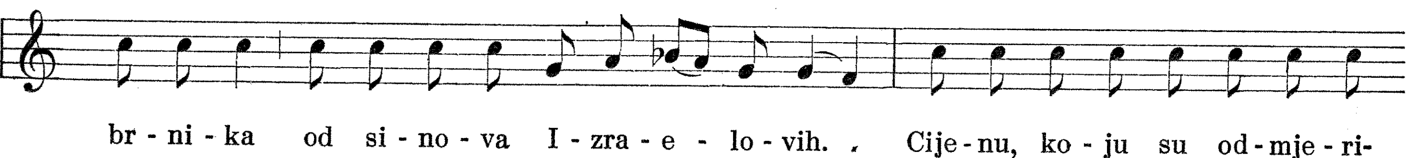

ri sve - će - nič - ki u - zev - ši sre - br - ni - ke re - ko - še: S. Ne smije - mo ih met-

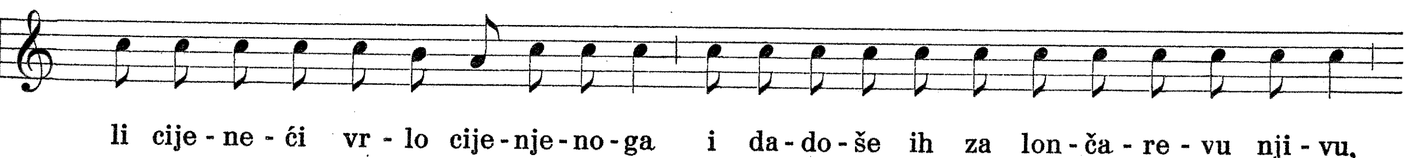

nu - ti me - đu hramsko bla - go, jer je kr - va - ri - na. E. Ne - go se do - go - vo-

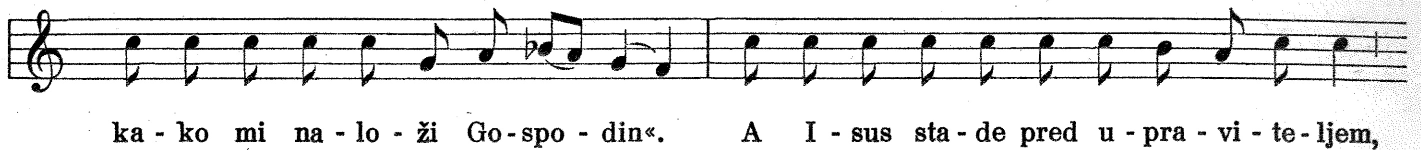

ri - še, te ku - pi - še za njih nji - vu lon - ča - re - vu, za grob-lje stran - ci - ma.

Za - to se pro - zva o - na nji - va, krv - na nji - va do da - nas. Ta - da se is-

pu - ni, što je ka - za - o pro - rok Je - re - mi - ja: »Pri - mi - o sam tri - de - set sre-

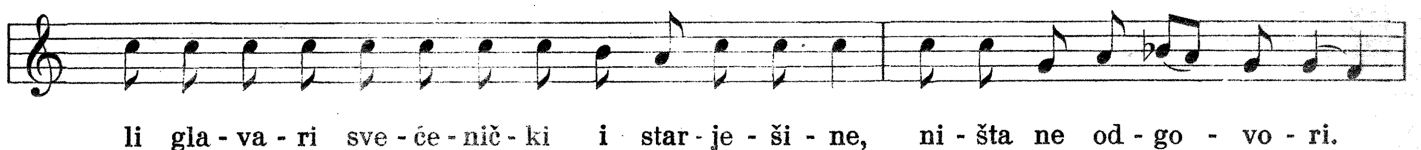

br - ni - ka od si - no - va I - zra - e - lo - vih. Cije - nu, ko - ju su od - mje - ri-

li cije - ne - ći vr - lo cije - nje - no - ga i da - do - še ih za lon - ča - re - vu nji - vu,

ka - ko mi na - lo - ži Go - spo - din«. A I - sus sta - de pred u - pra - vi - te - ljem,

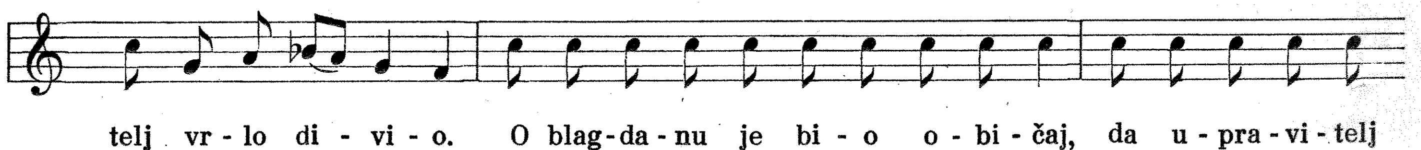

i za - pi - ta ga u - pra - vi - telj: S. Ti li si kralj ži - dov - ski?

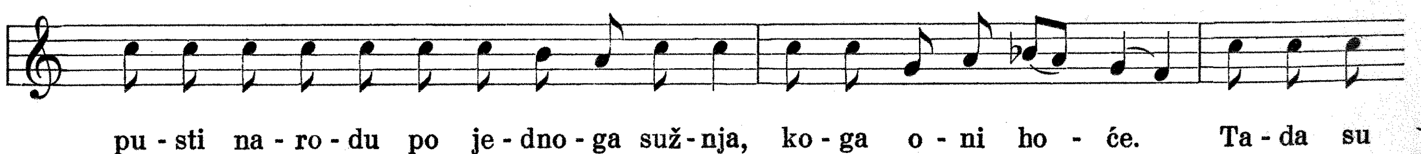

E. Re - če mu I - sus: I. Ti ka - - žeš. E. I kad su ga tu - ži-

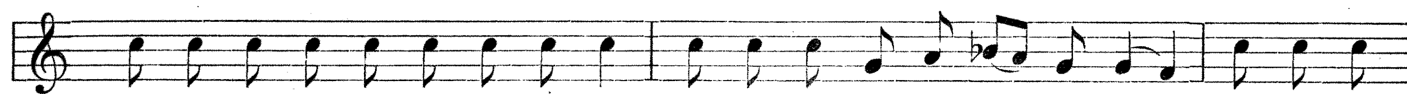

li gla - va - ri sve - će - nič - ki i star - je - ši - ne, ni - šta ne od - go - vo - ri.

Ta - da mu re - če Pi - lat: S. Ne ču - ješ li, što sve pro - tiv te - be

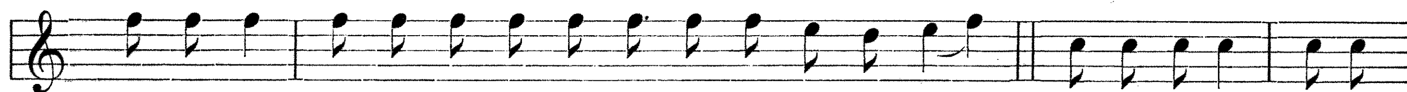

svje - do - če? E. I ne od - go - vo - ri mu ni na je - dnu riječ, te se u - pra - vi-

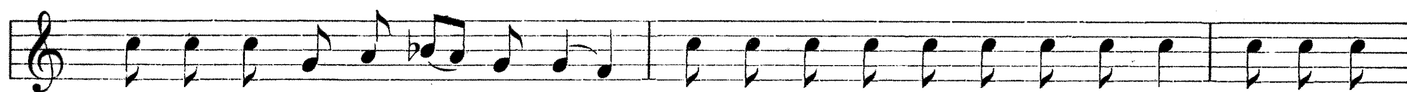

telj vr - lo di - vi - o. O blag - da - nu je bi - o o - bi - čaj, da u - pra - vi - telj

pu - sti na - ro - du po je - dno - ga suž - nja, ko - ga o - ni ho - će. Ta - da su

i - ma - li zlo - gla - sno - ga suž - nja, ko - ji se zva - o Ba - ra - ba. Kad se da-

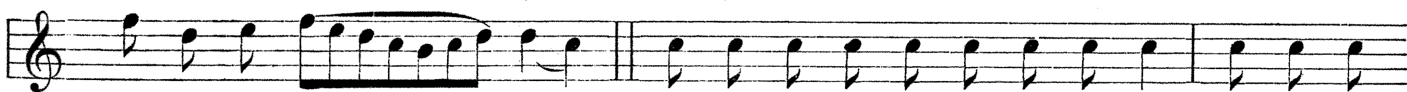

kle sa - bra - še, re - če im Pi - lat: S. Ko - ga ho - će - te da vam pu-stim?

Ba - ra - bu i - li I - su - sa, ko - ji se zo - ve Krist, E. jer je zna - o, da su

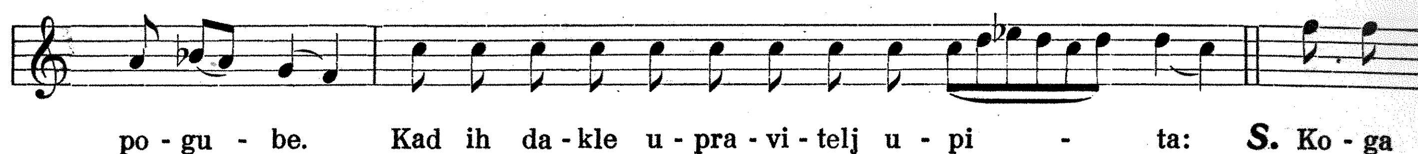

ga iz za - vi - sti pre - da - li. Dok je on sje - di - o na su - du, po - ru - či

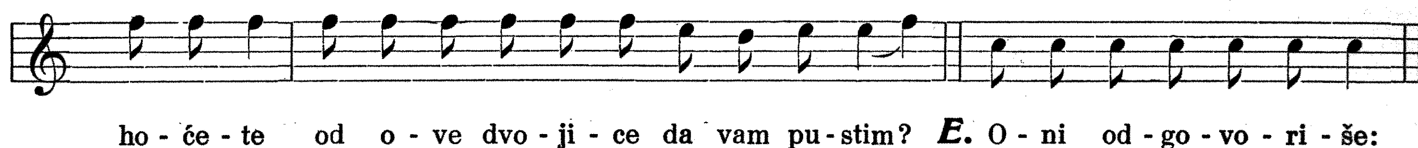

mu že - na nje - go - va go - vo - re - ći: S. Ne-moj se ti ni - šta mije - ša-

ti u stvar pra - ve - dni - ka to - ga, jer sam da - nas u snu mno - go pre - tr - pje - la

po - ra - di nje - ga. E. A - li gla - va - ri sve - će - nič - ki i star - je-

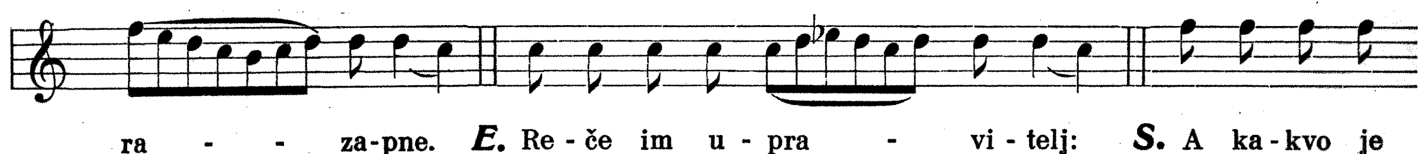

ši - ne na - go - vo - ri - še na - rod, da za - tra - že Ba - ra - bu, a I - su - sa da

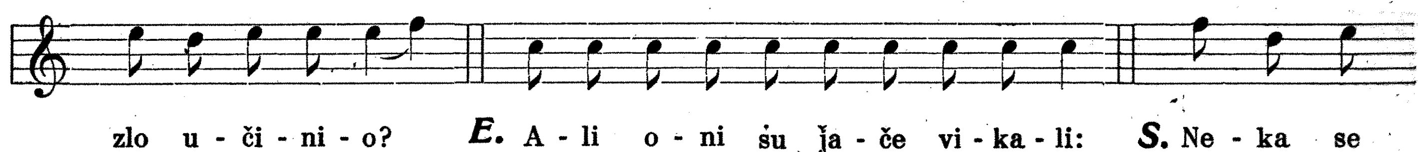

po - gu - be. Kad ih da - kle u - pra - vi - telj u - pi - ta: S. Ko - ga

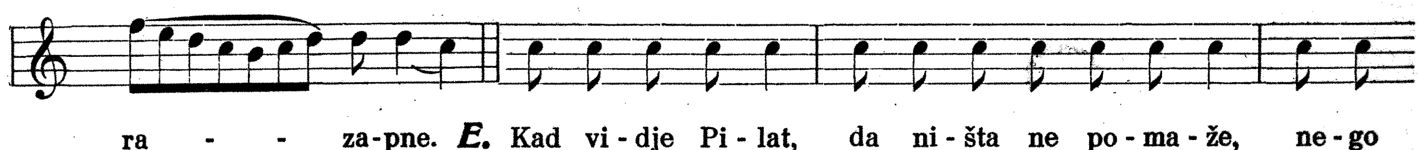

ho - će - te od o - ve dvo - ji - ce da vam pu - stim? E. O - ni od - go - vo - ri - še:

S. Ba - ra - bu. E. Re - če im Pi - lat: S. Što ću da - kle u - či - ni-

ti s I - su - som, ko - ji se zo - ve Krist? E. Re - ko - še svi: S. Ne - ka se

ra - - za - pne. E. Re - če im u - pra - vi - telj: S. A ka - kvo je

zlo u - či - ni - o? E. A - li o - ni su ja - če vi - ka - li: S. Ne - ka se

ra - - za - pne. E. Kad vi - dje Pi - lat, da ni - šta ne po - ma - že, ne - go

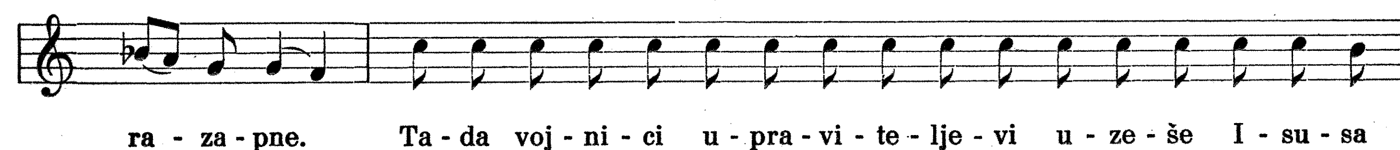

da je još ve - ća bu - ka, u - ze vo - du te o - pra ru - ke pred na - ro - dom

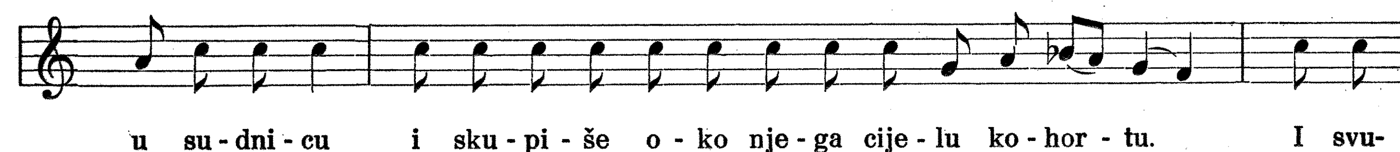

go - vo - re - ći: S. Ja ni-sam kriv u kr - vi pra - ve - dni - ka o - vo - ga;

vi će - te od - go - va - - ra - ti. E. I od - go - vo - ri sav na - rod:

S. Krv nje - go - va na nas i na dje - cu na - - šu. E. Ta - da im pu-

sti Ba - ra - bu, a I - su - sa da - de bi - čo - va - ti i pre - da - de da se

ra - za - pne. Ta - da voj - ni - ci u - pra - vi - te - lje - vi u - ze - še I - su - sa

u su - dni - cu i sku - pi - še o - ko nje - ga cije - lu ko - hor - tu. I svu-

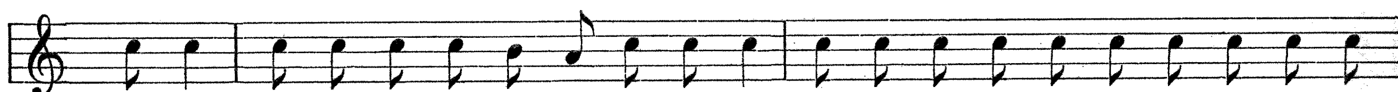

kav - ši ga, o - bu - ko - še mu cr - ve - nu ka - ba - ni - cu, i s - ple - tav-

ši vije - nac od tr - nja, met - nu - še mu na gla - vu i tr - sku u de - sni - cu

nje - go - vu, I kle-knuv-ši na ko - lje - na pred nji - me ru - ga - hu mu se

go - vo - re - ći: S. Zdra-vo, Kra - lju ži - dov - ski! E. I plju-nuv - ši na nj

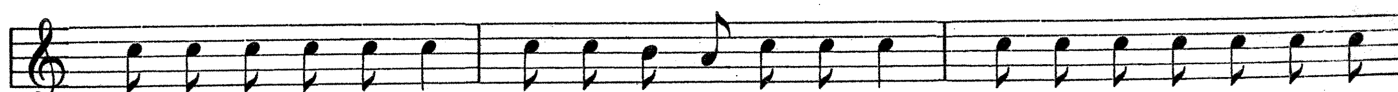

u - ze - še tr - sku i tu - kli su ga po gla - vi. I kad mu se na - ru-

ga - še, svu - ko - še s nje-ga ka - ba - ni - cu i o - bu - ko - še ga u nje - go - ve

ha - lji - ne i od - ve - do - še ga da ga ra - za - pnu. I iz - la - ze - ći

na - đo - še čo - vje - ka Ci - ren - ca po i - me - nu Ši - mu - na; o - vo - ga

pri - mo - ra - še, da mu križ po - ne - se. I do - šav - ši na mje - sto, ko - je

se zo - ve Gol - go - ta, što će re - ći lu - ba - nja, da - do - še mu da pi - je

vi - no po-mije - ša - no s mir-hom. I o - ku - siv - ši, ne htje pi - ti. Kad ga

ra - za - pe - še, raz - dije - li - še si ha - lji - ne nje - go - ve ba - civ - ši koc - ku.

I sje - di - li su on - dje i ču - va - li ga. I met - nu - še mu vi - še gla-

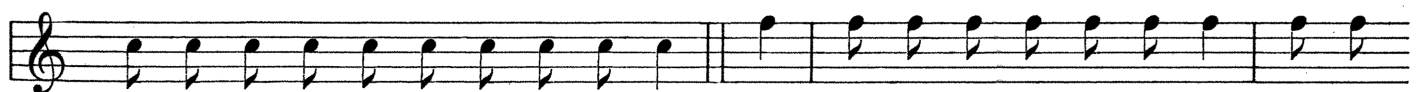
ve kri - vi - cu nje - go - vu na - pi - sa - nu: O - vo je I - sus, kralj ži - dov - ski.

Ta - da ra - za - pe - še s nji - me dva raz - boj - ni - ka, je - dno - ga s de - sne stra - ne,

a je - dno - ga s lije - ve. A pro - la - ze - ći pso - va - li su ga ma - šu - ći

gla - va - ma svo - jim i go - vo - re - ći: *S.* Ti, ko - ji hram ra - zva - lju - ješ, i za

tri da - na sa - gra - đu - ješ, po - mo - zi sam se - bi. A - ko si Sin Bo - žji,

si - đi skri - ža! *E.* Ta - ko su i gla - va - ri sve - će - nič - ki s knji-žev-

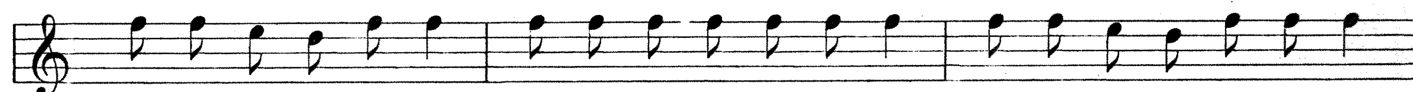
ni - ci - ma i star - je - ši - na - ma ru - ga - ju - ći se go - vo - ri - li: *S.* Dru - gi - ma

je po - mo - ga - o, a se - bi ne mo - že po - mo - ći. A - ko je kralj I - sra-

el - ski, ne - ka si - đe sad s kri - ža, pa će - mo mu vje - ro - va - ti. On se

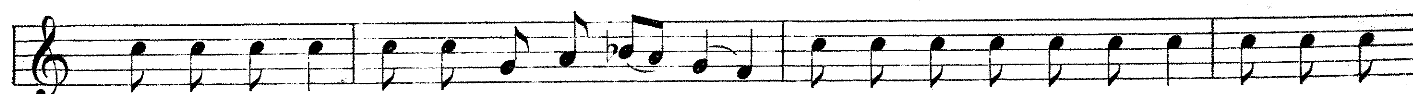
uz - da - o u Bo - ga, ne - ka ga sad iz - ba - vi, a - ko mu je po vo - lji;

jer re - če: Sin sam Bo - žji. *E.* Ta - ko su ga is - to gr - di - li

i raz-boj-ni-ci, ko - je s nji - me ra - za - pe - še. Od še - ste u - re bi ta - ma

po svoj zem - lji do de - ve - te u - re. O - ko de - ve - te u - re po - vi - ka

I-sus i-za gla-sa: *I.* E - li! E - li! la-ma sa-ba - chta-ni?

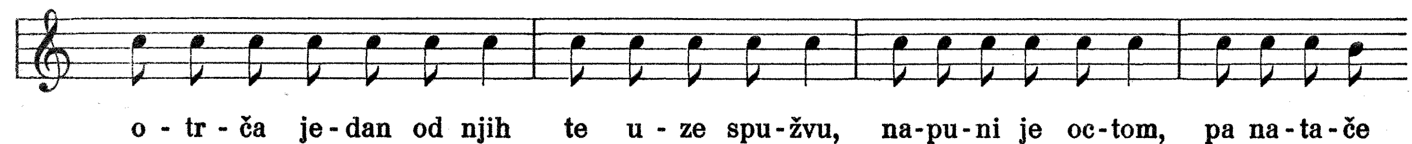
E. To zna-či: *I.* Bo - že moj! Bo - že moj! za-što si me

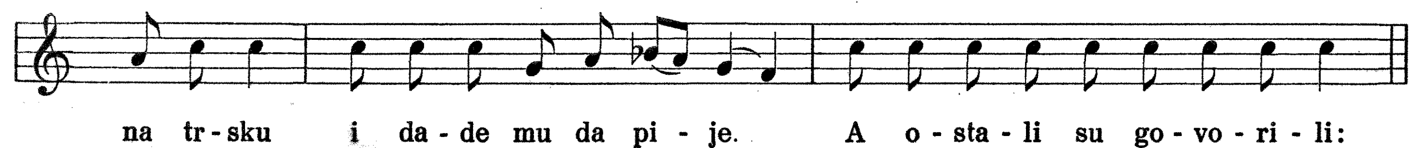
o-sta-vi-o. *E.* Ta-da su ne-ki od o-nih, što su sta-ja-li on-dje,

čuv-ši to go-vo-ri-li: *S.* O-vaj zo-ve I - - li-ju. *E.* I od-mah

o-tr-ča je-dan od njih te u-ze spu-žvu, na-pu-ni je oc-tom, pa na-ta-če

na tr-sku i da-de mu da pi-je. A o-sta-li su go-vo-ri-li:

S. Sta-ni, da vi-di-mo, ho-će li do-ći I-li-ja, da ga spa - se.

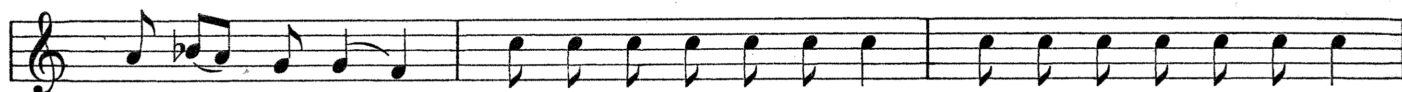

E. A I-sus o-pet po-vi-ka i-za gla-sa i is-pu-sti du-šu.

Ovdje se poklekne i malo počeka.

E. I gle, za - vjes se hram-ski raz - de - ra - o na dvo - je od gor - nje - ga kra - ja

do do - nje - ga, i zem - lja se po - tre - sla, i stije - ne se ras - pu - kle;

i gro - bo - vi se o - tvo - ri - še i us - kr - snu - še mno - ga tje - le - sa sve - tih,

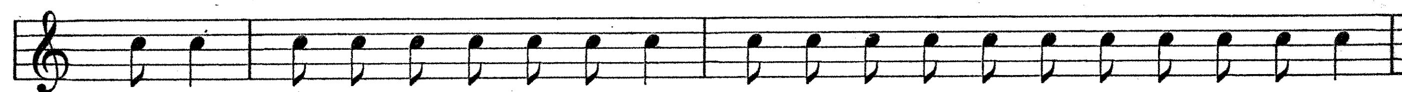
ko - ji su u - snu - li. I i - zi - šav - ši iz gro - bo - va po us - kr - snu - ću

nje - go - vu, u - đo - še u sve - ti grad i po - ka - za - še se mno - gi - ma.

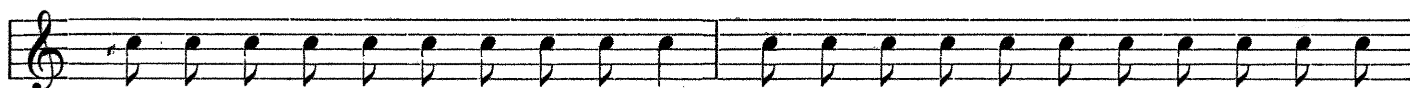
A sa - tnik i ko - ji su s njim ču - va - li I - su - sa, vi - djev - ši, da se zem - lja

tre - se i šta se do - go - di - lo, pre - pa - do - še se vr - lo, go - vo - re - ći:

S. Za - i - sta, o - vaj bi - ja - še Sin Bo - žji! *E.* A gle - da - le su

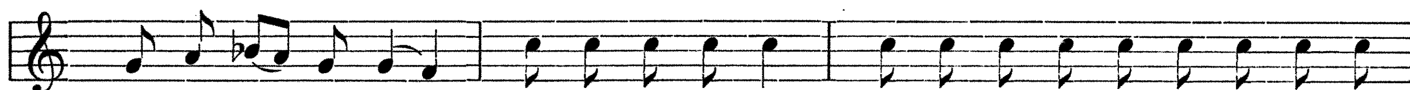
on - dje mno - ge že - ne iz da - le - ka, ko - je su i - šle za I - su - som iz Ga-

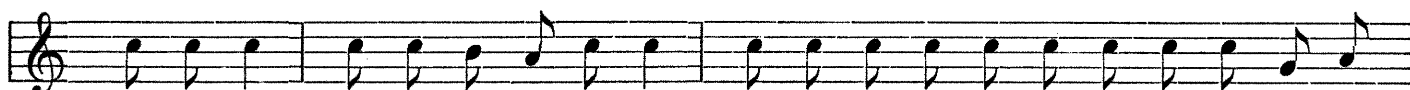
li - le - je i slu - ži - le mu; me - đu nji - ma bi - ja - še Ma - ri - ja Ma - gda - le - na

i Ma - ri - ja, ma - ti Ja - ko - bo - va i Jo - si - po - va, i ma - ti si - no - va

Ze - be - de - je - vih. Kad bi u ve - če, do - đe čo - vjek bo - gat iz A - ri-

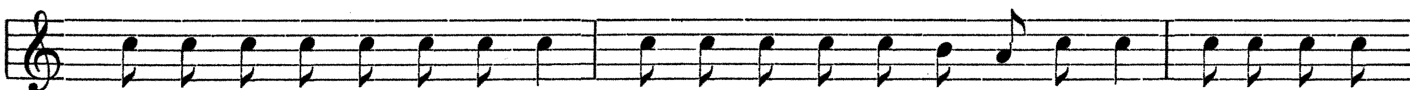
ma - te - je po i - me - nu Jo - sip, ko - ji je ta - ko - đer bi - o u - če - nik

I - su - sov. O - vaj pri stu - pi Pi - la - tu i za - mo - li ga za tije - lo

I - su - so - vo. Ta - da Pi - lat za - po - vje - di, da mu da - du tije - lo.

I u - zev - ši Jo - sip tije - lo, za - mo - ta ga u či - sto pla - tno i po - lo - ži

Velika Srijeda.

Na ovaj dan kao i na Veliki Četvrtak i Petak mogu se prirediti poslije podne tužbalice Jeremije proroka (Lamentacije).

Veliki Četvrtak.

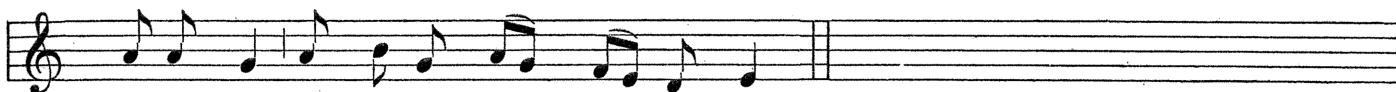
U određeno vrijeme započinje svečana Misa kao obično. Orguljaš može svirati i pjevati bilo koju Misu. Po dovršenom »Kyrie«, zapjeva svećenik »Gloria«, a orguljaš nastavi odmah uz zvonjenje zvonova dalje. Svršivši »Gloria«, umuknu orgulje (sve do Velike Subote na »Gloria«) a Misa se nastavlja kao obično.

Na koncu Mise svećenik u procesiji pronaša Presv. Otajstvo iz svetohraništa na drugo za to priređeno mjesto, a zbor, čim krene procesija, počne pjevati »Pange lingua«.

Ovaj se himan može pjevati na sve melodije »Tantum ergo« ili ovako:

ne-ró - si Rex ef-fú - dit gén - ti - um.
me-ni - te, Ljud-skog ro - da Kralj i Spas.

2. Nóbis dátus, nóbis nátus
Ex intácta Vírgine,
Et in múndo conversátus,
Spárso vérbi sémine,
Sui móras incolátus
Míro cláusit órdine.

3. In suprémae nócte coénae
Recúmbens cum frátribus,
Observata lége pléne
Cíbis in legálibus,
Cíbum túrbae duodénae
Se dat súis mánibus.

4. Vérbum cáro, pánem vérum,
Vérbo cárnem éfficit:
Fítque sánguis Chrísti mérum,
Et si sénsus déficit.
Ad firmándum cor sicérum
Sóla fídes súfficit.

5. Tántum érgo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Nóvo cédat rítui:
Praéstet fídes suppleméntum
Sénsuum deféctui.

6. Genitóri, Genitóque
Láus et jubilátio,
Sálus, hónor, vírtus quóque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Cómpar sit laudátio. Amen.

2. Dan je svima smrtnicima,
Djeva nam ga porodi
I on prođe sijuć tlima
Zrnje riječi Božijih,
A na kraju vjernicima
Divan spomen ostavi.

3. Kad je s braćom večerao
Spas na gozbi posljednjoj
Sav je zakon obdržao
On u hrani vazmenoj,
I ko hranu tad je dao
Sama sebe družbi svoj.

4. Gospod zbori i kruh biva
Svetim tijelom njegovim,
Likom vina krv se skriva,
Okom toga ne vidim,
Ali sama vjera živa
Kazuje bezazlenim.

5. Divnoj dakle Tajni ovoj
Klanjajmo se smjerno mi,
Stari zakon žrtvi novoj
Nek se sada ukloni,
Vjera duši čovjekovoj
Nek spoznanje dopuni.

6. Bogu Ocu, Bogu Sinu
Hvala s pjesmom radosnom,
Slavimo im veličinu,
Častimo Ih dušom svom.
K Duhu Svetom nek se vinu
Glasi s dikom jednakom. Amen.

Poslije toga skida svećenik ures s oltara i moli određene psalme L. U. 574.

Pange lingua.

M. M. ♩ = 80 **Palestrina.***

1. Pan - ge lin - gua glo - ri - o - si Cor - po - ris

* Nije zajamčeno, da je to kompozicija Palestrine.

my - ste - ri - um. San - gui - nis - que pre - ti - o - si,

quem in mun - di pre - ti - um fru - ctus ven - tris ge - ne-

ro - si Rex ef - fu - dit gen - ti - um. A - men.

5. Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui:
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Prastet fides supplementum
Sensuum defectui.

6. Genitori, Genitoque
Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio. Amen.

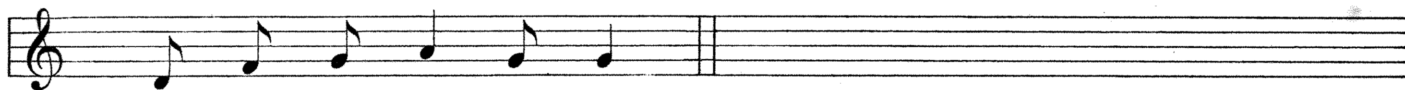
Veliki Petak.

Svećenik dolazi k oltaru u crnoj odjeći sa ministrantima i legnuvši na stube oltara, mole kratko vrijeme. Dignuvši se pjeva svećenik ili subđakon sa strane epistole Profeciju »Haec dicit Dominus« i t. d. Kad svrši sa riječima »plus quam holocausta« nastavljaju pjevači čitanjem na način poslanice:

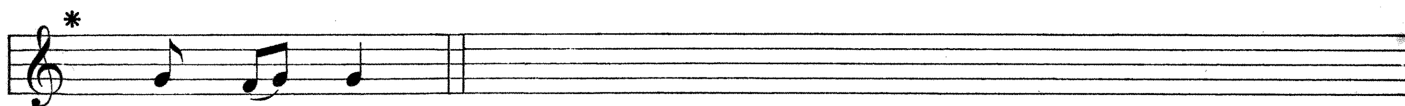
Tractus.

Dómine, audívi audítum túum, et tímui: considerávi ópera túa, et expávi. In médio duórum animálium innotescéris: dum appropinquáverint ánni, cognoscéris: dum advénerit témpus, ostendéris. In éo, dum conturbáta fúerit ánima méa: in íra, misericórdiae mémor éris. Déus a Líbano véniet, et sánctus de mónte umbróso et condénso. Opéruit caélos majéstas éjus: et láudis éjus pléna est terra.

Poslije toga pjeva svećenik:

Flec - tá - mus gé - nu - a.

Odg.: Le - vá - te.

Orémus, Déus, a quo et Júdas reátus *i t. d.* Qui técum vívit et régnat.

Odg.: Amen.

Svećenik u glasu poslanice pjeva slijedeću lekciju:

In diébus íllis: Díxit Dóminus *i t. d.* »id est tránsitus Dómini.«

Sada nastave pjevači:

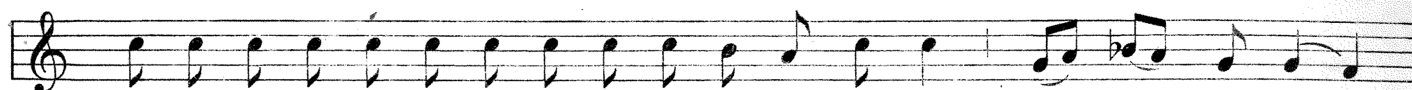
Tractus.

Eripe me, Dómine, ab hómine málo: a víro iníquo líbera me. Qui cogitavérunt malítias in córde: tóta díe constituébant praélia. Acuérunt línguas súas sícut serpéntes: venénum áspidum sub lábiis eórum. Custódi me, Dómine, da manu peccatóris: et ab homínibus iníquis líbera me. Qui cogitavérunt supplantáre gréssus méos: abscondérunt supérbi láqueum míhi. Et fúnes extendérunt in láqueum pédibus méis: júxta íter scandálum posuérunt míhi. Díxi Dómino: Déus méus es tu: exáudi Dómine vócem oratiónis méae. Dómine, Dómine vírtus salútis méae: obúmbra cáput méum in díe bélli. Ne trádas me a desidério méo peccatóri: cogitavérunt advérsum me: ne derelínquas me, ne úmquam exalténtur. Cáput circuítis eórum: lábor labiórum ipsórum opériet éos. Verúmtamen jústi confitebúntur nómini túo: et habitábunt récti cum vúltu túo.

Poslije Tractusa pjeva se Muka Gospodina našega Isusa Krista po Ivanu.

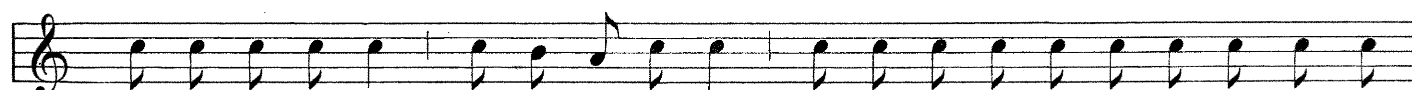
* Ovo odgovara kor samo onda, ako nema subđakona.

E. Mu - ka Go - spo - di - na na - še - ga I - sú - sa Kri - sta po I - va - nu.

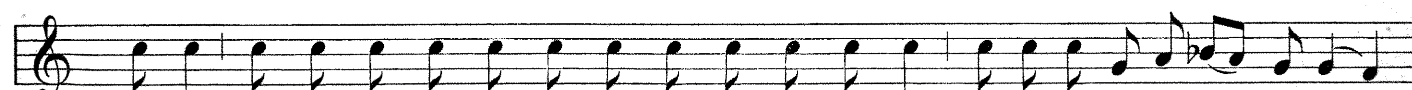
U o - no vrije-me: iz - i - đe I - sus sa svo - jim u - če - ni - ci - ma pre - ko po-

to - ka Ce - dro - na, gdje je bi - o vrt, u ko - ji u - đe on i nje - go - vi

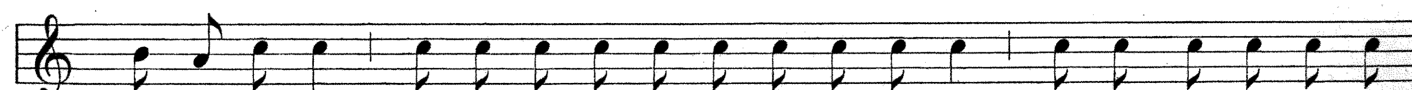
u - če - ni - ci. A zna - o je i Ju - da, ko - ji ga je iz - da - o, o - no

mje-sto, jer se I - sus ov - dje če - sto sa - sta - ja - o sa svo-jim u-če - ni - ci - ma.

Ta - da Ju - da u - ze ko - hor - tu i slu - ge od gla - va - ra sve - će - ni - čkih i

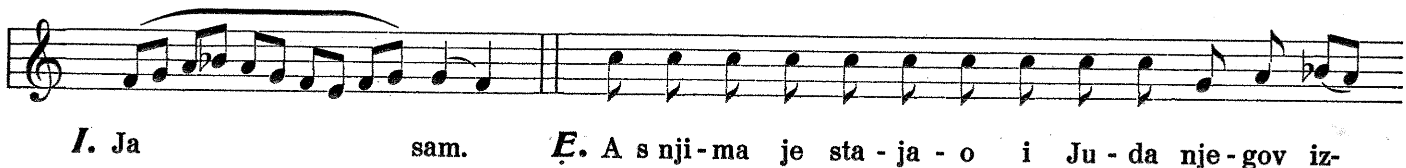
fa - ri - ze - ja i do - đe o - na - mo sa ba-klja - ma i sa sve - tilj - ka - ma

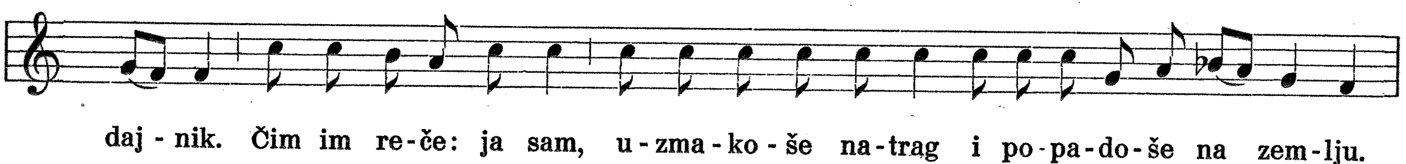

i s o - ru - žjem. A I - sus zna - ju - ći sve što će bi - ti od nje - ga

i - zi - đe i ka - že im: I. Ko - ga tra - ži - te? E. Od - go - vo-

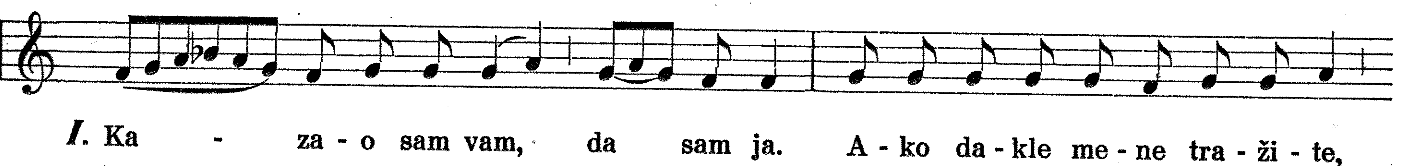

ri - še mu: S. I - su - sa Na - za - re - ća - ni - na. E. I - sus im ka - že:

I. Ja sam. E. A s nji - ma je sta - ja - o i Ju - da nje - gov iz-

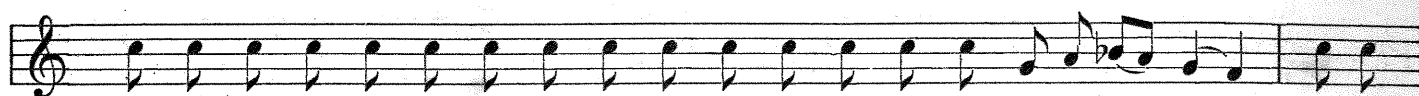

daj - nik. Čim im re - če: ja sam, u - zma - ko - še na - trag i po - pa - do - še na zem - lju.

On - da ih o - pet za - pi - ta: I. Ko - ga tra - ži - te? E. O - ni re-

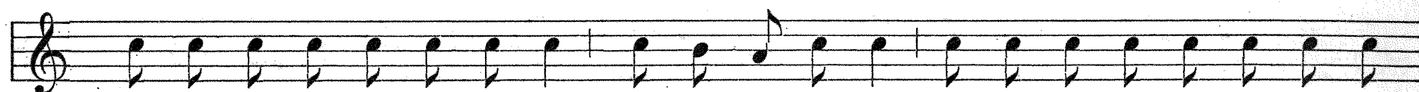

ko - še: I - su - sa Na - za - re - ća - ni - na. E. Od - go - vo - ri I - sus:

I. Ka - za - o sam vam, da sam ja. A - ko da - kle me - ne tra - ži - te,

pu - sti - te o - ve ne - ka i - du; E. da se is - pu - ni riječ ko - ju re - če:

Ni - sam iz - gu - bi - o ni je - dno - ga od o - nih ko - je si mi da - o. A Ši-

mun je Pe - tar i - ma - o mač i iz - va - di ga i u - da - ri slu - gu ve - li-

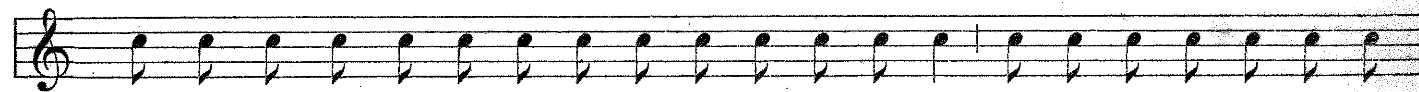
ko - ga sve - će - ni - ka i od - sije - če mu de - sno u - ho. A slu - zi je

bi - lo i - me Mal - ho. Ta - da re - če I - sus Pe - tru: *I.* Dje - ni

svoj mač u ko - ri - ce, zar da ne pi - jem ka - lež, ko - ji mi da - de O - tac?

E. Ko - hor - ta da - kle i tri - bun i ži - dov - ske slu - ge u - hva - ti - še I - su - sa

i sve - za - še ga. I od - ve - do - še ga naj - pri - je A - ni, jer je bi - o tast

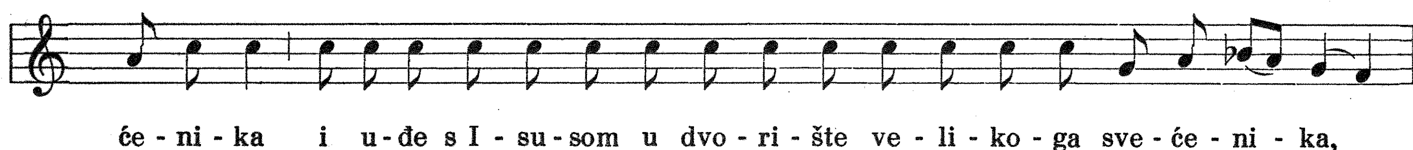

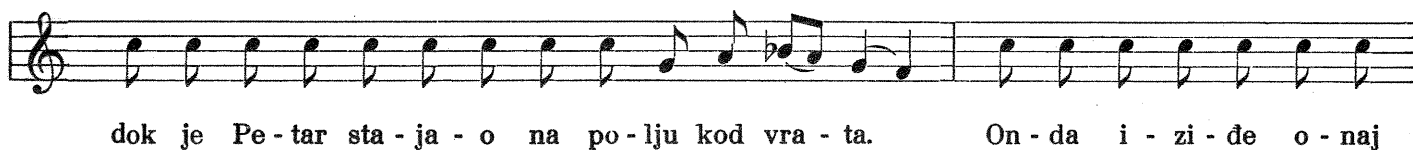
Kaj - fe, ko - ji je bi - 'o ve - li - ki sve - će - nik o - ne go - di - ne. A Kaj - fa

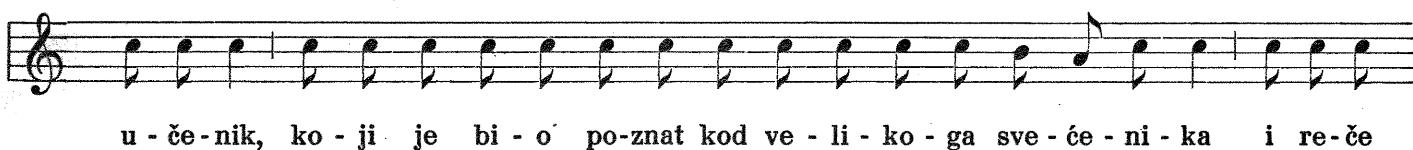

je bi - o o - naj što je svje - to - va - o Ži - do - vi - ma: bo - lje je da u mre je - dan

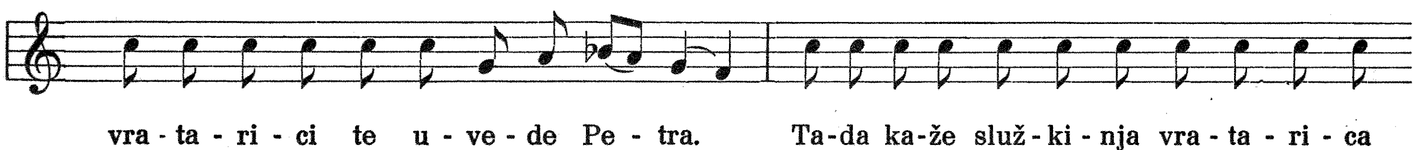

čo - vjek za na - rod. Za I - su - som je i - ša - o Ši - mun Pe - tar i dru - gi

u - če - nik. A o - naj je u - če - nik bi - o po - znat kod ve - li - ko - ga sve-

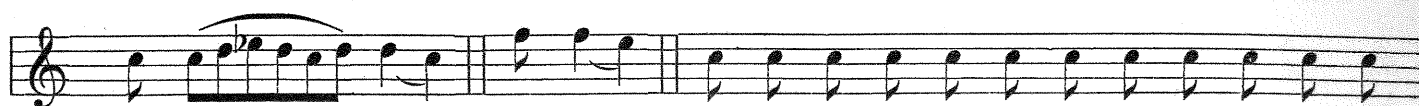

će - ni - ka i u - đe s I - su - som u dvo - ri - šte ve - li - ko - ga sve - će - ni - ka,

dok je Pe - tar sta - ja - o na po - lju kod vra - ta. On - da i - zi - đe o - naj

u - če - nik, ko - ji je bi - o po - znat kod ve - li - ko - ga sve - će - ni - ka i re - če

vra - ta - ri - ci te u - ve - de Pe - tra. Ta - da ka - že služ - ki - nja vra - ta - ri - ca

Pe - tru. S. Ni - si li i ti od u - če - ni - ka o - vo - ga čo - vje - ka?

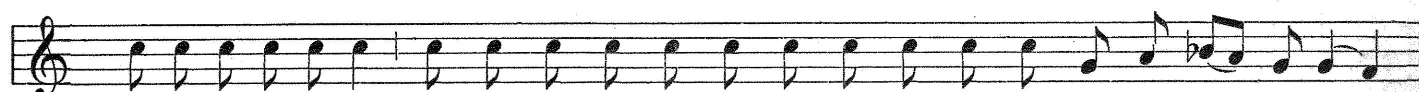
E. On ka - že: ***S.*** Ni-sam. ***E.*** A slu-ge su i po-dvor-ni-ci sta-ja-li

kod že-ra-vi-ce, jer je bi-la zi-ma i gri-ja-li se. A i Pe-tar

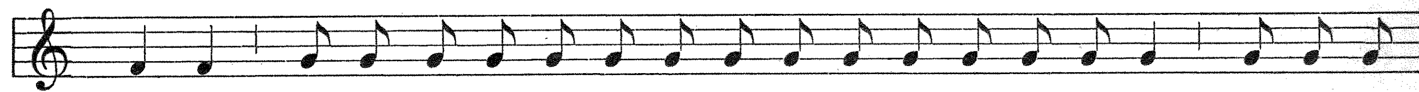
je sta-ja-o s nji-ma i gri-ja-o se. Me-đu-tim ve-li-ki sve-će-nik

za-pi-ta I-su-sa za nje-go-ve u-če-ni-ke i za nje-go-vu na-u-ku.

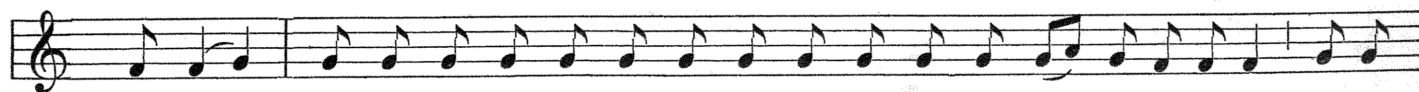
Od-go-vo-ri mu I-sus: ***I.*** Ja sam jav-no go-vo-ri-o

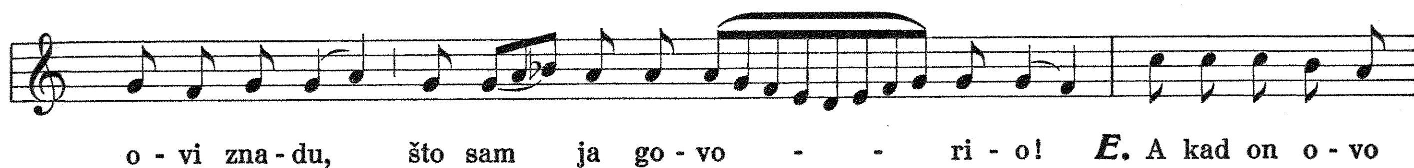
svije-tu; ja sam svag-da u-či-o u zbor-ni-ci i u hra-mu gdje se svi

Ži-do-vi sku-plja-ju, i ni-šta ni-sam go-vo-ri-o taj-no. Što pi-taš

me-ne? Pi-taj o-ne, ko-ji su slu-ša-li, što sam im go-vo-ri-o; e-vo,

o - vi zna - du, što sam ja go - vo - - ri - o! E. A kad on o - vo

re - če, je - dan od slu - ga ko - ji su sta - ja - li on - dje u - da - ri I - su - sa

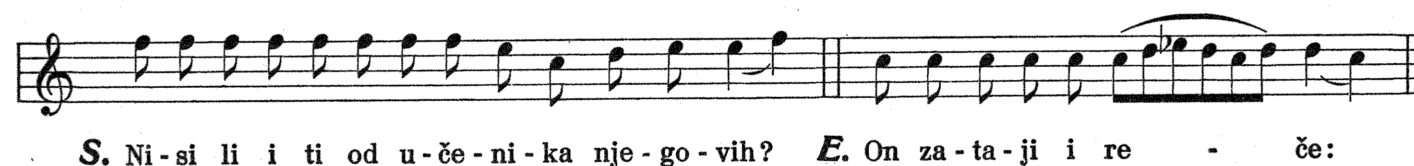

po o - bra - zu go - vo - re - ći: S. Ta - ko li od - go - va - raš ve - li - ko-

mu sve - će - ni - ku? E. Od - go - vo - ri mu I - sus: I. A - ko sam re-

ka - o zlo, do - ka - ži da je zlo; a - ko li pra - vo, za - što me bi - ješ?

E. Ta - da ga A - na po - sla sve - za - na Kaj - fi ve - li - kom sve - će - ni - ku.

A Ši - mun je Pe - tar sta - ja - o i gri - ja - o se. On - da mu re - ko - še:

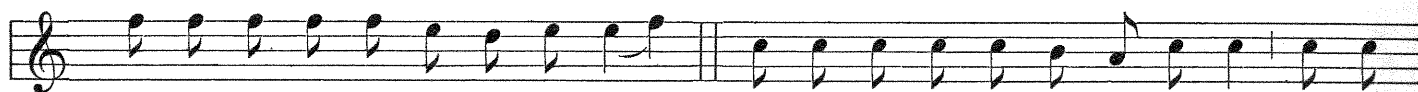

S. Ni - si li i ti od u - če - ni - ka nje - go - vih? E. On za - ta - ji i re - če:

S. Ni - sam. *E.* Ka - že mu je - dan od slu - ga ve - li - ko - ga sve - će - ni - ka, ro - đak

o - no - mu ko - me je Pe - tar od - sje - ka - o u - ho: *S.* Ni - sam li te

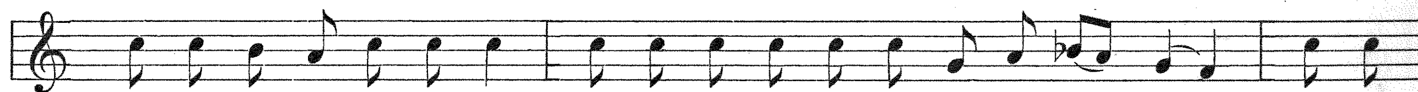
ja vi - di - o u vr - tu s nji - me? *E.* On - da Pe - tar o - pet za - ta - ji, i od-

mah pije - ta - o za - pje - va. A I - su - sa od - ve - du od Kaj - fe u su-

dni - cu. Bi - lo je ju - tro. I o - ni ne u - đo - še u su - dni - cu da

se ne bi o - ka - lja - li, ne - go da bi mo - gli je - sti pa - shu. Za - to

Pi - lat i - zi - đe k nji - ma na - po - lje i ka - že: *S.* Ka - kvu tuž - bu

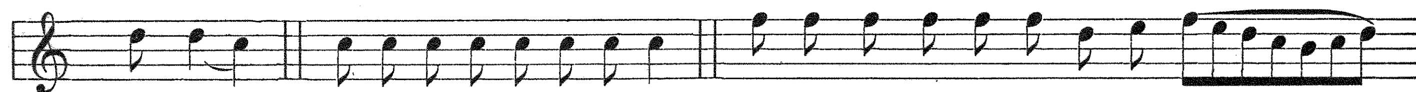
iz - no - si - te na o - vo - ga čo - vje - ka? *E.* Od - go - vo - ri - še mu: *S.* Kad on ne

bi bi - o zlo - či - nac, ne bi - smo ga pre - da - li te - bi. *E.* A Pi-lat im

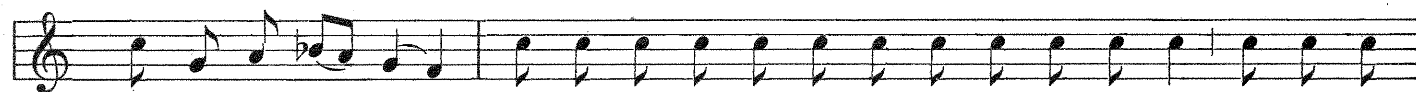
re - če: *S.* U - zmi - te ga vi i su - di - te mu po svom za - -

ko - nu: *E.* A Ži-do-vi mu re-ko-še: *S.* Mi ne smije-mo ni - ko - ga po-gu - -

bi - ti. *E.* Da se is - pu - ni I - su - so - va riječ ko - ju re - če: ka - ko - vom će

smr - ću u - mrije - ti. On - da u - đe Pi - lat o - pet u su - dni - cu, do - zva I-

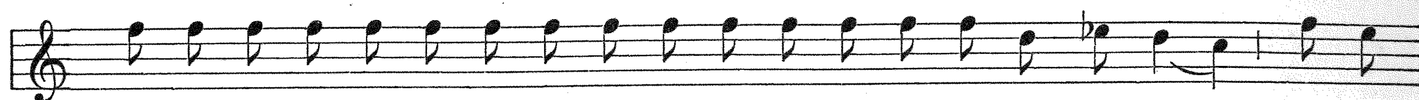
su - sa i re - če mu: *S.* Ti si kralj ži - dov - ski? *E.* I - sus od - go-

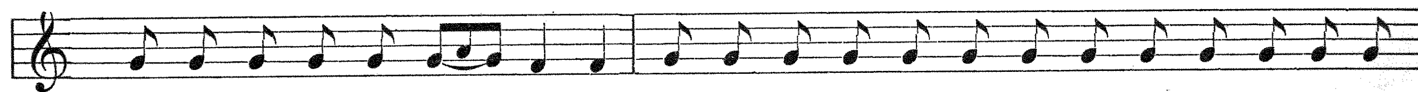
vo - ri: *I.* Go - vo - riš li to sam od se - be i - li su ti dru - gi ka-

za - li za me - ne? *E.* Od - go - vo - ri Pi - lat: *S.* Zar sam ja Ži - dov?

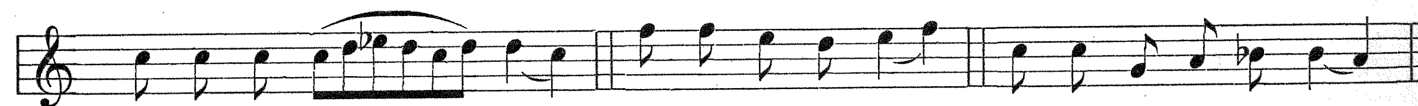

Tvoj na - rod i gla - va - ri sve - će - ni - čki pre - da - do - še te me - ni, što si

u - či - ni - o? E. Od - go - vo - ri I - sus: I. Kra - ljev-stvo mo - je

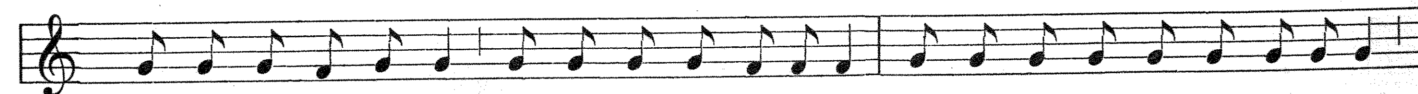

ni - je od o - vo - ga svije - ta; kad bi kra - ljev-stvo mo - je bi - lo od o - vo - ga

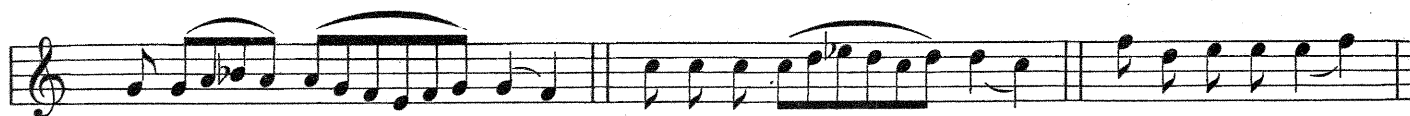

svije-ta, on - da bi se slu - ge mo - je bo - ri - le, da ne bu-dem pre-dan Ži-

do - vi - ma; a - li kra-ljev-stvo mo - je ni - je o - da - vle. E. On - da

mu re - če Pi - lat: S. Da - kle ti si kralj? E. Od - go - vo - ri I - sus:

I. Ti go - vo-riš pra-vo: ja je-sam kralj. Ja sam se za - to ro - di - o

i do - ša - o na svijet, da svje - do - čim i - sti - nu; sva - ki ko - ji je od i - sti - ne

slu-ša glas moj. E. Re-če mu Pi - lat: S. Što je i-sti-na?

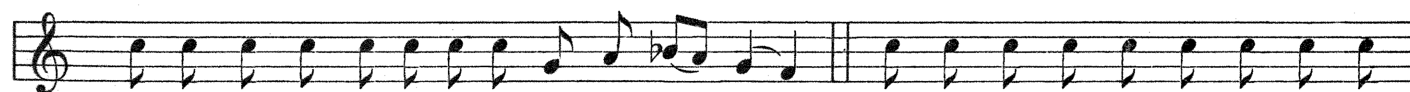

E. I o-vo re-kav-ši i-zi-đe o-pet Ži-do-vi-ma i ka - že im:

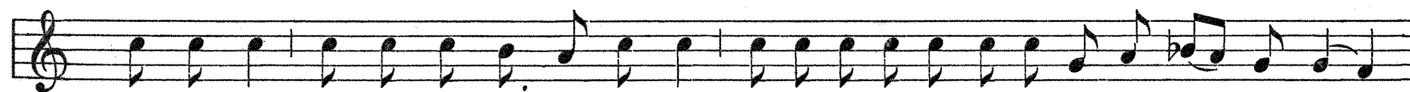

S. Ja ne na-la-zim ni-ka-ke kri-vi-ce na nje-mu. A u vas je o-bi-čaj,

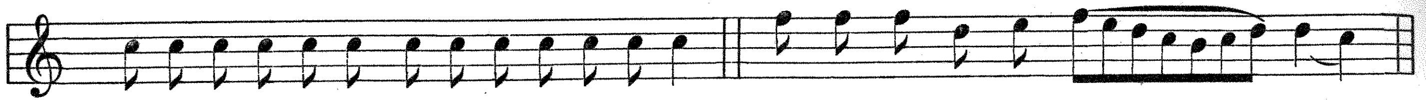

da je-dno-ga pu-stim na va-zam; ho-će-te li da-kle, da vam pu-stim kra-lja

ži-dov-sko-ga. E. On-da iz-no-va svi po-vi-ka-še go-vo-re-ći: S. Ne o-vo-ga ne-go

Ba - ra-bu. E. A Ba-ra-ba je bi-o raz-boj-nik. Ta-da da-kle

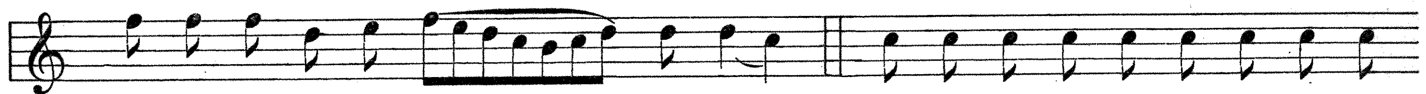

u-ze Pi-lat I-su-sa i bi-če-va ga. A voj-ni-ci sple-tav-ši vije-nac

od tr-nja, me-tnu-še mu na gla-vu, i o-bu-ko-še mu cr-ve-nu ha-lji-nu.

I pri-stu-pa-li su k njemu i go-vo-ri-li: S. Zdra-vo kra-lju ži-dov - ski.

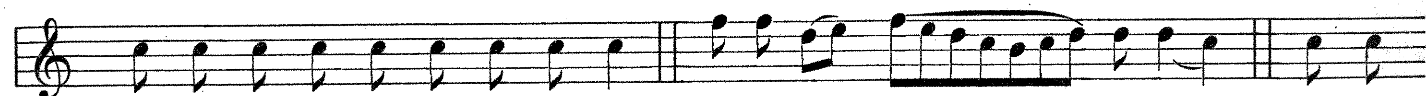

E. I ću-ška-li su ga. Ta-da Pi-lat i-zi-đe o-pet na-po-lje i ka - že im:

S. E-vo ga iz-vo-dim k va-ma na-po-lje, da vi-di-te, da ne na-la-zim na

nje-mu ni-ka-kve kri - - vi-ce. E. A I-sus i-zi-đe no-se-ći

vije-nac od tr-nja i cr-ve-nu ha-lji-nu. I ka - že im:

S. E-vo čo - - vje-ka! E. A-li kad ga vi-dje-še gla-va-ri sve-će-

ni-čki i slu-ge po-vi-ka-še: S. Raspni ga, ras - - pni ga! E. Ka-že

im Pi - lat: S. U-zmi-te ga vi i ras-pni-te, jer ja ne na-la-zim

na nje-mu ni-ka-kve kri - vi-ce. *E.* Od-go-vo-ri-še mu Ži-do-vi:

S. Mi i-ma-mo za-kon i po za-ko-nu tre-ba da u-mre, jer se pra-vi Si-

nom Bo - žjim. *E.* Kad da-kle ču Pi-lat o-vu riječ, po-bo-ja se

več-ma. I o-pet u-đe u su-dni-cu i ka-že I - su-su:

S. O-da-kle si ti? *E.* A I-sus mu ne da od-go-vo-ra. Ta-da mu

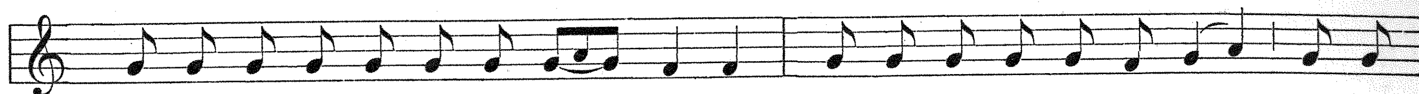
re-če Pi - lat: Zar me-ni ne od-go-va-raš? Ne znaš li,

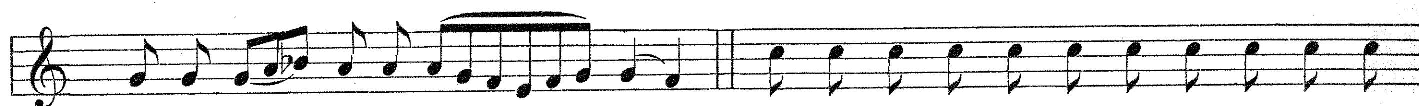
da i-mam vlast ra-spe-ti te i da i-mam vlast pu-sti-ti te. *E.* Od-go-vo-

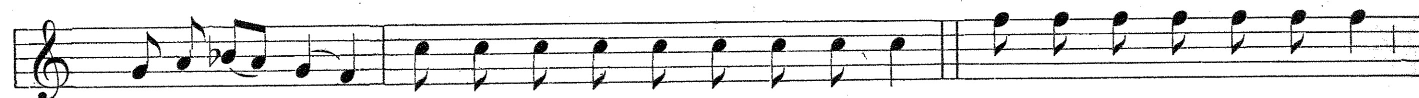
ri mu I-sus: *I.* Ne - bi i-ma-o ni-ka-kve vla-sti na-da mnom,

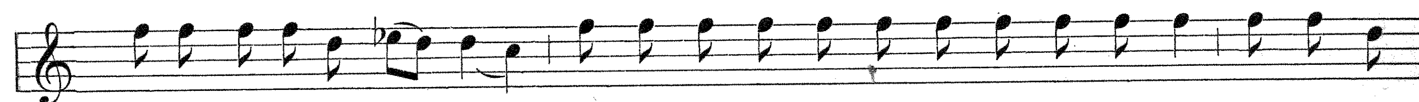
da ti ni - je da - no o - do - zgo - ra. Za - to i - ma ve - ći grijeh, ko - ji

me je pre - da - o te - bi. *E.* I o - ta - da je na - sto - ja - o Pi - lat

da ga pu - sti. A - li Ži - do - vi su vi - ka - li: *S.* A - ko o - vo - ga pu - stiš

ni - si pri - ja - telj ca - ru; jer sva - ki ko - ji se - be pra - vi kra - ljem, pro - ti - vi

se ca - - ru. *E.* Pi - lat da - kle čuv - ši o - ve rije - či iz - ve - de

I - su - sa na - po - lje i sje - de na su - da - čku sto - li - cu na mje - stu ko - je se

zo - ve li - to - stra - tos a he - brej - ski ga - ba - ta. A bi - ja - še pri - pra - va

pa - she, o - ko še - ste u - re, i ka - že Ži - do - vi - ma: *S.* E - vo,

Kralj vaš! *E.* No o-ni su vi-ka-li: *S.* U - zmi, u - zmi, ra - - -

spni ga. *E.* Pi - lat im ka - že: *S.* Kra - lja va - še - ga da ra - za - pnem?

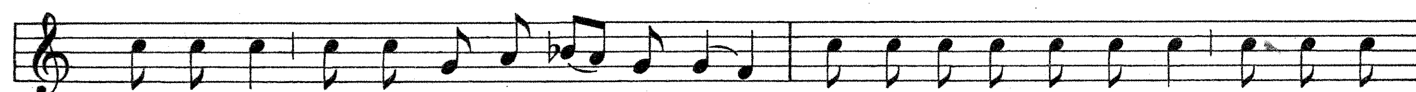
E. Od-go-vo-ri-še gla-va-ri sve-će-nič-ki: *S.* Ne-ma-mo kra-lja ne - go ca - ra.

E. Ta - da im ga da - de, da se ra - za - pne. A o - ni u - zmu I - su - sa i od-

ve - du ga. I no - se - ći križ svoj i - zi - đe na mje - sto ko - je se zo - ve

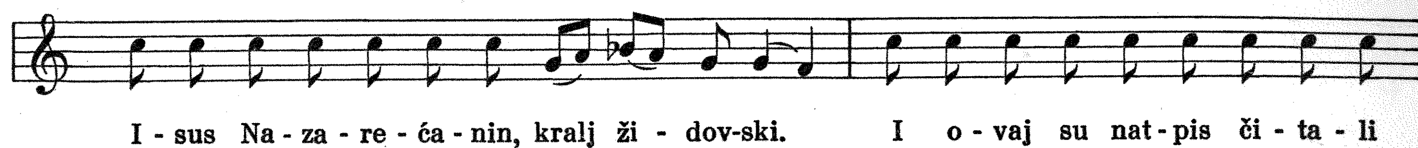
Lu - ba - nja, a he - brej - ski Gol - go - ta. On - dje ga ra - za - pe - še i s nji - me

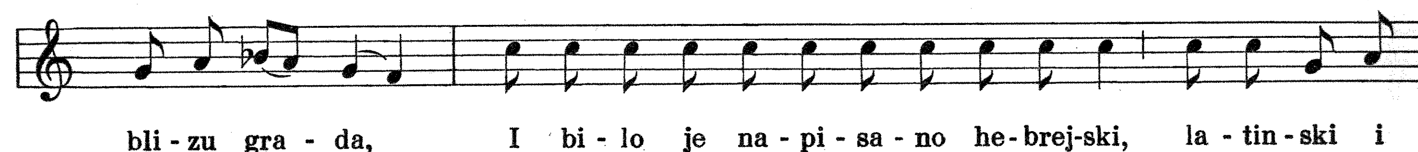
dru - gu dvo - ji - cu s je - dne i s dru - ge stra - ne, a I - su - sa u sre - di - ni.

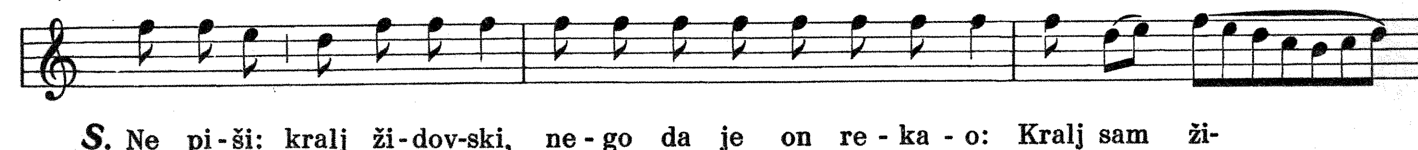
A Pi - lat na - pi - sa i nat - pis i sta - vi na križ. A bi - lo je na - pi - sa - no:

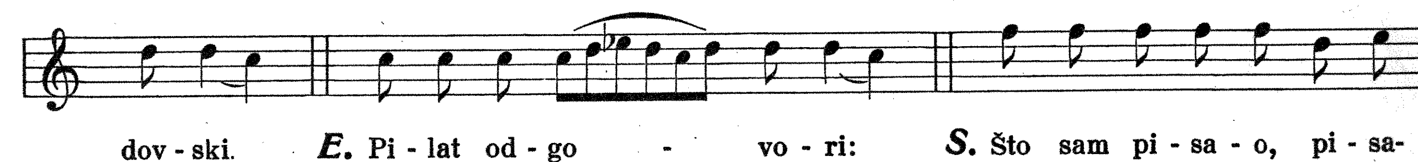

I - sus Na - za - re - ća - nin, kralj ži - dov-ski. I o - vaj su nat - pis či - ta - li

mno - gi Ži - do - vi, jer je mje - sto gdje su ra - za - pe - li I - su - sa bi - lo

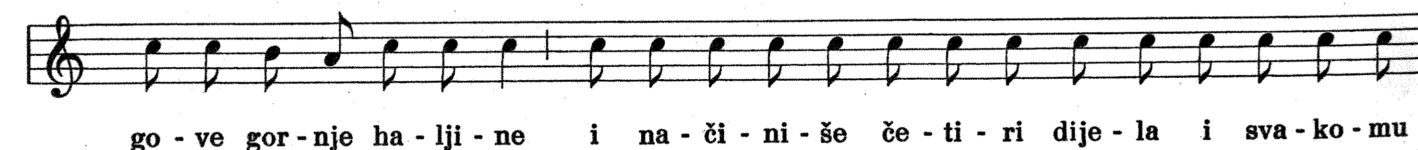

bli - zu gra - da, I bi - lo je na - pi - sa - no he - brej-ski, la - tin - ski i

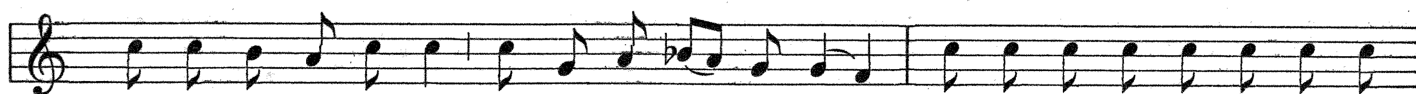

gr - čki. A ži-dovski su gla - va - ri sve - će - ni - čki go - vo - ri - li Pi - la - tu:

S. Ne pi - ši: kralj ži - dov-ski, ne - go da je on re - ka - o: Kralj sam ži-

dov - ski. E. Pi - lat od - go - vo - ri: S. Što sam pi - sa - o, pi - sa-

o sam. E. Kad voj - ni - ci ra - za - pe - še I - su - sa, u - ze - še nje-

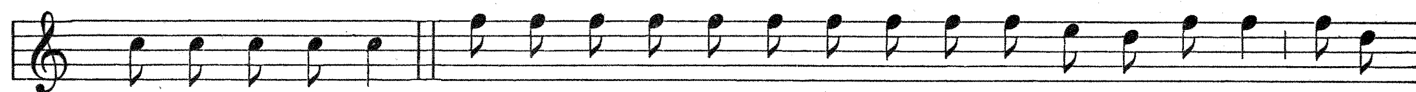

go - ve gor - nje ha - lji - ne i na - či - ni - še če - ti - ri dije - la i sva - ko - mu

voj - ni - ku po di - o, i do - nju ha - lji - nu. A do - nja ha - lji - na ni - je

bi - la ši - ve - na, ne - go o - do - zgo sa - svim i - za - tka - na. On - da re - ko-

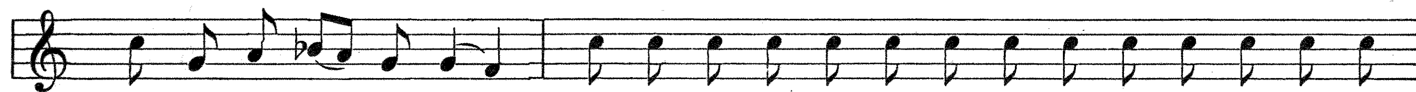
še me - đu - so - bno: *S.* Ne de - ri - mo je, ne - go ba - ci - mo za nju koc - ku, ko - mu

će do - pa - sti, *E.* da se is - pu - ni Pi - smo: Raz - dije - li - še si ha-

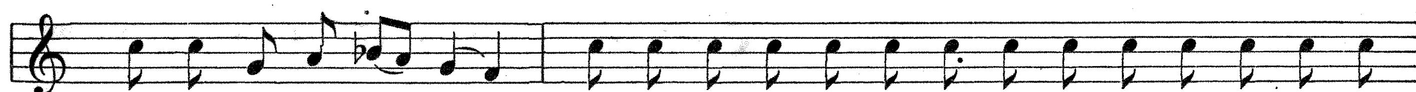
lji - ne mo - je i za o - dije - lo mo - je ba - ci - še koc - ku. Voj - ni - ci da-

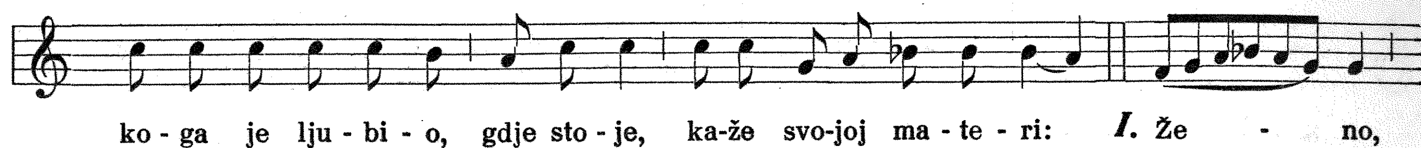
kle to u - či - ni - še. A kod kri - ža su I - su - so - va sta - ja - le ma - ti

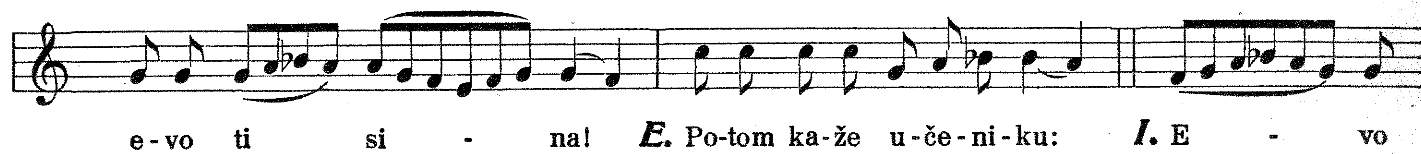

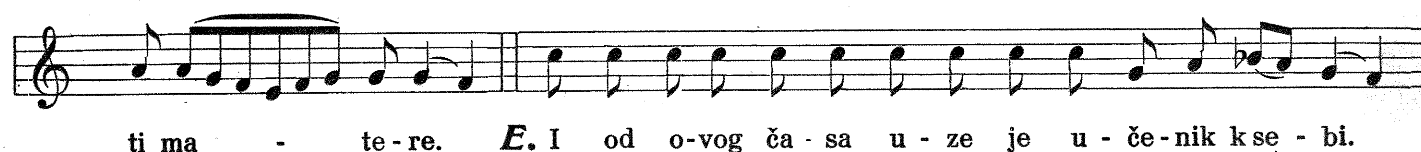
nje - go - va i se - stra ma - te - re nje - go - ve Ma - ri - ja Kle - o - fi - na i Ma-

ri - ja Ma - gda - le - na. Kad da - kle vi - dje I - sus ma - ter i u - če - ni - ka

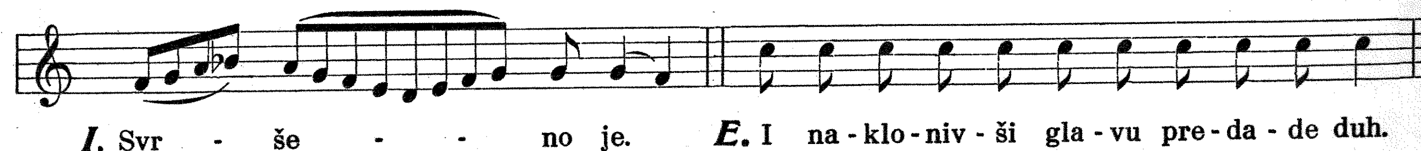

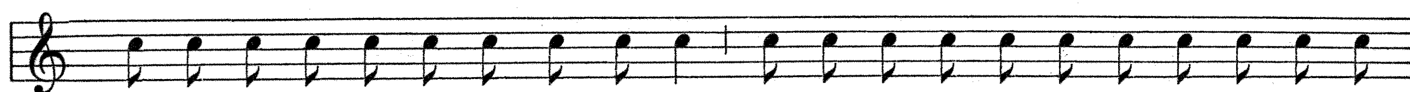

Ovdje se poklekne i malo razmišlja i tiho moli.

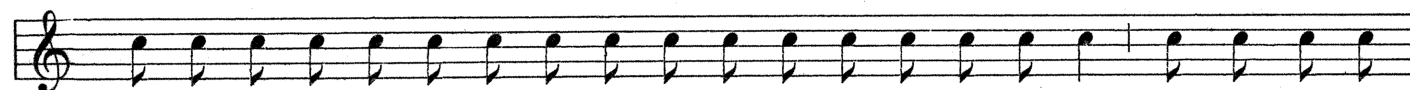
Bu - du - ći da je bi - la pri - pra - va, da ne bi tje - le - sa o - sta - la na kri-

žu u su - bo - tu, jer je o - na su - bo - ta bi - la ve - li - ki dan, za - mo - li-

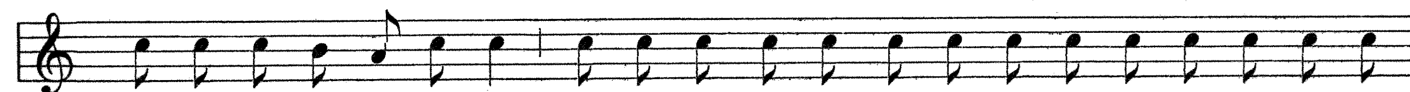
še Ži - do - vi Pi - la - ta, da im se pre - lo - me ko - sti i da se ski - nu.

Do - đo - še da - kle voj - ni - ci i pr - vo - me slo - mi - še ko - sti i dru - go - me

ra - spe - tom s njim. A do - šav - ši k I - su - su, kad vi - dje - še, da je on već u-mro,

ne slo - mi - še mu ko - sti, ne - go mu je - dan od voj - ni - ka o - tvo - ri re - bro

kop-ljem i od-mah po - te - če krv i vo - da. I o - naj ko - ji je vi - di - o

svje - do - či i svje - do - čan-stvo je nje - go - vo i - sti - ni - to, i on zna - de,

da i - sti - nu go - vo - ri, da i vi vje-ru - je - te. Jer se o - vo do-go-di,

da se is - pu - ni Pi - smo: Ni - je - dna kost ne će mu se slo - mi - ti. I o - pet

dru - go Pi - smo: Vi - dje - će ko - ga su pro - bo - li.

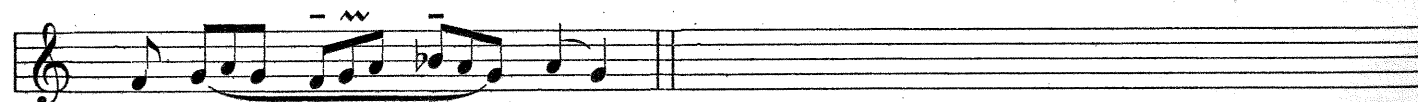
Ostalo pjeva svećenik ili đakon kao Evanđelje.

Zatim pjeva svećenik na strani epistole više Oracija, a kor odgovara samo na Flectamus genua *sa* Levate. *(Ovdje također vrijedi ona bilješka.)*

Poslije svršenih Oracija skine svećenik misno odijelo i ide na stranu epistole, gdje kod najniže stepenice drži križ i okrenuvši se puku te otkrivajući odozgo malo križ pjeva dubokim glasom:

Ec - ce lí - gnum Crú - cis, in quo sá - lus mún - di
E - vo dr - vo Kri - ža, na kom je Spas svije - ta

pe - pén - - - dit.
vi - si - - - o.

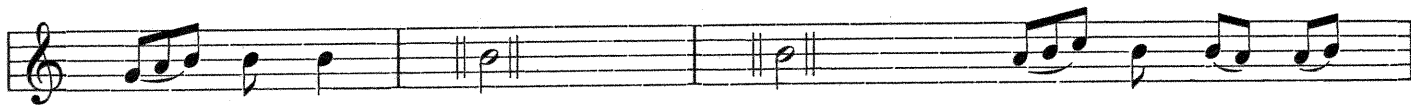
Zbor:

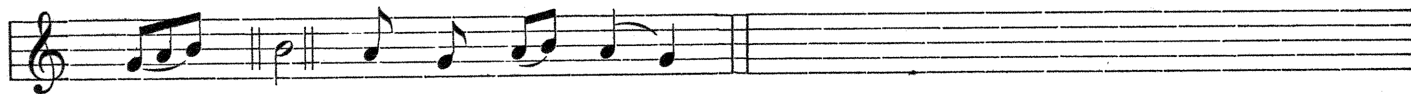

Ve - ní - te. ad - o - ré - mus.
Do - đi - te. po - klo - ni - mo se.

Drugi i treći puta se isto ponavlja, ali svaki puta za jedan glas više.

Zatim položi svećenik raspelo pred oltar, naklanja mu se i cjeliva ga kao i službenici s pukom. Dok klanjanje križu traje, pjevači pjevaju slijedeću pjesmu:

Puče moj! ja tebe iz veriga paklenoga sužanjstva odvezah: * A ti mene konopcima sred vrta Getsemanskog sveza.

Puče moj! ja tebe izvedoh iz zemlje ropstva Egipatskog: * A ti mene dovede u Jerusalem, Spasitelja svijeta.

Puče moj! ja sam pred tobom u stupu oblaka hodio: * A ti si mene po sudnicama preopakih glavara vodio.

Puče moj! ja radi tebe potopih Faraona u Moru Crvenom: * A ti mene predade sucima nepravednim, da me ubiju.

Puče moj! ja tebe utvrdih u novom zakonu: * A ti mene osvadom i psovkom zlom pogrdi.

Puče moj! ja radi tebe pogubih kraljeve kanenejske: * A ti mene kod Kajfe bičevima i čuškama izbi.

Puče moj! ja tebe svjetovah i poučavah u dobru svakom; ukazujuć zloću tvoju: * A ti mene popljuva i iščupa bradu moju.

Puče moj! ja tebe stvorih na priliku svoju i nakitih te premilom mudrošću: * A ti me u dvoru Irudovu obuće u haljinu bijelu kao ludu.

Puče moj! ja tebe vođah pustinjom četrdeset godina i slatkom hranih manom: * A ti kod Pilata tražaše, da me na križ propne.

Puče moj! ja tebi sjedinih dušu s tijelom, koja imade cijenu veliku: * A ti mene sveza za šibanje kamenitom stupu.

Puče moj! ja tebi dadoh vlast i štap kraljevski: * A ti stavi trsku u ruke moje za pogrdu radi progonstva.

Puče moj! ja radi tebe pokarah Egipat sa prvorođencima njegovim: * A ti okruni moju glavu krunom trnovom i štapom izudara.

Puče moj! ja za tebe stvorih i pripravih raj nebeski: * A ti meni pripravi i na ramena postavi križ preteški.

Puče moj! ja tebe dovedoh u zemlju obećanu, punu slasti: * A ti mene dovede na goru Kalvariju, punu smrada i zločinskih kosti.

Puče moj! ja tebi blago i mnoga dobra Egipta darovah: * A ti mene gola na drvo križa prikova.

Puče moj! ja tebe prosvijetlih i uzvisih velikom krijepošću: * A ti mene uzdignu i prope na križ nemilom ljutošću.

Puče moj! ja tebe napojih vodom spasenja iz studenca kamenita: * A ti mene napoji u žeđi gorkom žučju i octom.

Puče moj! ti vidje, kad Lazara uskrisih od mrtvih i mnoga čudesa učinih: * A ti razdijeli odjeću moju na četiri dijela.

Puče moj! ja tebi učinih put preko mora i da možeš uteči neprijatelju, vodu rastavih: * A ti meni, Spasitelju svojemu, bok sulicom otvori.

Puče moj! ja tebi zasadih vinograd prelijepi i slatki: * A ti meni donese i povrati plod pregorki.

Puče moj! stvorenje moje! u čem dakle ožalostih tebe? * Zli puče! zašto ne poznaš mene! odgovori meni!

Popule meus.

Solo:

Vittoria.

pp

Po - pu - le me - us, quid fe - ci ti-

pp

f

bi? Aut in quo con - tri - sta - vi te? Re - spon - de mi-

f

Zbor I. *Zbor II.*

mf *mf*

mi - - hi. A - gi - os o The - os. San-

hi.

mf *mf*

Zbor I.

ctus De - us. A - gi - os i - schy - ros.

Zbor II. *Zbor I.*

San - ctus for - tis. A - gi - os A - tha - na - tos, e - lei - son, i-

Zbor II. *f*

mi-

i - - mas. San-ctus et im - mor - ta - - lis,

- - - mas. San-ctus et im - mor - ta - - - -

f

San-ctus et im - mor - ta - - lis, mi-

movendo

- - - se - re - re no - - - - - - - bis.

ppp

mi - se - re - re no - bis.

- lis, mi - - se - re - re no - - - bis.

ppp

- - - se - re - re no - - - - - - - - - bis.

Na svršetku cjelivanja zapale se na oltaru svijeće, i vodi se procesija na ono mjesto, na koje je dan prije bilo spremljeno Svetotajstvo. Došavši svećenik tamo kadi Svetotajstvo, uzme ga te zajedno s ostalima krene u procesiji k velikom oltaru. Čim krene procesija, kor pjeva himan: »Vexila Regis.«

Vexila Regis.

(Himan.)

Harm. **Franjo Dugan.**

1. Ve - xí - la Ré - gis pró - de - unt: Fúl - get Crú - cis my - sté - ri - um, Qua ví - ta
1. Ba - rja - ci kre - ću kra - lje - vi, O - taj - stvo Kri - ža sja - ji se, na kojem

mór - tem pér - tu - lit, Et mór - te ví - tam pró - tu - lit. A - men.
ži - vot u - mri - je i smr - ću lju - de o - ži - vi.

Latinski:

2. Quae vulneráta lánceae
Mucróne díro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit únda et sánguine.

3. Impléta sunt quue cóncinit
Dávid fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a lígno Déus.

4. Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Régis púrpura,
Elécta dígne stípite,
Tam sáncta mémbra tángere.

5. Beáta, cújus bráchiis
Prétium pepéndit saéculi:
Statéra fácta córporis,
Tulítque praédam tártari.

6. O Crux, áve, spes única,
Hoc Passionis témpore:
Píis adáuge grátiam,
Reísque déle crímina.

7. Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet ómnis spíritus:
Quíbus Crúcis victóriam
Largíris, ádde praémium. **Amen.**

Hrvatski:

2. Kad koplje mu se okrutno
Zabolo šiljkom u srce,
Sa vodom krv potekla je,
Od grijeha nas da očisti.

3. I silna riječ se ispuni,
Što narodima David je
U svetoj pjesmi doviknu:
»Zavlada Bog sa drveta.«

4. O drva divnog, štono sja
U kraljevskome grimizu,
Kom dano bi da dotiče
Toliko svete udove.

5. Na blaženim je rukama
Tog svijeta cijenu nosilo,
I Božje tijelo vagnuvši
Sotoni plijen je otelo.

6. Oj, zdravo, Križu, nado sva,
U ovoj slavi pobjednoj
Umnoži milost dobrima
I digni krivnju s grešnika.

7. Naš spase, Sveta Trojice,
Nek svaki duh veliča Te;
Ti dijeliš križa plodove,
I vječnu slavu podaj nam. **Amen.**

Budući da taj dan nema prave sv. Mise, to svećenik moleći odmah »Orate fratres« *pjeva:* Orémus praecéptis — et ne nos indúcas in tentatiónem.

Odg.: Sed líbera nos a málo.

Zatim svećenik podigne Presveto, onda obavi sv. Pričest i spremivši sve polazi u procesiji s Presvetim Božjem grobu, a pjevači pjevaju: »Ecce, quomodo moritur.«

Ecce, quomodo moritur.

Molto moderato **J. Gallus.**

mó - ri - tur jú - - - -

Ec - ce, quó - mo - do mó - ri - tur jú - - - - -

mó - ri - tur jú - - - -

stus,

stus, et né - mo pér - ci - pit cór - de, et né - mo pér-

stus,

- ci - pit cór - de, ví - ri jú - sti tol - lún - tur, et né - mo

p mf

con - sí - de - rat; a fá - ci - e in - i - qui - tá - tis sub - lá - tus

p mf

me - mó - ri - a é - jus,

mf f mf

est jú - stus, et é - rit in pá - ce me - mó - ri - a é - jus,
me - mó - ri - a é - jus,

mf f mf

me - mó - ri - a é - jus,

me - mó - ri - a é - jus.

pp p rit. pp

et é - rit in pá - ce me - mó - ri - a é - jus.
me - mó - ri - a é - jus.

pp p pp

me - mó - ri - a é - jus.

Più vivo

mf f

In pá - ce fá - ctus est ló - cus é - jus et in

mf f

ha - bi - tá - ti - o é - jus,

pp

Sí - on ha - bi - tá - ti - o é - - - jus, et

pp

ha - bi - tá - ti - o é - jus.

ritard.

pp

in Sí - on ha - bi - tá - ti - o é - - jus.

pp

Tempo I.

me - mó - ri - a é - jus,

mf f mf

Et é - rit in pá - ce me - mó - ri - a é - jus,

me - mó - ri - a é - jus,

mf f mf

me - mó - ri - a é - jus.

pp p *ritard.* pp

et é - rit in pá - ce me - mó - ri - a é - jus.

me - mó - ri - a é - jus.

pp p pp

Velika Subota.

Svećenik polazi zajedno sa ministrantima i pjevačima na mjesto, gdje je naložena vatra. Blagoslov vatre započinje sa:

Svеć.: Dominus vobiscum. *Odg.:* Et cum Spiritu tuo.

Iza toga slijede oracije i blagoslov vatre. Svršivši blagoslov polaze k velikom oltaru.

Kad stupi svećenik u crkvu, upali jednu od triju svijeća s novom vatrom i zapjeva dubokim glasom:

Svеć.: Lú - men Chrí - sti. *Odg.:* Dé - o grá - ti - as.

Došavši u sredinu crkve zapali drugu svijeću i zapjeva po drugi puta »Lumen Christi« *za jedan glas više. Pristupivši oltaru zapali treću svijeću te još za jedan glas više zapjeva* »Lumen Christi«.

Poslije toga pjeva svećenik ili đakon: »Exultet iam angelica« *i td., a pjevač odgovara poznate odgovore.*

Nakon toga slijedi dvanaest Profecija, koje svećenik pjeva ili čita, a poslije svake profecije pjeva »Flectámus génua«. *Pjevači odgovaraju* »Levate«. *(Vrijedi isto, što i kod Velikog Petka.) Iza svakog proroštva dolazi oracija i na koncu* Amen, *samo iza IV., VIII. i XI. Profecije slijede Traktusi, koji se mogu čitati.*

Iza IV. Profecije:

Cantémus Dómino, glorióse énim honorificátus est: équum et ascensórem projécit in máre: adjútor et protéctor fáctus est míhi in salútem. Hic Déus méus, et honorábo éum: Déus pátris méi, et exaltábo éum. Dóminus cónterens, bélla: Dóminus nómen est ílli.

Iza VIII. Profecije:

Vínea fácta est dilécto in córnu, in lóco úberi. Et macériam circúmdedit, et circumfódit: et plantávit víneam Sórec, et aedificávit túrrim in médio éjus. Et tórcular fódit in éa: vínea énim Dómini Sábaoth, domus Israel est.

Iza XI. Profecije:

Atténde caélum, et lóquar: et áudiat terra vérba ex óre méo. Exspectétur sícut plúvia elóquium méum: et descéndant sícut ros vérba méa, sicut ímber súper grámina. Et sicut nix súper foénum: quía nómen Dómini invocábo. Dáte magnitúdinem Déo nóstro: Déus, véra ópera éjus, et ómnes víae éjus judícia. Déus fidélis, in quo non est iníquitas: jústus et sánctus Dóminus.

Na koncu XII. Profecije ide svećenik sa ministrantima blagosloviti krsnu vodu. Dok polaze mogu pjevači pjevati slijedeći

Tractus.

Si-cut cér - vus * de - sí - de - rat ad fón - tes a-

qua - rum: i - ta de - sí - de-rat

á - ni-ma mé - a ad te De - us.

℣. Si - tí - vit á - ni-ma mé - - - - - - a ad Dé - um

vi - vum: quando ve - ni - am et ap-

pa - ré - bo an-te fá - ci - em De-

i me - i? Fu - é - runt

mi - hi la-cri-mae mé - - - - - - ae pa - nes di - e ac

no - cte, dum di - ci - tur mi - hi per

sin - gu - los di - es: U - bi est *

Došavši svećenik do vode započne blagoslov, a pjevači odgovaraju poznate odgovore.

Svršivši blagoslov vode, vraćaju se vrlo lagano oltaru, a pjevači započnu pjevati »Litanije Svih Svetih«.

Iza litanija slijedi sveta Misa, pod kojom se može pjevati VIII. koralna misa. Kyrie *se pjeva bez orgulja, a* Gloria *se nastavi uz orgulje kao ono na Veliki Četvrtak.*

Svršivši »Poslanicu« *svećenik započne* »Alleluia«, *te je otpjeva do kraja tri put, svaki put za cijeli ton više; a zbor svaki put ponovi iza svećenika u istom tonu.*

*

Al-le - - lu - ia. Al-le...

Al-le - - - lu - ia.

* Ovaj se Alleluia isto ovako pjeva i poslije podne kod uskrsnuća.

Al-le - - lu - ia.

Iza toga zbor odmah nastavi:

℣. Con-fi - té-mi - ni Dó - - mi - no,

quó - ni-am bo - nus: quó - - - - ni-

am in sáe - cu - lum mi - se-ri - cór - di - a

e - - - - - jus.

»Alleluia« *se ne ponavlja, nego se dalje citira:*

Laudáte Dóminum omnes gentes: et collaudáte eum omnes pópuli.

℣. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, et véritas Dómini manet in aetérnum.

»Credo«, »Offertorium« *i* »Agnus Dei« *ne pjeva se ni* »Postcommunio«. *Poslije pričesti i mjesto* »Vespera« *zbor pjeva:*

Ant. VI.

Al - le-lu - ia, al - le-lu - ia, al - le - lu - ia.

Ps. 116.

Lau-dá - te Dó-mi-num omnes gen-tes: * lau-dá - te e - um omnes pó-pu - li.

Quó - ni - am con-fir - má - ta est su - per nos mi - se - ri - cór - di-

a e - jus: * et vé - ri - tas Dó - mi - ni ma - net in ae - tér - num.

Gló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o, * et Spi - rí - tu - i San - cto.

Si - cut e - rat in prin-cí-pi - o, et nunc, et semper, * et in sáecu-la sae - cu-ló - rum. A-men.

Ponovi se gornja Antifona »Alleluja«.

»Capitulum«, »Hymnus« *i* »Versus« *se ne pjeva, nego svećenik pjevajući započne Antifonu za* Magnificat, *koju zbor nastavi.*

Ant. VIII.

Vé - spe-re au - tem sáb - ba - ti, * quae lu - cé - scit in pri-ma sábba-ti, ve - nit Ma - rí - a Mag-da - lé - ne, et ál - te - ra Ma-rí - a, vi - dé-re se - púl - chrum, al - le - lú - ia.

Iza Antifone pjeva zbor »Magnificat«.

1. Ma - gní - fi - cat * á - ni - ma mé - a Dó - mi - num.

2. Et ex - sul - tá-vit spí - ri - tus mé - us * in Dé-o sa-lu-tá-ri mé - o.

3. Quí - a re - spé - xit hu - mi - li - tá - tem an - cíl - lae sú - ae: * éc - ce é - nim ex hoc be - á - tam me dí - cent óm-nes ge - ne - ra - ti - ó - nes.

4. Qui - a fe - cit mi - hi ma - gna qui po - tens est, * et sanctum no-men e - jus.

5. Et mi - se - ri - cór-di - a é - jus a pro-gé - ni - e in pro-gé - ni - es * ti-mén-ti-bus é - um.

6. Fé - cit po - tén - ti - am in brá - chi - o sú - o: * dis - pér - sit

su - pér - bos mén - te cór - dis sú - i.

7. De - pó - su - it po - tén - tes de sé - de, * et ex - al - tá - vit hú - mi - les.

8. E - su - ri - én-tes im - plé - vit bó - nis, * et dí - vi - tes di - mí - sit i - ná - nes.

9. Sus - cé - pit I-sra-el pú - e - rum sú - um, * re-cor-dá-tus mi-se-ri-cór-di-ae sú-ae.

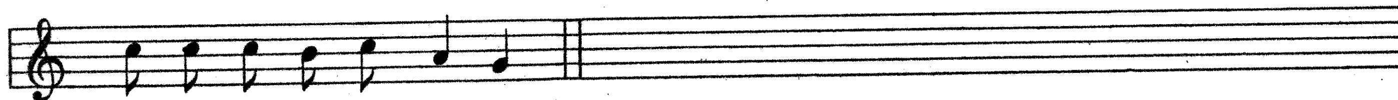
10. Sí - cut lo - cú - tus est ad pá - tres nó - stros, * A - bra-ham et sé-

mi - ni é - jus in saé - cu - la.

11. Gló - ri - a Pá - tri et Fí - li - o, * et Spi - rí - tu - i Sán - cto.

12.

Zbor ponavlja Antifonu.

Iza molitve (oratio) đakon pjeva uskrsnu »Ite missa est«, *a zbor mu odgovori:*

℟. Dé - o grá - ti - as, al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.

Uskrsnuće.

Na večer Velike Subote održava se uskrsnuće. Svećenik pođe s ministrantima i pjevačima k sv. Grobu i došavši tamo zapjeva Antifonu:

2. Ant. I. g.

Tra - ži - o sam O - ca svo - ga, * a - le - lu - ja: da - o mi je

Skúpljaju se králjevi zémaljski i knézovi vijééćaju zájedno * prótiv Gospódina i prótiv *Krísta* njégova.

»Ráskinimo ókove njíhove * i zbácimo sa sebe *jaram* njíhov.«

Koji stánuje na nebésima, smije im se * Gospódin im *se pod*rúguje.

Potom im góvori u gnjevu svojem * i straši ih járošću svojom:

»A ja sam póstavio Kralja svójega * na Síonu svetoj *gori* svojoj.«

Oglášujem ódluku Góspodnju, on je rékao meni: * »Ti si Sin moj, ja sam Te *danas* ródio.«

Traži od mene, i dát ću ti národe za báštinu * i kráјeve zemaljske za *imánje* tvoje.

Udari ih pálicom gvózdenom * i razbij ih kao pó*sudu* lónčarsku.

Zato se, králjevi, opamétite sada, * poúčite se, *suci* zemáljski.

Slúžite Gospódinu sa strahom * i klíkuj*te mu* s trépetom.

Príhvatite se náuke, da se ne rázgnjevi Gospódin, * i da ne própadnete izvan prá*voga* puta.

Kad se dómala rásplamti gnjev njegov, * blago svima, koji se úz*daju* u njega.

Slava Ocu i Sinu * i *Duhu* Svétomu

Kako bíjaše na počétku * tako i sada i u vijeke vjé*kova*. Amen.

Zatim se ponovi Antifona: Tražio sam . . .

Iza ponovljene Antifone:

R. O uskrsnuću tvojem Kriste, aleluja.
O. Vesele se nebo i zemlja, aleluja.
Pomolimo se . . . *O.* Amen.

Sad svećenik triput pjeva: Aleluja, *uvijek sve višim glasom, a kor mu jednako odgovara. (Gledaj* Aleluja, *koji se pjeva iza Poslanice na Veliku Subotu.)*

Na to se krene u ophod, a za vrijeme ophoda može kor pjevati uskrsne pjesme. Povrativši se s ophoda zapjeva se himan Tebe Boga hvalimo, *a iza njega slijedi:*

R. Blagosivajmo Oca i Sina sa Svetim Duhom.
O. Hvalimo i uzvisujmo ga uvijeke.
R. Uskrsnuo je iz groba Gospodin, aleluja.
O. Koji je za nas visio na drvetu, aleluja.
Pomolimo se . . . *O.* Amen.

Kad se to svrši, zapjevat će kor: Divnoj dakle . . .

R. Kruh s neba dao si njima, aleluja.
O. Koji svaku slast u sebi ima, aleluja.
Pomolimo se . . . *O.* Amen.

Iza toga se pjeva pjesma: »Kraljice neba raduj se« *do zaziva* Moli Boga za nas! Aleluja *uključivo.*

Zatim zapjeva svećenik: Veseli i raduj se, Djevice Marija, aleluja.
Zbor odgovara: Jer je uskrsnuo Gospodin uistinu, aleluja.
Sveć.: Pomolimo se . . . *O.* Amen.

Time je svršen obred. Može se iza toga zapjevati još koja uskrsna pjesma.

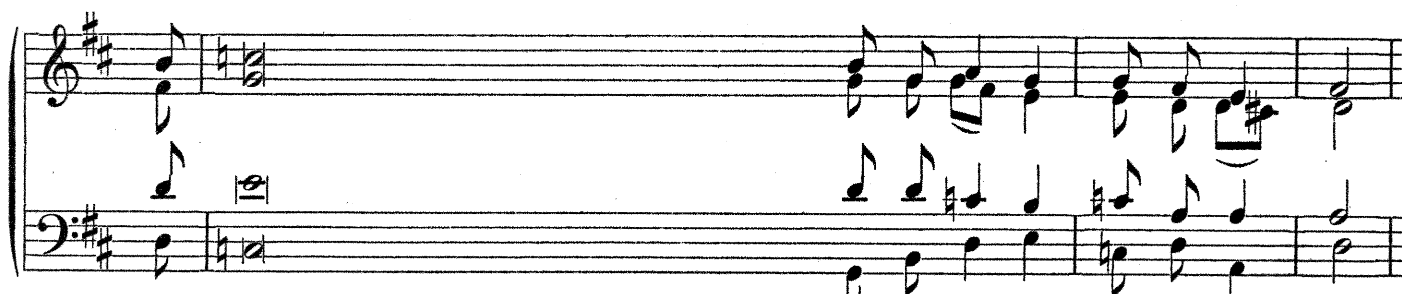
USKRS

Introitus.

O. Anselmo Canjuga.

Uskrs:	Resurréxi, et	adhuc tecum sum,	al - le - lú - ia:
Uskrs. Pon.:	Introdúxit vos Dominus in	terram fluéntem lac et mel,	al - le - lú - ia:
Bijela Nedj.:	Quasi modo	géniti infántes,	al - le - lú - ia:
Nedj. II.:	Misericórdia Domini	plena est térra,	al - le - lú - ia:
Nedj. III.:	Jubiláte Deo	omnis terra,	al - le - lú - ia:
Nedj. IV.:	Cantáte Dómino	cánticum novum,	al - le - lú - ia:
Nedj. V.:	Vocem iucunditátis annuntiáte,	et audiátur,	al - le - lú - ia:
Prosni d.:	Exáudiat de templo sancto suo	vocem meam,	al - le - lú - ia:

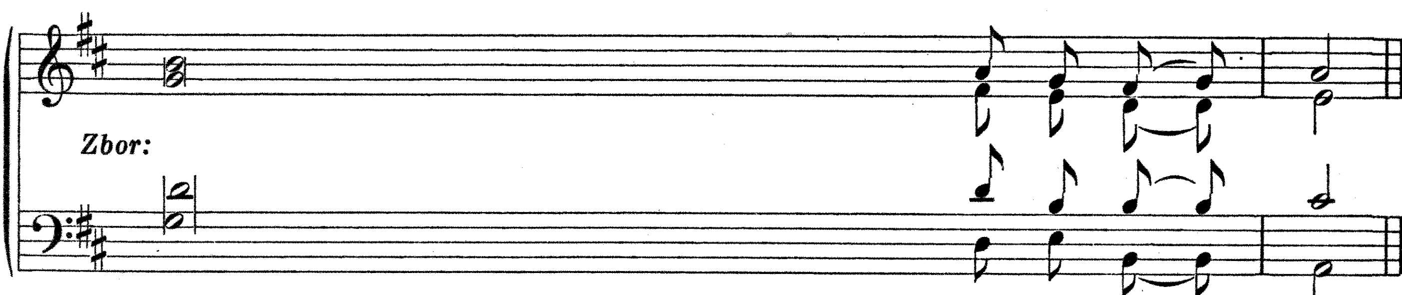
Uskrs:	posuísti super me manum tuam,	al - le - lú - ia:
U. pon.:	et ut lex Dómini semper sit in ore vestro,	
B. N.:	rationábiles, sine dolo lac concupíscite,	al - le - lú - ia:
N. II.:	verbo Dómini coeli firmáti sunt,	
N. III.:	psalmum dícite nómini ejus,	al - le - lú - ia:
N. IV.:	Quia mirabília fecit Dóminus,	al - le - lú - ia:
N. V.:	nuntiáte usque ad ex - - - -	tré - mum ter - rae:
Pr. d.:	et clamor meus in con- - - -	spé - ctu e - jus:

Uskrs:	mi - rábilis facta est sciéntia tua,	al - le - lú - ia,	al - le - lú - ia.
U. pon.:		al - le - lú - ia,	al - le - lú - ia.
B. N.:		al - le - lú - ia,	al - le - lú - ia.
N. II.:		al - le - lú - ia,	al - le - lú - ia.
N. III.:	da - te glóriam laudi ejus, allelúia,	al - le - lú - ia,	al - le - lú - ia.
N. IV.:	an - te conspéctum géntium revelávit justítiam suam,	al - le - lú - ia,	al - le - lú - ia.
N. V.:	li - berávit Dóminus pópulum suum,	al - le - lú - ia,	al - le - lú - ia.
Pr. d.:	in - troívit in aures ejus,	al - le - lú - ia,	al - le - lú - ia.

Uskrs:	Dómine probásti me, et	co - gno - ví - sti	me: *
U. pon.:	Confitémini Dómino, et invocáte	no - men e -	jus: *
B. N.:	Exultáte Deo adju - - - -	tó - ri no -	stro: *
N. II.:	Exultáte ju - - - - -	sti in Dó - mi -	no: *
N. III.:	Dícite Deo, quam terribília sunt ópera	tu - a, Dó - mi -	ne!: *
N. IV.:	Salvávit sibi déx - - - -	te - ra e -	jus: *
N. V.:	Jubiláte Deo	o - mnis ter -	ra: *
Pr. d.:	Díligam te Dómine forti - - -	tú - do me -	a: *

Uskrs:	tu cognovísti sessiónem meam, et resurrecti - - -	ó - nem me -	am.
U. pon.:	annuntiáte inter gentes ó - - - - - - -	pe - ra e -	jus.
B. N.:	jubiláte	De - o Ja -	cob.
N. II.:	rectos decet	col - lau - dá - ti -	o.
N. III.:	in multitúdine virtútis tuae mentiéntur tibi ini - -	mí - ci tu -	i.
N. IV.:	et bráchium	san - ctum e -	jus.
N. V.:	psalmum dícite nómini ejus, date glóriam	lau - di e -	jus.
Pr. d.:	Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et libe-	rá - tor me -	us.

Soli:

Gló - ri - a Pa - tri, et Fí - li - o, et Spi - rí - tu - i San - cto.

Zbor:

Sicut erat in princípio, et nunc, et sem - per, et in saécula saecu - ló - rum. A - men.

Ponavlja se Introitus do Psalma.

Offertoria.

A.

Uskrs: Terra trémuit, et qui - - - - - - - - é - vit,
U. pon.: i B. N.: Angelus Dómini descéndit de coelo, et dixit muli - - é - ri - bus:
N. II.: Deus, Deus meus, ad te de luce ví - gi - lo:
N. III.: Lauda ánima mea Dóminum: laudábo Dóminum in vita me - a:
N. IV.: (*Vidi II. nedj. po Bogojavljenju:* »Jubilate Deo . . .« *str. 221.*)

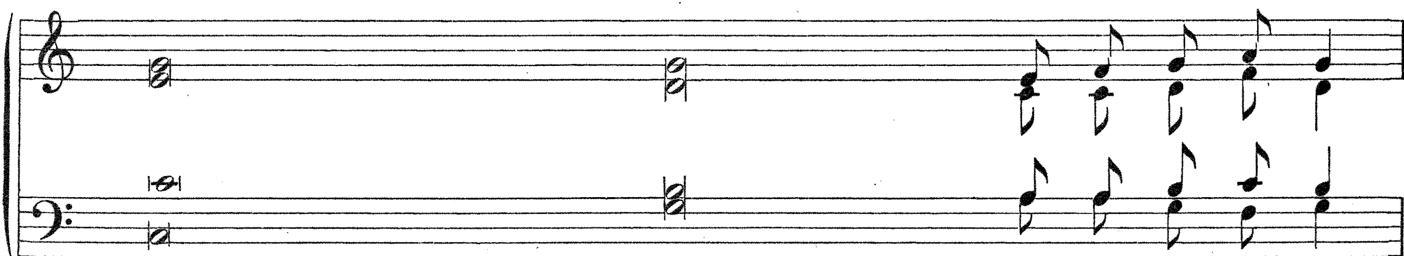
Uskrs: dum resúrgeret in ju - dí - ci - o De - us,
U. pon.: i B. N.: quem quaéritis, sur - ré - xit, si - cut di - xit,
N. II.: et in nómine tuo le - va - bo ma - nus me - as,
N. III.: psal - lam Deo me - o quam di - u e - ro
N. IV.: *(kao II. nedj. po Bogojavljenju.)*

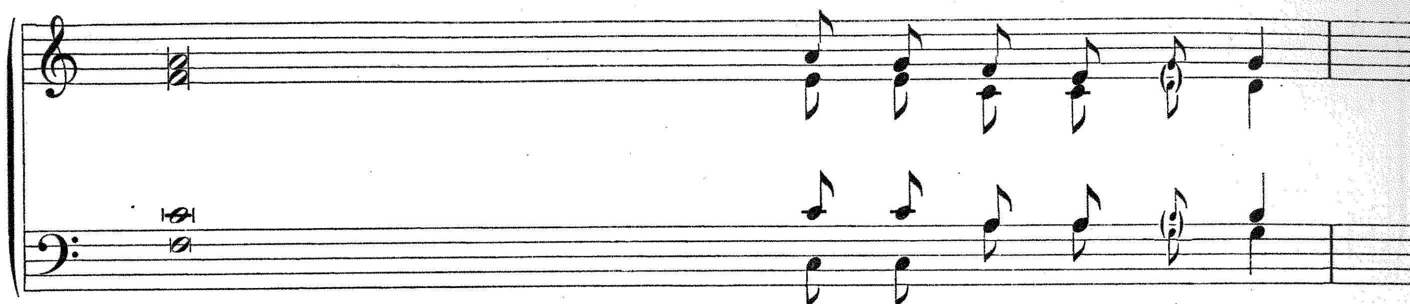
B.

N. V.: Benedícite gentes Dómi - num De - um no - strum, et obaudíte vocem laudis ejus:
Pr. d.: Confitébor Dómino nimis in o - re me - o:

N. V.: qui pósuit ánimam meam ad vitam, et non dedit commové - ri pe - des me - os:
Pr. d.: et in médio multórum lau - dá - bo e - um,

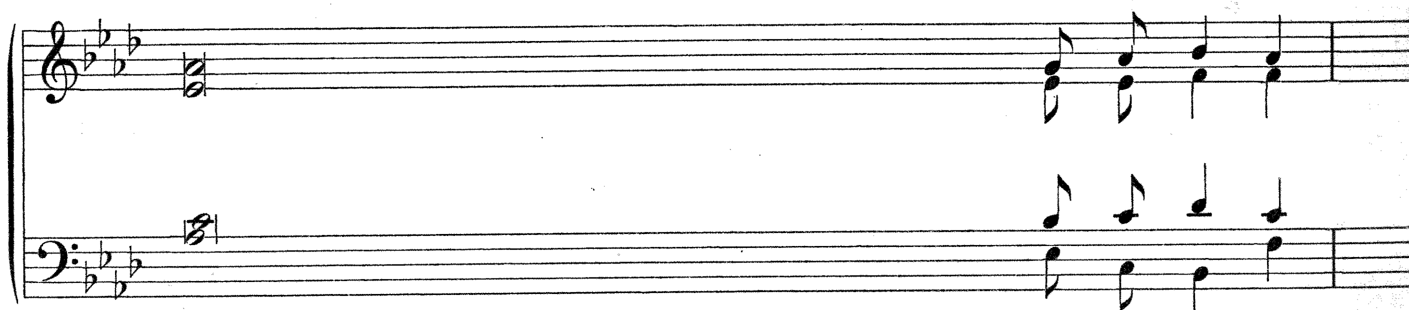

N. V.: benedíctus Dóminus, qui non amóvit depre- ca - ti - ó - nem me - am,
Pr. d.: qui ástitit ad déx - - - - - te - ram páu - pe - ris

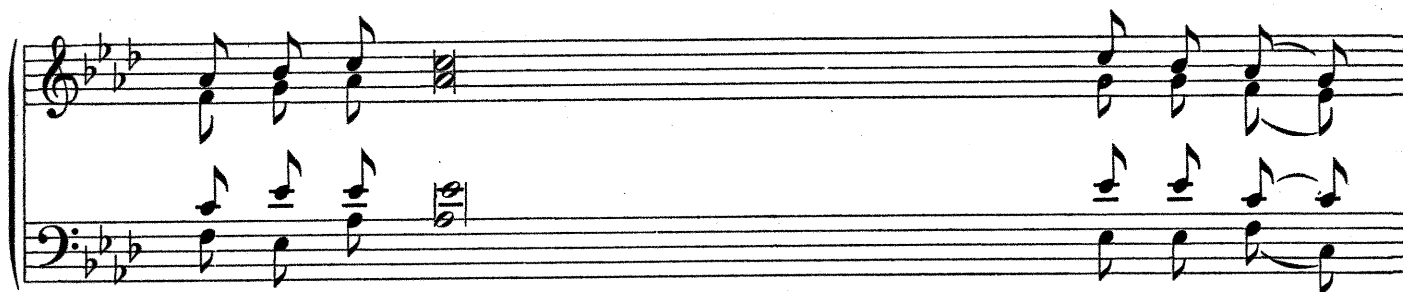

N. V.: et misericórdiam suam a me, al - le - lú - ia:
Pr. d.: ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam me - am, al - le - lú - ia.

Communiones.

Uskrs: Pascha nostrum: immolátus est Christus, al - le - lú - ia:
U. pon.:
B. N.: Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum, al - le - lú - ia:
N. II.: Ego sum pastor bonus, al - le - lú - ia:
N. III.: Módicum et non vidébitis me, al - le - lú - ia:
N. IV.: Dum vénerit Paráclitus Spíritus ve - ri - tá - tis,
N. V.: Cantáte Dómino, allelúia: cantáte Dómino, benedícite no - men e - jus:
Pr. d.: Pétite, et accipiétis: quaérite, et inveniétis: pulsáte, et aperi- é - tur vo - bis:

Uskrs: í - ta - que epulémur in ázymis sinceritátis et ve - ri - tá - tis,
U. pon.: Sur - ré - xit Dóminus, et ap - - - - - - - pa - ru - it
B. N.: et no - li esse incrédulus, sed fi - de - lis,
N. II.: et co - gno - sco oves meas, et cognó - - - - scunt me me - ae,
N. III.: í - te - rum módicum, et vidébitis me, quia va - - - do ad Pa - trem,
N. IV.: il - le ár - guet mundum de peccáto et de justítia, et de ju- di - ci - o,
N. V.: be - ne nun - tiáte de die in diem salu - - - - - tá - re e - jus,
Pr. d.: o - mnis e - nim qui petit, accipit et qui quaerit, invenit et pul - sán - ti a-

Uskrs: al - le - lú - ia, al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.
U. pon.: Pe - - tro, al - le - lú - ia.
N. II.: al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.
B. N.: al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.
N. III.: al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.
N. IV.: al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.
N. V.: al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.
Pr. d.: pe - ri - é - tur, al - le - lú - ia.

Victimae paschali laudes.

Sekvenca.

Harm. Franjo Dugan.

mit o - ves: Chri-stus ín-no-cens Pa - tri re - con-ci - li - á - vit pec - ca - tó - res.
nje ov - ce: I - sus ne-vi - ni s O-cem po - mi-ri ne-be-skim grje-šne lju - de.

Soli:

Mors et ví-ta du-él - lo con-fli - xé-re mi-rán-do: dux vi-tae mór-tu - us, re-
Smrt i ži-vot u dvo - boj ču-dni po-đo - še ta - da: vođ ži-vih u-mri - je i

Ped.

gnat ví - vus.
živ vla - da.

Tutti:

Dic nó-bis Ma-rí - a, quid vi - dí-sti in vi - a?
O Ma-ri - jo, što je o-ko vi-dje - lo tvo - je?

Ped.

Soli:

Se-púlcrum Chri-sti vi - ven - tis, et gló-ri - am vi-di re-sur-gén - tis:
Grob vi-djeh ži - vo-ga Bo - ga i u sla - vi Nje-ga u-skr - slo - ga;

Ped.

Tutti: *Soli:*

An - gé - li - cos te - stes, su - dá - ri - um, et vé - stes. Sur - ré - xit Christus spes
Dva an - đe - la bije - la i pla - tno s Bo - žjeg tije - la. U - sta Krist, mo - je u -

Ped.

Tutti:

mé - a: prae - cé - det su - os in Ga - li - laé - am. Scí - mus Christum sur -
fa - nje; u Ga - li - le - ju pred va - ma će. Zna - mo: Krist je us -

Senza Ped. *Ped.*

re - xís - se a mór - tu - is vé - re: tu no - bis, vic - tor Rex, mi - se - ré - re.
kr - snu - o u - i - sti - nu da - nas: Naš Kra - lju, smi - luj se, smi - luj na nas.

A - men. Al - le - lú - ia.
A - men. A - le - lu - ja.

Ad regias.

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Ad ré - gi - as A - gni dá - pes, Stó - lis a - mí - cti cán-di - dis,
1. Na goz - bu Kra - lja Ja-ganj - ca u bije - lom ru - hu i - di - mo,

Post trán-si - tum má - ris Rú - bri, Chri - sto ca - ná - mus Prín-ci - pi. A - men.
kroz mo - re pro-šav cr-ve - no Vla - da - ru Kri-stu pje-vaj - mo.

2. Divína cújus cáritas
Sácrum propínat sánguinem,
Almíque mémbra córporis
Amor sacérdos ímmolat.

3. Spársum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus:
Fugítque divísum máre,
Mergúntur hóstes flúctibus.

4. Jam Páscha nostrum Christus est,
Paschális idem víctima:
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

5. O véra coéli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mórtis víncula,
Recépta vitae praemia.

6. Victor sub áctis ínferis
Trophaéa Christus éxplicat,
Coelóque apérto, súbditum
Régem tenebrárum tráhit.

7. Ut sis perénne méntibus
Paschále Jésu gáudium,
A mórte díra críminum
Vítae renátos líbera.

8. Déo Pátri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna saécula. Amen.

2. U svojoj divnoj ljubavi
On pit nam daje svetu Krv,
ta ljubav tijelo njegovo
ko svećenik prikazuje.

3. Od krvi se na vratima
strahovit plaši anđeo,
put u moru se otvara,
dušmana vali gutaju.

4. Naš Vazam odsad Isus je,
vazmèno naše Janje On
i čistim ljudskim dušama
neokaljani čisti kruh.

5. O rajska Žrtvo istinska,
što pako si pokorila,
što pretrgla si smrtni vez
i dar života donijela!

6. Nadvladav pako slavno Krist
barjake svoje razvija,
raj otvara i povlači
ko sužnja kralja tminskoga.

7. Da budeš vazda, Isuse,
veselje naše uskrsno,
preporođene izbavi
od grijeha smrti užasne.

8. Sva slava Ocu vječnomu
i uskrslomu Sinu mu
sa Tješiteljem Presvetim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

Uskrsne pjesme.

1. Uskrsnu Isus doista.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Maestoso

Harm. Franjo Dugan.

ff mf

1. Us - kr - snu I - sus do - i - sta, u ra - nu

f

zo - ru us - kr - snu! A - le - lu - ja, a - le - lu - ja,

p pp

a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

2. U ranu zoru uskrsnu,
U slavlju naš Otkupitelj.

3. Kad sunca prvi sinu trak,
Tad raspade se grijeha mrak.

4. I anđeo nam navijesti
Spasenja tu vijest veselu.

5. U dvore uđe nebeske
Uskrsnuli naš Spasitelj.

6. Koj nadbi sile paklene
Te slavno sada kraljuje.

2. Gospodin danas uskrsnu.

(Cithara octochorda g. 1757.)

Allegretto — Harm. Franjo Dugan.

f

1. Go - spo - din da - nas us - kr - snu, A-

le - lu - ja A - le - lu - ja. Na ljud - sku sre - ću

mf

bes - kraj - nu. A - le A - le - lu - ja.

f

2. On slavno svrši ljuti boj, Aleluja . . .
Od grijeha spasi narod svoj. Aleluja . . .

3. Ko janje na križ pribit bi, Aleluja . . .
Na križu đavla pobijedi. Aleluja . . .

4. Ko cio raj mu srce sja, Aleluja . . .
I sve nas milo ogrijeva. Aleluja . . .

5. Sveđ hvala Kristu uskrslom, Aleluja . . .
Nek ječi zemljom spasenom. Aleluja . . .

3. Isus je uskrsnuo.

(Cithara octochorda g. 1757.)

Umjereno i pobožno

Harm. Franjo Dugan.

1. I - sus je us - kr - snu - o, od smr - ti nas spa - si - o.

Đa - vla je nad - vla - da - o, si - lu nje - gvu slo - mi - o.

Sla - va Te - bi, Kri - ste. A - le - lu - ja.

2. Vrata raja otvori,
Tako željno čekanog,
Radosno tad javi se
Usred dvora nebeskog.
Slava Tebi . . .

3. Klicao je rajski dvor
Pun veselja, radosti,
Zadrhtao pakla zbor
U golemoj nevolji.
Slava Tebi . . .

4. Popadajmo i mi svi
Uskrslome Isusu,
I u žarkoj ljubavi
Pjesmu pojmo veselu:
Slava Tebi . . .

5. Hvala Tebi, Jaganjče,
Nevin za nas predani,
Slava Ti, što uskrse,
Spasitelju preslavni!
Slava Tebi . . .

4. Nek mine, Majko, s lica Tvog.

(Cithara octochorda g. 1757.)

Harm. dr. Vinko Žganec.

Andante

1. Nek mi - ne, Maj - ko, s li - ca Tvog ta

tu - ga du - bo - ka, gle Si - na Tvo - ga

pre - mi - log, pun sla - ve on se sja. Sa

Maj - kom Bo - žjom Ma - ri - jom svi poj - mo Kri - stu

Kra - lju svom: On vla - da, on vla - da!

2. Nadvlada, Majko, đavla On,
I svrši ljuti boj,
Iz groba usta napokon
Po riječi proročkoj.
Sa Majkom . . .

3. Već bježi evo crni mrak
Pred svijetlom Njegovim
Već sja, o Majko, križa znak
Nad hramom presvetim.
Sa Majkom . . .

4. On smilova se puku svom,
Što bješe mnogo kriv,
Sad krstom ga i pokorom
Sveđ pere milostiv.
Sa Majkom . . .

5. Iz sjajnih, Majko, rana pet
Svu milost izdiše,
A Srce Mu je divni cvijet
S kog ljubav miriše.
Sa Majkom . . .

6. Sa strana svih se ori glas
Iz grudi puku tvom:
O vodi, Majko, u raj nas
K svom Sinu uskrslom.
Sa Majkom . . .

5. Pjevaj hvale, Magdaleno!

(Cithara octochorda g. 1757.)

Moderato

Harm. V. Žganec.

1. Pje - vaj hva - le, Mag - da - le - no,
tr - gnu iz sna ljud - stvo sne - no,
jer us - kr - snu Ja - nje - šce,
svla - da tmi - ne mo - ći zle.
Zdra - vo, zdra - vo,
Spa - sa cije - no, Zdra - vo Ja - nje po - mir - be - no!

2. Svršila se krvna žrtva,
Krist pobijedi svijeta grijeh;
Obnovi nam carstva mrtva,
Pade pakla bijes i smijeh.
Zdravo . . .

3. Svim uskrsnu život duše,
Usta Gospod, mira car;
Potoci se krvi suše,
Otkad grije Njegov žar.
Zdravo . . .

4. Suza sreće nek ti reče,
Magdaleno, s oka tvog,
Usta Gospod kako reče
Usta s groba velji Bog.
Zdravo . . .

5. Srce ljudsko, gore, gore,
Jer uskrsnu Isus spas,
Nek u Njegve rajske dvore,
Naše pjesme dopre glas!
Zdravo . . .

6. Sinu duši uskrsnuće,
Kriste, daj nam žrtve plod,
O ispuni to čeznuće:
O uskrsni ljudski rod!
Zdravo . . .

6. Već zora rumen prosipa.

Allegro **O. Anselmo Canjuga.**

Zbor 1glasno *mf* — *Zbor 4glasno* *mf*

1. Već zo - ra ru - men pro - si - pa, u vi - su

pje - sme o - re se, pun slav - lja svijet o-

dje - ku - je, od gro - ze ur - la pa - ka - o.

f *mf* *riten.*

2. Oslobođene oceve
Iz tamnog smrtnog podzemlja
U svijetli život izvodi
Nebeski Kralj svemogući.

3. Stražari grob Mu čuvali
I pečatio kamen ga,
A u grob svoj ko pobjednik
On sada smrt sahranjuje.

4. I viče sjajan anđeo:
»Nek pjesme grobne svrše se,
Tugovat, plakat prestajte:
Zatirač smrti uskrsnu!«

5. Da budeš vazda, Isuse,
Veselje naše uskrsno,
Preporođene izbavi
Od grijeha smrti užasne.

6. Sva slava Ocu vječnomu
I uskrslomu Sinu Mu
Sa Tješiteljem Presvetim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

7. Već zora rumen prosipa.

Lagano

Rudolf Taclik.

1. Već zo - ra ru - men pro - si - pa, u vi - su pje - sme o - re se, pun slav - lja svijet o - dje - ku- je, od gro - ze ur - la pa - ka - o. A - men.

2. Oslobođene oceve
Iz tamnog smrtnog podzemlja
U svijetli život izvodi
Nebeski Kralj svemogući.

3. Stražari grob Mu čuvali
I pečatio kamen ga
A u grob svoj ko pobjednik
On sada smrt sahranjuje.

4. I viče sjajan anđeo:
»Nek pjesme grobne svrše se,
Tugovat, plakat prestajte:
Zatirač smrti uskrsnu.«

5. Da budeš vazda, Isuse,
Veselje naše uskrsno,
Preporođene izbavi
Od grijeha smrti užasne.

6. Sva slava Ocu vječnomu
I uskrslomu Sinu Mu
Sa Tješiteljem Presvetim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

8. Kraljice neba.

Allegretto.

Harm. Franjo Dugan.

mf *mf* *mf* *mf*

1. Kra - lji - ce ne - ba, ra - duj se! Kra - lji - ce ne - ba, ra - duj se! A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja!

2. Jer, kog si dostojna bila nosit,
Jer, kog si dostojna bila nosit. Aleluja!

3. Uskrsnu, kako je rekao,
Uskrsnu, kako je rekao. Aleluja!

4. Moli, moli Boga za nas!
Moli, moli Boga za nas! Aleluja!

9. Kraljice neba, raduj se.

(Jednoglasni zbor uz pratnju orgulja.)

Rudolf Taclik.

Umjereno.

1. Kra - lji - ce ne - ba, ra - duj se, kra - lji - ce ne - ba, ra - duj se. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

2. Jer kog si dostojna bila nosit,
Jer kog si dostojna bila nosit. Aleluja!

3. Uskrsnu kako je rekao,
Uskrsnu kako je rekao. Aleluja!

4. Moli, moli Boga za nas!
Moli, moli Boga za nas! Aleluja!

Markovo.

Na taj dan obavlja se blagoslov polja na slijedeći način prema Dijecezanskom Obredniku:
Iz crkve kreće ophod prema mjesnom običaju van i pjevaju se Litanije Svih Svetih. *Na mjestu, gdje će svećenik blagosloviti žito, zapjevat će u tonu litanija:*

R. Da se dostojiš plodove zemlji dati.
O. Tebe molimo, usliši nas.

R. Da se dostojiš plodove zemlji dati i uzdržati.
O. Tebe molimo, usliši nas.

R. Da se dostojiš plodove zemlji dati, uzdržati i blagosloviti.
O. Tebe molimo, usliši nas.

Pomolimo se . . . *O.* Amen.

Evanđelje.

I. Postaja.

Iza Evanđelja:

R. Oči se sviju ufaju u te, Gospodine.
O. I ti im daješ hranu u vrijeme prikladno.

R. Gospodin s vama.
O. I s duhom tvojim.

Pomolimo se . . . *O.* Amen.

II. Postaja.

Iza Evanđelja:

R. Bojte se Gospodina svi sveti njegovi.
O. Jer nema oskudice za one, koji ga se boje.

R. Gospodin s vama.
O. I s duhom tvojim.

Pomolimo se . . . *O.* Amen.

III. Postaja.

Iza Evanđelja:

R. Bogati oskudijevaju i gladuju.
O. A onima, što traže Gospodina, ne umanjuje se nikoje dobro.

R. Gospodin s vama.
O. I s duhom tvojim.

Pomolimo se . . . *O.* Amen.

IV. Postaja.

Iza Evanđelja:

R. Neka blaguju ubogi i nasite se.
O. I neka hvale Gospodina, koji ga traže.

R. Gospodin s vama.
O. I s duhom tvojim.

Pomolimo se . . . *O.* Amen.

Prosni dani.

Na početku prije procesije pjeva se antifona: »Ustani Gospodine« *sa* »Slava Ocu« *i ponovi se antifona:*

Ant. II.

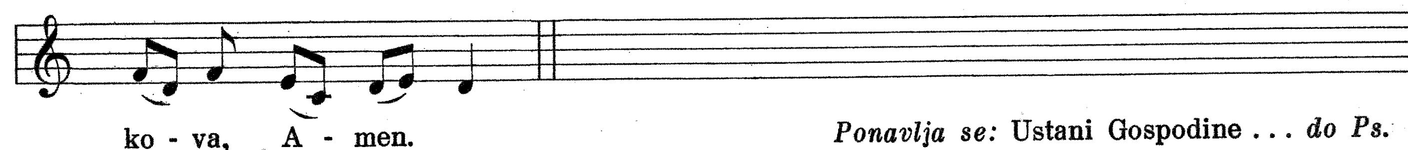
U-sta - ni, Go-spo - di - ne, * po - mo - zi nas i iz - ba-

vi nas ra-di i-me - na svo - ga. *Ps.* Bo - že, u - ši - ma

svo - jim slu - ša-smo, O - ci na - ši pri - po - vje - di - še na - ma.

Ponavlja se: Ustani Gospodine ... *do Ps.*

Zatim se pjevaju Litanije Svih Svetih *i to tako, da pjevači pjevaju zaziv i odgovor, a puk isto tako zaziv i odgovor do* »Sveta Marijo«, *gdje će pjevati pjevači samo zazive, a puk odgovore. Na koncu litanija iza* »Jaganjče« *pjevat će se oni zazivi kao i na početku (i pjevači i puk zazive i odgovore).*

Ako je ophod dulji, mogu se litanije ponoviti, ali se svakako ne smiju tom prilikom pjevati kakove vesele pjesme, jer su to pokornički ophodi.

SPASOVO

Salutis humanae Sator.

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

1\. Sa - lú - tis hu - má - nae Sá - tor, Jé - su vo - lúp - tas córdi - um,
1\. O Spa - se ro - da ljud - sko - ga, mi - li - ne pu - ni I-su - se,

Or - bis re - dém-pti Cón - di - tor, Et cá - sta lux a - mán - ti-um. A - men.
Ti Stvor-če svije - ta no - vo - ga, i svije - tlo svih što lju - be Te.

Latinski:

2\. Qua víctus es cleméntia,
Ut nóstra férres crímina,
Mórtem subíres ínnocens,
A mórte nos ut tólleres!

3\. Perrúmpis inférnum cháos,
Vínctis caténas détrahis:
Víctor triúmpho nóbili,
Ad déxteram Pátris sédes.

4\. Te cógat indulgéntia,
Ut dámna nóstra sárcias,
Tuíque vúltus cómpotes,
Dítes beáto lúmine.

5\. Tu dux ad ástra, et sémita,
Sis méta nóstris córdibus,
Sis lacrimárum gáudium,
Sis dúlce vítae praémium. Amen.

Hrvatski:

2\. Što milosna te nagnalo,
Da grijehe naše preuzmeš,
I smrt podneseš nedužan,
Od smrti nas da izbaviš?

3\. U paklen bezdan prodireš,
I skidaš lance sužnjima;
U slavlju kao pobjednik
Uz desnu sjediš Očevu.

4\. Dobrota neka gane Te,
Da naše krivde popraviš,
I blaženstvom nas nadariš,
Da lice Tvoje gledamo.

5\. Ti vođ i put si u nebo,
Ti budi živa želja nam,
Ti radost naša kroz suze
I slatka naša nagrada. Amen.

Kako krasno svršuje se.

Veličanstveno

Franjo Dugan.

f

Ped.

mf

1. Ka - ko kra - sno svr - šu - je se, o I - su - se, ži - vot Tvoj;

mf

Pre - o - bra - žen vra - ćaš nam se na ne-

f

mf

be - ski prije - sto svoj, da od o - nud

mf

p

sva - ki čas u ži - vo - tu bra - niš nas.

p

2. Kano kad se dobri otac
Na daleki sprema put,
Skuplja tužnu djecu svoju
Oko sebe zadnji put,
Da se od njih rastavi
U očinskoj ljubavi.

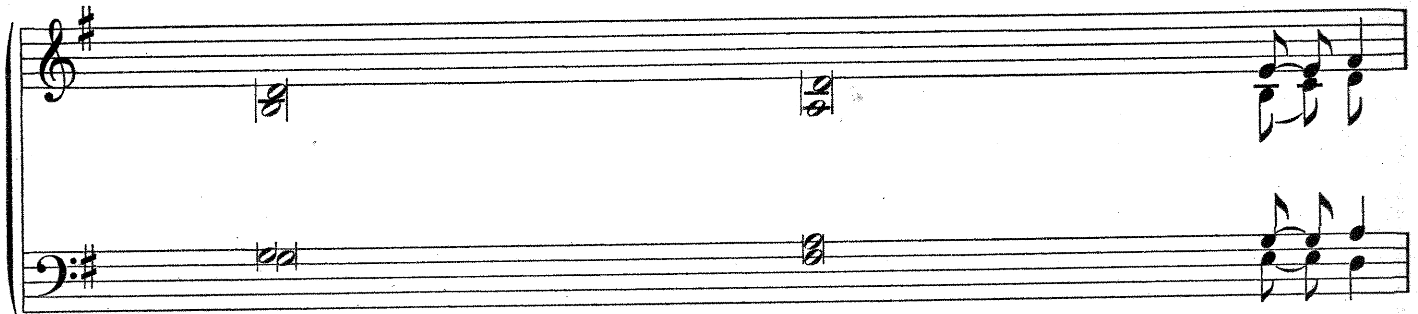
3. I Ti skupiv učenike,
Vjernu svoju dječicu,
Izvede ih tad iz grada
Na Maslinsku goricu,
Pun dobrote, milosti
Tu se s njima oprosti.

4. Blagoslov i nauk dade
Posljednji im u čas taj,
Podiže se u visine
K višnjem Ocu — u svoj raj, —
Kog na zemlji proslavi,
A rod ljudski izbavi.

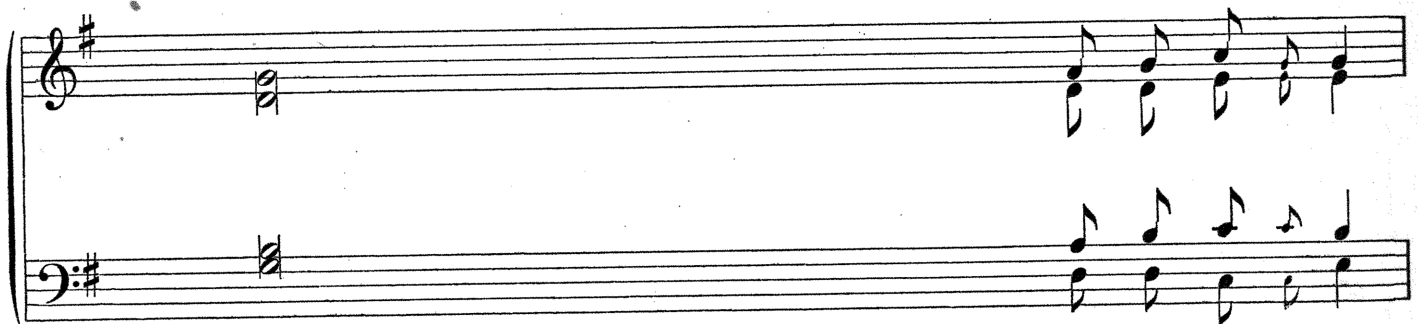
DUHOVI

Introitus.

O. Anselmo Canjuga.

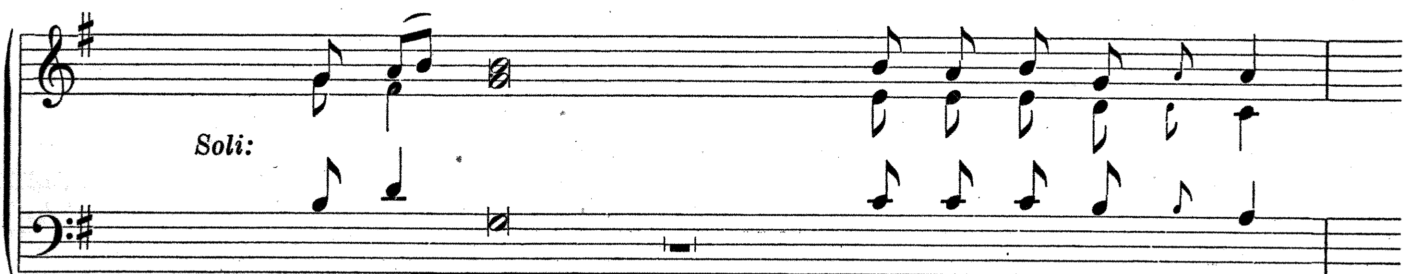
Spasovo:	Viri Galilaéi, quid admi - - -	rámini aspiciéntes in caélum?	alle - lu - ia:
Nedj. u osm. Sp.:	Exáudi, Dómine, vocem meam,	qua clamávi ad te,	alle - lu - ia:
Duhovi:	Spíritus Dómini replévit	orbem terrárum,	alle - lu - ia:
Duh. pon. i Tij.:	Cibávit eos ex	ádipe fruménti,	alle - lu - ia:
Presv. Trojstvo:	Benedícta sit sancta Trínitas,	atque indivísa	U - ni - tas:
Nedj. u osm. Tij.:	Factus est Dóminus	protéctor	me - us,
Srce Isusovo:	Cogitatiónes	Cordis	e - jus
Nedj. u osm. Sr. Is.:	Réspice in me, et miserére mei, Dómine:	quóniam únicus et pauper sum	e - go:

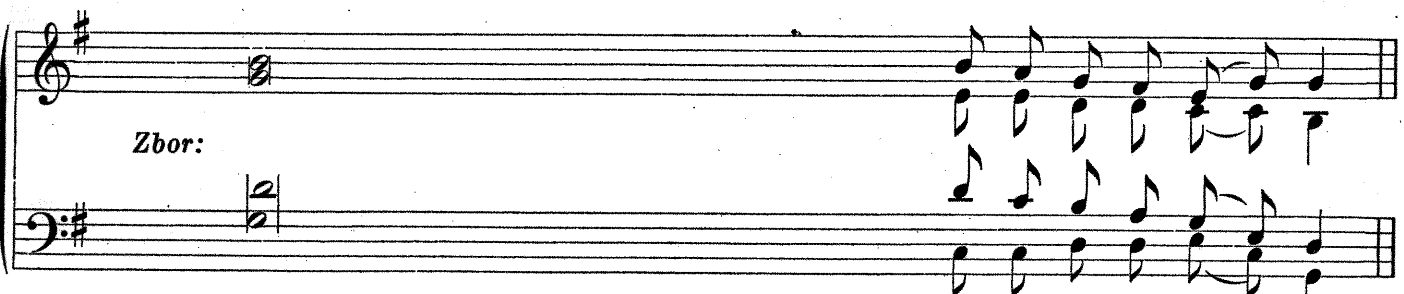
Spasovo:	quemádmodum vidístis eum ascendén - - - -	tem in cae - lum,
Nedj. u osm. Sp.:	tibi dixit cor meum, quaesívi vultum tuum, vultum tuum Dómi-	ne re - quí - ram:
Duhovi:	et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam	ha - bet vo - cis,
Duh. pon. i Tij.:	et de petra, melle satu- - - - - - - -	rá - vit e - os,
Presv. Trojstvo:	confité - - - - - - - - - -	bi - mur e - i,
Nedj. u osm. Tij.:	et edúxit me in	la - ti - tú - di - nem:
Srce Isusovo:	in generatióne et gene- - - - - - - -	ra - ti - ó - nem:
Nedj. u osm. Sr. Is.:	víde humilitátem meam, et la - - - - - -	bó - rem me - um:

Spasovo:	i - ta véniet, allelúia,	al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.
Nedj. u osm. Sp.:	ne a - vértas fáciem tuam a me,	al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.
Duhovi:	al - le - lúia,	al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.
Duh. pon. i Tij.:	al - le - lúia,	al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.
Presv. Trojstvo:	qui - a fecit nobíscum	mi - se - ri - cór - di - am su - am.
Nedj. u osm. Tij.:	sal-vum me fecit,	quó - ni - am vó - lu - it me.
Srce Isusovo:	ut éruat a morte ánimas eórum	et a - lat e - os in fa - me.
Nedj.u osm.Sr.Is.:	et di - mítte ómnia pec- - -	cá - ta me - a, De - us me - us.

Spasovo:	*Ps.* O - mnes gentes	pláu - di - te má - ni - bus: *
Nedj. u osm. Sp.:	*Ps.* Dó - mi - nus illumi - - -	ná - ti - o me - a, *
Duhovi:	*Ps.* Ex - súr - gat Deus, et dissipéntur i-	ni - mí - ci e - jus: *
Duh. pon. i Tij.:	*Ps.* Ex - sul - táte Deo ad - - -	ju - tó - ri no - stro: *
Presv. Trojstvo:	*Ps.* Dó - mi - ne	Dó - mi - nus no - ster: *
Nedj. u osm. Tij.:	*Ps.* Dí - li - gam te Dómine for - -	ti - tú - do me - a, *
Srce Isusovo:	*Ps.* Ex - sul - táte	ju - sti in Dó - mi - no, *
Nedj.u osm.Sr.Is.:	*Ps.* Ad te Dómine levavi	á - ni - mam me - am: *

Spasovo:	jubiláte Deo in voce	ex - sul - ta - ti - ó - nis.
Nedj. u osm. Sp.:	et salus	me - a: quem ti - mé - bo?
Duhovi:	et fúgiant, qui odérunt eum	a fá - ci - e e - jus.
Duh. pon. i Tij.:	jubi- - - - - - - - - - -	lá - te De - o Ja - cob.
Presv. Trojstvo:	quam admirábile est nómen tuum in	u - ni - vér - sa ter - ra!
Nedj. u osm. Tij.:	Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et	li - be - rá - tor me - us.
Srce Isusovo:	rectos	de - cet col - lau - dá - ti - o.
Nedj.u osm Sr.Is.:	Deus meus, in te confí - - - - - -	do, non e - ru - bé - scam.

Soli:

Gló - ri - a Pa - tri, et Fí - li - o, et Spí - ri - tu - i San - cto.

Zbor:

Sicut erat in princípio, et nunc, et sem-per, et in saécula sae - cu - ló - rum. A - men.

Ponovi se Introit do Psalma.

Offertoria.

O. Anselmo Canjuga.

Sp. i N. u osm.:	Ascéndit Deus in ju - - -	bi - la - ti - ó - ne,	et Dóminus in
Vig. Duh.:	Emítte Spíritum tuum,	et cre-a-bun - tur	et renovábis
Duhovi:	Confírma hoc Deus, quod operá -	tus es in no - bis	a templo tuo,
Duh. pon.:	Intónuit	de caelo Dóminus,	et Altíssimus
Presv. Troj.:	Benedíctus	sit De-us Pa - ter	unigenitúsque Dei Fílius,
Tijelovo:	Sacerdótes Dómini incénsum et panes	óf-ferunt De - o:	et ídeo sancti
N. u osm. Tij.:	Dó - - - - - - -	mi-ne convérte-re,	et éri - - - - - - -
Srce Isusovo:	Impropérium exspectávit Cor me -	um et mi-sé-riam,	et sustínui qui simul mecum
N. u osm. S. I.:	Sperent in te omnes, qui novérunt no-	men túum, Dómine:	quóniam non derelínquis quaeréntes te:

Spas. i N. u osm.:
Vig. Duh.: fá - ci - em ter - rae: sit gló - ri - a Dómi- -
Duhovi: quod est in Je - rú - sa - lem, ti - bi óf - fe - rent
Duh. pon.: de - dit vo - cem su - am: et ap - pa - ru - érunt fon- -
Presv. Trojstvo: San-ctus quo-que Spí - ri - tus: qui - a fe - - cit no- -
Tijelovo: e - runt De - o su - o, et non pól - lu - ent
Nedj. u osm. Tij.: pe á - ni-mam me - am: sal-vum me fac
Srce Isusovo: contrista - - ré - tur et non fu - it; con - so - - lántem
Nedj. u osm. Sr. Is.: psállite Dómino, qui há - bi - tat in Si - on: quó - ni - am non est oblítus o-

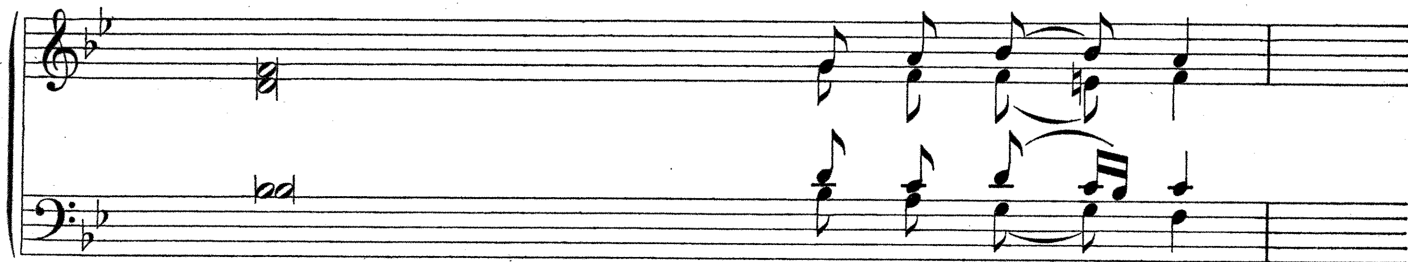

Spas. i N. u osm.: vo - ce tu - bae, al - le - lú - ia.
Vig. Duh.: ni in saé - cu - la, al - le - lú - ia.
Duhovi: re - ges mú - ne - ra, al - le - lú - ia.
Duh. pon.: tes a - quá - rum, al - le - lú - ia.
Presv. Trojstvo: bís - cum mi - se - ri - cór - di - am su - am.
Tijelovo: no - men e - jus, al - le - lú - ia.
Nedj. u osm. Tij.: pro - pter mi - se - ri - cór - di - am tu - am.
Srce Isusovo: me quae - sí - vi et non in - vé - ni.
Nedj. u osm. Sr. Is.: ra - ti - ó - nem páu - - - - pe - rum.

Communiones.

A.

O. Anselmo Canjuga.

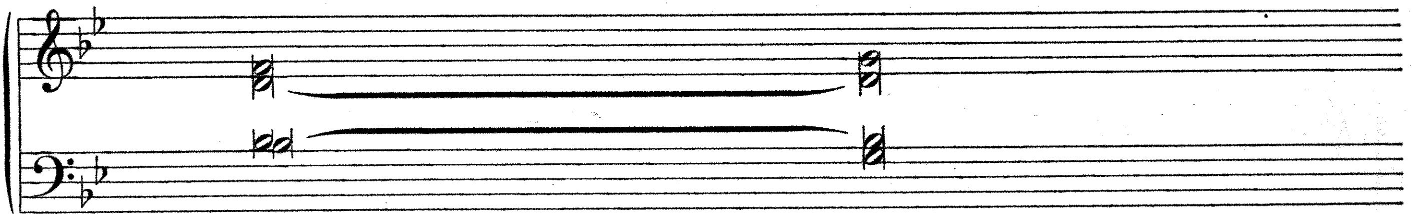

Spasovo: Psállite Dómino, qui ascéndit super cae- los cae - ló - rum
Duh. pon.: Spíritus Sanctus docébit vos, al - le - lú - ia:
Nedj. u osm. Tij.: Cantábo Dómino, qui bona trí - - bu - it mi - hi:
Srce Isusovo: Unus mílitum láncea latus e - - jus a - pé - ru - it,
Nedj. u osm. Sr. Is.: Dico vobis, gáudium est An - - ge - lis De - i

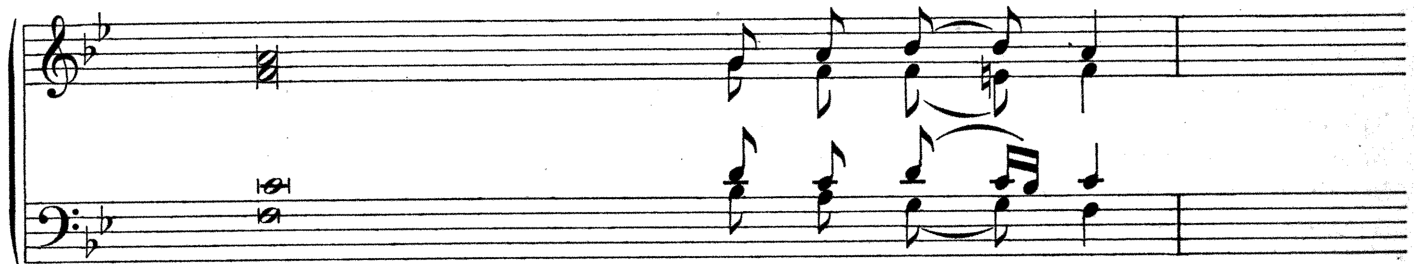

Spasovo:	ad Ori - - - - -	én - tem, al - le - lú - ia.
Duh. pon.:	quaecúnque díxero vobis alle-	lú - ia, al - le - lú - ia.
Nedj. u osm. Tij.:	et psallam nómini	Dó - mi - ni al - tís - si - mi.
Srce Isusovo:	et contínuo exívit	san - guis et a - qua.
Nedj. u osm. Sr. Is.:	super uno peccatóre paeni	- tén - ti - am a - gén - te.

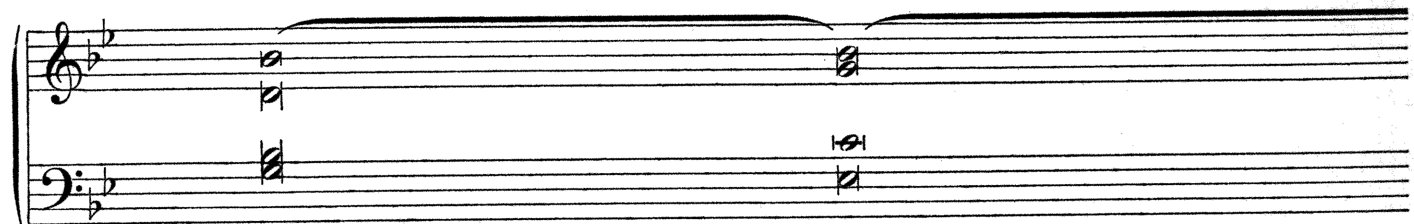
B.

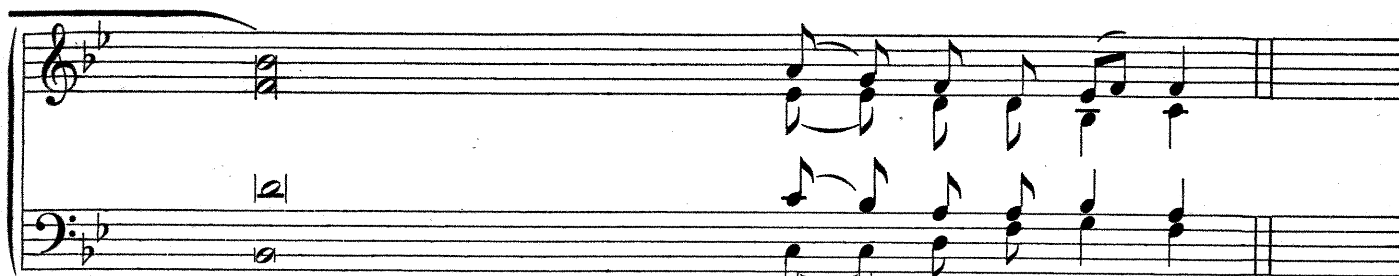
Nedj. u osm. Sp.:	Pater, cum essem cum eis,	ego servábam eos,
Duh. vigil.:	Ultimo festivitátis die dicébat Jesus:	Qui in me credit,
Duhovi:	Factus est repénte de caelo sonus	adveniéntis spíritus veheméntis,
Presv. Trojstvo:	Benedícimus	
Tijelovo:	Quotiescúnque manducábitis panem hunc,	et cálicem bibétis,

Nedj. u osm. Sp.:	quos dedísti mihi,	al - le - lú - ia:
Duh. vigil:	flúmina de ventre ejus fluent	a - quae vi - vae.
Duhovi:	ubi erant sedéntes,	al - le - lú - ia:
Presv. Trojstvo:		De - um cae - li,
Tijelovo:	mortem Dómini annuntiábitis,	do - nec vé - ni - at:

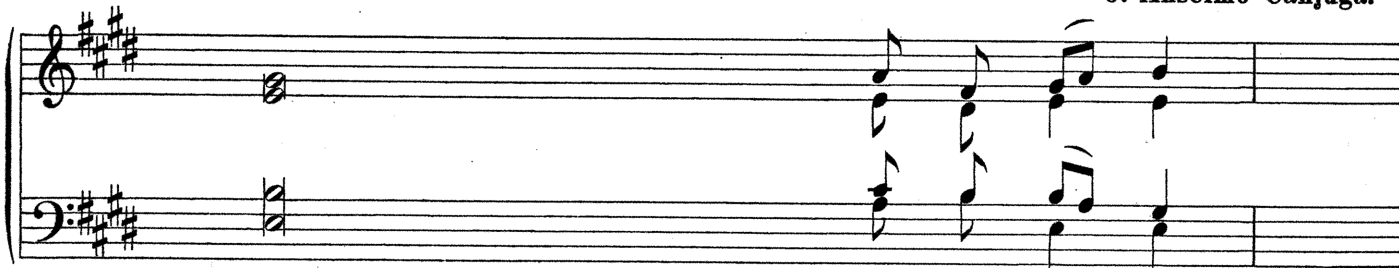
Nedj. u osm. Sp.:	nunc autem ad te vénio:	non rogo ut tollas eos de mundo,
Duh. vigil.:	Hoc autem dixit de Spíritu Sancto,	quem acceptúri erant credéntes in eum,
Duhovi:	et repléti sunt omnes Spíritu Sancto,	loquéntes magnália Dei,
Presv. Trojstvo.:	at coram ómnibus vivéntibus	confitébimur ei:
Tijelovo:	ítaque quicúnque manducáverit panem,	vel bíberit cálicem Dómini indígne,

Nedj. u osm. Sp.:	sed ut sérves eos de málo, alle-	- lú - ia,	al -	le -	lú -	ia.
Duh. vigil.:	alle - - - - - - -	- lú - ia,	al -	le -	lú -	ia.
Duhovi:	alle - - - - - - -	- lú - ia,	al -	le -	lú -	ia.
Presv. Trojstvo:	quia fécit nobíscum miseri -	- cór -	di -	am	su -	am.
Tijelovo:	réus érit córporis et sánguinis Dómi-	ni,	al -	le -	lú -	ia.

Introitus.

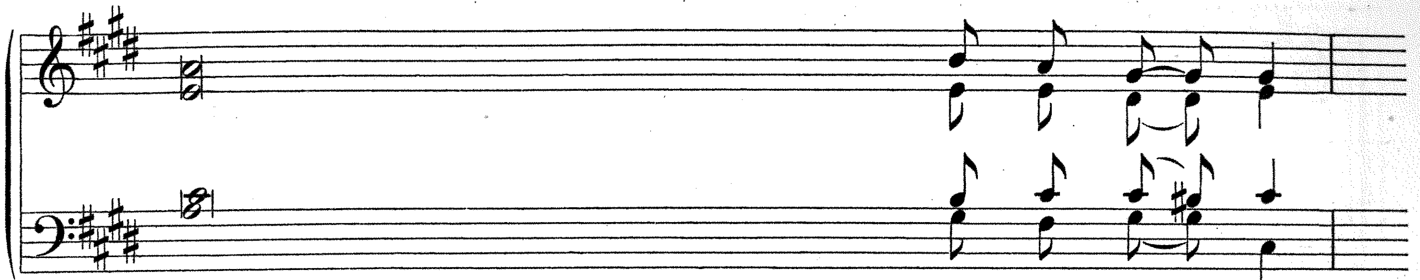
O. Anselmo Canjuga.

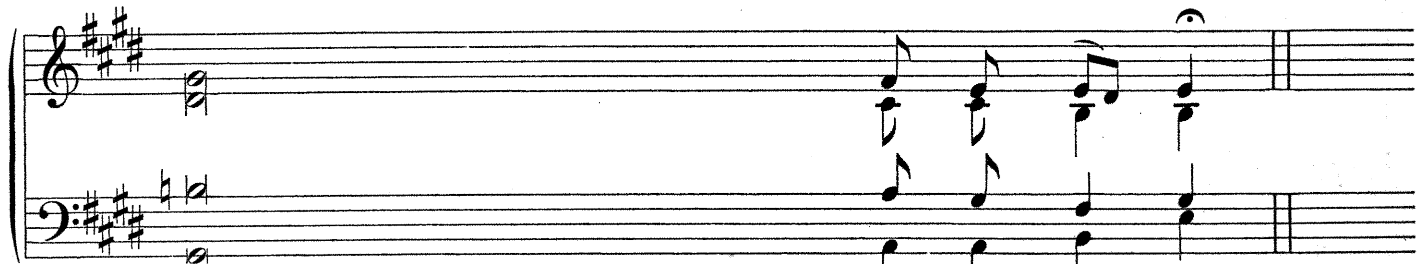
Ned. po Duh.:	IV.	Dóminus illuminátio mea, et salus méa,	quem ti -	mé -		bo?
	V.	Exáudi Dómine	vo - cem	me -		am,
	VI.	Dóminus fortitúdo	ple - bis	su -		ae,
	VII.	Omnes gentes pláudi - - - - -	- te	má -	ni -	bus:
	VIII.	Suscépimus, Deus, misericór - - -	- di -	am	tu -	am
	IX.	Ecce Deus	ád - ju -	vat		me,
	X.	Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit	vo - cem	me -		am,
	XI.	Deus in loco	san - cto	su -		o:
	XII.	Deus in adjutórium me - - - - -	- um	in -	tén -	de:
	XIII.	Réspice, Dómine, in testa - - -	- mén - tum	tu -		um,

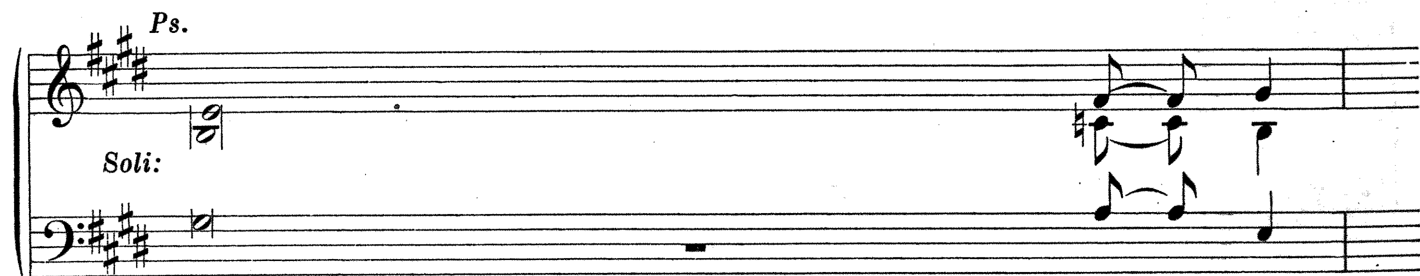
IV.	Dóminus deféensor vitae meae, a quo	tre -	pi -	dá -		bo?
V.	qua cla - - - - - - - - -	- má -	vi	ad		te:
VI.	et protéctor salutárium	Chri -	sti	su -	i	est:
VII.	jubi - - - - - - - - - -	- lá -	te	De -		o
VIII.	in médio	tem -	pli	tu -		i:
IX.	et Dóminus suscéptor est á - - -	- ni -	mae	me -		ae:
X.	ab his qui appro - - - - - -	- pín -	quant	mi -		hi:
XI.	Deus, qui inhabitáre facit unáni -	- mes	in	do -		mo:
XII.	Dómine ad adjuvándum	me	fe -	stí -		na:
XIII.	et ánimas páuperum tuórum ne derelín -	- quas	in	fi -		nem:

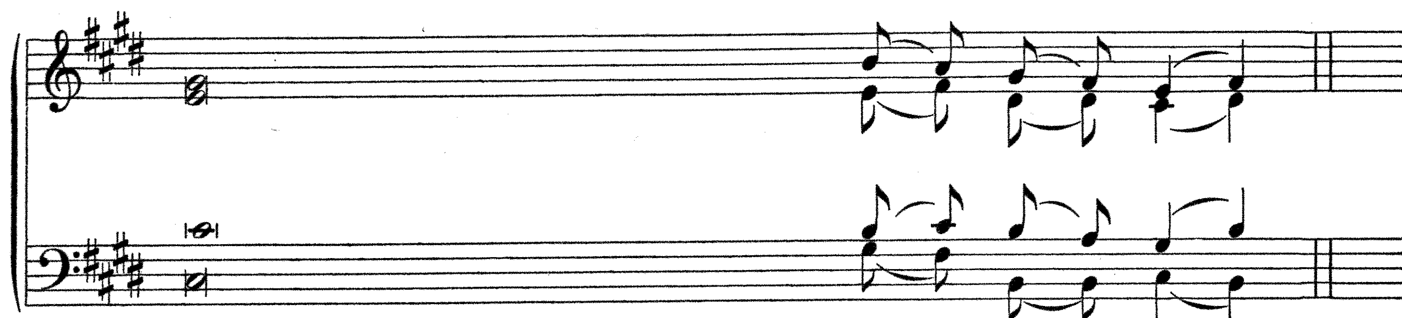
IV. qui tríbulant me ini- - - - - - - - - mí - ci me - i,
V. adjútor meus, esto, ne de - re - lín-quas me,
VI. salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic haeredi- tá - ti tu - ae,
VII.
VIII. secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fi - nes ter - rae:
IX. avérte mala ini - - - - - - - - - mí - cis me - is,
X. et humiliávit eos, qui est ante saécula, et manet in ae - ter - num:
XI. ipse da - - - - - - - - - - - - bit vir - tú - tem
XII. confundántur et revereántur ini- - - - - - - mí - ci me - i,
XIII. exsúrge Domine, et júdica cau - sam tu - am:

IV. infirmáti sunt, et ce - ci - dé - runt.
V. neque despícias me, Deus salu- - - - - tá - ris me - us.
VI. et rege eos usque in saé - cu - lum.
VII. in voce exsul- - - - - - - - - ta - ti - ó - nis.
VIII. justítia plena est déx - - - - - - te - ra tu - a.
IX. in veritáte tua dispérde illos, protéctor me - us Dó - mi - ne.
X. jacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te e - nú - tri - et.
XI. et fortitúdinem ple - bi su - ae.
XII. qui quaérunt á - - - - - - - - - ni - mam me - am.
XIII. et ne obliviscáris voces quae - - - - - rén - ti - um te.

IV. Si consístant advérsum me ca - stra: *
V. Dóminus illuminátio me - a, *
VI. Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me: *
VII. Quóniam Dóminus excélsus, ter - - - - - - - - - rí - bi - lis: *
VIII. Magnus Dóminus et laudábilis ni - mis: *
IX. Deus in nómine tuo salvum me fac: *
X. Exáudi Deus oratiónem meam | et ne despéxeris deprecatiónem me - am: *
XI. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci e - jus: *
XII. Avertántur retrórsum et eru - - - - - - - - - bé - scant, *
XIII. Utquid Deus repulísti in fi - nem: *

IV. non ti - - - - - - - - - mé - bit cor me - um.
V. et salus mea: quem ti - mé - bo?
VI. nequándo táceas a me, et assimilábor descendénti- bus in la - cum.
VII. Rex magnus super om - nem ter - ram.
VIII. in civitáte Dei nostri, in monte san - cto e - jus.
IX. et in virtúte tua jú - di - ca me.
X. inténde mihi, et ex - áu - di me.
XI. et fúgiant, qui odérunt eum, a fá - ci - e e - jus.
XII. qui volunt mi - hi ma - la.
XIII. irátus est furor tuus super oves pás - cuae tu - ae?

Glória Patri, et Fí - li - o, et Spi - rí - tu - i San - cto. *

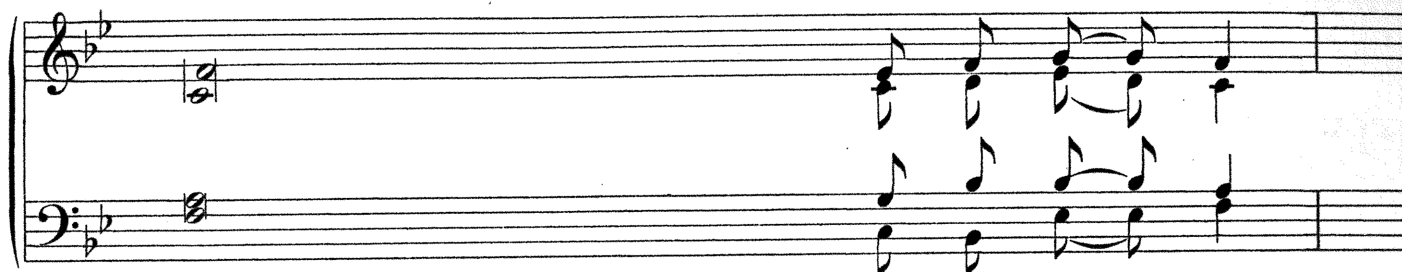

Sicut erat in princípio, et nunc, et sem - per, et in saécula saecu - ló - rum. A - men.

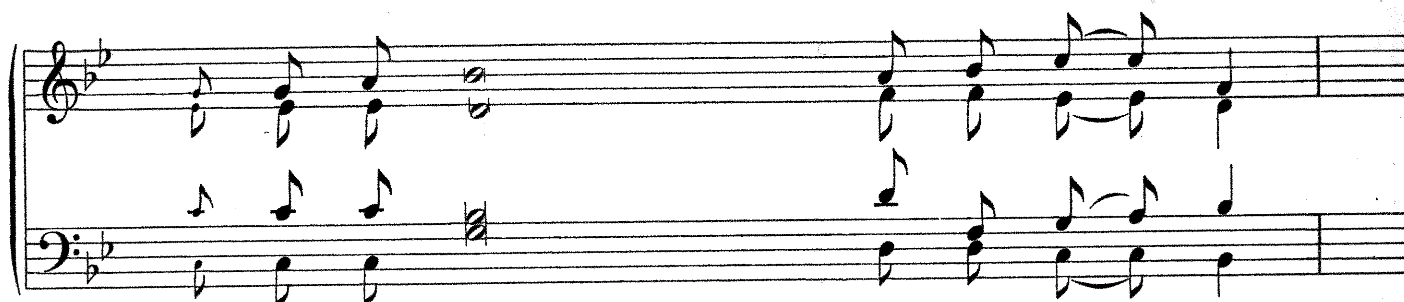
Ponovi se Introitus do Psalma.

Offertoria.*

A.

IV. Illúmina óculos meos, nequándo obdórmi - - am in mor - te:
V. Benedícam Dóminum, qui mihi tríbuit in - tel - lé - ctum:
VIII. Pópulum húmilem salvum fá - - - - - ci - es, Dó - mi - ne,
XI. Exaltábo te Dómine, quóniam su - sce - pí - sti me,
XIII. In te spe- - - - - - - - - - rá - vi, Dó - mi - ne:

IV. ne quán - do dicat ini - - - - mí - cus me - us:
V. pro - vi - débam Déum in conspéctu me - o sem - per:
VIII. et óculus superbórum hu - mi - li - á - bis:
XI. nec de - le - ctásti inimícos me - os su - per me:
XIII. di - xi: Tu es De - us me - us,

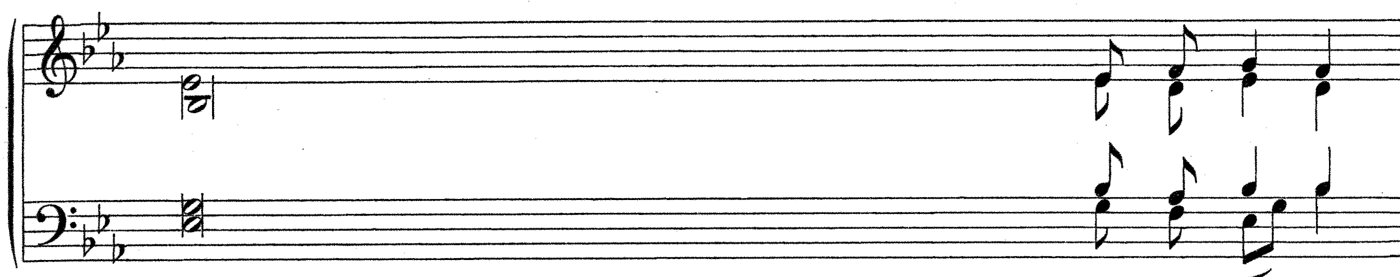

IV. praeválui ad - vér - sus e - - - - um.
V. quóniam a dextris est mi - hi, ne com - mo - vé - ar.
VIII. quóniam quis Déus prae - ter te, Dó - mi - ne?
XI. Dómine clamávi ad te, et sa - ná - sti me.
XIII. in mánibus tuis tém - po - ra me - - - - a.

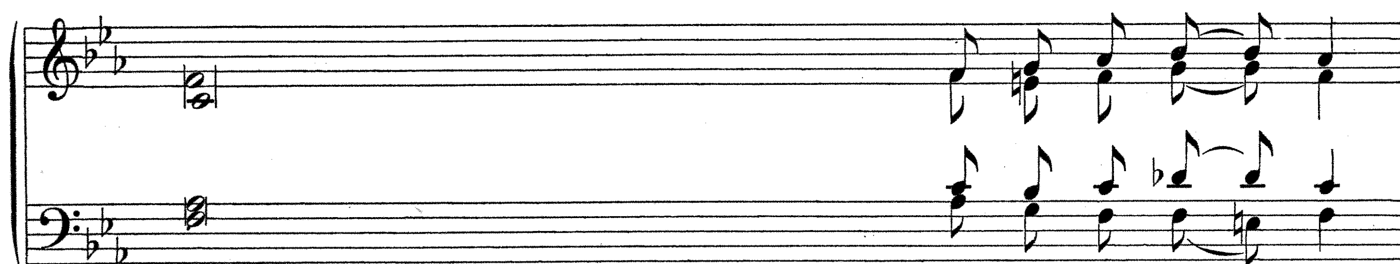
---

* VI. Perfice gressus *kao na Šezdesetnicu.*
IX. Justitiae Domini *kao na III. korizmenu.*
X. Ad te Domine levavi *kao na I. Adventa.*

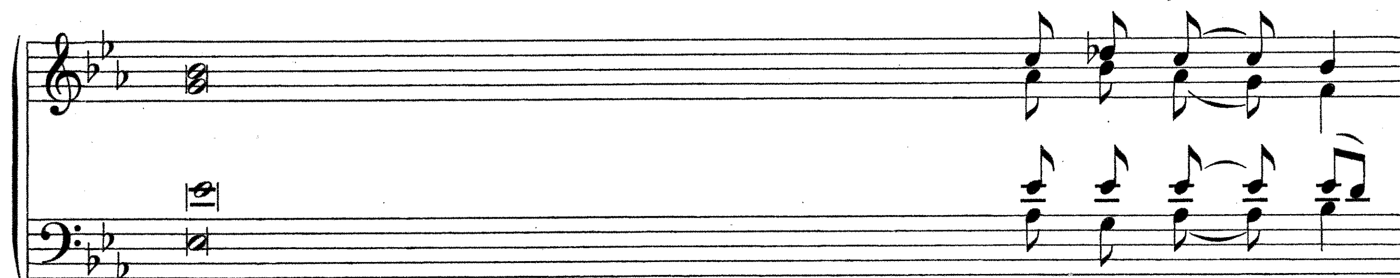
B.

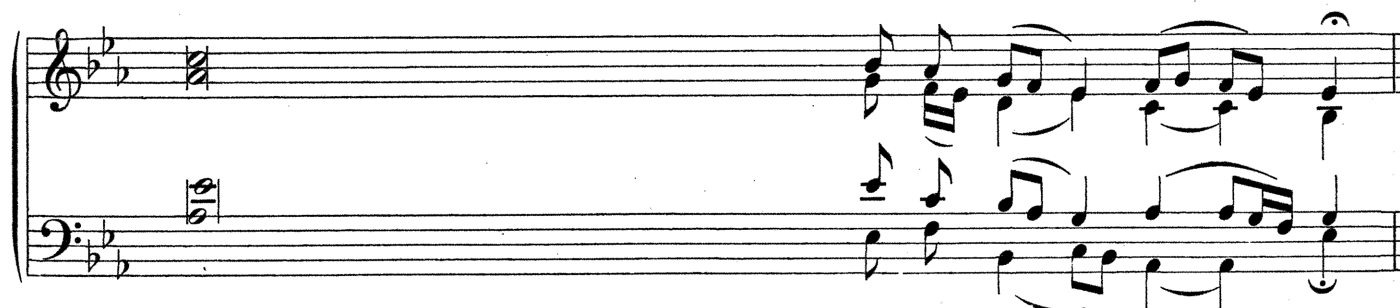
VII. Sicut in holocáusto aríetum et tau - ró - rum,
XII. Praecátus est Móyses in conspéctu Dómini Dei su - - - - i, et di - xit:

VII. et sicut in míllibus a - gnó - rum pín - gui - um:
XII. Quare, Dómine, irásceris in pópulo tuo? parce irae á - ni - mae tu - ae:

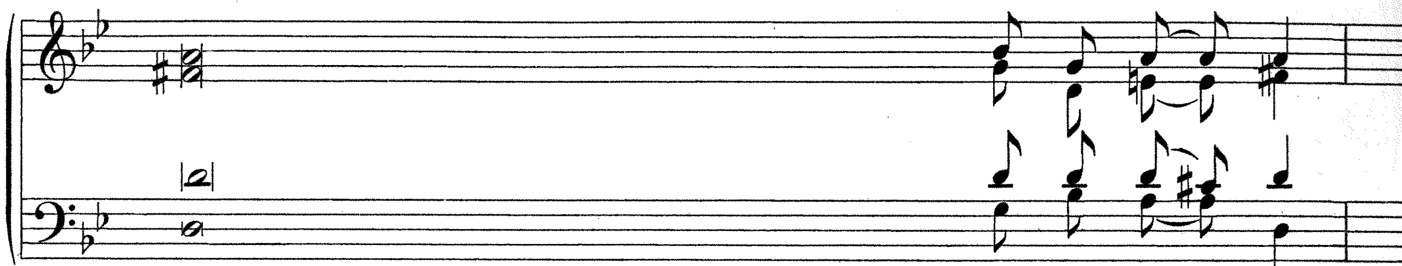
VII. sic fiat sacrifícium nostrum in conspécto tuo hódie, | ut plá - ce - at ti - bi:
XII. meménto Ábraham, Isaac et Jacob, quibus jurasti dare terram flu - én - tem lac et mel.

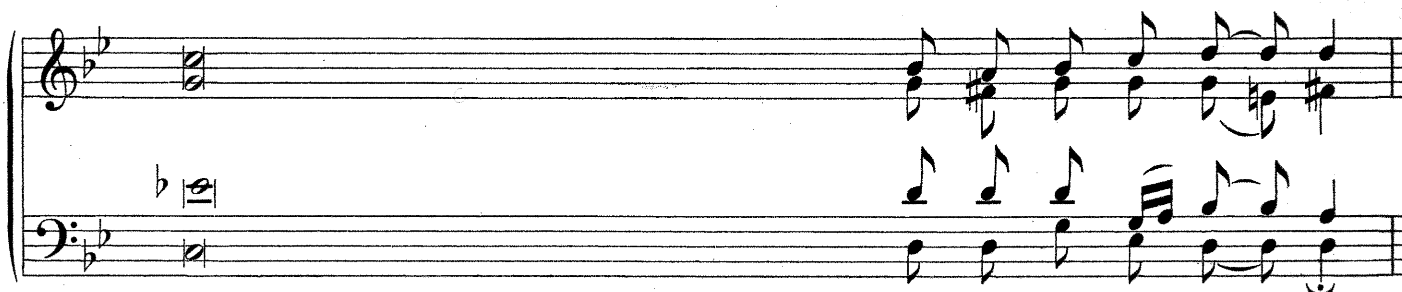
VII. quia non est confúsio confidénti - - - bus in te Dó - mi - ne.
XII. Et placátus factus est Dóminus de malignitáte,
quam dixit fácere pó - pu - lo su - o.

Communiones.

A.

IV. Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et libe- rá - tor me - us:
V. Unam pétii a Dómino, hanc re - quí - ram:
VI. Circuíbo, et immolábo in tabernáculo ejus hóstiam jubi- la - ti - ó - nis:
VII. Inclína au - rem tu - am,
VIII. Gustáte et vidéte, quóniam suá - - - - - - vis est Dó - mi - nus:
IX. Qui mandúcat carnem meam, et bibit sán - - - gui - nem me - um,
X. Acceptábis sacrifícium justítiae, oblatiónes et ho - lo - cáu - sta,
XI. Honóra Dóminum de tua substántia, et de primítiis fru- gum tu - á - rum:

IV. Deus me - - - - - - - - - - us ad - jú - tor me - us.
V. ut inhábitem in domo Dómini ómnibus di - - é - bus vi - tae me - ae.
VI. cantábo et psal-mum di - cam Dó - mi - no.
VII. accéle - - - - - - - - - - ra, ut é - ru - as nos.
VIII. beátus vir qui spe - rat in e - o.
IX. in me manet, et ego in e - o, di - cit Dó - mi - nus.
X. super al - - - - - - - - - - ta - re tu - um, Dó - mi - ne.
XI. ut impleántur hórrea tua saturitáte, et vino torculá- ri - a re - dun - dá - bunt.

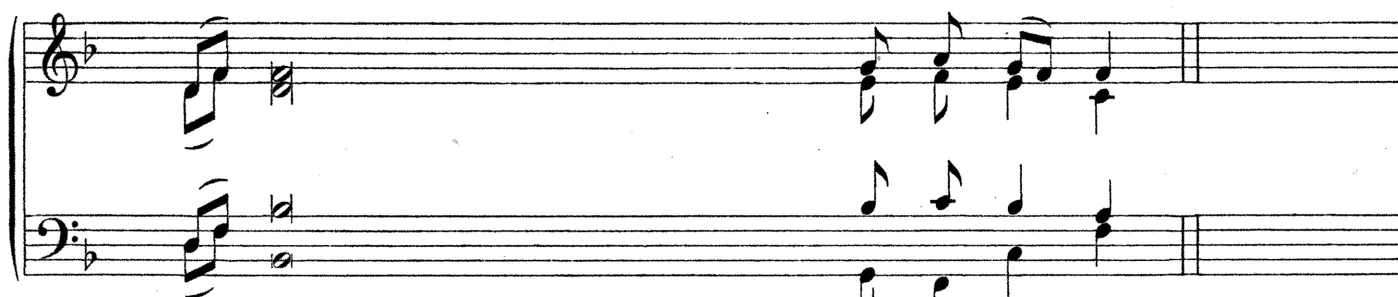
B.

XII. De fructu óperum tuórum, Dómine, satiá- bi - tur ter - ra: ut edúcas panem de terra,
XIII. Panem de caelo dedísti no - bis, Dómi - ne,

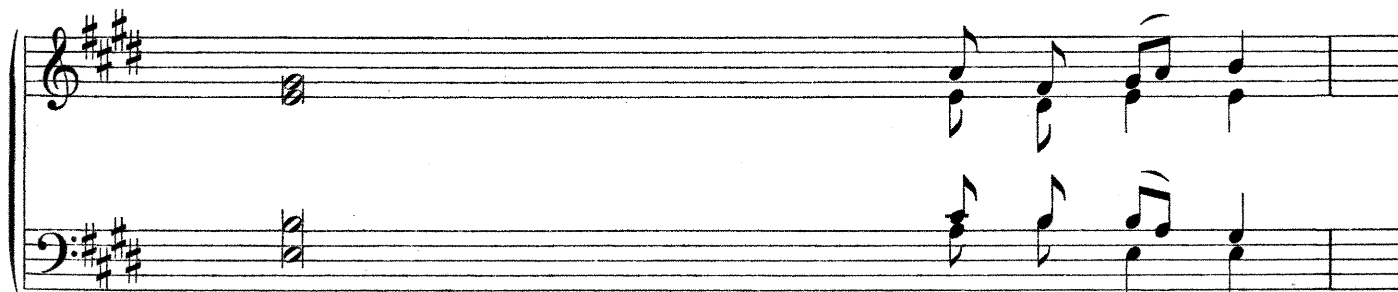
XII. et vinum laetíficet cor hó - mi - nis: ut exhílaret fáci - em in ó - le - o,
XIII. habéntem omne de- lé - cta - mén - tum,

XII. et panis cor hómi - - - - - - nis con - fír - met.
XIII. et omnem sapórem su - - - - - a - vi - tá - tis.

Introitus.

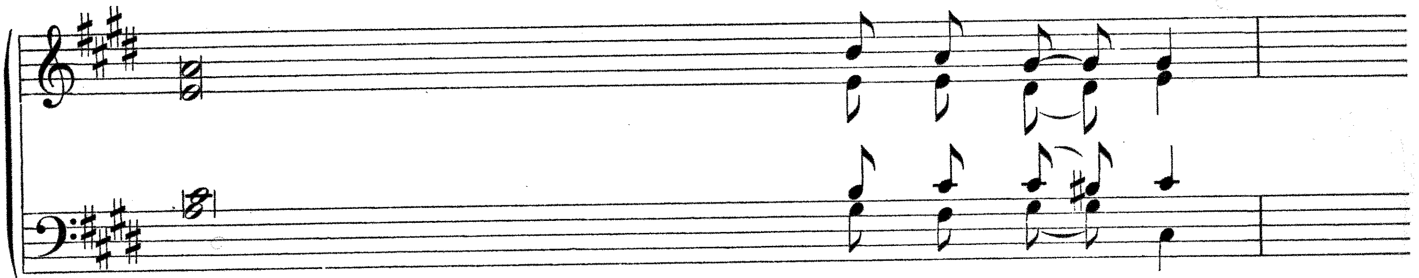
O. Anselmo Canjuga.

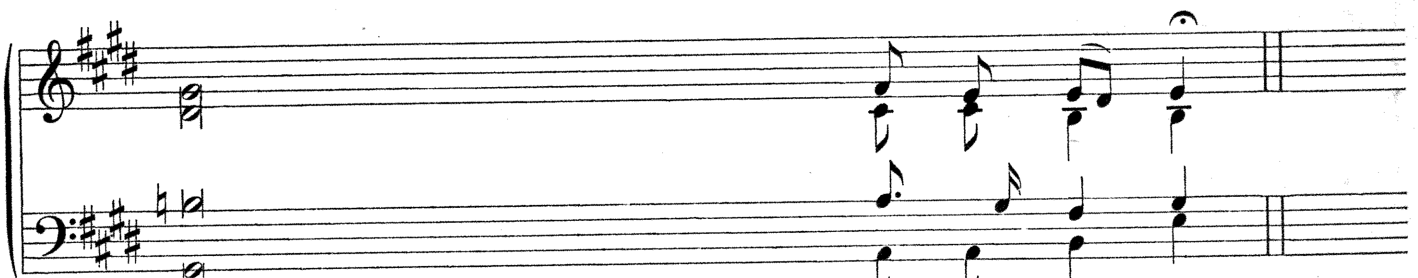
Ned. po Duh.: XIV. Protéctor noster á - - - - - - spi - ce, De - us,
XV. Inclína, Dómine, áurem tuam ad me, et ex - áu - di me:
XVI. Miserére mi - - - - - - - - - hi Dó - mi - ne,
XVII. Justus es Dó - mi - ne,
XVIII. Da pacem, Dómine, susti - - - - - nén - ti - bus te,
XIX. Salus pópuli ego sum, di - - - - - cit Dó - mi - nus:
XX. Omnia quae fecísti nobis, Dómine, in vero judíci- o fe - cí - sti,
XXI. In voluntáte tua, Dómine, univérsa sunt pó - si - ta,
XXII. Si iniquitátes observáve - - - - - ris Dó - mi - ne,
XXIII. Di - - - - - - - - - - - cit Dó - mi - nus:

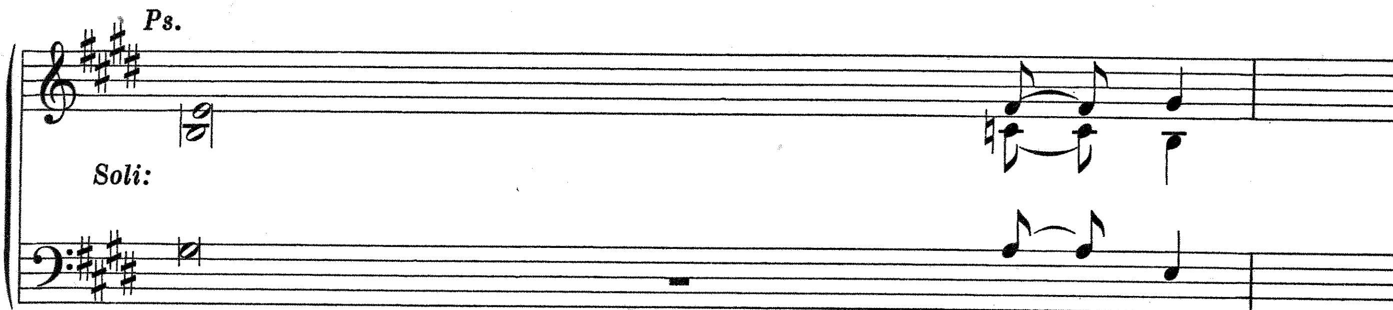
XIV. et réspice in fáciem Chri - sti tu - i:
XV. salvum fac servum tuum, Deus meus, spe - rán - tem in te:
XVI. quóniam ad te clamávi to - ta di - e:
XVII. et rectum judí- - - - - - - - ci - um tu - um:
XVIII. ut prophétae tui fidéles in - - - - ve - ni - án - tur:
XIX. de quacúmque tribulatióne clamá - - ve - rint ad me,
XX. quia peccávimus tibi, et mandatis tuis non o - be - dí - vi - mus:
XXI. et non est qui possit resístere volun - - tá - ti tu - ae:
XXII. Dómine quis su - sti - né - bit?
XXIII. Ego cógito cogitatiónes pacis, et non af - fli - cti - ó - nis:

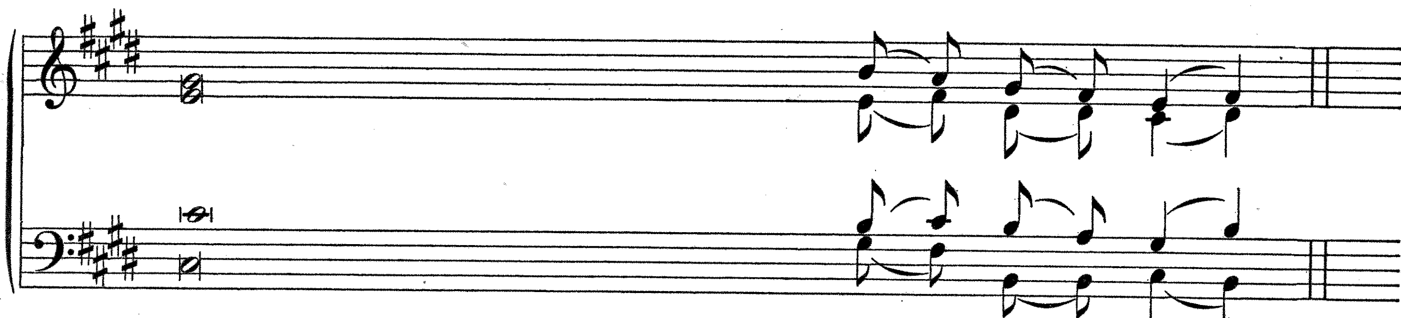
XIV. quia mélior est di - es u - na
XV. miserére mi - hi, Dó - mi - ne,
XVI. quia tu Dómine suá - - - - - - vis ac mi - tis es,
XVII. fac cum ser - vo tu - o
XVIII. exáudi preces ser - vi tu - i,
XIX. exáu - - - - - - - - - di - am e - os:
XX. sed da glóriam nó - - - - - - mi - ni tu - o,
XXI. tu enim fecísti ómnia, caelum et terram, et u - ni - vér - sa
XXII. quia apud te propiti - - - - - - á - ti - o est,
XXIII. invocábitis me, et ego ex - - - - - áu - di - am vos:

XIV. in átriis tuis su - - - - - - - - per mil - li - a.
XV. quóniam ad te clamávi to - ta di - e.
XVI. et copiósus in misericórdia omnibus invo - - cán - ti - bus te.
XVII. secúndum misericór- - - - - - - - di - am tu - am.
XVIII. et plebis tu - - - - - - - - - ae Is - ra - el.
XIX. et ero illórum Dóminus in per - pé - tu - um.
XX. et fac nobíscum, secúndum multitúdinem misericór- di - ae tu - ae.
XXI. quae caéli ámbitu continéntur: Dóminus univer- só - rum tu es.
XXII. De- - - - - - - - - - - - us Is - ra - el.
XXIII. et redúcam captivitátem vestram de cun - ctis lo - cis.

XIV. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine vir - - - tú - tum! *
XV. Laetífica ánimam servi tu - i: *
XVI. Inclína Dómine áurem tuam et ex - - - - - - áu - di me: *
XVII. Beáti immaculáti in vi - a: *
XVIII. Laetátus sum in his quae dicta sunt mi - hi: *
XIX. Atténdite pópule meus legem me - am: *
XX. Beáti immaculáti in vi - a: *
XXI. Beáti immaculáti in vi - a: *
XXII. De profúndis clamávi ad te Dó - mi - ne: *
XXIII. Benedixísti Dómine terram tu - am: *

XIV. concupíscit, et déficit ánima mea in átri - - a Dó - mi - ni!
XV. quóniam ad te, Dómine, ánimam me - - am le - vá - vi.
XVI. quóniam ínops et páu - - - - - - per sum e - go.
XVII. qui ámbulant in le - ge Dó - mi - ni.
XVIII. in domum Dómi - - - - - - - ni í - bi - mus.
XIX. inclináte áurem vestram in verba o - ris me - i.
XX. qui ámbulant in le - ge Dó - mi - ni.
XXI. qui ámbulant in le - ge Dó - mi - ni.
XXII. Dómine exáudi vo - cem me - am.
XXIII. avertísti captivi - - - - - - tá - tem Ja - cob.

Glória Patri, et Fí - li - o, et Spi - rí - tu - i San - cto. *

Zbor:

Sicut erat in princípio, et nunc, et sem - per, et in saécula saecu-ló - rum. A - men.

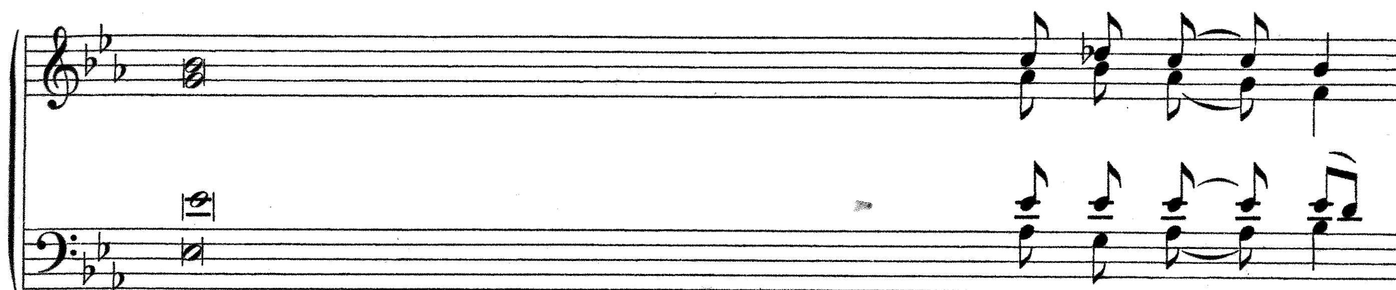
Ponovi se Introitus do Psalma.

Offertoria.

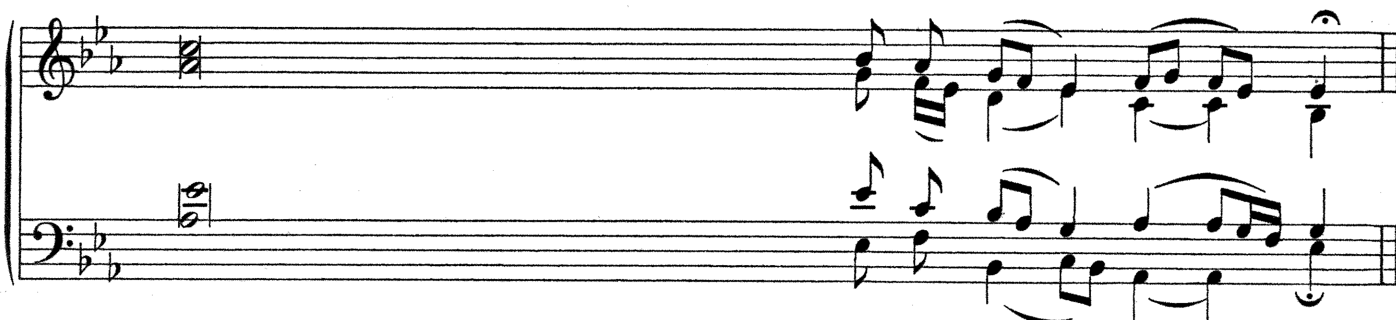
A.

XIV.	Immítet Angelus Dómini in circúitu ti - - -	mén - ti - um e - um,
XV.	Exspéctans exspectávi Dómi- - - - - -	num, et re - spé - xit me:
XVI.	Dómine, in auxíli - - - - - - - -	um me - um rés - pi - ce:
XVII.	Orávi Deum meum ego	Dá - ni - el, di - cens:
XVIII.	Sanctificávit Móyses	al - tá - re Dó - mi - no,
XIX.	Si ambulávero in médio tri - - - - - -	bu - la - ti - ó - nis,
XXI.	Vir erat in terra Hus, nómine Job: simplex et rectus,	ac ti - mens De - um:
XXII.	Recordá - - - - - - - - - - -	re me - i, Dó - mi - ne,

XIV.	et e- - - - - - - - - - - -	rí - pi - et e - os:
XV.	et exaudívit depreca - - - - - - - - -	ti - ó - nem me - am,
XVI.	confundántur et	re - ve - re - án - tur,
XVII.	Exáudi, Dómine, pre - - - - - - - - -	ces ser - vi tu - i:
XVIII.	ófferens super illud holocáusta, et	ím - mo - lans ví - cti - mas:
XIX.	vivifi - - - - - - - - - - -	cá - bis me, Dó - mi - ne:
XXI.	quem Satan pétiit, ut tentáret: | et data est ei potéstas a Dómino in facultáte et	in car - ne e - jus:
XXII.	omni poten - - - - - - - - - -	tá - tu - i dó - mi - nans:

XIV. gustáte et vi - dé - te,
XV. et immísit in os meum cán - - - - - - - ti - cum no - vum,
XVI. qui quaérunt ánimam meam, ut áu - - - - - fe - rant e - am:
XVII. illúmina fáciem tuam super sanctuárium tuum: | et propítius intènde pó- pu - lum i - stum,
XVIII. fecit sacrifícium vespertínum in odórem suavitátis Dó - - mi - no De - o,
XIX. et super iram inimicórum meórum exténdes ma - num tu - am,
XXI. perdidítque omnem substántiam ipsí - - - - - - us, et fí - li - os:
XXII. da sermónem rectum in os me - um,

XIV. quóniam su - - - - - - - - á - vis est Dó - mi - nus.
XV. hymnum De - o no - stro.
XVI. Dómine, in auxí - - - - - - - li - um me - um ré - spi - ce.
XVII. super quem invocátum est no - men tu - um, De - us.
XVIII. in conspéctu fi - li - ó - rum, Is - ra - el.
XIX. et salvum me fécit déx - te - ra tu - a.
XXI. carnem quoque ejus gravi úl - - - - ce - re vul - ne - rá - vit.
XXII. ut pláceant verba mea in con - spé - ctu prín - ci - pis.

B.

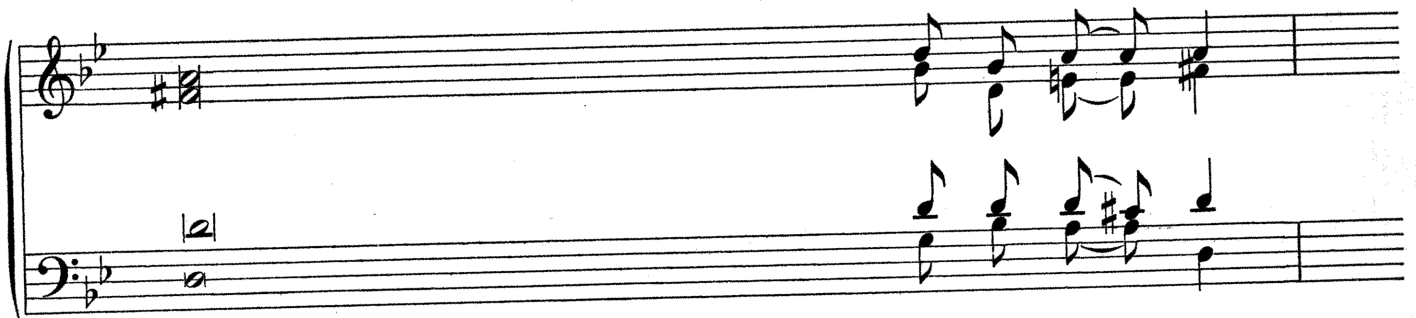
XX. Super flúmina Ba - by - ló - nis, il - lic sédi - - mus, et flé - vi - mus,
XXIII. De profúndis clamávi ad te Dó - mi - ne: Dó - mi - ne exáudi orati- ó - nem me - am:

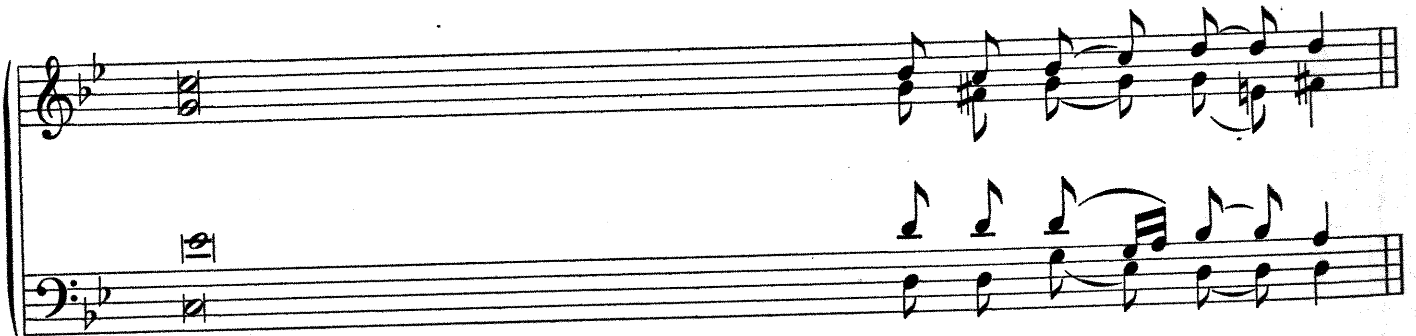
XX. dum recordarémur tu - i, Si - - on.
XXIII. de profúndis cla- - má - vi ad te, Dó - mi - ne.

Communiones.

A.

XIV. Primum quaérite re - gnum De - i,
XV. Panis, quem e - go dé - de - ro,
XVIII. Tóllite hóstias et introíte in á - - - - tri - a e - jus:
XIX. Tu mandásti mandáta tua custo - - - - dí - ri ni - mis:
XXII. Ego clamávi, quóniam exaudí - - - - sti me De us:

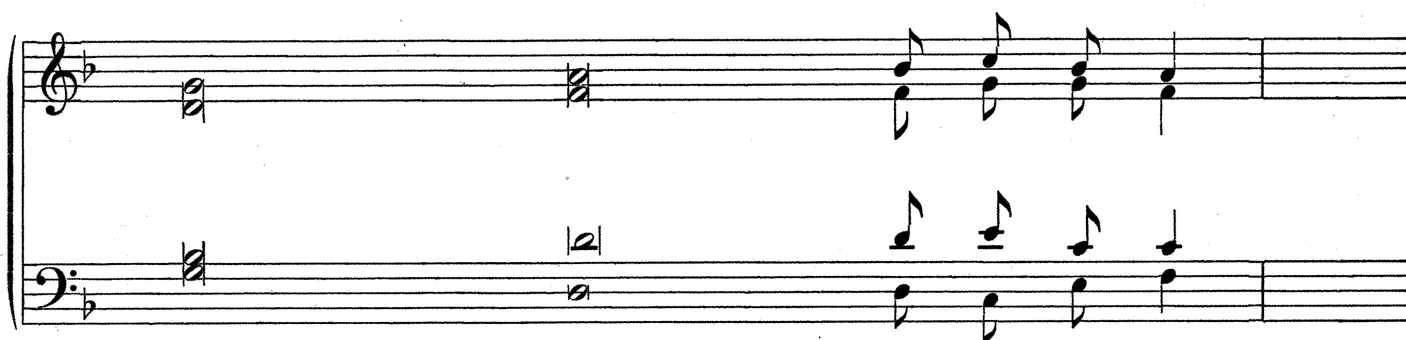

XIV. et ómnia adjiciéntur vo - bis, di - cit Dó - mi - nus.
XV. caro mea est pro saé - cu - li vi - ta.
XVIII. adoráte Dóminum ín áu - la san - cta é - jus.
XIX. útinam dirigántur viae meae, ad custodiéndas justifi- ca - ti - ó - nes tu - as.
XXII. inclína aurem tuam, et ex - - - - - - áu - di ver - ba me - - a.

B.

XVI. Dómine, memorábor justítiae tu - - - ae so - lí - us:
XVII. Vovéte, et rėddite Dómino De - o ve - stro,
XX. Meménto verbi tui servo tu - o, Dó - mi - ne,
XXI. In salutári tuo ánima mea, et in verbum tu - um spe - rá - vi:
XXIII. Amen di - co vo - bis,

XVI. Deus, docuísti me a juven - - - - tú - te me - a,
XVII. omnes qui in circúitu ejus affér - - - tis mú - ne - ra:
XX.
XXI. quando fácies de persequéntibus me ju - dí - ci - um?
XXIII.

XVI. et usque in sené - - - - ctam et sé - ni - um,
XVII. terríbili, et ei qui aufert spí - - ri - tum prín - ci - pum:
XX. in quo mihi spem de - dí - sti:
XXI. iníqui perse - - - - - - cú - ti sunt me,
XXIII. quidquid o - - - - - - rán - tes pé - ti - tis,

XVI. De - us, ne de - re - lín - quas me.
XVII. ter -ríbili apud omnes re - ges ter - rae.
XX. haec me consoláta est in humili - tá - te me - a.
XXI. ád - juva me, Dómine De - us me - us.
XXIII. cré - dite, quia accipiétis, et fi - et vo - bis.

Veni Sancte Spiritus.

Sekvenca.

Harm. **Franjo Dugan.**

Soli:

1. Vé-ni Sáncte Spí-ri-tus, Et e-mít-te caé-li-tus Lú-cis tú-ae rá-di-um.
Do-đi, Du-še pre-sve-ti, Sa ne-ba nas po-sje-ti Zrakom svoje mi-lo-sti.

Tutti:

2. Vé-ni pá-ter páu-pe-rum, Vé-ni dá-tor mú-ne-rum, Vé-ni lúmen cór-di-um.
Do-đi, O-če u-bo-gih, Dje-li-te-lju da-ra svih, Do-đi, sr-ca svje-tlo-sti.

Soli:

3. Con-so-lá-tor óp-ti-me, Dúl-cis hó-spes á-ni-mae, Dúl-ce re-fri-gé-ri-um.
Tje-ši-te-lju ta-ko blag, Ti ne-be-ski go-ste drag, Slat-ki hla-de du-ša svih.

Tutti:

4. In la - bó - re ré - qui - es, In aé - stu tem - pé - ri - es, In flé - tu so - lá - ti - um.
U - mor - ni - ma od - mo - re, U vru - ći - ni la - ho - re, Raz - go - vo - re ža - lo - snih.

Soli:

5. O lux be - a - tís - si - ma, Ré - ple cór - dis ín - ti - ma Tu - ó - rum fi - dé - li - um.
Sjaju svije - tla bla - že - nog, Sjaj u sr - cu pu - ka svog, Na - pu - ni nam du - šu svu.

Tutti:

6. Sí - ne tú - o nú - mi - ne, Ní - hil est in hó - mi - ne, Ní - hil est in - nó - xi - um.
Bez Božan - stva tvo - je - ga Čo - vjek je bez i - če - ga, To - ne sav u cr - nom zlu.

Soli:

7. Lá - va quod est sór - di - dum, Rí - ga quod est á - ri - dum, Sá - na quod est sáu - ci - um.
Ne - či - ste nas u - mi - vaj, Su - ha sr - ca za - li - vaj, Vi - daj ra - ne ra - nje - nim.

Tutti:

8. Flécte quod est rí - gi - dum, Fó - ve quod est frí - gi - dum, Ré - ge quod est dé vi - um.
Mekšaj ću - di ka - me - ne, Za - grij gru - di le - de - ne, Ne daj na - ma pu - tem zlim.

Soli:

9. Da tú - is fi - dé - li - bus, In te con - fi - dén - ti - bus, Sácrum se - pte - ná - ri - um.
Svim, što vje - ru i - ma - ju, Što se u Te u - fa - ju, Se - dam svo - jih da - ra daj.

Tutti:

10. Da vir - tú - tis mé - ri - tum, Da sa - lú - tis é - xi - tum, Da pe - rén - ne gáu - di - um.
Daj nam krepost za - služ - nu I smrt lije - pu, bla - že - nu, Daj vje - ko - vit svi - ma raj.

A - men. Al - le - lú - ia.

Veni Creator Spiritus.

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

Vé-ni Cre-á-tor Spí-ri-tus, Mén-tes tu-ó-rum ví-si-ta: Im-ple su-pér-
O do-đi, Stvor-če, Du-še Svet, Po-ho-di du-še vjer-ni-ka, Po-te-ci vi-

na grá-ti-a Quae tu cre-á-sti péc-to-ra. A-men.
šnjom mi-lo-sti U gru-di, što-no stvo-ri ih.

Latinski:

2. Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi dónum Déi,
Fons vívus, ígnis, cáritas,
Et spiritális únctio.

3. Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnae déxterae,
Tu ríte promíssum Pátris,
Sermóne dítans gúttura.

4. Accénde lúmen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nóstri córporis
Virtúte fírmans pérpeti.

5. Hóstem repéllas lóngius,
Pacémque dónes prótinus:
Ductóre sic te praévio,
Vitémus ómne nóxium.

6. Per te sciámus da Pátrem,
Noscámus átque Fílium,
Téque utriúsque Spíritum
Credámus ómni témpore.

7. Déo Pátri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In saeculórum saécula. Amen.

Hrvatski:

2. Ti nazivaš se Tješitelj,
Blagodat Boga svevišnjeg,
Studenac živi, ljubav, plam
I pomazanje duhovno.

3. Darova sedam razdaješ,
Ti prste desne Očeve,
Od vječnog Oca obećan
Ti puniš usta besjedom.

4. Zapali svijetlo u srcu,
Zadahni dušu ljubavlju,
U nemoćima tjelesnim
Potkrepljuj nas bes prestanka.

5. Dušmana od nas otjeraj
I postojani mir nam daj,
Ispred nas idi, vodi nas,
Da svakog zla se klonimo.

6. Daj Oca da upoznamo
I Krista, Sina njegova,
I u Te, Duha Njihova,
Da vjerujemo sveudilj.

7. Sva slava Ocu vječnomu
I uskrslomu Sinu Mu,
Sa Tješiteljem Presvetim
Nek bude sad i u vijeke. Amen.

Dođi, Duše Presveti.

Andante

Rudolf Taclik.

1. Do - đi, Du - še Pre - sve - ti, sa - ne- ba nas po - sje - ti zra - kom svo - je mi - lo - sti, zra - kom svo - je mi - lo - sti.

2. Dođi, Oče ubogih, djelitelju dara svih, dođi srca svjetlosti.
3. Tješitelju tako blag, Ti nebeski goste drag, slatki hlade duša svih.
4. Umornima odmore, u vrućini lahore, razgovore žalosnih.
5. Sjaju svijetla blaženog, sjaj u srcu puka svog, napuni nam dušu svu!
6. Bez božanstva Tvojega čovjek je bez ičega, tone sav u crnom zlu.
7. Nečiste nas umivaj, suha srca zalivaj, vidaj rane ranjenim.
8. Mekšaj ćudi kamene, zagrij grudi ledene, ne daj nama putem zlim.
9. Svim što vjeru imaju, što se u Te ufaju, sedam svojih dara daj.
10. Daj nam krepost zaslužnu i smrt lijepu, blaženu, daj vjekovit svima raj.

O dođi Stvorče . . .

Moderato — O. Anselmo Canjuga.

mf

1. O do - đi, Stvor - če, Du - še Svet, Po - ho - di du - še
2. Da - ro - va se - dam raz - da - ješ, Ti pr - ste de - sne

p *f*

vjer - ni - ka, Po - te - ci vi - šnjom mi - lo - sti U
O - če - ve, Od vje - čnog O - ca o - be - ćan Ti

riten. *f*

gru - di, što - no stvo - ri ih.
pu - niš u - sta be - sje - dom.
A - - - - - - men.

3. Dušmana od nas otjeraj
I postojani mir nam daj,
Ispred nas idi, vodi nas,
Da svakog zla se klonimo.

4. Sva slava Ocu vječnomu
I uskrslomu Sinu Mu,
Sa Tješiteljem Presvetim
Nek bude sad i u vijeke. Amen.

PRESVETO TROJSTVO

Jam sol recedit.

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Jam sol re - cé-dit í - gne - us: Tu lux pe - rénnis U - ni - tas, Nóstris, be - á-
1. Već žar - ko sun-ce za - la - zi, o Svje - tlo - sti ne pro - laz - na, Je-din-stvo, Troj-

ta Trí - ni - tas, In - fún - de a - mó-rem cór - di - bus.
stvo bla - že - no, u sr - ca na - ša svjetlost lij!

A - men.

Latinski:

2. Te máne láudum cármine,
Te deprecámur véspere:
Dignéris ut te súpplices
Laudémus ínter caélites.

3. Pátri simúlque Fílio,
Tibíque Sáncte Spíritus,
Sícut fúit, sit júgiter
Saéclum per ómne glória. Amen.

Hrvatski:

2. Mi ujutro Ti pjevamo,
mi uvečer Te molimo,
udostoj nas, da smjerno Te
sa anđelima slavimo.

3. Sa Ocem skupa Sinu Mu
i Tebi, Duše Presveti,
nek bude, košto bila je,
u vijeke slava vječita. Amen.

TIJELOVO

Ophod.

Iza svršene sv. Mise primi svećenik monstrancu i ophod kreće iz crkve. Odmah se na izlazu pjeva himan: »Usta moja, uzdižite«.

I. Postaja.

Najprije se pjeva motet *(odnosno koja euharistijska pjesma), onda se pjeva* Evanđelje *s običnim odgovorima. Iza Evanđelja:*

R. Kruh s neba dao si njima, aleluja.

O. Koji svaku slast u sebi ima, aleluja.

R. Pomolimo se . . . *O.* Amen.

Iza blagoslova pjeva se na polasku dalje himan: »Veselo svetkujmo«.

II. Postaja.

Motet — Evanđelje.

R. Kruh nebeski dao je njima, aleluja.

O. Kruh anđeoski blagovao je čovjek, aleluja. *(Dalje kao gore).*

Na polasku dalje pjeva se himan: »Riječ svevišnja«.

III. Postaja.

Motet — Evanđelje.

R. Hranio ih je najboljom pšenicom, aleluja.

O. I sitio ih je medom iz stijene, aleluja. *(Dalje kao gore).*

Na polasku himan: »O Spase roda ljudskoga«. *(Vidi* »Spasovo«).

IV. Postaja.

Motet — Evanđelje.

R. Izvedi hruh iz zemlje, aleluja.

O. I vino neka veseli srce ljudsko, aleluja.

Na povratku u crkvu pjeva se himan: »Nebeski Kralju«.

Na ulazu u crkvu pjeva se: »Tebe Boga hvalimo«, *a iza toga kao kod običnog blagoslova* »Divnoj dakle« *sa svim ostalim, što je već poznato.*

Lauda Sion, Salvatorem.

Sekvenca.

Harm. Franjo Dugan.

Soli: 1. Láu - da Sí - on Sal - vató - rem, Láuda dúcem et pa - stó - rem, In hý-mnis et cánti - cis.
Hva - li, Si - on, Spa - si-te - lja, Vo-đu svog i u-či - te - lja Pjesma-ma i popijevkom.

Tutti: 2. Quántum pó-tes, tán-tum áu - de: Quí-a má-jor ómni láu - de, Nec lau-dá-re súf-fi - cis.
Uz - di - ži ga iz-nad sve-ga, Ne-ćeš preveć hvalit Nje - ga Ni-ti ko-jom pohvalom.

Soli: 3. Láudis théma speci - á - lis, Pá - nis vívus et vi-tá - lis Hó-di - e pro-pó-ni-tur.
Sla-va e-vo ve-li - ka je: Ži-vi kruh, što ži-vot da - je, Častit nam je ovaj dan.

Tutti: 4. Quem in sácrae ménsa coé - nae, Túrbae frátrum du-o-dé-nae Dátum non am-bí-gi-tur.
Kruh, što bi kod svetog sto - la, Me-đu dvanaest a-posto-la Po-dije-ljen i blago-van.

Soli: 5. Sit laus plé-na, sit so - nó - ra, Sit ju-cún - da, sit de-có - ra Méntis ju-bi - lá - ti - o.
Poj-mo pu-nom, ja-snom rije - či, Ne - ka mi - lo klik - će, je - či Srda - ca nam skladan glas.

Tutti: 6. Dí-es é - nim so - lémnis á-gi-tur, In qua ménsae príma re-có-li-tur Hújus insti - tú-ti - o.
Blagdan slav - ni svet - ku-je-mo, Usta-no - vu spo - minjemo Gozbe, što je dade Spas.

Soli: 7. In hac mén-sa nó - vi Ré - gis, Nó - vum Páscha nó-vae lé - gis, Pháse vétus térmi-nat.
No-vog Kra-lja stol je o - vo, Na njem e - vo Ja - nje no - vo, Starom Vazmu dođe kraj.

Tutti: 8. Ve-tu-stá-tem nó - vi - tas, Umbram fú - gat vé - ri - tas, Nóctem lux e - lí - mi - nat.
Ne-sta sli - ka toga tre-na, Is-pred zbi - lje minu sje-na, Tmi-nu progna sunčan sjaj.

Soli: 9. Quod in coé-na Chrí-stus gés-sit, Fa - ci-én-dum hoc exprés-sit In sú - i me - móri - am.
Što sam stvo-ri o - no ve - će, Krist to i - sto tvo - rit re - če Dovijeka na spomen svoj.

Tutti: 10. Dó - cti sá-cris in - sti - tú - tis, Pá-nem, ví-num in sa-lú - tis Conse-crámus hósti - am.
Po - u-če - ni ka - ko tre - ba, Pri - no-si - mo da - re ne - ba, U žr - tvi spa-sono-snoj.

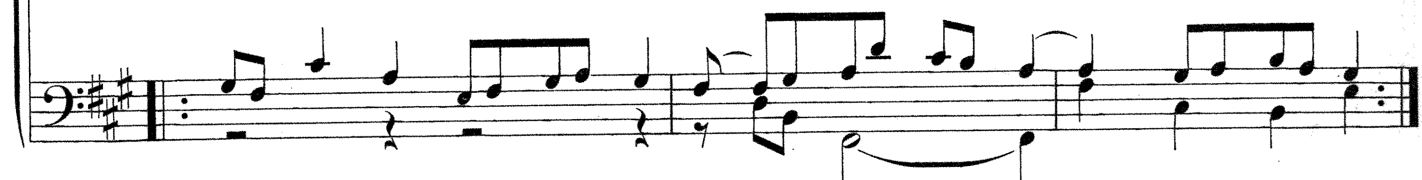
Soli: 11. Dóg-ma dá-tur Christi-á - nis, Quod in cárnem trán-sit pá - nis, Et vínum in sángui-nem.
Na - u-ke nam sve-te gla - se: Kruh u Tije-lo pre - tva-ra se, Vi - no u Krv Gospodnju.

Tutti: 12. Quod non cápis, quod non ví-des, A - ni-mó - sa fir-mat fi - des, Praéter ré-rum ór-di - nem.
Ne shva-ća-mo, ne gleda-mo, al po ja - koj vje - ri zna-mo što van re - da bi-va tu.

Soli: 13. Sub di-vér - sis speci - é - bus, Sí-gnis tántum, sed non ré-bus, Látent res e - xí-mi-ae.
U dva li - ka tu se ta - je Sil - ne stva-ri, ko - ji-ma je Tek vanj-šti-na razli-kom.

Tutti: 14. Cá - ro cí - bus, sánguis pó - tus: Má-net támen Chrístus tó-tus Súb u - tráque spéci - e.
Tije-lo hra - na, Krv je pi - će, Kri - sto-vo je i - pak bi - će Sve pod svakom prili-kom.

Soli: 15. A su - mén - te non con-cí - sus, Non confráctus, non di-ví - sus: In - teger ac - cí-pi-tur.
Kad ga pri-maš, ni - je di - o, Ni - je kri-ška, ne-go ci - o Lju - di-ma se preda - je.

Tutti: 16. Sú - mit ú - nus, súmunt míl-le: Quántum í - sti, tantum íl - le: Nec súmptus con - sú-mi-tur.
Je - o je - dan, je - lo tri - sta, Sva - ki pri-ma sve-ga Kri-sta, Nit ga je - lom nesta - je.

Soli: 17. Súmunt bóni, súmunt má - li: Sór - te tá - men in-aequá - li, Vítae vel in - té-ri - tus.
Dobar, opak blagu - ju Ga, Kob je i - pak svakom druga: Život i - li smrtni mrak.

Tutti: 18. Mors est mális, ví-ta bó - nis: Ví - de pá - ris sumpti-ó - nis Quam sit díspar é - xi - tus.
Smrt je zlima, dobrim ži - će, Gle-daj i - sti Kruh i Pi - će, A plod ta-ko neje - dnak.

Soli: 19. Frá - cto dé - mum Sa - cra-mén - to, Ne va-cíl - les, sed me-mén - to Tán-
Kad je taj - na raz - lom-lje - na, Znaj, da čest joj o - dije-lje - na Ko

Tutti: 20. Núl - la ré - i fit scis-su - ra: Sí - gni tán - tum fit fra-ctú - ra, Qua
Nit se ma - nje što pri to - me Stas il sta - nje sa - kri-to - me, Pri-

tum és - se sub fragmén - to, Quán - tum tó - to té - gi - tur.
cje - li - na vrije - di nje - na, Jer u sva - koj sav je dar.

nec stá - tus, nec sta - tú - ra Si - gná - ti mi - nú - i - tur.
li - ke se sa - mo lo - me, Ne tr - ga se sa-ma stvar.

Soli: 21. Ec - ce pá - nis An - ge - ló - rum, Fác - tus cí - bus vi - a - tó - rum:
An - đe - o - ske e - to hra - ne, Pu - tni - ci se njo - me hra - ne:

Tutti: 22. In fi - gú - ris prae - si - gná - tur, Cum I - sá - ac im - mo - lá - tur,
Dav - no mu je spo - mi - nja - nje I - za - ko - vo žr - tvo - va - nje,

Vé - re pá - nis fi - li - ó - rum, Non mit - tén - dus cá - ni - bus.
To je kruh za o - da - bra - ne, Ne da - je se svije - tu zlom.

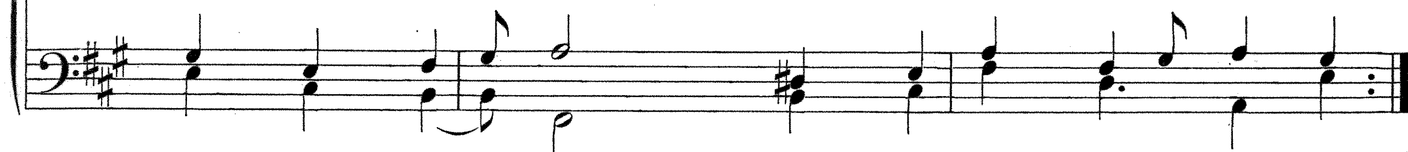
A - gnus Páschae de - pu - tá - tur, Dá - tur mán - na pá - tri - bus.
I - zra - el - skog Va - zma ja - nje, Ma - na, hra - na pu - sti - njom.

Soli: 23. Bó - ne pá - stor, pá - nis vé - re, Jé - su, nó - stri mi - se - ré - re: Tu nos pás-
Do - bar Pa - stir, pra - vo je - lo, Smi - luj nam se, Ja - nje bije - lo, Daj nam hra-

Tutti: 24. Tu qui cún - cta scis et vá - les, Qui nos pás - cis hic mor - tá - les: Tú - os i-
Sil - ni Bo - že, što nam je - sti Na ze - malj - skoj da - ješ ce - sti: Daj nam go-

ce, nos tu - é - re, Tu nos bó - na fac vi-dé - re In tér - ra vi - vén-ti-um.
nu, svo - je tije - lo, Bra - ni, vo - di sta - do cije - lo K stra-ni ži - ća bla-že-nog.

bi com - mensá - les, Co - he-ré - des et so-dá - les Fac san - ctó-rum cí - vi - um.
re s to - bom sje - sti, Me - đu sve - ce Ti nas smje - sti U ne - bu kod sto-la svog.

A - men. Al-le - lú - ia.
A - le - lu - ja.

Pange lingua . . .

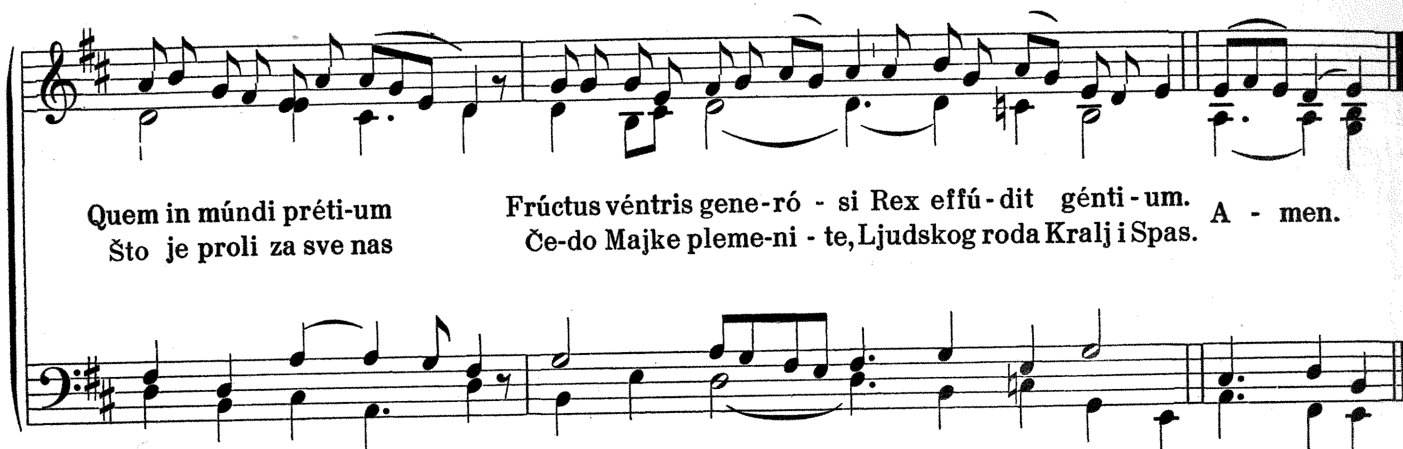
(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Pánge língua glori - ó - si Cór - po-ris my-stéri - um, Sangui-nísque preti - ó - si,
1. U-sta moja, u-zdi-ži - te K pre - slavnome tijelu glas I krv dragu prosla-vi - te,

Latinski:

2. Nóbis dátus, nóbis nátus
Ex intácta Vírgine,
Et in múndo conversátus,
Spárso Vérbi sémine,
Súi móras incolátus
Míro cláusit órdine.

3. In suprémae nócte coénae
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lége pléne
Cíbis in legálibus,
Cíbum túrbae duodénae
Se dat súis mánibus.

4. Vérbum cáro, pánem vérum
Vérbo cárnem éfficit:
Fítque sánguis Christi mérum,
Et si sénsus déficit:
Ad firmándum cor sincérum,
Sóla fídes súfficit.

5. Tántum érgo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Nóvo cédat rítui:
Praéstet fídes suppleméntum
Sénsuum deféctui.

6. Genitóri, Genitóque
Láus et jubilátio,
Sálus, hónor, vírtus quóque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Cómpar sit laudátio. Amen.

Hrvatski:

2. Dan je svima smrtnicima,
Djeva nam Ga porodi,
I On prođe sijuć tlima
Zrnje riječi Božijih,
A na kraju vjernicima
Divan spomen ostavi.

3. Kad je s braćom večerao
Spas na gozbi posljednjoj,
Sav je zakon obdržao
On u hrani vazmenoj
I ko hranu tad je dao
Sama sebe družbi svoj.

4. Gospod zbori i kruh biva
Svetim Tijelom Njegovim,
Likom vina Krv se skriva,
Okom toga ne vidim,
Ali sama vjera živa
Kazuje bezazlenim.

5. Divnoj dakle Tajni ovoj
Klanjajmo se smjerno mi,
Stari zakon žrtvi novoj
Nek se sada ukloni,
Vjera duši čovjekovoj
Nek spoznanje dopuni.

6. Bogu Ocu, Bogu Sinu
Hvala s pjesmom radosnom,
Slavimo im veličinu,
Častimo ih dušom svom,
K Duhu Svetom nek se vinu
Glasi s dikom jednakom. Amen.

Sacris solemnis . . .

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Sá - cris so - lé - mni - is júncta sint gáudi-a, Et ex prae - córdi-is sónent praecó-ni - a:
1. Ve - se-lo svet - kuj mo sve-čani blagdan taj, pjesme nek srda-čne je-če kroz svaki kraj:

Recé-dant véte - ra, nó - va sint ómni-a, Cór - da, vó-ces et ó - pe-ra. A - men.
Staro sve svuci-mo, no - ve nek budu sad mi - sli, rije-či i sav nam rad.

Latinski:

2. Nóctis recólitur coéna novíssima,
Qua Chrístus créditur ágnum et ázyma
Dedísse frátribus, júxta legítima
Príscis indúlta pátribus.

3. Post ágnum týpicum, explétis épulis,
Córpus Domínicum dátum discípulis,
Sic tótum ómnibus, quod tótum síngulis,
Eius fatémur mánibus.

4. Dédit fragílibus córporis férculum,
Dédit et trístibus sánguinis póculum,
Dícens: Accípite quod trádo vásculum,
Omnes ex éo bíbite.

5. Sic sacrifícium ístud instítuit,
Cúius offícium commítti vóluit
Sólis presbýteris, quíbus sic cóngruit,
Ut súmant, et dent céteris.

6. Pánis angélicus fit pánis hóminum:
Dat pánis caélicus figúris términum:
O res mirábilis! mánducat Dóminum
Páuper, sérvus, et húmilis.

7. Te trína Déitas únaque póscimus,
Sic nos Tu vísita, sícut te cólimus:
Per Túas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lúcem quam inhábitas. Amen.

Hrvatski:

2. Posljednju večeru slavimo danas mi,
Kadno je s janjetom braći kruh beskvasni
Davao Spasitelj, kako je nekad Bog
Ocima reko puka svog.

3. Poslije tog janjeta, slike tajinstvene,
Zapalo bratski zbor Tijelo je Gospodnje.
Cijelo svi primiše, cijelo i svaki njih
S ruku onih milosrdnih.

4. Dade slabićima Tijela svog zalogaj,
Dade i tužnima presveti kalež taj
Govoreć: Uzmite čašu, što dajem ju,
Evo je svima, pijte nju.

5. Žrtvu božanstvenu naredi činom tim,
Vlast svećenicima predade jedinim,
Da je prikazuju hraneći sebe njom,
Dijeleći narodu kršćanskom.

6. Kruh anđeoski svet čovječjim postaje,
Slika mu negdašnjih sviju sad nestaje;
Čudesna to je stvar: Boga ko Božji dar
Blaguje zemni ubogar.

7. Trojedin Gospode, molbu nam poslušaj,
Kako Te častimo, tako nas pohađaj,
Svojim nas stazama vodi, gdje cilj je naš,
K svijetlu, u kome prebivaš. Amen.

Verbum supernum . . .

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Vér-bum su - pér - num pródi - ens, Nec Pátris línquens déx - te - ram, Ad
1. Riječ sve - viš - nja se po-ja - vi, Uz desnu O - cu o - sta - juć, Na

o-pus sú - um éx - i - ens, Vé - nit ad ví - tae vé-spe-ram. A - men.
po-so ru - ku po - sta - vi I do - đe kra - ju stra-da - juć.

Latinski:

2. In mórtem a discípulo
Súis tradéndus aémulis,
Príus in vítae férculo
Se trádidit discípulis.

3. Quíbus sub bína spécie
Cárnem dédit et sánguinem:
Ut dúplicis substántiae
Tótum cibáret hóminem.

4. Se náscens dédit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se régnans dat in praémium.

5. O salutáris Hóstia,
Quae caéli pándis óstium,
Bélla prémunt hostília,
Da róbur, fer auxílium.

6. Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,
Qui vítam síne término
Nóbis dónet in pátria. Amen.

Hrvatski:

2. Dok s družbom onom zavidnom
Smrt spremao Mu učenik,
On preda Sebe zboru svom
Zaodjev se u jela lik.

3. U prilici ih dvostrukoj
On Tijelom, Krvlju ponudi,
Da tijelu, duši čovječjoj,
Ko sveta hrana posluži.

4. Po porodu nam posta drug,
Naš kruh za časnom trpezom,
Na smrti cijena za naš dug,
I plaća nam u carstvu svom.

5. O Hostijo spasonosna,
Što otvaraš nam širom raj,
Sred rvanja sudbonosna
Ti jači nas i očuvaj.

6. Gospodinu Trojedinom
Nek bude slava vječita,
Koj život vječni puku svom
U rajskom domu neka da. Amen.

Aeterne Rex altissime . . .

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Ae - tér - ne Rex al - tís-si - me, Re - démptor et fi - dé - li - um,
1. Ne - be - ski Kra - lju vje-či - ti, Ot - ku-pi - te - lju vjer - ni - ka,

Cúi mors perémp-ta dé - tu - lit Súm-mae tri - úm-phum gló-ri - ae.
Što smrt na kri - žu po - gu - bi I bes - kraj - no se prosla - vi.

A - men.

2. Ascéndis órbes síderum
Quo Te vocábat caélitus
Colláta, non humánitus
Rérum potéstas ómnium.

3. Ut trína rérum máchina,
Caeléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Fléctat génu iam súbdita.

4. Trémunt vidéntes Angeli
Vérsam vícem mortálium:
Péccat cáro, múndat cáro,
Régnat Déus Déi cáro.

5. Sis ípse nóstrum gáudium
Mánens olýmpo prémium,
Múndi régis qui fábricam,
Mundána víncens gáudia.

6. Hinc Te precántes quaésumus,
Ignósce cúlpis ómnibus,
Et córda súrsum súbleva
Ad Te supérna grátia.

7. Ut cum repénte coéperis
Claráre núbe Júdicis,
Poénas repéllas débitas,
Réddas córonas pérditas.

8. Jésu, Tíbi sit glória,
Qui víctor in caélum rédis,
Cum Pátre, et álmo Spíritu,
In sempitérna saécula. Amen.

2. Put kraja krećeš zvjezdanog,
Da svijetom vladat započneš,
Gospodujuć po ovlasti
Ne čovječjoj već Očevoj.

3. I do tri evo svijeta se,
Nebeski, zemni, podzemni,
Podložiše i ponizno
Pokloniše se pred Tobom.

4. Zapanjuju se anđeli,
Gdje kob se ljudska okreće:
Gle, grješnom tijelu dođe spas
Po Tijelu Boga čovjeka.

5. O budi našom radosti
I plaćom našom na nebu,
Ti, koji svijetom upravljaš,
Od svjetskih slasti miliji!

6. Svom dušom Tebe molimo:
Oprosti nam opačine
I uvis k Sebi srca nam
Privuci višnjom milosti.

7. Pa kada na oblaku se
Ko sudac javiš iznenad,
Oprostit jad ćeš zaslužen,
Povratit vijenac izgubljen.

8. Sva slava Tebi, Isuse,
Koj povrati se u nebo,
Sa Ocem, s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

Adoro Te . . .

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

1. A - dó-ro Te de-vó - te, látens Dé-i - tas, Quae sub his fi - gú - ris vé-re lá-ti - tas:
1. Klanjam Ti se smjer-no, tajni Bo-že naš, što pod pri-li - ka - ma tim se sakri - vaš,

Tí-bi se cor mé - um tótum súbji-cit, Quí-a te contémplans tótum dé-fi-cit. A - men.
Sr-ce ti se mo - je cije-lo preda-je, jer dok proma-tra te, svijest mu presta-je.

Latinski:

2. Vísus, táctus, gústus in te fállitur,
Sed audítu sólo túto créditur:
Crédo quídquid díxit Déi Fílius:
Nil hoc vérbo veritátis vérius.

3. In crúce latébat sóla Déitas,
At hic látet símul et humánitas:
Ambo támen crédens átque cónfitens,
Péto quod petívit látro paénitens.

4. Plágas, sícut Thómas, non intúeor
Déum támen méum te confíteor:
Fac me tíbi sémper mágis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

5. O memoriále mórtis Dómini,
Pánis vívus vítam praéstans hómini,
Praésta méae ménti de te vívere,
Et te ílli sémper dúlce sápere.

6. Pie pellicáne Jésu Dómine,
Me immúndum múnda túo sánguine,
Cúius úna stílla sálvum fácere
Tótúm múndum quit ab ómni scélere.

7. Jésu, quem velátum nunc adspício,
Oro fíat íllud quod tam sítio:
Ut te reveláta cérnens fácie,
Vísu sim beátus túae glóriae. Amen.

Hrvatski:

2. Vid i opip, okus varaju se tu,
Al za čvrstu vjeru dosta je, što čuh;
Vjerujem u svemu Kristu Bogu svom,
Istine nad ovom nema Istinom.

3. Samo Bog na križu bješe oku skrit,
Ovdje je i čovjek tajnom obavit;
Vjerujem u oba, oba priznajem,
S razbojnikom isto skrušen vapijem.

4. Rana kao Toma ja Ti nè vidim,
Ipak Bogom svojim priznajem Te s njim;
Daj da vjera moja uvijek življe sja,
Da se ufam u Te, da Te ljubim ja.

5. Uspomeno smrti Spasa premilog,
Živi Kruše, što si život puka svog:
Daj, da sveđ od Tebe i moj živi duh,
Dokraj žića budi najslađi mu kruh.

6. Pelikane nježni, Spasitelju moj,
Blatna me u Krvi umij presvetoj:
I kap njena može svijet da spasi cijel,
Da bez ljage bude, posve čist i bijel.

7. Isuse, kog sad mi krije veo taj,
Žarku želju, molim, Ti mi uslišaj:
Daj, da otkrito Ti lice ugledam
I u slavi Tvojoj blažen uživam. Amen.

Ave verum . . .

(Himan.)

Harm. **Franjo Dugan.**

A - ve vérum Córpus nátum de Ma-rí-a Vír - gi - ne: Vé - re pássum, immolá-tum in crú-
Zdra - vo, Tije-lo, po-ro-đe-no ko plod tijela Dje-vi-nog, is - pa-će-no, pri-nese-no zarad

ce pro hó - mi-ne: Cú-ius lá-tus perfo-rá - tum flú-xit á - qua et sán-gui-ne:
ljudstva či - ta-vog, ko-je li-vaš,probo-de - no, krv i vo - du s bo - ka svog,

E-sto nóbis praegustá - tum mórtis in e - xá - mi-ne. O Jé-su dúl - cis!
bu-di nama podijelje - no u čas bo - ja sa - mrtnog. I - su-se slat - ki,

O Jé-su pí - e! O Jé - su fí - li Ma-rí - ae.
pre - pun mi - li - ne, I - su - se Ma - ri - jin Si - ne!

O salutaris Hostia.

(Himan.)

Harm. **Franjo Dugan.**

1. O sa - lu-tá-ris Hó - sti-a, Quae caé-li pán-dis ó-sti-um,
1. O Ho - sti-jo spa-so - nosna, Što o - tvaraš nam širom raj,

Bél-la pré-munt ho - stí - li - a, Da ró-bur, fer au - xí - li-um. A - men.
Sred r - va - nja sud - bo - no - sna Ti ja-čaj nas i o - ču-vaj.

Latinski:

2. Uni Trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,
Qui vítam síne término
Nóbis dónet in pátria. Amen.

Hrvatski:

2. Gospodinu Trojedinom
Nek bude slava vječita,
Koj život vječni puku svom
U rajskom domu neka da. Amen.

Pange lingua . . .

(Himan.)

Harm. **Franjo Dugan.**

1. Pán-ge lín-gua glo-ri - ó - si Cór-po-ris my-sté-ri-um, San-guinísque pre-ti-ó - si,
1. U - sta mo-ja, u-zdi - ži - te k pre-slav-nome Tije-lu glas i Krv dra-gu pro-slavi - te,

Quem in múndi préti-um Frúctus véntris generó-si Rex effú-dit gén-ti-um. A - men.
Što je proli za sve nas Če-do Majke plemenite, Ljudskog roda Kralj i Spas.

Latinski:

2. Nóbis dátus, nóbis nátus
Ex intácta Vírgine,
Et in múndo conversátus,
Spárso Vérbi sémine,
Súi móras incolátus
Míro cláusit órdine.

3. In suprémae nócte coénae
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lége pléne
Cíbis in legálibus,
Cíbum túrbae duodénae
Se dat súis mánibus.

4. Vérbum cáro, pánem vérum
Vérbo cárnem éfficit:
Fítque sánguis Christi mérum,
Et si sénsus déficit,
Ad firmándum cor sincérum,
Sóla fídes súfficit.

5. Tántum érgo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Nóvo cédat rítui:
Praéstet fídes suppleméntum
Sénsuum deféctui.

6. Genitóri, Genitóque
Láus et jubilátio,
Sálus, hónor, vírtus quóque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Cómpar sit laudátio. Amen.

Hrvatski:

2. Dan je svima smrtnicima,
Djeva nam Ga porodi,
I On prođe sijuć tlima
Zrnje riječi Božijih,
A na kraju vjernicima
Divan spomen ostavi.

3. Kad je s braćom večerao
Spas na gozbi posljednjoj,
Sav je zakon obdržao
On u hrani vazmenoj
I ko hranu tad je dao
Sama sebe družbi svoj.

4. Gospod zbori i kruh biva
Svetim Tijelom Njegovim,
Likom vina Krv se skriva,
Okom toga ne vidim,
Ali sama vjera živa
Kazuje bezazlenim.

5. Divnoj dakle Tajni ovoj
Klanjajmo se smjerno mi,
Stari zakon žrtvi novoj
Nek se sada ukloni,
Vjera duši čovjekovoj
Nek spoznanje dopuni.

6. Bogu Ocu, Bogu Sinu
Hvala s pjesmom radosnom,
Slavimo im veličinu,
Častimo ih dušom svom,
K Duhu Svetom nek se vinu
Glasi s dikom jednakom. Amen.

Hvali, Sion.

Veličanstveno **Rudolf Taclik.**

1. Hva - li, Si - on, Spa - si - te - lja, vo - đu svog i u - či - te - lja

pje - sma - ma i po - pijev - kom, pje-sma - ma i po - pijev - kom.

2. Uzdiži ga iznad svega,
Ne ćeš preveć hvalit Njega
Niti kojom pohvalom.

3. Slava evo velika je:
Živi Kruh, što život daje,
Častit nam je ovaj dan.

4. Kruh, što bi kod svetog stola
Među dvanaest apostola
Podijeljen i blagovan.

5. Pojmo punom, jasnom riječi,
Neka milo klikće, ječi
Srdaca nam skladan glas.

6. Blagdan slavni svetkujemo,
Ustanovu spominjemo
Gozbe, što je dade Spas.

7. Novog Kralja stol je ovo,
Na njem evo Janje novo,
Starom Vazmu dođe kraj.

8. Nesta slika toga trena,
Ispred zbilje minu sjena,
Tminu progna sunčan sjaj.

9. Što sam stvori ono veče,
Krist to isto tvorit reče
Dovijeka na spomen svoj.

10. Poučeni kako treba,
Prinosimo dare neba,
U žrtvi spasonosnoj.

11. Nauke nam svete glase:
Kruh u Tijelo pretvara se,
Vino u Krv Gospodnju.

12. Ne shvaćamo, ne gledamo,
Al po jakoj vjeri znamo
Što van reda biva tu.

13. U dva lika tu se taje
Silne stvari, kojima je
Tek vanjština razlikom.

14. Tijelo hrana, Krv je piće,
Kristovo je ipak biće
Sve pod svakom prilikom.

Usta moja.

(Cithara octochorda g. 1757.)

Odriješito

Harm. **Franjo Dugan.**

1. U - sta mo - ja, uz - di - ži - te k pre - slav - no - me Tije - lu glas

i Krv dra - gu pro - sla - vi - te, što je pro - li za sve nas

Če - do Maj - ke ple - me - ni - te, ljud - skog ro - da Kralj i Spas.

2. Divnoj dakle Tajni ovoj
Klanjamo se smjerno mi,
Stari zakon žrtvi novoj
Nek se sada ukloni,
Vjera duši čovjekovoj
Nek spoznanje dopuni.

3. Bogu Ocu, Bogu Sinu
Hvala s pjesmom radosnom,
Slavimo im veličinu,
Častimo ih dušom svom,
K Duhu Svetom nek se vinu
Glasi s dikom jednakom.

Usta moja.

O. Anselmo Canjuga.

mf *f* *mf* *riten. molto*

1. U - sta mo - ja, u - zdi - ži - te K pre - slav - no - me Tije - lu glas
I Krv dra - gu pro - sla - vi - te, Što je pro - li za sve nas Če - do Maj - ke
ple - me - ni - te, Ljud - skog ro - da Kralj i Spas. A - - men.

2. Dan je svima smrtnicima,
Djeva nam Ga porodi,
I on prođe sijuć tlima
Zrnje riječi Božijih,
A na kraju vjernicima
Divan spomen ostavi.

3. Kad je s braćom večerao
Spas na gozbi posljednjoj,
Sav je zakon obdržao
On u hrani vazmenoj
I ko hranu tad je dao
Sama sebe družbi svoj.

4. Gospod zbori i kruh biva
Svetim Tijelom Njegovim,
Likom vina Krv se skriva,
Okom toga ne vidim,
Ali sama vjera živa
Kazuje bezazlenim.

5. Divnoj dakle Tajni ovoj
Klanjajmo se smjerno mi,
Stari zakon žrtvi novoj
Nek se sada ukloni,
Vjera duši čovjekovoj
Nek spoznanje dopuni.

6. Bogu Ocu, Bogu Sinu
Hvala s pjesmom radosnom,
Slavimo im veličinu,
Častimo ih dušom svom,
K Duhu Svetom nek se vinu
Glasi s dikom jednakom. Amen.

SVETOTAJSTVENE PJESME

Večernjica.

(Blagoslov.)

Kad svećenik otvori vrata od svetohraništa, može se odmah pjevati: »Svet, svet« *ili koja druga euharistijska pjesma. Iza toga pjevaju se ili mole litanije. Ako svećenik iza litanija intonira zazive, kor će mu odgovarati. Iza toga može se pjevati koja (prigodna) pjesma, zatim* »Divnoj dakle« (Tantum ergo).

R. Kruh s neba dao si njima (aleluja),
O. Koji svaku slast u sebi ima (aleluja).

Iza molitve »Blagoslovljen budi Bog« *može se pjevati prigodna pjesma.*

1. Presvetom oltarskom Sakramentu.

Andante — **Zlatko Špoljar.**

p — *mf*

1. Ta - mja - na se mi - ris vi - je sa ol-
2. An - đe - o - ski kruh taj pra - vi ne - be-

mf

ta - ra sve - to - ga, gdje se Bog i Čo - vjek
ski ve - li - ča zbor, Na zem - lji Ga pje - smom

f *p*

kri - je vi - du o - ka ljud - sko - ga, gdje se
sla - vi, »svet, svet!« kli - če sva - ki stvor, Na zem-

f *p*

Bog i Čo - vjek kri - je vi - du o - ka ljud - sko - ga.
lji Ga pje - smom sla - vi, »svet, svet!« kli - če sva - ki stvor.

2. Zdravo, sveti Sakramente.

Polagano Harm. V. Žganec.

mf *p*

1. Zdra - vo, sve - ti Sa - kra - men - te, slat - ka

mf *p*

f

taj - no vje - re sve - te; Te - bi um naš kla - nja

f

2. Ti nas krijepi sa oltara,
Kruše živi, svakog dana;
Daj nam kušat slasti tajne,
Što ih rajska daje mana.

3. Zdravo, sveti Sakramente,
Klanjamo se Tebi sada;
Svak od nas Ti ljubav daje,
I preda Te nice pada.

3. Sakramentu veličajnom ...

Spjevao V. Gjurin.

O. Anselmo Canjuga.

poj - mo u sav glas, što ga vjer - nim
da - je nam se sam, i grud na - ša

ka - o hra - nu dije - li I - sus Spas.
na - mah bi - va Bo - žji taj - ni hram.

Međuigra.

3. Sveto Tijelo i Krv sveta duši nam je lijek,
Slatko milje i štit snažan, čuvar stalan vijek.

4. S hvale harne duše naše plamte u sav žar,
Štono, Kriste, sama sebe daješ nam za dar.

5. Amo k nama rado slaziš Ti u svaki čas,
K Sebi jednom primi gore svakog vjernog nas!

4. O spasiteljnaja Žrtvo.

(O salutaris Hostia.)

Staroslovenska.

Umjereno — Franjo pl. Lučić.

da ži - vot bez kon - ca Da - ru - jet nam v'o - ta-

f p

ča - stve, v'o - ta - ča - stve. A - men. A - men.

f p

5. Svet.

Harm. Franjo Dugan.

Svet, svet, svet, svet i pre - svet,

I - sus u ol - tar - sko - mu O - taj - stvu pre-

sve - to - mu. Ne o - sta - vi nas nig - dar,

Bla - go - slo - vi nas svig - dar; Bu - di s na - ma sva - ki

čas, I - sus, Spa - si - te - lju naš! Slav - no bu - di

i - me I - sus, Slav - no i - me Ma - ri - ja! I - me

I - sus slav - no bu - di, Slav - no i - me Ma - ri - ja.

6. Tantum ergo.*

Harm. **Franjo Dugan.**

mf *f*

1. Tán - tum er - go Sa - cra - mén - tum Ve - ne-
1. Div - noj da - kle Taj - ni o - voj kla - njaj-

mf *f*

mf

ré - mur cér - nu - i: Et an - tí - quum
mo se smjer - no mi, sta - ri za - kon

mf

do - cu - mén - tum nó - vo cé - dat rí - tu-
žr - tvi no - voj nek se sa - da u - klo-

---

* Koralna melodija po napjevu u zagrebačkoj prvostolnici.

p

i: Praé - stet fí - des sup - ple - mén - tum
ni, Vje - ra du - ši čo - vje - ko - voj

p

mf *f*

sén - su - um de - féc - tu - i. A - - - men.
nek spo - zna - nje do - pu - ni.

mf *f*

Latinski:

2. Genitóri, Genitóque
Láus et jubilátio,
Sálus, hónor, vírtus quóque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Cómpar sit laudátio. Amen.

Hrvatski:

2. Bogu Ocu, Bogu Sinu
Hvala s pjesmom radosnom,
Slavimo im veličinu,
Častimo ih dušom svom,
K Duhu Svetom nek se vinu
Glasi s dikom jednakom. Amen.

7. Tantum ergo.

Moderato **Franjo pl. Lučić.**

1. Tán - tum ér - go Sa - cra - mén - tum ve - ne - ré - mur
1. Div - noj da - kle Taj - ni o - voj kla - njaj - mo se

cér - nu - i: et an - tí - quum do - cu - mén - tum
smjer - no mi, sta - ri za - kon žr - tvi no - voj

nó - vo cé - dat rí - tu - i: *p* Praé - stet fí - des
nek se sa - da u - klo - ni, vje - ra du - ši

mf

sup - ple - mén - tum sén - su - um de - fé - ctu - i.
čo - vje - ko - voj nek spo - zna - nje do - pu - ni.

8. Tantum ergo.

Andante moderato

O. Jordan Viculin O. P.

p

Tán - tum ér - go Sa - cra - mén - tum ve - ne-
Ge - ni - tó - ri, Ge - ni - tó - que láus et

mf

ré - mur cér - nu - i: et an - tí - quum do - cu-
ju - bi - lá - ti - o, sá - lus, hó - nor, vír - tus

mf

f p

mén - tum nó - vo cé - dat rí - tu - i: praé - stet
quó - que sit et be - ne - díc - ti - o: pro - ce-

f

fí - des sup - ple - mén - tum sén - su - um de-
dén - ti ab u - tró - que cóm - par - sit lau-

p praé - stet fí - des sup-ple - mén - tum
pro - ce - dén - ti ab u - tró - que

rit. mf p

fé - ctu - i. A - - - - men, a - men.
dá - ti - o.

mf p
A - - - men, a - men.

9. Tantum ergo.

Moderato — O. Anselmo Canjuga.

p

1. Tán - tum ér - go Sa - cra - mén - tum, ve - ne - ré - mur
1. Div - noj da - kle Taj - ni o - voj kla - njaj - mo se

p *cresc.* *mf*

cér - nu - i: et an - tí - quum do - cu - mén-tum nó - vo cé - dat
smjer - no mi, sta - ri za - kon žr - tvi no - voj nek se sa - da

f

rí - tu - i: praé - stet fí - des sup - ple - mén - tum
u - klo - ni, vje - ra du - ši čo - vje - ko - voj

mf *riten.*

sén - su - um de - fé - ctu - i. A - - - - men.
nek spo - zna - nje do - pu - ni.

10. Divnoj dakle.

Polagano

Rudolf Taclik.

Div - noj da - kle Taj - ni o - voj kla - njaj - mo se
Bo - gu O - cu, Bo - gu Si - nu hva - la s pje - smom

smjer - no mi, sta - ri za - kon žr - tvi no - voj nek se sa - da
ra - do - snom, Sla - vi - mo im ve - li - či - nu, ča - sti - mo ih

u - klo - ni, vje - ra du - ši čo - vje - ko - voj nek spo - zna - nje
du - šom svom, k Du - hu Sve - tom nek se vi - nu gla - si s di - kom

do - pu - ni.
je - dna - kom.
A - - - - - - - - - men.

11. Tol'koj ubo (Tantum ergo).

Staroslovenska.

Polagano

Franjo pl. Lučić.

p

Tol' - koj u - bo sve - toj Taj - ne Nic
Ro - di - te - lju, Rož - de - nu že Hva-

p

pad - še po - klo - nim se; I da
la i vskli - ca - ni - je, Po - klon,

f

dre - vno u - če - ni - je Či - nu no - vu
čast sa si - lo - ju že I bla - go - slov-

f

f

u - stu - pit, Da pl - no - tu po - dast
lje - ni - je; Ot o - bo - ju Is - ho-

f

Pohvale Imenu Božjemu.

1.

Franjo pl. Lučić.

bla - go - slov - lje - no nje - gvo sve - to I - me! Bla - go - slov - ljen I - sus Krist,
pra - vi Bog i pra - vi čo - vjek! Bla - go - slov - lje - no I - me
I - su - so - vo! Bla - go - slov - lje - no pre - sve - to Sr - ce I - su - so - vo!

Bla - go - slov - ljen I - sus u pre - sve - tom ol - tar - skom Sa - kra - men - tu!

Bla - go - slov - lje - na ve - li - ka Bo - go - ro - di - ca, pre - sve - ta

Ma - ri - ja! Bla - go - slov - lje - no bez - gre - šno nje - zi - no Za - če - će!

p

mf

Bla - go - slov - lje - no i - me Ma - ri - je, Dje - vi - ce i Maj - ke!

mf

Bla - go - slov - ljen sve - ti Jo - sip, nje - zin pre - sve - ti za - ru - čnik! Bla - go - slov - ljen Bog

f

u svo - jim an - đe - li - ma i sve - ci - ma! A - men.

f

2.

Tempo recitativo

Harm. Franjo Pokaz.

mf

Jednoglasni zbor

Bla - go - slov-ljen bu - di Bog, blagoslovljeno njegovo sve - to

Orgulje

p

Andante

mf *p*

I - me! A - - - - - - - - men.

Posljednja kitica do ⊕ *onda* Amen.

Blagoslovljen budi Bog!
Blagoslovljeno njegovo sveto Ime!
Blagoslovljen Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek!
Blagoslovljeno Ime Isusovo!
Blagoslovljeno presveto Srce Isusovo!
Blagoslovljen Isus u presvetom oltarskom Sakramentu!
Blagoslovljena velika Bogorodica, presveta Djevica Marija!
Blagoslovljeno sveto i neoskvrnjeno njezino Začeće!
Blagoslovljeno ime Marije, Djevice i Majke!
Blagoslovljen sveti Josip, njezin prečisti zaručnik!
Blagoslovljen Bog u svojim anđelima i u svojim svecima! Amen.

SRCE ISUSOVO

Cor arca legem continens.

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

Cor ár - ca lé - gem cón - ti - nens Non ser - vi - tú - tis vé - te - ris,
O Sr - ce, škri - njo pre - sve - ta Ne rop - skog sta - rog za - ko - na,

Sed grá-ti-ae, sed vé - ni - ae, Sed et mi-se - ri-cór - di - ae. A - men.
Već novog,pu - nog mi - lo - sti, Pro-štenja i mi-lo - sr - đa!

Latinski:

2. Cor, sanctuárium nóvi
Intemerátum foéderis,
Témplum vetústo sánctius,
Velúmque scísso utílius!

3. Te vulnerátum cáritas
Ictu paténti vóluit,
Amóris invisíbilis
Ut venerémur vúlnera.

4. Hoc sub amóris sýmbolo
Pássus cruénta et mystica,
Utrúmque sacrifícium
Chrístus Sacérdos óbtulit.

5. Quis non amántem rédamet?
Quis non redémptus díligat,
Et Córde in ísto séligat
Aetérna tebernácula?

6. Jésu, tíbi sit glória,
Qui Córde fúndis grátiam,
Cum Pátre et álmo Spíritu
In sempitérna saécula. Amen.

Hrvatski:

2. O Srce, novog zavjeta
Neoskvrnjeno svetište,
Nov hrame ljepši, zastore,
Prikladniji od razdrtog.

3. Zapovjedila ljubav je
I koplje Te otvorilo
Da ljubavi nevidljive
Mi rane štovat možemo.

4. Taj znak je višnje ljubavi
I bol i milost ranila,
Krist u njem kao svećenik
Prikaza žrtvu dvostruku.

5. Tko ljubećeg da ne ljubi?
Tko spašen da ga ne traži,
I u tom Srcu velikom
Ne nastani se zauvijek?

6. Sva slava Tebi, Isuse,
Što livaš milost iz Srca,
I Ocu s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

142
19 odr.

Do nebesa.

Andante

Harm. **Franjo Dugan.**

mf

1. Do ne - be - sa nek se o - ri na - ših gru - di grom - ki glas; ne - ka je - knu raj - ski dvo - ri, nek nas

f

ču - je I - sus spas: I - su - kr - ste, Sr - cu Tvom s na - ma

p *mf*

naš se ku - ne dom: Du - šom, tije - lom vijek sam

ff

I mo II do

Tvoj, za krst ča - sni bi - juć boj. Du - šom boj.

2. Čujte, puci, širom svijeta, oci naši čujte sad;
Čujte sluge pakla kleta, kako Hrvat kliče mlad:
Isukrste, Srcu Tvom . . .

3. Stijeg Hrvata Srce Krista; tu nam rudi sreća, spas;
Tu sloboda zlatna blista; tu se ori slavski glas:
Isukrste, Srcu Tvom . . .

4. Pređi naši kano lavi, za krst časni biše boj.
Tko je sinak ovoj slavi, Kristu vjeran vijekom poj:
Isukrste, Srcu Tvom . . .

5. Neka grmi pako hudi, neka bjesni cijeli svijet,
Neka borba lomi grudi, čvrsto stoji zavjet svet:
Isukrste, Srcu Tvom . . .

6. Kralju slave silni, blagi, blagoslovi zavjet taj!
Blagoslovi rod nam dragi, u svom Srcu stan mu daj!
Isukrste, Srcu Tvom . . .

O Srce, žrtvo ljubavi.

Andante amabile **O. Anselmo Canjuga.**

p

1. O Sr - ce, žr - tvo lju - ba - vi, ve - se - lje

p

mf

ra - ja vje - či - to, Ti u - tje - ha si smr - tni-

mf

riten.

ka i u - fa - nje im je - di - no. A - men.

2. Golemom ranom ljubav Te
Otvorila ko oštrac ljut
I s nje nas zove: — Uđite,
Načinila sam vama put.

3. Svu Krv si, Spase, prolio,
Da griješne nas opereš njom;
U Svojim podaj grudima
Vjekovit pokoj puku svom.

4. O Srce Spasa Isusa,
Ti prijatelju nevinih,
Nek čista srca ljube Te,
Ti budi Kraljem srca svih. Amen.

O Srce Sina Božjega.

Allegro non troppo — Zlatko Špoljar.

mf — *f*

1. O Sr - ce Si - na Bo - žje - ga, o sla - va Ti i

čast, Do - bro - te Ti si iz - vor čist i raj - ska na - ša

Pripjev.

p *mf*

slast. U Te - bi nam je ra - dost sva, u

p *mf*

crescendo

Te - bi nam je na - da sva, u Te - bi ži - ća

f *ff* *ritt. marcato* I mo *tempo* II do

kras, u Te - bi vje - čni spas! U spas!

2. U Tebi ljubav gori, sja
Ko sjajnog sunca žar.
O kako divan taj je sjaj
I kakav li mu čar!

U Tebi nam . . .

3. I nas učini, Isuse,
Po svetom Srcu svóm,
Da srce naše misli vijek,
Što godi Srcu Tvom.

U Tebi nam . . .

U slavu svetog Srca.

Andante Caecilius.

p

1. U sla - vu sve - tog Sr - ca nek je - kne pje - sme

p

glas, i ne - bu, zem - lji ja - vi, tko

lju - bi, bra - ni nas.

Pripjev.

Nek hva - lje - no i

slav - no u sva - ki bu - de čas; to

2. O Srce probodeno,
Ti nosiš znamen drag;
To ljubavi je Tvoje,
A mojih grijeha trag.
Nek hvaljeno . . .

3. Božanski Spasitelju,
Čuj želju srca mog:
Daj meni stanak mali
U srijedi Srca svog!
Nek hvaljeno . . .

Srcu Isusovu.

Preveo M. Pavelić.

S. Lujza Kozinović.

mf

je, iz mo - jeg sr - ca ne - či-

mf

f

stog u - klo - ni, grije - šno šta je.

f

2. Ugasi u njem život mlak
Što mrzak Ti je vele,
Udahni duh mu nov i jak
I gorljivosti vrele.

3. Dobrote puno Srce Ti
I krotko, smjerno toli,
Daj srcu mom vrlina tih
I ljubav, da Te voli.

4. Od ljubavi Ti daj da mrem,
O Srce Krista moga,
I novim srcem otpočnem,
Da ljubim svojeg Boga.

KRIST KRALJ

Te saeculorum Principem.

(Himan.) Harm. Franjo Dugan.

1. Te sae - cu-ló-rum Prín-ci-pem, Te, Chrí-ste, Ré-gem Gén - ti - um,
1. Ti, Kri - ste, Kralj si vje-ko-va, Ti vla-dar svi-ju na - ro - da,

Te mén-ti-um, Te cór-di-um U-num fa-té - mur ár - bi - trum. A - men.
Ti su-dac si je - din-ca - ti Svih u-mo-va i sr - da - ca.

Latinski:

2. Scelésta túrba clámitat:
Regnáre Chrístum nólumus:
Te nos ovántes ómnium
Régem suprémum dícimus.

3. O Chríste, Prínceps Pácifer,
Méntes rebélles súbjice:
Tuóque amóre dévios,
Ovile in únum cóngrega.

4. Ad hóc cruénta ab árbore,
Péndes apértis bráchiis:
Diráque fóssum cúspide
Cor ígne flágrans éxhibes.

5. Ad hoc in áris ábderis
Víni dapísque imágine,
Fúndens salútem fíliis
Transverberáto péctore.

6. Te natiónum Praésides
Honóre tóllant público,
Cólant magístri, júdices,
Léges et ártes éxprimant.

7. Submíssa régum fúlgeant
Tíbi dicáta insígnia:
Mitíque scéptro pátriam
Domósque súbde cívium.

8. Jésu, Tíbi sit glória,
Qui scéptra múndi témperas,
Cum Pátre, et álmo Spíritu,
In sempitérna saécula. Amen.

Hrvatski:

2. Svijet opaki povikuje:
»Mi ne ćemo, da vlada Krist!«
A mi Ti evo kličemo:
»Ti višnji Kralj si sviju nas!«

3. O Kriste, mira vladaru,
Pokori srca buntovna,
U jedno stado skupi sve,
Od Tebe što odlutaše.

4. Ta zato, ruke šireći,
Sa križa visiš krvavog
I probijeno sulicom
U plamu Srce otkrivaš.

5. Ta zato kruha, vina lik
Na žrtveniku krije Te,
I s probodenih grudi Ti
Spas djeci Tvojoj izvire.

6. Glavari svih Te naroda
Pred svijetom javno častili,
Poštivala Te škola, sud,
Priznavo zakon, umjetnost.

7. Znak blistao se vladarski,
Što smjerno Ti je posvećen:
Podloži blagom žezlu svom
Domovinu i svaki dom.

8. Sva slava Ti, o Isuse,
Što vlašću svijeta upravljaš,
I Ocu s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

Isusu Kristu Kralju.

Spjevala S. Bernardina Horvat.

S. Marija Tarzicija Fosić.

Moderato

1. I - su - se Kra - lju, I - su - se sla - vo!

Vje - čna Ti hva - la, bes - kraj - na čast! Ne - bo je

Tvo - je prije - sto - lje div - no, Sve - mi - rom Tvo - ja

mf f

ste - re se vlast. Sla - va Ti, Kra - lju, Sla - va Ti,

Bo - že! Pred To - bom sve je pe - pe - o, prah.

mf f

Do - kle smo Tvo - ji, tko nam što mo - že, Ti si nam na - da,

mf f

ritardando

lju - bav i strah, Ti si nam na - da, lju - bav i strah.

2. Isuse Kralju mira i sreće,
Uz Tebe stoji narod vas Tvoj,
Opojen vinom kraljevskog pira
Za Tebe hrli u sveti boj.

3. Isuse Kralju sunca i slave,
Divna je Tvoje desnice moć,
Paklenog ropstva rastrga lance,
Donese svijetlo, rasprši noć.

4. Isuse Kralju ljubavi vječne,
Srce je Tvoje ljubavi hram,
Puno je blaga, milosti za nas,
Svojom nas krvlju napajaš sam.

5. Isuse Kralju vjerni i dobri,
Ti si nam život, istina, put,
Bez Tebe nema svijetla ni snage,
Čeka nas poraz krvav i ljut.

6. Isuse Kralju, ufanje naše,
Zastava Tvoja znak nam je svet,
Ponosno svoja dižemo čela,
Neka nas po njoj pozna sav svijet.

7. Isuse Kralju silni i moćni,
Pobjede Tvoje svanut će dan;
Mi ćemo s Tobom, dobri naš Kralju,
Radosni u Tvoj unići stan.

O vječna sliko.

Kod jutarnje na blagdan Krista Kralja.

Preveo Milan Pavelić.

Rudolf Taclik.

Uznosito

1. O vje - čna sli - ko Vi - šnje - ga, Od svije - tla svije - tlo

Poco piu mosso

mf f f mf f

pre - sjaj - no, Naš Spa - si - te - lju, sla - va Ti I

čast i si - la kra - ljev - ska, naš Spa - si - te - lju,

sla - va Ti i čast i si - la kra - ljev - ska.

2. Ti sam od vijeka nada si
Vremena svih i središte,
Tvoj Otac s pravom dade Ti,
Da budeš vladar narodâ.

3. Ti cvijete stidne Djevice,
Ti glavo roda našega,
S vrhunca trgnut kamene,
Što pokri zemlju čitavu.

4. Pod vlasti strašnog silnika
Svi smrtnici su stenjali,
A Ti im slomi okove
I nebo njima otvori.

5. Zakonoša i Svećenik
I Učitelj, na haljini
Ti nosiš napis krvavi:
»Svih kraljeva sam višnji Kralj«.

6. Mi sad ćemo Te slušati,
Ti s pravom vladaš iznad svih,
Za ljudsko društvo sreća je
Da vrši Tvoje zakone.

7. Sva slava Tebi, Isuse,
Što vlasti svijeta upravljaš,
I Ocu s Duhom Presvetim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

Nebeski Kralju — Aeterne Rex.

Preveo Milan Pavelić.

Veličanstveno

Rudolf Taclik.

1. Ne - be - ski Kra - lju vje - či - ti, Ot - ku - pi - te - lju vjer - ni-

ka, Što smrt na Kri - žu po - gu - bi I bes - kraj - no se

pro - sla - vi, i bes - kraj - no se pro - sla - vi. A - men.

2. Put kraja krećeš zvjezdanog,
Da svijetom vladat započneš,
Gospodujuć po ovlasti
Ne čovječjoj već Očevoj.

3. I do tri evo svijeta se,
Nebeski, zemni, podzemni
Podložiše i ponizno
Pokloniše se pred Tobom.

4. Zapanjuju se anđeli,
Gdje kob se ljudska okreće:
Gle, grješnom tijelu dođe spas
Po Tijelu Boga Čovjeka.

5. O budi našom radosti
I plaćom našom na nebu,
Ti, koji svijetom upravljaš,
Od svjetskih slasti miliji!

6. Svom dušom Tebe molimo:
Oprosti nam opačine
I uvis k sebi srca nam
Privuci višnjom milosti.

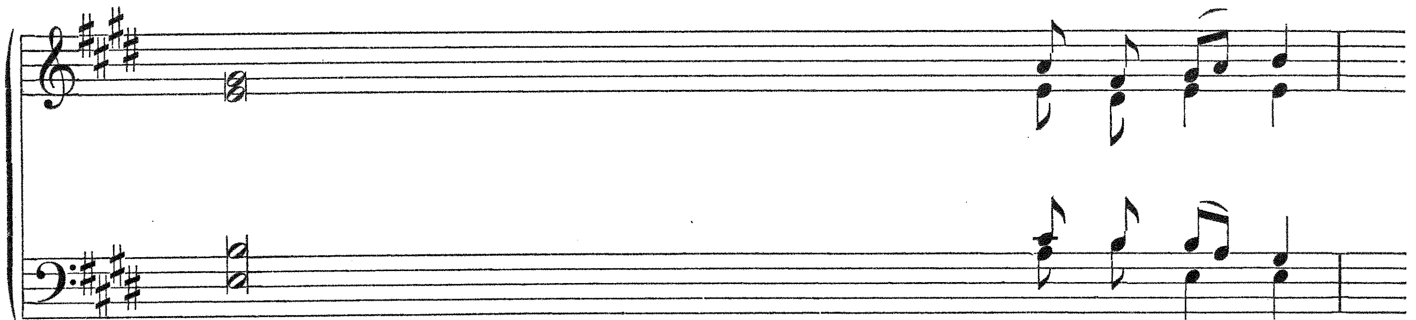
7. Pa kada na oblaku se
Ko Sudac javiš iznenad,
Oprostit jad ćeš zaslužen,
Povratit vijenac izgubljen.

8. Sva slava Tebi, Isuse,
Koj povrati se u nebo,
Sa Ocem, s Duhom Preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

SVETAČKE PJESME

Introitus.

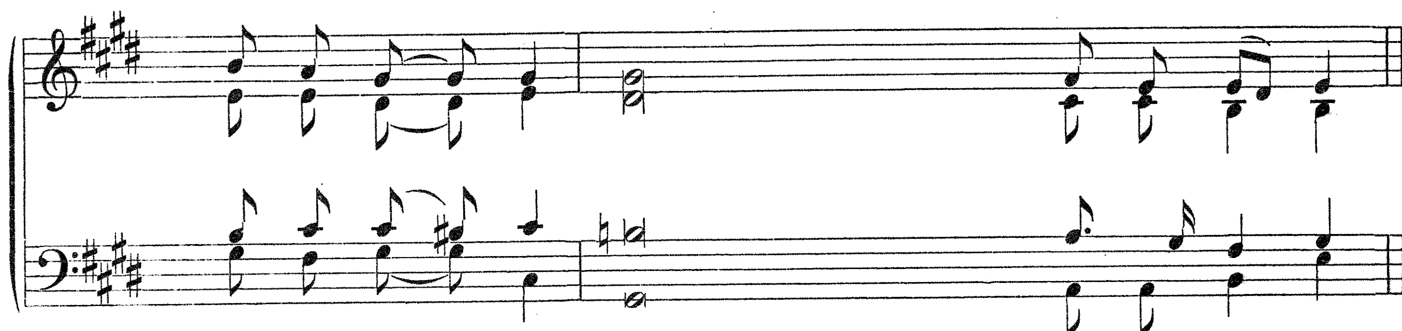
O. Anselmo Canjuga.

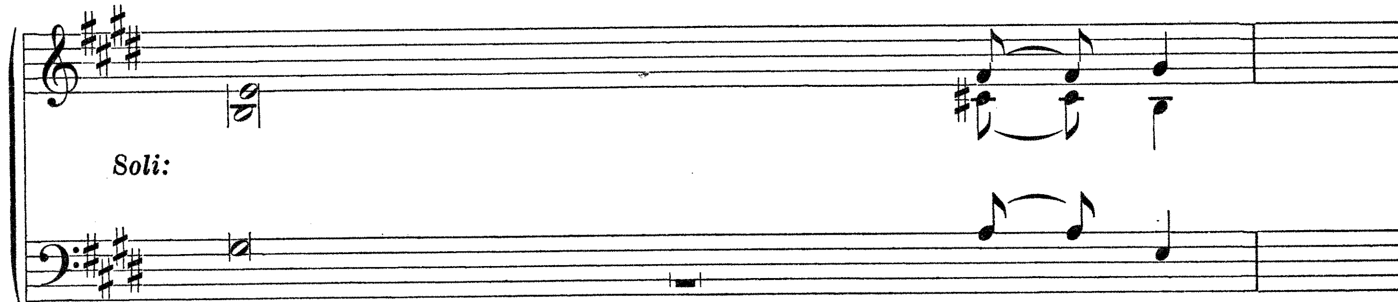
Sv. Josip:	Justus ut pal - - - - - - - -	ma flo - ré - bit:
Petrovo:	Nunc	sci - o ve - re,
Vel. Gospa:	Gaudeámus omnes	in Dó - mi - no,
Krist Kralj:	Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et di-	vi - ni - tá - tem,
Svi Sveti:	Gaudeámus omnes	in - Dó - mi - no,
Bezgrj. Začeće:	Gáudens gaudébo in Dómino, et exultábit ánima méa in	De - o me - o:

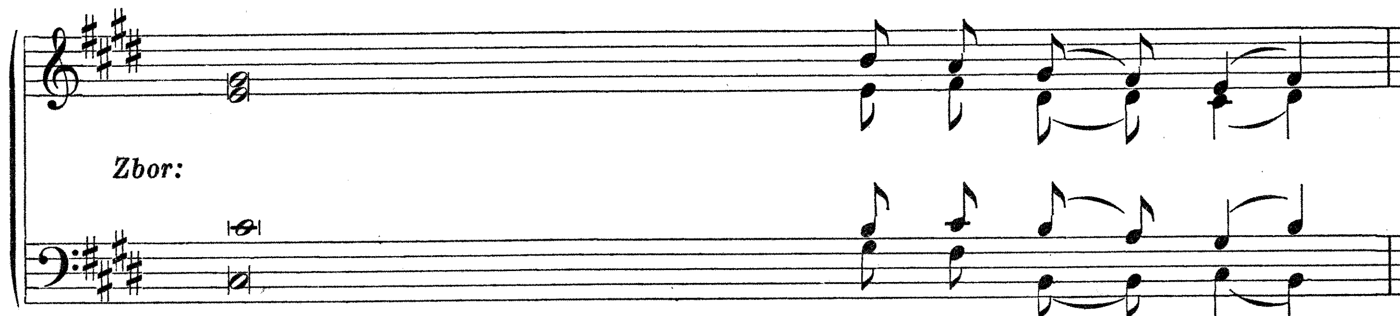
Sv. Josip:	sicut cedrus Líbani mul -	ti - pli - cá - bi - tur:	plantátus in
Petrovo:	quia misit Dóminus An -	ge - lum su - um:	et erípuit me de ma- -
Vel. Gospa:	diem festum celebrántes sub honóre Má-	rí - ae Vír - gi - nis:	de cujus Assumptióne
Krist Kralj:	et sapiéntiam, et fortitúdinem,	et ho - nó - rem.	Ipsi glória
Svi Sveti:	diem festum celebrántes sub honóre San-	ctó - rum ó - mni - um:	de quorum solemnitáte
Bezgrj. Začeće:	quia índuit me vestimén -	tis sa - lú - tis,	et induménto justítiae cir-

Sv. Josip:	do - mo Dó - mi - ni,	in átriis domus	De - i no - stri.
Petrovo:	nu He - ró - dis,	et de omni exspectatióne plebis	Ju - dae - ó - rum.
Vel. Gospa:	gau-dent An - ge - li,	et colláudant Fí - - -	li - um De - i.
Krist Kralj:	et im - pé - ri - um	in saécula	sae - cu - ló - rum.
Svi Sveti:	gau-dent An - ge - li,	et colláudant Fí - - -	li - um De - i.
Bezgrj. Začeće:	cúm - de - dit me,	quasi sponsam ornátam moní -	li - bus su - is.

Sv. Josip:	Bonum est confitéri	Dó - mi - no: *
Petrovo:	Dómine probásti me, et cogno- - - - - -	ví - sti me: *
Vel. Gospa:	Eructávit cor meum verbum	bo - num: *
Krist Kralj:	Deus, judícium tuum	Re - gi da: *
Svi Sveti:	Exsultáte justi in	Dó - mi - no: *
Bezgrj. Začeće:	Exaltábo te, Dómine, quóniam susce - - -	pí - sti me: *

Sv. Josip:	et psállere nómini tu- - - - - -	o, Al - tís - si - me.
Petrovo:	tu cognovísti sessiónem meam, et ressurrecti-	ó - nem me - am.
Vel. Gospa:	dico ego ópera	me - a Re - gi.
Krist Kralj:	et justítiam tuam Fí - - - - - -	li - o Re - gis.
Svi Sveti:	rectos decet	col - lau - dá - ti - o.
Bezgrj. Začeće:	nec delectásti inimícos	me - os su - per me.

Glória Patri, et Fí - li - o, et Spi - rí - tu - i San - cto. *

Sicut erat in princípio, et nunc, et sem - per, et in saécula saecu-ló - rum. A - men.

Ponovi se Introit do Psalma.

Gradualia

(vidi Liber Usualis) neka se recitiraju.

Offertoria.

A.

Sv. Josip:	Véritas mea et misericórdia me-	a cum i - pso:	et in	nómine meo
Petrovo:	Constítues eos príncipes super	o-mnem ter - ram:	mé - mo-res	erunt nóminis tui, in o-
Vel. Gospa:	Assúmpta est María in caelum:	gáudent An-ge - li,	col-lau-	dántes bene - -
Krist Kralj:	Póstula a me, et dabo tibi			
	Gentes heredi-	tá - tem tu - am,	et pos-	séssi- - - -
Bezgrj. Začeće:	Ave María, grátia plena: Dó-	mi-nus te - cum:	be - ne-	dícta tu in

Sv. Josip: ex - al - tá - bi - tur cor - nu e - jus.
Petrovo: mni pro - gé - ni - e et ge - ne - ra - ti - ó - ne.
Vel. Gospa: dí - cunt Dó - mi - num, al - le - lú - ia.
Krist Kralj: ó - nem tu - am tér - mi - nos ter - rae.
Bezgrj. Začeće: mu - li - é - ri - bus, al - le - lú - ia.

B.

Svi Sveti: Justórum ánimae in ma - nu De - i sunt, et non tanget illos tor-

mén - tum ma - lí - ti - ae: visi sunt óculis insipién-ti - um

mo - ri: il - li au - tem sunt in pa - ce,

f

al - - - le - lú - - - - - - ia.

f

al - le - lú - - - ia.

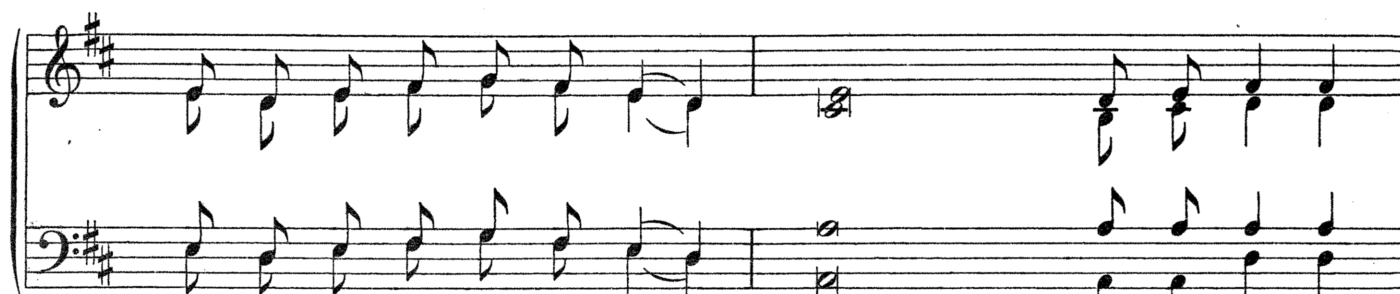
Communiones.

A.

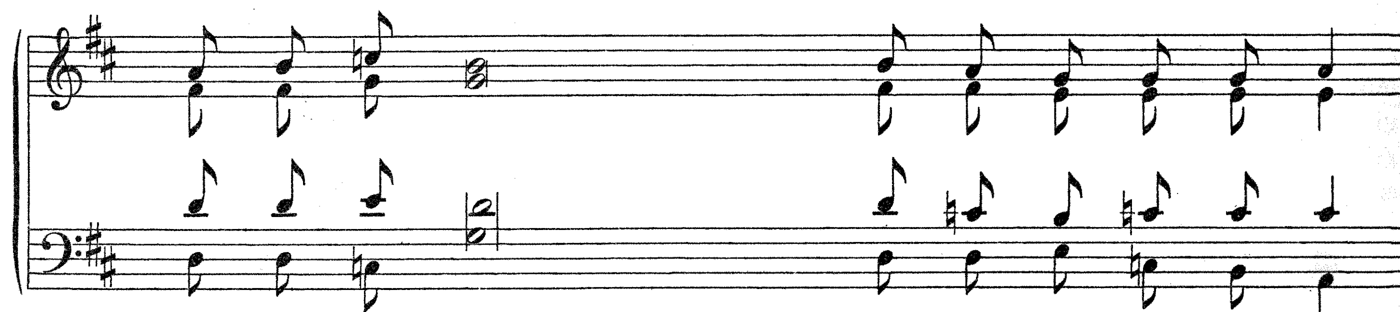
Sv. Josip:	Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cón-	ju - gem tu - am:
Petrovo:	Tu	es Pe - trus,
Vel. Gospa:	Optimam partem elégit si - - - - -	bi Ma - rí - a,
Krist Kralj:	Sedébit Dóminus Rex	in ae - tér - num:
Bezgrj. Začeće:	Gloriósa dícta sunt de	te, Ma - rí - a:

Sv. Josip:	quod enim in ea natum est, de Spí-	ri - tu San - cto est.
Petrovo:	et super hanc petram aedificábo Ecclé-	si - am me - am.
Vel. Gospa:	quae non auferétur ab	e - a in ae - tér - num.
Krist Kralj:	Dóminus benedícet pópulo	su - o in pa - ce.
Bezgrj. Začeće:	quia fecit tibi ma - - - -	gna qui po - tens est.

B.

Svi Sveti: Be - á - ti mun - do cor - de, quóniam ipsi De - um vi - dé - bunt:

be - á - ti pa - cí - fi - ci, quóniam fílii De - i vo - ca - bún - tur:

be - á - ti qui persecutiónem patiúntur prop - ter ju - stí - ti - am,

quó - ni - am ip - só - rum est re - gnum coe - ló - rum.

SVI SVETI

Placare Christe servulis.

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Pla - cá - re Chri - ste Sér - vu - lis, Quí - bus Pátris cle - mén - ti - am, Tú - ae ad
1. O - pro - sti, Kri - ste, slu - ga - ma, Za ko - je O - ca pre - bla - gog Nas šti - teć

tri - bú - nal grá - ti - ae, Pa - tró - na Vír - go pó - stu - lat.
mo - li Dje - vi - ca Kod prije - sto - lja Ti mi - lo - snog.
A - men.

Latinski:

2. Et vos beáta per nóvem
Distíncta gýros ágmina,
Antíqua cum praeséntibus,
Futúra dámna péllite.

3. Apóstoli cum Vátibus,
Apud sevérum júdicem,
Véris reórum flétibus
Expóscite indulgéntiam.

4. Vos purpuráti Mártyres,
Vos candidáti praémio
Confessiónis, éxules
Vocáte nos in pátriam.

5. Choréa cásta Vírginum,
Et quos erémus íncolas
Transmísit astris, caélitum
Locáte nos in sédibus.

6. Auférte géntem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut únus ómnes únicum
Ovíle nos pástor régat.

7. Déo Pátri sit glória,
Natóque Pátris único,
Sáncto simul Paráclito,
In sempitérna saécula. Amen.

Hrvatski:

2. I vi, o čete blažene
Anđelskih devet zborova,
Zla odganjajte minula
I sadanja i buduća.

3. O apostoli, proroci,
Pred Sucem vi nas pravednim
Zagovarajte, molite,
Da smiluje se skrušenim.

4. Vi, mučenici rumeni,
Vi u odijelu prebijelom
Priznavaoci, zovite
Iz progonstva nas u naš dom.

5. Ti, čisto kolo djevica
I zbore časni, odazvan
Iz pustinje u zvjezdan kraj,
Uvedite nas u svoj stan.

6. Vi nevjeru odaljite,
Zametite joj kod nas trag,
Da svojim stadom jedinim
Jedincat vlada Pastir blag.

7. Sva slava Ocu vječnomu
I slavnom Sinu jedinom
Sa Tješiteljem Presvetim
Nek vječnošću se glasi Svom.
Amen.

Oprosti, Kriste.

Andante **O. Anselmo Canjuga.**

p mf

1. O - pro - sti, Kri - ste, slu - ga - ma, Za ko - je

O - ca pre - bla - gog Nas šti - teć mo - li

Dje - vi - ca Kod prije - sto - lja Ti mi - lo - snog.

riten.

2. I vi, o čete blažene
Anđelskih devet zborova,
Zla odganjajte minula
I sadanja i buduća.

3. O apostoli, proroci,
Pred Sucem vi nas pravednim
Zagovarajte, molite,
Da smiluje se skrušenim.

4. Vi, mučenici rumeni,
Vi u odijelu prebijelom
Priznavaoci, zovite
Iz progonstva nas u naš dom.

5. Ti, čisto kolo djevica
I zbore časni, odazvan
Iz pustinje u zvjezdan kraj,
Uvedite nas u svoj stan.

6. Vi nevjeru odaljite,
Zametite joj kod nas trag,
Da svojim stadom jedinim
Jedincat vlada Pastir blag.

7. Sva slava Ocu vječnomu
I slavnom Sinu jedinom
Sa Tješiteljem Presvetim
Nek vječnošću se glasi Svom.

BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI

Ave maris stella.

(Himan.)

Harm. Franjo Dugan.

1. A - ve má - ris stél - la, Dé - i Má - ter ál - ma, At - que sém - per Vír-
1. Zdravo, zvije - zdo mo - ra, Nje-žna Maj - ko Kri - sta, Vaz - da Dje - vo či-

go, Fé - lix coé - li pór - ta. A - men.
sta, Dve - ri raj - skih dvo - ra.

Latinski:

2. Súmens íllud áve
Gabrielis óre,
Fúnda nos in páce,
Mútans Hévae nómen.

3. Sólve víncla réis,
Prófer lúmen caécis,
Mála nóstra pélle,
Bóna cúncta pósce.

4. Mónstra te ésse mátrem:
Súmat per te préces,
Qui pro nóbis nátus,
Túlit ésse túus.

5. Vírgo singuláris,
Inter ómnes mítis,
Nos cúlpis solútos,
Mítes fác et cástos.

6. Vítam praésta púram,
Iter pára tútum:
Ut vidéntes Jésum,
Sémper collaetémur.

7. Sit láus Déo Pátri,
Súmmo Chrísto décus,
Spirítui Sáncto,
Tríbus hónor únus. Amen.

Hrvatski:

2. Anđeo Ti nevin
Pozdrav zbori lijepi,
Mirom nas ukrijepi,
Kvar naknađuj Evin.

3. Veze grijeha ništi,
Ozdravljaj sljepoću,
Uklanjaj teškoću,
Sva nam dobra išti.

4. Majkom se pokaži;
Onom, rad nas što je
Posto dijete Tvoje,
Molbe nam prikaži.

5. Djevice nad svima,
Smjerna ko ni koja,
Stvori čeda svoja
Smjernim, nevinima.

6. Daj, da čisti srećno
Žićem putujemo,
K Spasu prispijemo
U veselje vječno.

7. Ocu, Sinu, s njima
Duhu Svetom dika
I čast prevelika,
Ista slava trima.
Amen.

1. Marijo, Majko ljubljena.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Allegretto — Harm. **Franjo Dugan.**

1. Ma - ri - jo, Maj - ko
lju - blje - na, Ti Maj - ko dra - gog spo - me - na! S Tvog, Dje - vo,
sve - tog i - me - na u sr - cu slast je mi - le - na.

f *mf* *p* *polaganije*

2. Marije ime mileno
Nek bude svagda hvaljeno;
Nek slave svi ga stvorovi
Ko anđeoski zborovi!

3. I mi Ti, slatka Majčice,
Pjevamo skromne pjesmice;
I ko što dijete nevino
Od sveg Te srca ljubimo!

4. Daj da Te ja ne ostavim,
Da svagdje Tebe proslavim,
Da duša moja snagom svom
U srcu nađe zaklon Tvoj!

2. O Marijo mila.

Moderato — Mirko Novak.

mf

1. O Ma - ri - jo mi - la, mi sa - da smo tuj, u - sli - ši nam pje - smu, daj va - paj nam čuj!

Pripjev.

p

Na pu - tu ži - vo - ta križ če - ka nas ljut,

f

daj, Maj - ko, nam ka - ži Ti u ne - bo put.

2. Pokazuj nam stazu, kud stupo Sin Tvoj,
Gdje svršio muku i preteški boj.

Na putu života . . .

3. Na majčinu srcu tek pravi je plam
Daj ogrjeva od njeg Ti, majčice nam.

Na putu života . . .

3. Marijo, slatko ime.*

(Iz zbirke Gjure Vejkovića iz god. 1807.)

Maestoso

Harm. Franjo Dugan.

1. Ma - ri - jo, slat - ko i - - me,
kli - če Ti bi - će sva - - ko,

po - moć nam sti - že s nji - me,
s To - bom nam sr - ce ja - ko.

Ma - ri - jo,

Ma - ri - jo, šti - ti nas, dra - ga Maj - ko!

2. Svetosti izgled sjajni, radosti uzrok tajni,
Grješne nas Ona gleda, sebi nas otet ne da.
Marijo, Marijo . . .

3. Svaki to ime želi štovati život cijeli,
S anđeli molbe slijevat, Majčice, Tebi pjevat:
Marijo, Marijo . . .

4. Molitve tvome Sinu za nas neka se vinu,
Ti si Mu Majka mila, patnica s Njim si bila.
Marijo, Marijo . . .

5. Marijo, slatko ime, umrijeti daj nam s Njime!
Dok će nam sunce sjati, mi ćemo Tebe zvati:
Marijo, Marijo . . .

---

* Ako tu pjesmu pjeva puk, neka se transponira za jedan ton dublje.

4. Majko Božja, sveta Marijo.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Maj - ko Bo - žja, sve - ta Ma - ri - jo, taj - na ru - ži - ce,
Što nam pro - cva pu - na mi - lo - sti, div - na dje - vi - ce.
Mi - lost Bo - žju na nas ro - si,
Vre - lo mi - li - ne, zvije - zdo svi - si - ne.

2. Majko Božja, ljupko skrovište svake kreposti,
Svetog Duha čista posudo, kruno svetosti.
Milost . . .

3. Majko Božja, Ti si obrana puka kršćanskog,
Ti si jakost, Ti si ufanje roda hrvatskog.
Milost . . .

4. Majko Božja, smjerne molitve naše uslišaj,
S dragim Sinom vazda sa neba nas blagosivaj.
Milost . . .

5. Majko Božja, čast i hvala Ti budi dovijeka
Na svem onom, što za smrtnoga činiš čovjeka.
Milost . . .

5. Marijo, o nado ljudi.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Harm. Franjo Dugan.

mf

1. Ma - ri - jo, o na - do lju - di, bla - ga Maj - ko,

zdra - vo bu - di. *p* Dje - vi - čan - stva Ti si

kru - na, *mf* lju - ba - vi si Bo - žje pu - na.

2. Anđelima vladaš svima, utjeha si griješnicima;
O i mene tješi, vodi, zlih me grijeha oslobodi.

3. Podaj, Gospo, meni snage, da se čuvam svake ljage,
Daj da vjera, ljubav, nada sveđ mi jače srcem vlada.

4. Za života samrtnoga, usred svijeta opakoga
Pravim putem mene kreći, štono ide k vječnoj sreći.

5. A kad smrtni dođu časi, tad se, Majko, Ti oglasi;
Dođi tad po svoje dijete, vodi mene među svete.

6. Majci spasa.

(Cithara octochorda g. 1701).

Harm. Franjo Dugan.

1. Spa - sa nam Maj - ko, Ma - ri - jo Ti sve - ta,

ti - suć put zdra - vo, tje - ši - telj - ko tuž - nih! Ti - suć put

zdra - vo, za - šti - tni - ce bije - dnih, Zdra - vo Ma - ri - jo!

2. Ti povrh sviju blažena si, Majko,
Tvoja čistoća nad sve hvale sjaji,
Posudo zlatna, puna rajskih čara,
Zdravo Marijo!

3. Sjajna nebesa kraljicom Te slave,
Gospođom svojom pozdravlja Te zemlja
I gromko pjeva pozdravnu Ti pjesmu:
Zdravo Marijo!

7. Djevi Mariji.

Moderato — **Fr. Kostanjevac.**

1. O Ma - ri - jo, za nas pro - si, Tvo - ja mol - ba mi - lost no - si: da se k Vi - šnjem grje - šnik vra - ti, da ne stra - da ni - ti pa - ti, da ne stra - da ni - ti pa - ti.

2. O Marijo, za nas prosi,
Tvoja molba milost nosi:
Da nam bude duša čista,
Stanak dragog Spasa Krista.

3. O Marijo, za nas prosi,
Tvoja molba milost nosi:
Da nas nebo blagosivlje,
Na sve rosu sreće šilje.

8. O Djevo blažena.

Franjo pl. Lučić.

Moderato

1. O Dje - vo bla - že - na, pu - na mi - lo - sti, kra - lja uz-
vi - še - na Maj - ko sve - ta Ti. Pre - mi - la Dje - vi - ce,
rav-naj ži - vot taj, nek du - šu dje - či - ce Tvoj pro - si - ne sjaj.

2. O Ti, što rumene zore si nam ruj,
Čuj molbe ponizne, Djevo slatka čuj:
U boju nemilom stazom žića tog
Zakratit nemoj nam moći štita svog.

3. U Tebi, Djevice, sva nam nada sja;
Kad dođe onaj čas boja smrtnoga,
O ne daj, da nas tad crna skrije noć,
Već daj nam, Majko Ti, u raj sjajni doć.

9. Marijo, Majko ljubljena.

Pobožno **O. K. Kolb.**

p

Ma - ri - jo, Maj - ko lju - blje - na, Ti, Maj - ko, dra - gog

spo - me - na! S Tvog, Dje - vo, sve - tog i - me - na

rall. *Fine.*

u sr - cu slast je mi - le - na.

mf *Soprani:* *Alti:*

Daj, da Te ja ne o - sta - vim, da sva - gdje

mf

Te - be pro - sla - vim, da du - ša mo - ja sna - gom

f *Tutti:*

f

3. kitica: *Da Capo al Fine.*

mf *rall.*

svom u sr - cu na - đe za - klon svoj.

mf

Str. 156.

10. Zdravo budi, Kraljice!*

(Iz zbirke Gjure Vejkovića iz god. 1807.)

III. Voix celeste 8′
II. Frule (Bourdon 8′, Flauto 8′, Salicional 8′)
I. Viola di Gamba 8′
Ped. Subbass 16′ III. na Ped.

Uvod i međuigra.

Harm. **Franjo Dugan.**

Polagano

II I III

mf mf mf

Cello 8′

Mirno

mf

1. Zdra - vo bu - di, Kra - lji - ce, zdra - vo, Maj - ko sve - ta,

mf

* Ako tu pjesmu pjeva puk, neka se transponira za jedan ton dublje.

Završetak.

2. K Tebi oči dižemo,
   Na pomoć nam budi,
   I privini svakog nas
   Na majčinske grudi.

3. Hrabri nas smalaksale,
   Žalosne nas tješi,
   Teškim putem kreposti
   Korak nam pospješi!

4. Slatka naša utjeho,
   Majko Božjeg Sina,
   Tek po Tebi čeka nas
   Rajska domovina!

11. Marijo, pogledaj.

(Iz zbirke Gjure Vejkovića iz god. 1816.)

Harm. **Franjo Dugan.**

Sostenuto

mf

1. Ma - ri - jo, po - gle - daj na nas s vi - si - na,

mf

mf

ve - li - ka do - đe nas k Te - bi mno - ži - na,

mf

p

da Te svi sla - vi - mo, da Te svi mo - li-

p

pp *p* *pp*

mo. Sla - va Ti bu - di od svi - ju lju - di,

pp *p* *pp*

mf

Međuigra.

p

o Ma - ri - jo!

mf *p*

mf

Svršetak.

ff

ff

2. Lijepa li i draga mjesta i kraja!
Kako se sjaje od rajskoga sjaja:
Tvoji su obrazi
Sunčani odrazi,
Neka nam siju,
Neka nas griju, o Marijo!

3. K sunašcu nebeskom diže se cvijeće,
K Tebi se, o Majko, pogled naš skreće:
K Tebi da pođemo,
K Tebi da dođemo,
Naša je velja
Jedina želja, o Marijo!

4. Bezbroj nas pritište boli i jada,
Zato gle k Tebi sad stara i mlada,
Svatko nas moli Te:
Skini nam boli te,
Jade utaži,
Brige ublaži, o Marijo!

5. Iz tih, gle, jada svih, krasna li cvijeta:
Zavjeta sada nam pobožna, sveta:
Sve Ti žrtvovati,
Dovijek Te štovati,
I poći amo,
Čast da Ti damo, o Marijo!

12. Marijo, svibnja kraljice.

Harm. Franjo Dugan.

Umjereno

mf

1. Ma - ri - jo, svib - nja kra - lji - ce, Ti Maj - ko raj - skog slav - lja! Pred sli - ku Tvo - ju ru - ži - ce na po - zdrav svi - banj sta - vlja. Pred vlja.

p *f*

I mo II do

2. O, daj ga, daj blagoslovi i sve nas, Majko, s njime,
Te srca naša prizovi, da Tvoje slave ime.

3. Mi Tebi sve izručamo, svu zelen, cvijeće tuđe;
Učini, što se ufamo, da Tebi ures bude.

4. Oj, Majko Božje milosti, vijek pomoć nama budi,
Da vijenac sviju krijeposti nam svima resi grudi.

5. A srca hladna ledena uspali svetim žarom,
Ti daj ih, Majko ljubljena, nadari krasnim darom.

6. Da pjesma nam se izvine ko uzdah k nebu gore,
Iz ove suzne doline u rajske k Tebi dvore.

13. Zdravo, Djevo čista.

(Cithara octochorda g. 1701.)

Harm. Franjo Dugan.

Gipko

p

mf

1. Zdra - vo, Dje - vo či - sta, mi - lo - sti svih pu - na!

mf

Zdra - vo, Maj - ko Kri - sta, sla - ve raj - ske kru - na.

2. Puk Tvoj k Tebi hrli,
Majku blagu gleda,
Gdjeno Sinka grli
I za spas naš preda.

3. Ponizno Te moli:
Čuvaj ga i brani,
Zloći da odoli,
Da ga grijeh ne rani.

4. Već da srca čista
Svijetom ovim brodi,
Daj, o Majko Krista,
Ti ga brižno vodi!

14. K Tebi oči podižemo.*

(Iz zbirke Gjuře Vejkovića iz g. 1816.)

II. Voix celéste 8′
Dolce 8′
Hohlflöte 8′

I. Viola d'amour 8′
Pedal: Subbass 16′

II. na I.
II. na Ped.

Uvod.
Polagano

Harm. **Franjo Dugan.**

1. K Te - bi o - či po - di - že - mo, Dje - vo sve - ta, Dje - vo či - sta: Ti si sjaj - na o - na zvije - zda, ko - ja spa - som na - ma bli - sta.

2. Kad nas strasti bura vije,
Kad nas studen grijeha bije,
Ti si, Djevo, sunce naše,
Što nas zlatnom zorom grije.

3. Grij nas, grij nas: s Tvog nam žara
Zlatnim plodom duša rodi!
Blistaj, Djevo, blistaj zvijezdo,
U raj sveti Ti nas vodi!

4. Tamo, tamo, gdje je vječno
Proljet mira duševnoga,
Tamo, Majko, gdje je carstvo
Božanskoga Sina Tvoga!

* Ako tu pjesmu pjeva puk unisono, neka se transponira za jedan ton dublje.

Živahno, ali ne prebrzo

Međuigra.

mf

I

f

II

II

Mirno

II

p

I. Viola d'amour 8'

p

Završetak.

Vrlo polagano III

pp

II III

pp

15. O najsvetija.

Harm. Franjo Dugan.

1. O naj - sve - ti - ja, o naj - nje - žni - ja

slat - ka Dje - vo Ma - ri - jo,

mi - la to - li - ko, či - sta ko ni - ko,

mo - li, mo - li Ti za nas!

2. Tješiteljice i pomoćnice, Majko, Djevo Marijo,
Dobro nam svako, dobit ćeš lako, moli, moli Ti za nas!

3. Slabi padamo, ljuto stradamo, spasi nas, o Marijo,
Utjehu dijeli, rane iscijeli, moli, moli Ti za nas!

4. Majko Djevice, gle Ti dječice: čuj nas, čuj, o Marijo,
Ti si nam vijekom, iz neba lijekom, moli, moli Ti za nas!

5. Tvoje radosti, Tvoje žalosti pomogle nas, Marijo,
Ti si nam nada, smiluj se sada: moli, moli Ti za nas!

158 - 59

16. Zdravo, Djevo.

Harm. Franjo Dugan.

1. Zdra-vo, Dje-vo, svih mi-lo-sti pu-na, vje-čnog sun-ca o-gr-nu Te

sjaj; O-ko če-la zvje-zda-na ti kru-na, is-pod

Pripjev.

no - gu ste - nje pa - kla zmaj. Raj - ska Dje - vo, Kra - lji - ce Hr-

va - ta, Na - ša Maj - ko, na - ša zo - ro zla - ta, O - da-

nih ti sr - ca pri - mi dar, pri - mi či - ste lju - ba - vi nam žar.

2. Blažena si, jerbo sva si čista, zmijin dah ne okuži Ti grud!
Zvijezda sreće i nama da blista, noći grijeha mrak raspršі hud!
Rajska Djevo . . .

3. Hrvat za križ bojak bio sveti: vodio ga ljiljan — barjak Tvoj!
Nova neman križu časnom prijeti: silna Djevo, na braniku stoj!
Rajska Djevo . . .

4. Nevjera se od Isusa dijeli, na puk Božji sipa strijela roj:
Ti nad nama plašt razastri bijeli, brani, Gospo, brani narod svoj!
Rajska Djevo . . .

5. Kad nam oko zadnju suzu roni, zadnji borbe zahvati nas val:
Na grud svoju, Majko, nas prisloni, u nebeskog doma nosi žal!
Rajska Djevo . . .

17. Majci Božjoj.

(Hodočasnička.)

O. Anselmo Canjuga.

mf

1. Lji - lja - ne bije - li za - gor - skog* kra - ja, ljep - ši i dra - ži no su - naš - ca sjaj, mi - ri - sni cvje - te vječ - no - 'ga ra - ja, kra - lji - ce ne - ba, po - moć nam daj.

Pripjev.

p

Maj - či - ce, čuj svo - je dje - či - ce glas, bra - ni i šti - ti nas,

* ili: slavonskog, primorskog i t. d., ili općenito: nebeskog.

f

mo - li za nas, bra - ni i šti - ti nas, mo - li za nas.

f

2. Čudesnog kipa milosti cvijeće
Sipala Ti si na hrvatski dom,
Zanosno narod do Tebe kreće
Moleć se Tebi i Sinku Tvom.
Majčice . . .

3. Ispred Tvog kipa drhtavih grudi,
Roneći suze mi vapimo svi:
Hvala Ti Majko od nas vijek budi,
Tko će nam pomoć, ako ne Ti?
Majčice . . .

18. Kraljice svete Krunice.

Spjevao dr. Velimir Deželić st.

O. Jordan Viculin O. P.

Umjereno

mf

1. Kra - lji - ce sve - te kru - ni - ce, bes - kraj - ne
2. Div - no si ču - do stvo - ri - la, kru - ni - cu

mf

sre - će mo - - re! Te - bi se pu - ci
kad si da - - la, ne - bo i zem - lja

kla - nja - ju, an - đe - li Te - bi dvo - re.
pje - va - ju: bi - la Ti čast i hva - la!

Pripjev.

1.—8. Kra - lji - ce kru - ni - ce, mo - li za nas!

Kra - lji - ce kru - ni - ce, bu - di nam spas!

3. Zrncima svete krunice,
Cvatu nam bijele ruže,
Nose ih k Tvome prijestolju
Anđeli, što te kruže.
Kraljice . . .

4. Ruže te divno mirišu,
Radost su vječnog raja,
Svaka ta ruža čudesna
Nebo sa zemljom spaja.
Kraljice . . .

5. Drhću na svakoj ruži toj
Suze nam crnih dana.
Neka Te, Majko, sjećaju
Krvavih naših rana . . .
Kraljice . . .

6. Križeve teške nosimo,
Okovi sve nas tište,
Svi smo mi sužnji nevoljni,
Svaki Te pomoć ište.
Kraljice . . .

7. Tko će nam, Majko, pomoći,
Ako ne Ti s visina?
Kraljice svega svemira,
Kraljuješ srcem Sina.
Kraljice . . .

8. Posljedni kad nam smrači vid,
Prekrije smrti tama,
Majčice dođi, moli, daj
Krunicu zadnju s nama!
Kraljice . . .

19. Djevice nevina.

Andante con moto

O. A. Hribar.

mf

1. Dje - vi - ce ne - vi - na, Maj - či - ce bla - ga, po - gle - daj

o - vaj ne - volj - ni svijet. Koj Te za - zi - va,

Maj - či - ce dra - ga, i mo - li za Tvoj za - go - vor svet.

2. Ah ne ogluši se, usliši, Djevo,
Ponizne molbe, smjerni nam glas;
Zaštiti bijedne grešnike evo,
Što pomoć ištu u ovaj čas.

3. Ljubljena Djevice, Ti srećo naša,
Gdje put je pravi, vodi nas vijek;
Molba nek sveta Tvoja donaša
Blagoslov svima, bolnima lijek.

4. Prečista Djevice, Isusa moli,
Da nas po smrti primi u raj,
Da nam za patnje suzne te doli
U carstvu svome utiša vaj!

20. Lurdskoj Gospi.

Gipko

A. Dobrostal.

1. Ma - ri - jo, lurd - ska o kra - lji - ce,
sla - va Tvo - ja svud ču - je se, svijet cje - li sla - vi Te!

2. Marijo,
Lurdske sred pećine,
Cvijetom krasnim si procvala,
Njim sav svijet miriše.

3. Marijo,
Nado nam preslatka,
Boli što liječiš tjelesne,
Od grijeha rješi nas!

21. Nebeska se Gospa.*

Harm. Franjo Dugan.

1. Ne - be - ska se Go - spa u - ka - za - la tu, Ve - li - čaj - mo

sa - da svi od sr - ca nju: Zdra - vo, zdra - vo, zdra-

vo, či - sta sva, Zdra - vo, zdra - vo, zdra - vo Ma - ri - ja!

2. Bernardica klekla,
Gled uzdigla svoj,
Neporočna ime
Objavila njoj.
Zdravo, zdravo . . .

3. S te vijesti je svaki
Odjeknuo kut,
Ko mravom je k Lurdu
Provrvio put.
Zdravo, zdravo . . .

4. »Svi ovamo!« Majčin
Dovikuje glas.
Puk vraća: »O, Majko,
Gle ovdje Ti nas!«
Zdravo, zdravo . . .

5. Sveđ dovodi milost
Do mjesta ih tog,
U vjerničkoj duši
Progovara Bog.
Zdravo, zdravo . . .

6. K Tvom Lurdu sad hrli
I hrvatski svijet,
Čuj molbe mu, Majko,
Čuj pjesme mu let.
Zdravo, zdravo . . .

7. Pomozi, pomozi
Naš ubogi kraj,
Za Krista ga čuvaj,
Ko zora mu sjaj.
Zdravo, zdravo . . .

* Premda se s duhom ove pjesme ne slažemo, ipak smo je uvrstili radi naših hodočasnika, koji svake godine idu u Lurd.

SVETIMA

Exsultet orbis gaudiis.

(Himan za apostole.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Ex - sul - tet ór - bis gáu - di - is, Caé - lum re - súl - tet láu-di - bus:
1. Po - kli - kuj, svije - te, ra - do - sno, Od - je - kuj, ne - bo, hva-la - ma:

A - po - sto - ló - rum gló-ri - am Tél - lus et á - stra cón - ci - nunt. A - men.
Zbor a - po - sto - la Go-spod-njih Sa zemljom zvije-zde pje - va - ju.

Latinski:

2. Vos saeculórum júdices,
Et véra múndi lúmina:
Vótis precámur córdium,
Audíte vóces súpplicum.

3. Qui témpla caéli claudítis,
Serásque vérbo sólvitis:
Nos a reátu nóxios
Sólvi jubéte, quaésumus.

4. Praecépta quórum prótinus
Lánguor salúsque séntiunt:
Sanáte méntes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.

5. Ut cum redíbit árbiter
In fíne Chrístus saéculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat ésse cómpotes.

6. Pátri simúlque Fílio,
Tibíque Sáncte Spíritus,
Sícut fúit, sit júgiter
Saéclum per ómne glória.
Amen.

Hrvatski:

2. O suci roda ljudskoga
I svijetu svijetla istinska,
Iz svega srca molimo:
Uslišite nam molitve.

3. Vi zatvarate riječju raj
I otvarate njega njom:
Od krivnje naše, molimo,
Odriješite nas grješnike.

4. I bol i zdravlje spremni su
Da zapovijed vam slušaju:
Izliječite nam slabi duh
I kreposti umnožite.

5. Pa kada Krist ko Sudac se
Na kraju vrati na zemlju,
Nek i nas tada milostiv
Veseljem vječnim nadijeli.

6. Sa Ocem Sinu višnjemu
I Tebi, Duše Presveti,
Nek bude, košto bila je,
I sad i vazda slava sva.
Amen.

Deus tuorum militum.

(Himan za mučenike.)

Harm. **Franjo Dugan.**

1. Dé-us tu - ó-rum mí-li-tum Sors et co - ró-na, praé - mi - um: Láu - des ca-
1. Ti, Bo - že, kru-na, na-gra-da i dijel si svo-jih bo - ra - ca: Tvog mu-če-

nén-tes Már-ty - ris, Ab - sól-ve né - xu crí - mi - nis.
ni - ka sla-vi - mo, od - rije-ši nas od po - ro - ka.
A - men.

Latinski:

2. Hic némpe múndi gáudia,
Et blánda fráudum pábula
Imbúta félle députans,
Pervénit ad caeléstia.

3. Poénas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter:
Fundénsque pro te Sánguinem,
Aetérna dóna póssidet.

4. Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris,
Dímitte nóxam sérvulis.

5. Laus et perénnis glória
Pátri sit, átque Fílio,
Sáncto símul Paráclito,
In sempitérna saécula. Amen.

Hrvatski:

2. On gorku žuč je gledao
U svjetovnim užicima
I prijevarama zamamnim,
I u nebo je ušao.

3. Sve muke hrabro susreto
I muški ih podnosio,
Za Tebe krv je prolio,
Sad vječna dobra uživa.

4. O ovom slavlju njegovu,
O Bože blagi, molimo,
Svog mučenika pogledaj
I prosti grijehe slugama.

5. Sa Ocem Sinu višnjemu
I Tješitelju Svetomu
Nek bude svaka slava, čast
U vječne vijeke vjekova. Amen.

Iste Confessor Domini.

(Himan za sv. priznavaoce-biskupe.)

Harm. **Franjo Dugan.**

1. I - ste Confés-sor Dó-mi - ni, co - lén - tes Quem pí - e láu - dant pó-pu - li per ór-bem, Hac
1. Sve - tac Gospodnji, što-no po-bo - žno - ga sla - ve na - ro - di širom svega svije-ta, Na

*(su - pré - mos Láu - dis ho - nó - res.)
*(naj - vi - šu hva - lu.)

dí - e laé - tus mé-ru - it be - á - tas scán - de-re sé - des. A - men.
dan da - na - šnji pun je sre-će ste - ko dvo - re ne - be - ske.

Latinski:

2. Qui píus, prúdens, húmilis, pudícus,
Sóbriam dúxit síne lábe vítam,
Dónec humános animávit áurae
Spíritus ártus.

3. Cújus ob praéstans méritum frequénter,
Aégra quae pássim jacúere mémbra,
Víribus mórbi dómitis, salúti
Restituúntur.

4. Nóster hinc ílli chórus obsequéntem
Cóncinit láudem celebrésque pálmas,
Ut píis éjus précibus juvémur
Omne per aévum.

5. Sit sálus ílli, décus, átque vírtus,
Qui súper caéli sólio corúscans,
Totíus múndi sériem gubérnat,
Trínus et únus. Amen.

Hrvatski:

2. Mudar, pobožan, smjeran, stidljiv bješe,
Život provodeć trijezan i bez ljage,
Dok mu samrtno tijelo tu na svijetu
Duh oživljava.

3. Radi zasluga velikih mu često
Braća kršćanska, štono bolno leže,
Odoljevaju nemoćima teškim,
Postižu zdravlje.

4. Zato s pravom naš zbor mu u čast pjeva,
Sjajne pobjedne vijence savija mu,
Da nas molbama svojim milostivim
Pomaže vazda.

5. Slava, čast i moć Bogu trojednomu,
Što sa prijestolja rajskog blistajući
Slavno upravlja silnim stvorovima
Čitavog svijeta. Amen.

---

* Ako nije dan svečeve smrti, onda se pjeva ono u zagradi.

Iste Confessor Domini.

(Himan za sv. priznavaoce-nebiskupe.)

Harm. **Franjo Dugan.**

1. I-ste Con-fés - sor Dó-mi - ni, co-lén-tes Quem pí-e láu - dant pó-pu - li per ór - bem,
1. Svetac Go-spo - dnji, Što-no po-bož-no ga sla - ve na - ro - di ši-rom sve-ga svije - ta,

*(su-pré-mos Láu - dis ho - nó - res.)
*(naj - vi-šu hva - lu.)

Hac dí - e laé-tus mé - ru - it be - á - tas scán - de - re sé - des. A - men.
Na dan da-na-šnji pun je sre-će ste - ko dvo - re ne - be - ske.

Latinski:

2. Qui píus, prúdens, húmilis, pudícus,
Sóbriam dúxit síne lábe vítam,
Dónec humános animávit áurae
Spíritus ártus.

3. Cújus ob praéstans méritum frequénter,
Aégra quae pássim jacúere mémbra,
Víribus mórbi dómitis, salúti
Restituúntur.

4. Nóster hínc ílli chórum obsequéntem
Cóncinit láudem celebrésque pálmas,
Ut píis éjus précibus juvémur
Omne per áevum.

5. Sit sálus ílli, décus, átque vírtus,
Qui súper caéli sólio corúscans,
Totíus múndi sériem gubérnat,
Trínus et únus. Amen.

Hrvatski:

2. Mudar, pobožan, smjeran, stidljiv bješe,
Život provodeć trijezan i bez ljage,
Dok mu samrtno tijelo tu na svijetu
Duh oživljava.

3. Radi zasluga velikih mu često
Braća kršćanska, štono bolno leže,
Odoljevaju nemoćima teškim,
Postižu zdravlje.

4. Zato s pravom naš zbor mu u čast pjeva,
Sjajne pobjede vijence savija mu,
Da nas molbama svojim milostivim
Pomaže vazda.

5. Slava, čast i moć Bogu trojednomu,
Što sa prijestolja rajskog blistajući
Slavno upravlja silnim stvorovima
Čitavog svijeta. Amen.

* Ako nije dan svečeve smrti, onda se pjeva ono u zagradi.

Jesu corona Virginum.

(Himan za djevice.)

Harm. **Franjo Dugan.**

1. Jé - su co - ró - na Vír - gi - num, Quem Má-ter íl - la cón - ci - pit, Quae só - la
1. O vijen-če dje - va I - su - se, kog za-če Maj-ka bla - že - na, što Dje-vom

Vír-go pár - tu - rit: Haec vó - ta clé-mens ác - ci - pe.
ro - di je - di - na, čuj na - še proš-nje mi - lo - stiv.

A - men.

Latinski:

2. Qui pérgis ínter lília,
Séptus choréis Vírginum,
Spónsus decórus glória,
Sponsísque réddens praémia.

3. Quocúmque téndis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dúlces pérsonant.

4. Te deprecámur súpplices,
Nóstris ut áddas sénsibus,
Nescíre prórsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

5. Vírtus, hónor, laus, glória
Déo Pátri cum Fílio,
Sáncto símul Paráclito,
In saeculórum saécula. Amen.

Hrvatski:

2. Med lijerovima stupaš Ti
U kolu čistih djevicâ
Ko sav u slavi zaručnik,
Što zaručnice dariva.

3. Kud kreneš Ti, i djevice
Ko pratnja Tvoja polijeću,
Veličaju Te idući
I slatke pjesme izvode.

4. Svim srcem mi Te molimo,
Daj milost našim dušama,
Da nikada ih ne rani
Ni sjenka grijeha nečistog.

5. Gospodstvo, slava, hvala, čast
Sa Ocem Sinu višnjemu
I s Njima Duhu Svetomu
Nek bude u sve vijekove. Amen.

Fortem virili pectore.

(Himan za nedjevice.)

Harm. Franjo Dugan.

1. Fór - tem vi - rí - li pé-cto - re, Lau-dé-mus ómnes fé-mi-nam, Quae san-cti-tá - tis gló - ri - a U - bí-que fúl-get ín-cly-ta. A - men.

1. Svi ja - ku že - nu po-štuj-mo, u ko - je mu-ško sr-ce je; gla - so-vi - to zbog sve - to - sti svim svijetom o - na slavno sja.

Latinski:

2. Haec sáncto amóre sáucia,
Dum múndi amórem nóxium
Horréscit, ad caeléstia
Iter perégit árduum.

3. Cárnem dómans jejúniis,
Dulcíque méntem pábulo
Oratiónis nútriens,
Caéli potítur gáudiis.

4. Rex Chríste, vírtus fórtium,
Qui mágna sólus éfficis,
Hújus precátu, quaésumus,
Audi benígnus súpplices.

5. Déo Pátri sit glória,
Ejúsque sóli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per ómne saéculum. Amen.

Hrvatski:

2. S božanske plačuć ljubavi
Zlu ljubav ona odbija
I strmim putem putuje
K nebeskom kraju blaženom.

3. Post njeno tijelo morio,
A slatka hrana molitve
Duh sveudilj joj hranila,
Sad rajsku radost uživa.

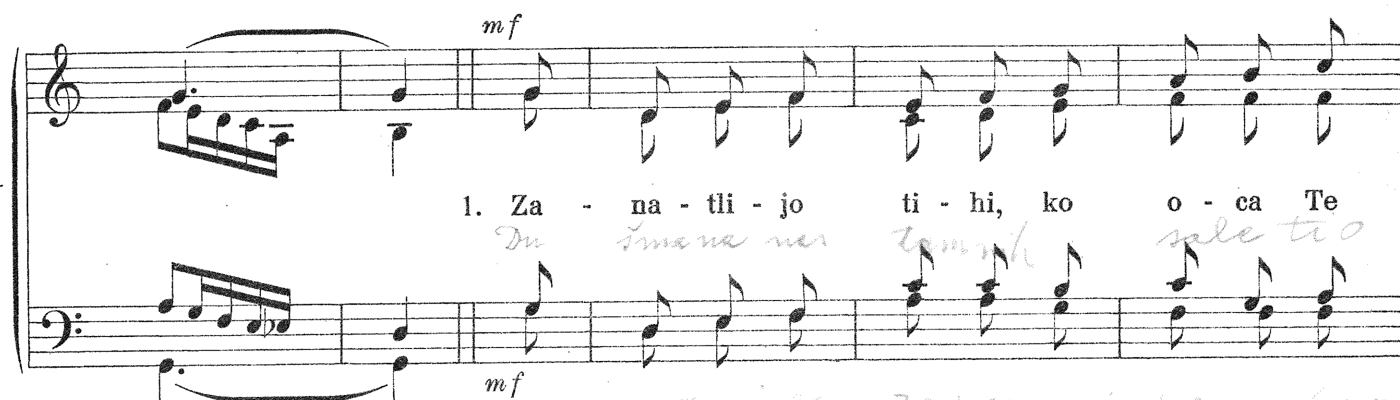
4. O snago jakih, Isuse,
Što sam ta čuda izvodiš,
Po zagovoru svetice
Usliši blag, što molimo.

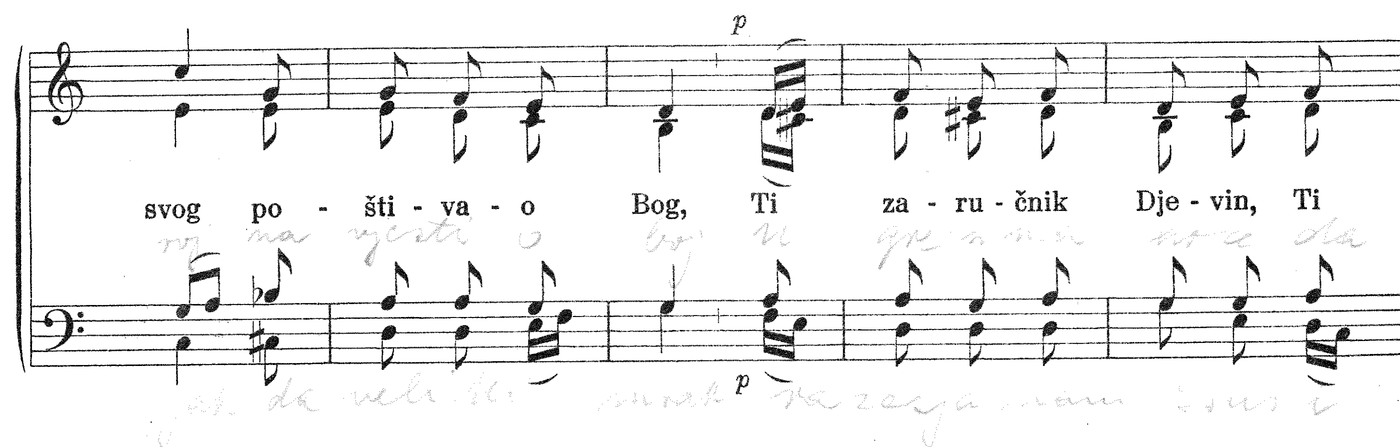
5. Sva slava Ocu vječnomu
I jedinom Sinu mu
Sa Tješiteljem Presvetim
Nek bude sad i uvijeke. Amen.

1. Sv. Josipu.

Uvod. *Allegretto* **O. Anselmo Canjuga.**

riten. Međuigra.

Jo - si - pe svet!

Polagano

2. Dušmana nas tamnih
Saletio roj,
Navijestio boj;
U grijesima hoće
Da utopi svijet,
O Josipe svet!

3. Zauzmi se za nas
Milosrdan, jak,
Da veliki mrak
Razasja nam Isus
I rana mu pet,
O Josipe svet!

4. Dopustiti nemoj,
Da sledi nas hlad
I umori glad;
Na svetosti goru
Naš upravi let,
O Josipe svet!

5. Za posljednju borbu
Nek Isusov kruh
Ojača nam duh,
I lako će biti
Pobjedit i mrijet,
O Josipe svet!

6. Sa Ocem i Duhom
Nek u sav se glas
Uzvisuje Spas;
Nek slavi ih srce
I svaki nam kret,
O Josipe svet!

2. Sv. Antunu Padovanskom.

Andante **Franjo pl. Lucić.**

p

1. A - ko ti se ču - da ho - će, E - to bje - že smrt, teš - ko - će,

mf p

blud-nja, gu-ba, đa-vo hu-di, o-zdrav-lja-ju bol-ni lju-di,

mf p

f

Mor-sku si-lu, rop-ske lan-ce ko-si Sve-tac ne-pre-stan-ce,

f

p f

Kad iz-gu-bi ud i stva-ri na-đe mlad i čo-vjek sta-ri.

p f

2. Sve pogibli brzo ginu,
Ljute bijede posvud minu,
Pitat možeš dušu mnogu,
Padovanci reć ti mogu.

Morsku silu . . .

3. Vječna dika s hvalom smjernom
Slavnom Trojstvu neizmjernom,
Ocu, Sinu, Duhu Svetom
Nek se pjeva cijelim svijetom.

Morsku silu . . .

3. Sv. Alojziju.

Andante mosso

O. Anselmo Canjuga.

1. Zdra - vo, vr - te svih kre - po - sti, lju - be - zni A- loj - zi - je! Sr - ce Tvo - je po mi - lo - sti bi od vre - la či - sti je. Od kr - šte nja jo - šte svo - ga pa do da - na sa - mr - tno - ga

ritardando

Ču - do ti si bi - o svim svo - jim ži - ćem ne - vi - nim.

2. Poput rajskog serafina
Stupo si pred Božji stol,
Gdje nam Tijelo Božjeg Sina
Krijepi dušu, blaži bol.
Tu je bila sva ti želja,
Primo si ga pun veselja,
Klicao si Bogu svom
Skritu krušnom prilikom.

3. Majku Božju još si štovo,
Divio se vazda njoj
I čistoću zavjetovo
Od srca si prečistog,
Ljubav njoj si obrekao,
Sveto živjet obećao:
Vazda čist ko ljiljan bijel
Drža si zavjet cijel.

4. Kad čas dođe napadima,
Kada plamsat stane strast,
Ti pomozi da nad njima
Održimo vazda vlast.
Moli za nas Svevišnjega,
Da za zemnog žića svega
Za njim čezne duh nam vruć
Za nj sa žarom poslujuć.

5. I mi ćemo častit vijekom
Majku Božju ko i ti,
Ona bit će rajskim lijekom
Bolova nam ovdje svih.
A kad ovaj život svrši,
Stabljičicu smrt nam skrši,
S Majkom našom Marijom
Eto nas u rajski dom.

4. Sv. Petru i Pavlu.

O. Anselmo Canjuga.

Con moto

1. Pa - sti - ru do - bro - stiv, Pe - tre bla - že - ni,

mf

po - slu - šaj što smjer - no mo - li - mo te mi:

mf

f

O - ko - ve nam grije - ha ti po - ras - tr - gaj,

f

riten.

koj' o - tvo - rit mo - žeš i za - tvo - rit raj.

2. Učitelju divni, ti, o Pavle svet,
Uči nas, zanosi u nebeski svijet,
Gdjeno vjera gasne poput zvijezdica,
A ko sunce vijekom samo ljubav sja.

3. Svevišnjemu Trojstvu, Bogu jedinom,
Koji vlada nebom ko i zemljom svom,
Neka bude slava, nek se ori poj
U sve vijeke vijeka po vasionoj. Amen.

5. Sv. Ćirilu i Metodiju.

Franjo Dugan.

mf

U raj - skim sad se dvo - ri - ma na

mf

mol - bu na - šu o - zri - te: Sla - ven - stvu

ff

šti - tom bu - di - te, uz Viš - njeg

p

sveđ da o - sta - ne, Je - din - cat Kri - stov

f

mf

ov - či - njak nek sa - ku - pi za - lu - ta-

mf

mf

le, da na - slje - du - juč dje - do - ve u

mf f

mf p

vje - ri u - vijek cvje - ta - ju, u

mf p

pp

vje - ri u - vijek cvje - ta - ju!

pp

6. Sv. Ćirilu i Metodiju.

»Lux o decora«, preveo Milan Pavelić.

Rudolf Taclik.

Animato

1. Vi kra - sne zvije - zde do - ma svog

i cije - log svije - ta sla - ven - skog,

o bra - ćo sve - ta, go - diš - njom

ve - li - ča - mo vas po - pijev - kom!

2. U susret Rima vam pohrli,
Ko otac djecu izgrli
I pastirsku vam dade čast,
I blagoslov i velju vlast.

3. U očišćenim grudima
Zaplamsa ljubav ljudima,
Gdje rasto trn i korov klet
Procvjeta lijep nebeski cvijet.

4. Pronesoste u tamni mrak
Božanstvenoga križa znak,
Množinom duša, mnogi kraj
Razasja svete vjere sjaj.

5. Domovinom vam sad je raj
O čujte vruć nam uzdisaj:
Vrh roda bdijte slavenskog,
Da ostane uz Boga svog.

6. U ovčarnici Kristovoj
Nek stan se nadje braći svoj,
Da svedj u vjeri rastuć tu,
Sa predjíma se natječu.

7. O Trojstvo sveto, čuj nam glas
I ljubavlju potakni nas,
Da krenemo sa snagom svom
Po slavnom tragu otačkom. Amen.

7. Sv. Franji.

Andante **O. Anselmo Canjuga.**

mf

1. O Fra - njo ra - nje - ni, lju - bav - lju ra - ža - re-

mf

2. O Franjo sirotni,
Serafe, o divotni,
Raspali ledna srca nam
Da Duha Svetog budu hram;
Oj moli za sve nas,
Oj moli za sve nas!

3. Nad čare svijeta tog,
Sve bješe ti višnji Bog,
Da zanosi nas neba kras,
Od zemlje ove trgni nas;
Oj moli za sve nas,
Oj moli za sve nas!

8. Sv. Franji.

Moderato mosso

O. Anselmo Canjuga.

2. Ko Seraf čist i svet,
Ti prezreo si svijet:
Da dospijemo stazom tvom,
U naš nebeski vječni dom:
Izmoli svima nam,
Izmoli svima nam!

3. A kada sneba glas
Na sud pozove nas:
Da vječno Boga gledamo
I s tobom hvale pjevamo:
Izmoli svima nam,
Izmoli svima nam!

9. Sv. Tereziji od Maloga Isusa.

Riječi S. Bernardine Horvat.

S. Marija Tarzicija Fosić.

Moderato

mf

1. Zdra - vo Ru - žo I - su - so - va Te - re - zi - jo
2. Po - spi ki - šom raj - skih ru - ža do - mo - vi - nu

mf

ma - la sve - ta, zdra - vo ro - sni
na - šu dra - gu, ču - vaj vje - ru

f

f

Go - spin cvije - te, či - sta dru - go raj - skih če - ta,
na - šem ro - du, di - ži sla - vu kre - pi sna - gu,

p mf
Ti si pu - na Bo - žjeg sja - ja, Ti si zvije - zda
Daj nam do - brih sve - će - ni - ka, Mla - dež ču - vaj,
p mf
f
na - ših da - na, k Te - bi ru - ke po - di - že - mo,
ško - le šti - ti, za - hval - ni će rod Hr - va - ta
f
mf f ff
Ti si bal - zam na - ših ra - na.
u - vijek Te - bi vijen - ce vi - ti.
mf f ff

10. Sv. Ceciliji.

Spjevala S. Marija Salezija.

S. Marija Tarzicija Fosić.

1. Ce - ci - li - jo, svijet - log ra - ja si kras, ko di - vo - tna
2. O dje - vi - ce sve - ta, u - zo - re naš, od Sve - viš - njeg

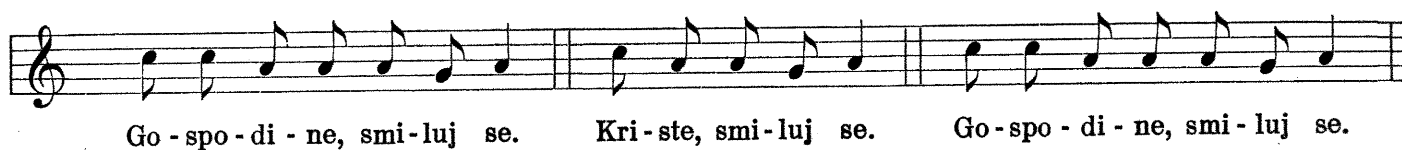
him - na ži - vot bje tvoj. A pre - bije - li li - ljan
dar nam pri - ba - vi taj, Da ži - vot naš bu - de

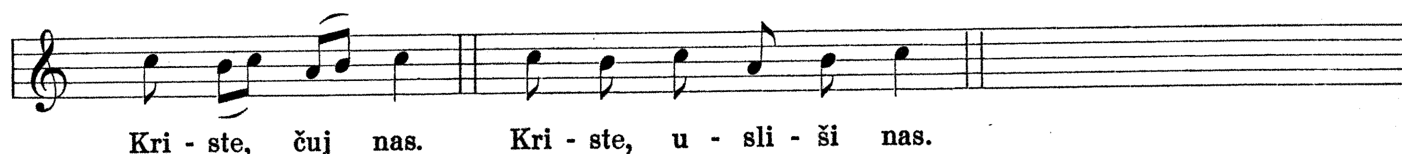
iz sr - ca tvog baš za se je hti - o ve - li - ki Bog.
za Bo - ga pjev, da pro - si - ne u njem kre - po - sti sijev.

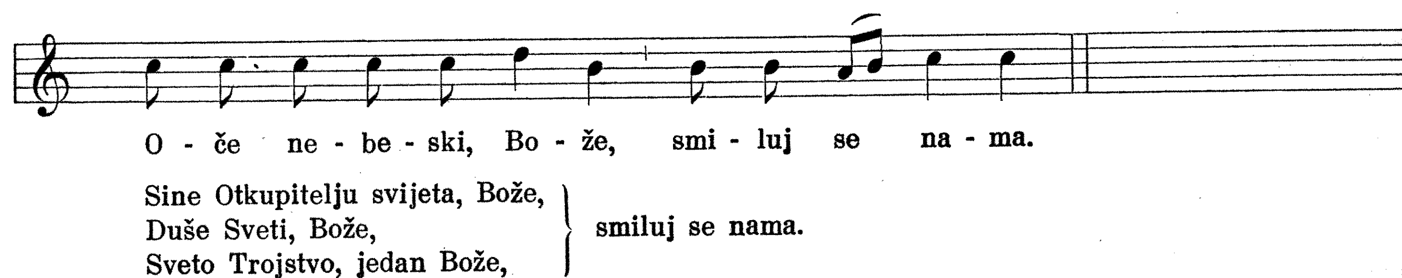
LITANIJE

Litanije Sviju Svetih.*

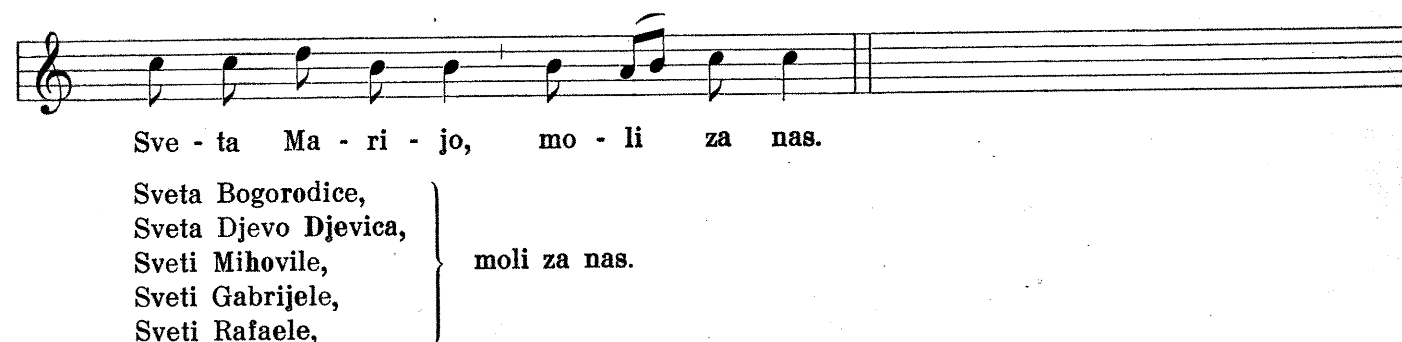
(Koral.)

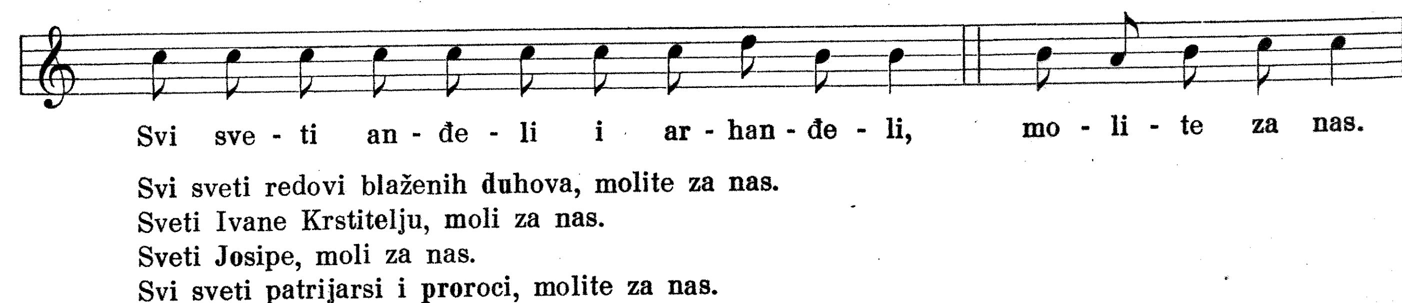

Sine Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj se nama.
Duše Sveti, Bože, smiluj se nama.
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj se nama.

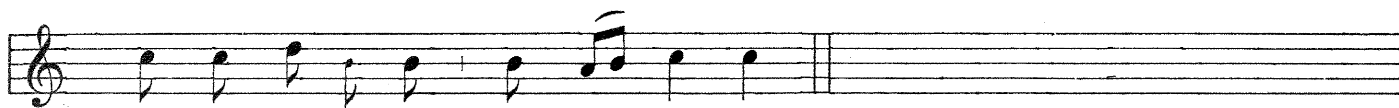
Sveta Bogorodice, moli za nas.
Sveta Djevo Djevica, moli za nas.
Sveti Mihovile, moli za nas.
Sveti Gabrijele, moli za nas.
Sveti Rafaele, moli za nas.

Svi sveti redovi blaženih duhova, molite za nas.
Sveti Ivane Krstitelju, moli za nas.
Sveti Josipe, moli za nas.
Svi sveti patrijarsi i proroci, molite za nas.

---

* Zvijezdicom označeni zazivi ispuštaju se na Veliku subotu i duhovsku Vigiliju. Ostale opaske za te dane vidi na kraju Kantuala.

Sve - ti Pe - tre, mo - li za nas.

Sveti Pavle,
Sveti Andrija,
* Sveti Jakove,
Sveti Ivane,
* Sveti Toma,
* Sveti Jakove,
* Sveti Filipe,
* Sveti Bartole,
* Sveti Mateju,
* Sveti Šimune,
* Sveti Tadeju,
* Sveti Matija,
* Sveti Barnaba,
* Sveti Luka,
* Sveti Marko,
} moli za nas.

Svi sveti apostoli i evanđeliste,
Svi sveti učenici Gospodnji,
* Svi sveti mladenci,
} molite za nas.

Sveti Stjepane,
Sveti Lovro,
Sveti Vinko,
} moli za nas.

* Sveti Fabijane i Sebastijane,
* Sveti Ivane i Pavle,
* Sveti Kuzma i Damnjane,
* Sveti Gervazije i Protazije,
Svi sveti mučenici,
} molite za nas.

Sveti Silvestre,
Sveti Grgure,
* Sveti Ambrozije,
Sveti Augustine,
* Sveti Jeronime,
* Sveti Martine,
* Sveti Nikola,
} moli za nas.

Svi sveti biskupi i ispovjednici, molite za nas.
Svi sveti naučitelji, molite za nas.

Sveti Antune,
Sveti Benedikte,
* Sveti Bernarde,
Sveti Dominiče,
Sveti Franjo,
} moli za nas.

Svi sveti svećenici i leviti, molite za nas.
Svi sveti redovnici i pustinjaci, molite za nas.

Sveta Marijo Magdaleno,
Sveta Agato,
* Sveta Lucijo,
Sveta Janjo,
Sveta Cecilijo,
* Sveta Katarino,
Sveta Anastazijo,
} moli za nas.

Sve svete djevice i udovice, molite za nas.

Svi sve - ti i sve - ti - ce Bo - žje, za - go - va - raj - te nas.

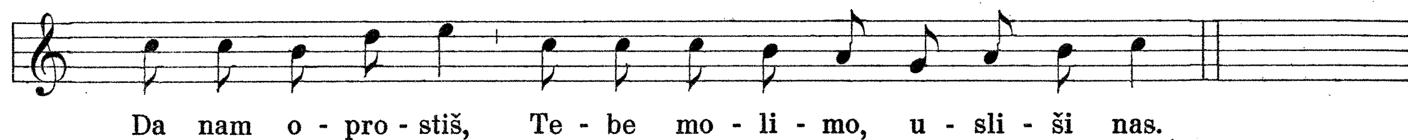

Mi - lo - stiv bu - di, o - pro - sti nam, Go - spo - di - ne.
Mi - lo - stiv bu - di, u - sli - ši nas, Go - spo - di - ne.
Od sva - ko - ga zla, o - slo - bo - di nas, Go - spo - di - ne.

Od sva*koga* grijeha,
* Od *srdžbe* svoje,
* Od nagle i nepri*pravne* smrti,
* Od zas*jeda* vražjih,
* Od srdžbe, mržnje i sva*ke zle* volje,
* Od *duha* bludnosti,
* Od groma *i zla* vremena,
* Od *bića* potresa,
* Od kuge, gla*da i* rata,
Od *smrti* vječne,
} oslobodi nas, Gospodine.

Po otajstvu svetog utjelov*ljenja* svoga,
Po do*šašću* svojem,
Po ro*đenju* svojem,
Po krštenju i svetom *postu* svojem,
Po križu i *muci* svojoj,
Po smrti i u*kopu* svojem,
Po svetom uskr*snuću* svojem,
Po čudesnom uza*šašću* svojem,
Po dolasku Duha Svetoga U*tješi*telja,
U *dan* sudnji,
} oslobodi nas, Gospodine.

Grje - šni - ci, Te - be mo - li - mo, u - sli - ši nas.

Da nam o - pro - stiš, Te - be mo - li - mo, u - sli - ši nas.

* Da nam otpustiš,
* Da se dostojiš na pravu nas pokoru privesti,
Da se dostojiš svoju svetu crkvu ravnati i uzdržati,
Da se dostojiš poglavicu apostolskoga i sve crkvene redove u svetoj vjeri uzdržati,
Da se dostojiš neprijatelje svete Crkve poniziti,
Da se dostojiš kraljima i vladarima kršćanskim mir i pravu slogu darovati,
* Da se dostojiš svemu puku kršćanskomu mir i jedinstvo udijeliti,
* Da se dostojiš sve, koji lutaju, k crkvenome jedinstvu povratiti i sve nevjernike k svjetlu evanđelja privesti,
Da se dostojiš nas same u svetoj službi svojoj potkrijepiti i uzdržati,
* Da duše naše k nebeskim željama uzdigneš,
Da sve dobrotvore naše vječnim dobrima naplatiš,
* Da duše naše, braće, rođaka i dobrotvora naših od vječnoga prokletstva izbaviš,
Da se dostojiš plodove zemlji dati i uzdržati,
Da se dostojiš svim vjernim mrtvima pokoj vječni darovati,
Da se dostojiš uslišati nas,
* Sine Božji,

} Tebe molimo, usliši nas.

Ja - ganj - če Bo - žji, ko - ji od - ni - maš grije - he svije - ta, o - pro - sti

nam Go - spo - di - ne. Ja - ganj - če Bo - žji, ko - ji od - ni - maš grije - he

svije - ta, u - sli - ši nas, Go - spo - di - ne. Ja - ganj - če Bo - žji, ko - ji

od - ni - maš grije - he svije - ta, smi - luj se na - ma. Kri - ste, čuj nas.

Kri - ste, u - sli - ši nas. Go - spo - di - ne, smi - luj se. Kri - ste, smi-

luj se. Go - spo - di - ne, smi - luj se.

Litanije Presvetog Srca Isusova.

Rudolf Taclik.

Go - spo - di - ne, smi - luj se. Kri - ste, smi - luj se.

Go - spo - di - ne, smi - luj se. Kri - ste, čuj nas! Kri - ste, u-

sli - ši nas! O - če ne - be - ski, Bo - že, smi - luj se na - ma!

Si - ne, ot - ku - pi - te - lju svije - ta, Bo - že, smi - luj se na - ma!

Du - še Sve - ti, Bo - že, smi - luj se na - ma!

Sve - to Troj-stvo, je - dan Bo - že, smi - luj se na - ma!

I - su - sa,

Sr - ce I - su - so - vo, Sina Oca vje - čno - ga, smi - luj se na - ma!

Srce Isusovo, u krilu Djevice Matere od Duha Svetoga sazdano, Srce Isusovo, s Riječju Božjom bitno sjedinjeno, Srce Isusovo, Veličanstva beskrajnoga, Srce Isusovo, hrame Božji sveti,	Smiluj se nama!	Srce Isusovo, šatore Višnjega, Srce Isusovo, kućo Božja i vrata nebeska, Srce Isusovo, žarko ognjište ljubavi, Srce Isusovo, pravde i ljubavi posudo, Srce Isusovo, dobrote i ljubavi puno, Srce Isusovo, kreposti sviju bezdno,	Smiluj se nama!

Sr - ce I - su - so - vo, svake hvale pre-do-stoj-no, smi-luj se na - ma!

Srce Isusovo, kralju i središte sviju srdaca,
Srce Isusovo, u kojem je sve blago mudrosti i znanja,
Srce Isusovo, u kojem prebiva sva punina Božanstva,
Srce Isusovo, koje je Ocu vrlo omiljelo,
Srce Isusovo, od kojega punine svi mi primismo,
} Smiluj se nama!

Srce Isusovo, željo bregova vječnih,
Srce Isusovo, strpljivo i mnogoga milosrđa,
Srce Isusovo, bogato za sve, koji zazivaju Tebe,
Srce Isusovo, izvore života i svetosti,
Srce Isusovo, pomirište grijeha naših,
} Smiluj se nama!

Sr - ce I - su - so - vo, nasiće-no pogr-da-ma, smi-luj se na - ma!

Srce Isusovo, satrveno zbog opačina naših,
Srce Isusovo, do smrti poslušno postalo,
Srce Isusovo, kopljem probodeno,
Srce Isusovo, izvore sve utjehe,
Srce Isusovo, živote i uskrsnuće naše,
Srce Isusovo, mire i pomirenje naše,
} Smiluj se nama!

Srce Isusovo, žrtvo za grijehe,
Srce Isusovo, spasenje onima, koji se u Te ufaju,
Srce Isusovo, ufanje onima, koji u Tebi umiru,
Srce Isusovo, milino sviju Svetih.
} Smiluj se nama!

1.—2. Ja - ganj - če Bo - žji, koji od - ni - maš grije - he svije - ta,

1. o - pro - sti nam, Go - spo - di - ne!
2. u - sli - ši nas, Go - spo - di - ne!
3. Ja - ganj - če Bo - žji,

koji od - ni - maš grije - he svije - ta, smi - luj se na - ma!

Litanije lauretanske I.

(Jednoglasni zbor uz pratnju orgulja.)

Moderato Mirko Novak.

mf

Go - spo - di - ne, smi - luj se! Kri - ste, smi - luj se! čuj nas!

mf

Kri - ste, u - sli - ši nas! O - če ne - be - ski, Bo - že,

smi - luj se na - ma! Si - ne, Ot - ku - pi - te - lju svije - ta,

Bo - že, smi - luj se na - ma!

Du - še Sve - ti, Bo - že, smi - luj se na - ma!

Sve - to Troj-stvo, je - dan Bo - že, smi - luj se na - ma!

p *f*

Sve - ta Ma - ri - jo, mo - li za nas!

p *f*

Sve - ta Bo - go - ro - di - ce,
Sve - ta Dje - vo Dje - vi - ce,
Maj - ko Kri - sto - va,
Maj - ko Bo - žje mi - lo - sti,
Maj - ko pre - bi - stra,
Maj - ko pre - či - sta.
Maj - ko ne - o - skvr - nje - na,
Maj - ko ne - po - vrije - đe - na,
Maj - ko lju - bez - na,
Maj - ko div - na,
Maj - ko do - broga sa - vje - ta,
Maj - ko Stvo - ri - te - lje - va,
Maj - ko Spa - si - te - lje - va,

mo - li za nas!

p *f*

Dje - vi - ce pre - mu - dra, mo - li za nas!

p *f*

Dje - vi - ce ča - sna,
Dje - vi - ce hva - le do - stoj - na,
Dje - vi - ce mo - gu - ća,
Dje - vi - ce mi - lo - sti - va,
Dje - vi - ce vjer - na,
O - gle - da - lo prav - de,
Prije - sto - lje mu - dro - sti,
U - zro - če na - še ra - do - sti,
Po - su - do du - hov - na,
Po - su - do po - što - va - na,
Po - su - do u - zor - na po - bo - žno - sti,
Ru - žo o - taj - stve - na,
Tor - nju Da - vi - dov,
Tor - nju bje - lo - ko - sni,
Ku - ćo zlat - na,
Škri - njo za - vjet - na,
Vra - ta ne - be - ska,
Zvije - zdo ju - tar - nja,
Zdrav - lje bo - le - snih,
U - to - či - šte grje - šni - ka,
U - tje - ho ža - lo - snih,
Po - moć - ni - ce kr - šća - na,

mo - li za nas!

p
f
Kra - lji - ce an - đe - la, mo - li za nas!
p
f
Kra - lji - ce pa - tri - jar - ka,
Kra - lji - ce pro - ro - ka,
Kra - lji - ce a - po - sto - la,
Kra - lji - ce mu - če - ni - ka,
Kra - lji - ce is - po - vjed - ni - ka,
Kra - lji - ce dje - vi - ca,
Kra - lji - ce svih sve - tih,
Kra - lji - ce bez grijeha istočnoga za - če - ta,
Kra - lji - ce sve - te kru - ni - ce,
Kra - lji - ce mi - ra,
mo - li za nas!
Moderato
pp
f
1.—3. Ja - ganj - če Bo - žji, koji odnimaš grije - he svije - ta, o- u-
pp
f
I mo et II do
III tio
pro - sti nam, Go - spo - di - ne,
sli - ši nas, Go - spo - di - ne,
smi - luj se na - ma!

Litanije lauretanske II.

Pobožno

O. K. Kolb.

Go - spo - di - ne, smi - luj se! Kri - ste,

smi - luj se! Go - spo - di - ne, smi - luj se! Kri - ste, čuj nas!

Kri - ste, u - sli - ši nas! O - če ne - be - ski,

Si - ne, Ot - ku - pi - te - lju svije - ta,
Du - še Sve - ti,
Sve - to Troj - stvo, je - dan

Bo - že, smi - luj se na - ma!

Sve - ta Ma - ri - jo, mo - li za nas!

Sveta Bogo - ro - di - ce,
Sveta Djevo Dje - vi - ca,
Maj - ko Kri - sto - va,
Majko Božje mi - lo - sti,
Maj - ko pre - bi - stra,
Maj - ko pre - či - sta,
Majko neo - skvr - nu - ta,
Majko nepo - vrije - đe - na,
Maj - ko lju - be - zna,
Maj - ko div - na,
Majko dobroga sa - vje - ta,

} mo - li za nas!

Maj - ko Stvo - ri - te - lje - va, mo - li za nas!

Maj - ko Spa - si - te - lje - va,
Dje - vi - ce pre - mu - dra,
Dje - vi - ce ča - sna,
Djevi-ce hva - le do - stoj - na,
Dje - vi - ce mo - gu - ća,
Dje - vi - ce mi - lo - sti - va,
Dje - vi - ce vjer - na,
O - gle - da - lo prav - de,
Prije - sto - lje mu - dro - sti,
Uzro - če na - še ra - do - sti,
Po - su - do du - hov - na,

} mo - li za nas!

Po - su - do po - što - va - na, mo - li za nas!

Posu - do u - zorna po - bo - žno - sti,
Ru - žo o - taj - stve - na,
Tor - nju Da - vi - dov,
Tor - nju bje - lo - ko - sni,
Ku - ćo zlat - na,
Škri - njo za - vjet - na,
Vra - ta ne - be - ska,
Zvjez - do ju - tar - nja,
Zdrav - lje bo - le - snih,
U - to - či - šte grje - šni - ka,
U - tje - ho ža - lo - snih,
Po - moć - ni - ce kr - šća - na,

mo - li za nas!

Kra - lji - ce an - đe - la, mo - li za nas!

Kralji - ce pa - tri - jar - ha,
Kra - lji - ce pro - ro - ka,
Kralji - ce a - po - sto - la,
Kralji - ce mu - če - ni - ka,
Kralji - ce ispo-vje - da - la - ca,
Kra - lji - ce Dje - vi - ca,
Kra - lji - ce svih Sve - tih,
Kraljice bez grijeha istočnoga za - če - ta,
Kralji - ce sve - te kru - ni - ce,
Kra - lji - ce mi - ra,

mo - li za nas!

Litanije lauretanske III.

Rudolf Taclik.

Go - spo - di - ne, smi - luj se, Kri - ste, čuj nas, Kri - ste, u-

sli - ši nas. O - če ne - be - ski, Bo - že, smi - luj se na-

ma! Si - ne, Ot - ku - pi - te - lju svije - ta, Bo - že, smi - luj se na-

ma! Du - še Sve - ti, Bo - že, smi - luj se na - ma!

Sve - to Troj - stvo, je - dan Bo - že, smi - luj se na - ma!

Sve - ta Ma - ri - jo, mo - li za nas!

Sveta Bogorodice,
Sveta Djevo djevica,
Majko Kristova,
Majko Božje milosti,
Majko prebistra,
Majko prečista,
Majko neoskvrnjena,
} moli za nas!

Majko nepovrijeđena,
Majko ljubezna,
Majko divna,
Majko dobroga savjeta,
Majko Stvoriteljeva,
Majko Spasiteljeva,
} moli za nas!

Dje - vi - ce pre - mu - dra, mo - li za nas!

Djevice časna,
Djevice hvale dostojna,
Djevice moguća,
Djevice milostiva,
Djevice vjerna,
Ogledalo pravde,
} moli za nas!

Prijestolje mudrosti,
Uzroče naše radosti,
Posudo duhovna.
Posudo poštovana,
Posudo uzorna pobožnosti,
Ružo otajstvena,
} moli za nas!

Tor - nju Da - vi - dov, mo - li za nas!

Tornju bjelokosni,
Kućo zlatna,
Škrinjo zavjetna,
Vrata nebeska,
Zvijezdo jutarnja,
} moli za nas!

Zdravlje bolesnih,
Utočište griješnika,
Utjeho žalosnih,
Pomoćnice kršćana,
} moli za nas!

Kra - lji - ce an - đe - la, mo - li za nas!

Kraljice patrijarha,
Kraljice proroka,
Kraljice apostola,
Kraljice mučenika,
Kraljice ispovjedalaca,
Kraljice djevica,
} moli za nas!

Kraljice sviju svetih,
Kraljice bez grijeha istočnoga začeta,
Kraljice svete Krunice,
Kraljice mira,
} moli za nas!

1.—2. Ja - ganj - če Bo - žji, ko - ji od - ni - maš grije - he svije-

ta, 1. o - pro - sti nam, Go - spo - di - ne!
2. u - sli - ši nas, Go - spo - di - ne! 3. Ja - ganj - če

Bo - žji, ko - ji od - ni - maš grije - he svije - ta,

smi - luj se na - - - ma!

Litanije lauretanske IV.

(Pučke.)

O. K. Kolb.

Go - spo - di - ne, smi - luj se, Kri - ste, smi - luj se, Go-

spo - di - ne, smi - luj se, Kri - ste, čuj nas, Kri - ste, u-

sli - ši nas. Oče ne - be - ski, Bo - že, smi - luj se na - ma!

Sine, Otkupitelju svije-ta,
Duše Sve - ti,
Sveto Trojstvo, je - dan

Sve - ta Ma - ri - jo, mo - li za nas!

Sveta Bo - go - ro - di - ce,
Sveta Dje - vo Dje - vi - ca,
Maj - ko Kri - sto - va,
Majko Bo - žje mi - lo - sti,
Maj - ko pre - bi - sta,
Maj - ko pre - či - sta,
Majko ne - o - skvr - nje - na,
Maj - ko nepo - vrije - đe - na,
Maj - ko lju - be - zna,
Maj - ko div - na,
Majko do - broga sa - vje - ta,
Majko Stvo - ri - te - lje - va,
Majko Spa - si - te - lje - va,

} mo - li za nas!

Dje - vi - ce ča - sna,
Djevice hva - le do - stoj - na,
Dje - vi - ce mo - gu - ća,
Djevi - ce mi - lo - sti - va,
Dje - vi - ce vjer - na,
Ogle - da - lo prav - de,
Prije - sto - lje mu - dro - sti,
Uzro - če naše ra - do - sti,
Po - su - do du - hov - na,
Posu - do po - što - va - na,
Posudo uzor - na po - bo - žno - sti,

} mo - li za nas!

Tor - nju Da - vi - dov,
Tor - nju bje - lo - ko - sni,
Ku - ćo zlat - na,
Škri - njo za - vjet - na,
Vra - ta ne - be - ska,
Zvije - zdo ju - tar - nja,
Zdrav - lje bo - le - snih,
Uto - či - šte grje - šni - ka,
U - tje - ho ža - lo - snih,
Pomoć - ni - ce kr - šća - na,

} mo - li za nas!

Kra - lji - ce an - đe - la, mo - li za nas!

Kralji - ce patri - jar - ha,
Kra - lji - ce pro - ro - ka,
Kralji - ce a - po - sto - la,
Kralji - ce muče - ni - ka,
Kralji - ce is - povje - da - la - ca,
Kra - lji - ce Dje - vi - ca,
Kralji - ce svih Sve - tih,
Kraljice bez grjeha istočnoga za - če - ta,
Kralji - ce svete kru - ni - ce,
Kra - lji - ce mi - ra,

mo - li za nas!

1.—3. Ja - ganj - če Bo - žji, ko - ji od - ni - maš grije - he svije - ta.

1. O - pro - sti nam, Go - spo - di - ne!
2. U - sli - ši nas, Go - spo - di - ne!
3. Smi - - luj se na - ma!

Litanije lauretanske V.

(Pučke.)

O. K. Kolb.

Go - spo - di - ne, smi - luj se, Kri - ste,

smi - luj se, Go - spo - di - ne, smi - luj se,

Kri - ste, čuj nas, Kri - ste, u - sli - ši nas!

O - če ne - be - ski, Bo - že, smi - luj se na - ma!

Sine, Otkupi-telju svije - ta,
Du - še Sve - ti,
Sveto Troj - stvo, je - dan

Sve - ta Ma - ri - jo, mo - li za nas!

Sveta Bo - go - ro - di - ce,
Sveta Dje - vo Dje - vi - ca,
Maj - ko Kri - sto - va,
Majko Bo - žje mi - lo - sti,
Maj - ko pre - bi - stra,
Maj - ko pre - či - sta,
Majko ne - o - skvr - nje - na,
Maj - ko ne-po - vrije - đe - na,
Maj - ko lju - be - zna,
Maj - ko div - na,
Majko do - bro-ga sa - vje - ta,
Majko Stvo - ri - te - lje - va,
Majko Spa - si - te - lje - va,

} mo - li za nas!

Dje - vi - ce pre - mu - dra, mo - li za nas!

Dje - vi - ce ča - sna,
Djevi - ce hva - le do - stoj - na,
Dje - vi - ce mo - gu - ća,
Dje - vi - ce mi - lo - sti - va,
Dje - vi - ce vjer - na,
O - gle - da - lo prav - de,
Pri - je - sto - lje mu - dro - sti,
Uzro - če na - še ra - do - sti,
Po - su - do du - hov - na,
Po - su - do po - što - va - na,
Posudo u - zorna po - bo - žno - sti,

} mo - li za nas!

Tor - nju Da - vi - dov,
Tor - nju bje - lo - ko - sni,
Ku - ćo zlat - na,
Škri - njo za - vjet - na,
Vra - ta ne - be - ska,
Zvije - zdo ju - tar - nja,
Zdrav - lje bo - le - snih,
Uto - či - šte grje - šnih,
U - tje - ho ža - lo - snih,
Pomoć - ni - ce kr - šća - na,
} mo - li za nas!

Kralji - ce pa - tri - jar - ha,
Kra - lji - ce pro - ro - ka,
Kralji - ce a - po - sto - la,
Kralji - ce mu - če - ni - ka,
Kralji - ce ispovje - da - la - ca,
Kra - lji - ce Dje - vi - ca,
Kralji - ce svih Sve - tih,
Kralji - ce bez grijeha is-
točnoga za - če - ta,
Kralji - ce svete kru - ni - ce,
Kra - lji - ce mi - ra,
} mo - li za nas!

1.—3. Ja - ganj - če Bo - žji, ko - ji od - ni - maš grije - he

svije - ta.
1. O - pro - sti nam, Go - spo - di - ne!
2. U - sli - ši nas, Go - spo - di - ne!
3. Smi - - luj se na - ma!

Litanije lauretanske VI.

Po motivima pučkih litanija iz Krajine.
Jednoglasno uz pratnju orgulja ili u mješovitom zboru.

Franjo Dugan.

Go - spo - di - ne, smi - luj se, Kri - ste,

smi - luj se, Go - spo - di - ne, smi - luj se,

Kri - ste, čuj nas, Kri - ste, u - sli - ši nas,

O - če ne - be - ski, Bo - že, smi - luj se na - ma!

Si - ne, Ot - ku - pi - te - lju svije - ta, Bo - že, smi - luj se na - ma!

Du - še Sve - ti, Bo - že, smi - luj se na - ma!

Sve - to Troj - stvo, je - dan Bo - že, smi - luj se na - ma!

Sve - ta Ma - ri - jo, mo - li za nas!

Sve - ta Bo - go - ro - di - ce,
Sve - ta Dje - vo Dje - vi - ca,
Maj - ko Kri - sto - va,
Maj - ko Bo - žje mi - lo - sti,
Maj - ko pre - bi - stra,
Maj - ko pre - či - sta,
Maj - ko ne - o - skvr - nu - ta,
Maj - ko ne - po - vrije - đe - na,
Maj - ko lju - be - zna,
Maj - ko div - na,
Maj - ko do - brog sa - vje - ta,
Maj - ko Stvo - ri - te - lje - va,
Maj - ko Spa - si - te - lje - va,

} mo - li za nas!

Dje - vi - ce pre - mu - dra, mo - li za nas!

Dje - vi - ce ča - sna,
Dje-vice hva - le do - stoj - na,
Dje - vi - ce mo - gu - ća,
Dje - vi - ce mi - lo - sti - va,
Dje - vi - ce vjer - na,

} mo - li za nas!

O - gle - da - lo prav - de, mo - li za nas!

Prije - sto - lje mudro - sti,
Uzro - če na - še rado - sti,
Po - su - do du - hov - na,
Po - su - do po - štova - na,
Posu - do u - zorna po - božno - sti,
Ru - žo o - tajstve - na,
mo - li za nas!

Tor - nju Da - vi - dov, mo - li za nas!

Tor - nju bje - lo - ko - sni,
Ku - ćo zlat - na,
Škri - njo za - vjet - na,
Vra - ta ne - be - ska,
Zvije - zdo ju - tar - nja,
mo - li za nas!

Zdrav - lje bo - le - snih, mo - li za nas!

Uto - čište grje - šni - ka,
U - tjeho ža - lo - snih,
Pomoć - nice kr - šća - na,
mo - li za nas!

Kra - lji - ce an - đe - la, mo - li za nas!

Kraljice pa - tri - jar - ha,
Kra - lji - ce pro - ro - ka,
Kraljice a - po - sto - la,
Kraljice mu - če - ni - ka,
Kraljice ispo - vje - da - la - ca,
Kra - lji - ce Dje - vi - ca,
Kralji - ce svih sve - tih,
Kraljice bez grijeha istočnoga za - če - ta,
Kraljice sve - te Kru - ni - ce,
Kra - lji - ce mi - ra,
} mo - li za nas!

1.—3. Ja - ganj - če Bo - žji, ko - ji od - ni - maš grije - he svije - ta. 1. O- 2. U-

pro - sti nam, Go - spo - di - ne!
sli - ši nas, Go - spo - di - ne!
3. Smi - luj se na - ma!

DODATAK

Zaziv Duha Svetoga.

Svećenik intonira: »O dođi, Stvorče, Duše Svet«, *a kor nastavlja dalje (vidi himan na Duhove, str. 410). Iza toga:*

O. Pošalji Duha svojega i postat će.
R. I obnovit ćeš lice zemlje.

Ako je zaziv Duha Svetoga pred Presvetim, onda će svećenik intonirati himan neposredno prije nego se pjeva »Divnoj dakle« (»Tantum ergo«).

Tebe Boga hvalimo.

Svećenik intonira: »Tebe Boga hvalimo«, *a kor nastavi pjevanjem.*

R. Blagosivajmo Oca i Sina sa Svetim Duhom.
O. Hvalimo i uzvisujmo ga u vijeke.

R. Blagoslovljen si, Gospodine, na svodu nebeskom.
O. I dostojan hvale i slavan i uzvisivan u vijeke.

R. Gospodine usliši molitvu moju.
O. I vapaj moj k Tebi da dođe.

Ako se pjeva »Te Deum« *pred Presvetim, pjeva se neposredno prije* »Divnoj dakle«.

Tebe Boga hvalimo.

Harm. Franjo Dugan.

Soli: *Tutti:*

Te - be Bo-ga hva - li - mo, Te - be Go-spo-di - nom prizna - je - mo,

Soli: *Tutti:*

Te-be vječnog O - ca sva zemlja po - štu - je. Te - bi svi an - đe-

Soli:

li, te-bi ne-be - sa i sve vla - sti: Te-bi ke-ru - bi i se - ra - fi

Tutti: *Soli:*

kli - ču bez pre - stan - ka: Svet, Svet,

Tutti: *Soli:*

Svet Go - spo - din Bog Sa - ba - ot. Pu-na su ne - be-sa i zem - lja ve-

Tutti:

li - čan - stva sla-ve tvo - je. Te-be hva - li slav - ni A - po-

Soli: *Tutti:*

sto - la zbor: Te - be pro - ro - ka di-čna če - ta: Te-be mu - če - ni - ka

Soli:

svje-tla voj - ska. Te-be po svem svije - tu sve - ta uz - vi - su-je cr - kva.

Tutti: *Soli:*

O - ca ne - iz - mjer-no - ga ve-li - čan - stva: Čas-no-ga Tvo-jeg

Tutti:

i - sti - nog i je - di - no-ga Si - na. I Sve-to - ga Tje-

Soli: *Tutti:*

ši - te - lja Du - ha. Ti Kra - lju sla - ve Kri - ste. Ti si O - čev

Soli:

vje-ko - vje - čni sin. Ti, da za na-še spa-se-nje po-sta-neš čo - vje - kom, ni-

Tutti:

si se pla-ši - o kri-la Dje - vi - ce. Ti svladav - ši o - štri-nu smr-

Soli:

ti, o - tvo - ri - o si vjer - ni - ma kra - lje-stvo ne - be - sko. Ti sje - diš

Tutti:

zde-sna Bo - gu u sla - vi O - če - voj. Vje - ru - je - mo

Soli:

da ćeš do - ći ka - o su - dac. Te - be da-kle mo - li - mo, po - mo - zi svo - jim

Tutti:

slu - ga - ma, ko - je si ot - ku - pi - o dra - go - cje - nom kr - vlju. U vje - čnoj

Soli:

sla - vi daj, da se u-bro-ji-mo me-đu sve-te tvo - je. Spa - si puk

svoj, Go - spo-di - ne i bla - go-slo - vi ba-šti - nu

Tutti:

svo - ju. I vla - daj nji - ma i uz - di-ži ih

Soli:

u sve vije - ke. Iz da - na u dan bla-go - si - va-

Tutti:

mo te - be, I hva - li-mo i-me tvo-je u vije - ke i u vije-ke

Soli:

vje - ko - va. Do - stoj se, Go - spo-di - ne, u dan o - vaj sa - ču - va-

Tutti:

ti nas od grije - ha. Smi - luj se na-ma, Go - spo - di - ne, smi - luj se

Soli:

na - ma, Ne - ka bu-de mi - lo - sr- đe tvo-je, Go - spo-di - ne, nad na - ma, ka-

Tutti:

ko se u - fa - mo u te - be. U te - be se, Go - spo-di - ne,

u - fam: o da ne bu - dem po - sti - đen do - vije - ka.

182

Zahvalnica.

Svečano — Harm. **Franjo Dugan.**

mf

1. Te - be Bo - ga hva - li - mo, vjer - no is - po - vje - da - mo.
Vje - čnog O - ca sla - vi - mo, slož - nim gla - som pje - va - mo.

mf

Na ne - be - sih

f

an - đe - li, štu - ju Te s ar - kan - đe - li.

f

2. Kerubini složno svi duboko se klanjaju,
Serafini smjerno Ti jednoglasno pjevaju:
Svet, svet, svet je Gospod Bog,
Kralj preslavni puka svog!

3. Mučenici hvale Te s Crkvom Boga pravoga,
Neprestano slave Te Oca svoga dobroga.
Sina Duha Svetoga,
Trojstvo Boga jednoga.

4. Isus slavni kralj i Bog rođeni od Djevice,
Sin od vijeka Oca svog oprav naše krivice,
Silu pakla obori,
I nam nebo otvori.

Čist da si, krsni zavjete.

Franjo Dugan.

mf mf

1. Čist da si, kr - sni za - vje - te! Ja Cr - kvu

mf mf

p mf

slu - šat ho - - ću i maj - či - ne joj

p mf

sa - vje - te, a vijek ću bje - žat zlo - ću. Bo-

že na da - ru hva - la Ti, što s Crkvom sve - za

ži - će mi. Njoj vje - ran bi - ću va - zda.

2. Gospodin moj kô Čovjek-Bog
Najveće dobro moje,
Moj pastir, čuvar bića mog,
Prikaza Tijelo Svoje.
Ta vjera, to je život moj,
Jer nauk, Majko, svet je Tvoj —
Njem vjeran biću vazda.

3. Ti znaš, da ja sam jadan crv
Na bijednom svijetu tome,
Pa daješ meni Tijelo, Krv,
Tu snagu duhu mome,
To ufanje, to spas je moj,
Jer nauk, Majko, svet je Tvoj —
Njem vjeran biću vazda.

In festo Corporis Christi.*

In II. Vesperis.

Harm. O. Anselmo Canjuga.

℣. Dé-us in ad-ju-tó-ri-um méum in-tén-de. ℟. Dó-mi-ne ad ad-juvándum me fe-stí-na.

Gló-ri-a Pá-tri et Fí-li-o* et Spi-rí-tu-i Sán-cto,

Sí-cut é-rat in prin-cí-pi-o et nunc et sem-per,

et in saé-cu-la sae-cu-ló-rum. A-men. Al-le-lú-ia.

* Po dopuštenju C. R. smiju se pjevati po svim nedjeljama.

*)

Láus ti - bi Dó - mi - ne Rex ae - tér - ne gló - ri - ae.

1. Ant.
I. f.

Sa - cér - dos in ae - tér - num * Chrí - stus Dó - mi - nus se - cú - - -

Man. *Ped.*

dum ór - di - nem Me - lchí - se - dech pá - nem et ví - num ob - tu - lit.

*) Od nedelje Sedamdesetnice do Cvijetne nedelje mjesto »Allelúia«.

1. Ps.

1. Dí - xit Dó-mi-nus Dó-mi-no mé - o: Sé - de-a déxtris mé - is.

2. Dónec pónam ini - - - - - - - - mí - cos tú - os

3. Vírgam virtútis túae emíttet Domi - - - - nus ex Si - on: *
4. Técum princípium in díe virtútis túae in splendóri- bus san - ctó - rum: *
5. Jurávit Dóminus, et non poeni - - - - - té - bit é - um: *
6. Dóminus a dé - xtris tú - is: *
7. Judicábit in natiónibus, in - - - - - - plé - bit ru - í - nas: *
8. De torrénte in ví - a bí - bet: *
9. Glória Pá - tri et Fí - li - o: *
10. Sícut érat in princípio, et núnc et sém - per: *

2. scabél - - - - - - - lum pé - dum tu - ó - rum.

3. domináre in médio ini - - - mi - có - rum tu - ó - rum.
4. ex útero ánte lucí - - - - fe - rum gé - nu - i te.
5. Tu es sacérdos in aetérnum secúndum ór - di - nem Me - lchí - se - dech.
6. confrégit in díe í - rae su - ae ré - ges.
7. conquassábit cápita in tér - ra mul - tó - rum.
8. proptérea ex - al - tá - bit cá - put.
9. et Spi - rí - tu - i Sán - cto.
10. et in saécula sae - cu - ló - rum. A - men.

2. Ant.
II. D.

Mi - se - rá - tor Dó - mi - nus * és - can dé-

Man. *Ped.*

dit ti - mén - ti - bus se in me - mó - ri - am

su - ó - rum mi - ra - bí - li - um.

2. Ps.

1. Con - fi - té - bor tí - bi, Dó - mi - ne, in tó - to cór - de mé - o: *

in con - sí - li - o ju - stó - rum et con - gre - ga - ti - ó - ne.

2. Mágna ópera	Dó - mi - ni:	*
3. Conféssio et magnificéntia ópus	é - jus:	*
4. Memóriam fécit mirabílium suórum miséricors et miserátor	Dó - mi - nus:	*
5. Mémor érit in saéculum testaménti	sú - i:	*
6. Ut det íllis haereditátem	gén - ti - um:	*
7. Fidélia ómnia mandáta éjus: † confirmáta in saéculum	saé - cu - li:	*
8. Redemptiónem mísit pópulo	sú - o:	*
9. Sánctum et terríbile nómen	é - jus:	*
10. Intelléctus bónus ómnibus faciéntibus	é - um:	*
11. Glória Pátri, et	Fí - li - o,	*
12. Sícut érat in princípio, et nunc, et	sém - per,	*

2. exquisíta in	ómnes volun -	tá - tes é - jus.
3. et justítia éjus	mánet in	saé - cu - lum saé - cu - li.
4. éscam	dédit ti- - -	mén - ti - bus se.
5. virtútem óperum	suórum anuntiábit	pó - pu - lo su - o.
6. ópera mánuum éjus	véritas	et ju - dí - ti - um.
7. fácta in veri - -	táte et	ae - qui - tá - te.
8. mandávit in ae -	ternum testa - -	mén - tum sú - um.
9. initium sapi - -	éntiae	tí - mor Dó - mi - ni.
10. laudátio éjus	mánet in	saé - cu - lum saé - cu - li.
11. et Spirí - - -	- - - -	tu - i Sán - cto.
12. et in	saécula saecu- -	ló - rum. A - men.

Ponovi se 2. Antifona.

3. Ant.
III. a²

Cá - li - cem * sa - lu - tá - ris ac - cí - pi - am,

Man. *Ped.*

et sa-cri-fi - cá - bo hó - sti - am láu - dis.

Man.

3. Ps.

1. Cré - di - di próp - ter quod lo - cú - tus sum *

é - go áu - tem hu - mi - li - á - tus sum ní - mis.

2. Ego díxi in ex- - - - - - - - cés - su mé - o: *

3. Quid re - - - - - - - - - trí - bu - am Dó - mi - no, *
4. Cálicem salu - - - - - - - - tá - ris ac - cí - pi - am: *
5. Vóta méa Dómino réddam córam ómni- - pó - pu - lo é - jus: *
6. O Dómine quía égo sér - vus tú - us: *
7. Dirupísti víncula mé- - a: † tíbi sacrificábo hó - sti - am láu - dis, *
8. Vóta méa Dómino réddam in conspéctu ómnis pó - pu - li é - jus: *
9. Glória Pá - tri et Fí - li - o, *
10. Sícut érat in princípio, et nunc, et sém - per, *

2. Omnis hó - mo mén - dax.

3. pro ómnibus, quae retrí - - - - - bu - it mí - hi?
4. et nómen Dómini in - vo - cá - bo.
5. pretiósa in conspéctu Dómini mors sán - ctó - rum é - jus:
6. ego sérvus túus, et fílius an - - - - cíl - lae tú - ae.
7. et nómen Dómini in - vo - cá - bo.
8. in átriis dómus Dómini, in médio tu - - i Je - rú - sá - lem.
9. et Spirí - - - - - - - - - tu - i Sán - cto.
10. et in saécula saécu - - - - - - ló - rum. A - men.

Ponovi se 3. Antifona.

4. Ant.
IV. E.

Sí - cut no - vél - lae o - li - vá - rum, Ec - clé - si - ae fí-

li - i sint in cir - cú - i - tu mén - sae Dó - mi - ni.

4. Ps.

1. Be - á - ti óm - nes qui tí - ment Dó - mi - num, * qui

ám - bu - lant in ví - is é - jus.

2. Labóres mánuum tuárum quía man - du - cá - bis: *

3. Uxor túa sícut ví - - - - - - tis a - bún - dans, *
4. Fílii túi sícut novéllae o - li - vá - rum, *
5. Ecce sic benedi - - - - - - cé - tur hó - mo *
6. Benedícat tíbi Dómi - - - - - nus ex Sí - on: *
7. Et vídeas fílios filió - - - - - rum tu - ó - rum, *
8. Glória Pá - - - - - - - tri et Fí - li - o, *
9. Sicut érat in princípio, et nunc, et sém - per, *

2. beátus es, et bé - - - - - - ne tí - bi é - rit.

3. in latéri - - - - - - - bus dó - mus tú - ae.
4. in circúi - - - - - - - tu mén - sae tú - ae,
5. qui tí - ment Dó - mi - num.
6. et vídeas bóna Jerúsalem ómnibus dié - bus vi - tae tú - ae.
7. pá - - - - - - - - - cem sú - per I - sra - el.
8. et Spi - - - - - - - - rí - tu - i Sán - cto.
9. et in saécula sae - - - - - - cu - ló - rum. A - men.

Ponovi se 4. Antifona.

5. Ant.

Qui pá - cem * pó - nit fí - nes Ec-

clé - si - ae fru - mén - ti á - di - pe sá - -

ti - at nos Dó - mi - nus.

5. Ps.

1. Láu-da Je - rú-sa-lem Dó-mi - num, * láu-da Dé-um tú-um Sí - on.

2. Quóniam confortávit séras portárum tu - - - - - á - rum: *

3. Qui pósuit fínes túos pá - cem: *
4. Qui emíttit elóquium súum tér - rae: *
5. Qui dat nívem sícut lá - nam: *
6. Míttit crystállum súam sícut buc - - - - - - - - cél - las: *
7. Emíttet vérbum súum, et liquefáciet é - a: *
8. Qui annútiat vérbum súum Já - cob: *
9. Non fécit táliter ómni nati- - - - - - - - - ó - ni: *
10. Glória Pátri, et Fí - li - o, *
11. Sícut érat in princípio, et nunc, et sém - per: *

2. benedíxit fíliis tu - is in te.

3. et ádipe fruménti sá - ti - at te.
4. velóciter currit sér - mo é - jus.
5. nébulam sícut cí - ne - rem spár - git.
6. ánte fáciem frigóris éjus quis su - sti - né - bit?
7. flábit spíritus éjus, et flú - ent á - quae.
8. justítias et judícia sú - a I - sra - el.
9. et judícia súa non manife- - - - - stá - vit é - is.
10. et Spi - - - - - - - - rí - tu - i Sán - cto.
11. et in saécula saecu - - - - - - ló - rum. A - men.

Ponovi se 5. Antifona.

Capitulum:

Frátres:... com-me-mo-ra-ti-ó-nem. ℟. Dé - o grá - ti - as.

Hymn.
III.

2. Nó-bis dá - tus, nó-bis ná - tus Ex in - tá-cta Vír-gi - ne, Et
3. In su-pré-mae nó-cte coé - nae Re-cúm-bens cum frá-tri - bus, Ob-
4. Vérbum cá - ro, pá-nem vé - rum Vér - bo cár-nem éf - fi - cit: Fít-
5. Tántum ér - go Sa-cra - mén - tum Ve - ne - ré-mur cér-nu - i: Et
6. Ge-ni-tó - ri, Ge-ni - tó - que Láus et ju - bi - lá-ti - o, Sá-

2. in mún - do con - ver-sá - tus, Spár-so Vér-bi sé-mi - ne, Sú - i mó-
3. sér-vá - ta lé - ge plé - ne, Cí-bis in le - gá-li - bus, Cí - bum túr-
4. que sán-guis Chri - sti mé - rum, Et si sénsus dé-fi - cit, Ad firmán-
5. an - tí-quum do - cu-mén - tum No-vo cé-dat rí-tu - i: Praé - stet fí-
6. lus, hó - nor, vír - tus quó - que Sit et be-ne - díc-ti - o: Pro - ce-dén-

1. tris ge - ne - ró - si rex ef - fú - dit gén - ti - um.

2. ras in - co - lá - tus Mí - ro cláu - sit ór - di - ne.
3. bae du - o - dé - nae Se dat sú - is má - ni - bus.
4. dum cor sin - cé - rum Só - la fí - des súf - fi - cit.
5. des sup - ple-men - tum Sén - su - um de - féc - tu - i.
6. ti ab u - tro - que Cóm - par - sit lau - dá - ti - o. A - men.

℣. Pá - nem de caé - lo prae - sti - tí - sti é - is, al - le-

lú - ia.

℟. O - mne de - le - cta - mén - tem in se ha - bén - tem, al - le-

lú - ia.

Ad Magnificat. Ant. 5.

Ant.
V. a

O sá - crum con - ví - vi - um! * in quo Chrí - stus

sú - mi - tur: re - có - li - tur me - mó - ri - a pas-

si - ó - nis é - jus: mens im - plé - tur grá - ti - a:

et fu - tú - rae gló - ri - ae nó - bis pí - gnus

dá - tur, al - le - - - - - - - - - - - - -

- - - - lú - ia.

Izvan tijelovske osmine i uskrsnog vremena završetak bez »Alleluia«:

dá - tur.

1. Ma - gní - fi - cat *

2. Et ex - ul -	távit	spíritus	mé - us *
3. Qui - a re -	spéxit humili -	tátem ancíllae	su - ae *
4. Quí - a fé -	cit míhi	mágna qui	pó - tens est *
5. Et mi - se -	ricórdia éjus a pro-	génie in pro -	gé - ni - es *
6. Fé - cit po -	téntiam in	bráchio	sú - o *
7. De - pó - su -	it	poténtes de	sé - de *
8. E - su - ri -	éntes	implévit	bó - nis *
9. Sus - cé - pit	Israel	púerum	sú - um *
10. Sí - cut lo -	cútus est ad	pátres	no - stros *
11. Gló - ri - a		Pátri et	Fí - li - o *
12. Sí - cut é -	rat in princípio, et	nunc et	sém - per *

1. ánima mé - a Dó - mi - num.

2.	in Déo salu - - - - - - - -	tá - ri	mé - o.
3.	écce énim ex hoc beátam me dícent ómnes gene-	ra - ti	- ó - nes.
4.	et sánctum	nó - men	é - jus.
5.	ti - - - - - - - - - - -	mén - ti	- bus é - um.
6.	dispérsit supérbos ménte	cór - dis	sú - i.
7.	et exal - - - - - - - - -	tá - vit	hú - mi - les.
8.	et dívites di - - - - - - - -	mí - sit	i - ná - nes.
9.	recordátus miseri - - - - - -	cór - di - ae	sú - ae.
10.	Abraham et sémini	é - jus in	saé - cu - la.
11.	et Spi - - - - - - - - -	rí - tu - i	Sán - cto.
12.	et in saécula saecu- - - - - -	ló - rum.	A - men.

Ponovi se Antifona od Magnificat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu túo.
℣. Orémus, Déus qui . . . ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu túo.

℣. Be - ne-di - cá - mus Dó - - - - mi - no.

℟. Dé - - - o grá - ti - as.

℣. Fidélium ánimae requiéscant in páce. ℟. Amen.
Oče naš *(tiho).*
℣. Dóminus dat nóbis súam pácem. ℟. Et vítam aetérnam. Amen.
℣. Dívinum auxílium máneat sémper nobíscum. ℟. Amen.

Odgovori kod mise.

Kod molitve (Oratio).

Svećenik: Do-minus vo-biscum.
Odgovor: Et cum spi-ri - tu tu - o.
Sveć.: Per o-mni-a sae-cu-la sae-cu-lo-rum.
Odg.: A - men.

Et cum spi-ri - tu tu - o. A - men.

Et cum spi-ri - tu tu - o. A-men. Et cum spi-ri - tu tu - o.

A - men. Et cum spi-ri - tu tu - o. A - men.

Za evanđelje.

Et cum spi - ri - tu tu - o. Glo - ri - a ti - bi Do - mi - ne.

Praefatio.

Sveć.: Per o - mni - a sae - cu - la sae - cu - lo - rum. *Odg.:* A - men.

Sveć.: Do - mi - nus vo - bis - cum. *Odg.:* Et cum spi - ri - tu tu - o.

Sveć.: Sur - sum cor - da. *Odg.:* Ha - be - mus ad Do - mi - num.

Sveć.:

Gra - ti - as a - ga - mus Do-mi - no De - o no - stro.

Odg.:

Di - gnum et ju - stum est. A - men.

Et cum spi-ri-tu tu - o. Ha - be - mus ad Do - mi - num.

Di - gnum et ju - stum est. A - men.

Et cum spi-ri-tu tu - o. Ha - be - mus ad Do - mi - num.

Di - gnum et ju - stum est.

Po ferijama.

Ha - be - mus ad Do - mi - num. Di - gnum et ju - stum est.

Pater noster.

Sveć.: Per o - mni - a sae - cu - la sae - cu - lo - rum. *Odg.* A - men.

Sveć.: *Odg.:*

Et ne nos inducas in ten - ta - ti - o - nem. Sed li - be-ra nos a ma - lo.

A - men. Sed li - be - ra nos a ma - lo.

A - men. Sed li - be - ra nos a ma - lo.

Pax Domini.

Sveć.: *Odg.:*

Per om - ni - a sae - cu - la sae - cu - lo - rum. A - men.

Sveć.: *Odg.:*

Pax Do - mi - ni sit sem-per vo - bis - cum. Et cum spi-ri - tu tu - o.

A - men. Et cum spi - ri - tu tu - o.

A - men. Et cum spi - ri - tu tu - o.

Biskupski blagoslov.

Biskup: *Odg.:*

Sit nómen Domini be - ne - dic - tum. Ex hoc nunc et us-que in sae-cu - lum.

Biskup: *Odg.:*

Adjutorium nostrum in nomine Do - mi - ni. Qui fe - cit cae - lum et ter - ram.

Biskup: *Odg.:*

Benedicat vos omnipotens Deus Pater, et Filius, et Spiritus san - ctus. A - men.

Ex hoc nunc, et us-que in sae-cu-lum. Qui fe-cit cae-lum et ter-ram. A-men.

Ex hoc nunc, et us-que in sae-cu-lum. Qui fe-cit cae-lum et ter-ram. A-men.

Ite missa est — Deo gratias.

Od velike subote do subote prije bijele nedjelje (uključivo).

De - o gra-ti - as, al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

De - o gra-ti - as, al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

De - o gra-ti - as, al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

Od bijele nedjelje do kvaterne subote prije Duhova.

De - o gra - ti - as.

De - o gra - ti - as.

Dè - o gra - ti - as.

In Festis Solemnibus. (Za velike svetkovine.)

De - o gra - ti - as.

De - o gra - ti - as.

De - o gra - ti - as.

IV. Missa. In Festis Duplicibus. (Za veće svetkovine.)

De - o gra-ti - as.

De - o gra-ti - as.

De - o gra-ti - as.

De - o gra-ti - as.

VIII. Missa. In Festis Duplicibus. (Za veće svetkovine.)

De - o gra-ti - as.

De - o gra-ti - as.

IX. Missa. In Festis B. Mariae V. (Na blagdane B. D. Marije.)

De - o gra - ti - as.

De - o gra - ti - as.

De - o gra - ti - as.

De - o gra - ti - as.

XI. Missa. In Dominicis infra annum. (Za nedjelje.)

De - o gra - - - - ti - as.

De - o gra - - - ti - as.

De - o gra - - - ti - as.

De - o gra - - - ti - as.

XII. Missa. In Festis Semiduplicibus. (Za manje svetkovine.)

De - o gra - ti - as.

XV. Missa. In Festis Simplicibus. (Za male svetkovine.)

De - o gra - ti - as. De - o gra - ti - as.

De - o gra - ti - as.

XVI. Missa. In Feriis per annum.
(Za obične dane adventa i korizme, vigilije, kvatre i prosne dane.)

De - o gra - ti - as. De - o gra - ti - as.

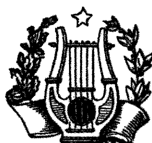
De - o gra - ti - as.

XVII. Missa. In Dominicis Adventus et Quadragesimae.
(Za nedjelje adventa i korizme.)

De - o gra - - - - ti - . as.

De - o gra - - - - ti - as.

De - o gra - - - - ti - as.

Bilješke i popravci.

Na Veliku Subotu i Vigiliju Duhova ispuštaju se zazivi, koji su označeni sa zvjezdicom, a ime sv. Agate dolazi iza imena sv. Cecilije. Litanije se pjevaju duplicirano, t. j. pjevači pjevaju zaziv i odgovor, a drugi to isto ponove. (Gdje se ne blagosiva na ove dane voda, litanije se klečeći i duplicirano pjevaju iza zadnje oracije, koja slijedi poslije XII. odnosno VI. Profecije.)

Na Markovo i Prosne dane, i uopće kad se pjevaju ove litanije u procesiji, pjevaju se također cijele duplicirano. Pjevači, n. pr. pjevaju: Sveta Marijo, moli za nas! Svi odgovaraju tako isto: Sveta Marijo, moli za nas! Itd. Ako se ne pjevaju u procesiji, onda se ne dupliciraju.

Na Flectamus genua (Prignimo koljena) odgovaraju pjevači samo onda, kada nema subđakona. Vidi Vel. Subota, Svijećnica itd.

Str.	Redak	Mora biti	Mjesto
11	7 (II stupac)	adiutorium	auditorium
12	10 (I stupac)	osnuje	snuje
12	11 (II stup., 2 alineja)	držanje	sadržanje
17	15 (odozdo, II stupac)	našem	našom
20	10 (II stupac)	riječi	reči
27	7 (I stup., 3 alineja)	Gloria in excelsis Deo, Credo, Sanctus	Glor. in exc. D., Sanctus
29	17	Domine Fili	Domine Filii
59	3 (zadnji Agnus)	dona nobis pacem	miserere nobis
67	3 (Slava)	člověkom	clověkom
68	3 (sredina)	Otče	Otcě
70	1 i 2	Vi-šni	Vi-sńi
71	1	tvorcu	tvorca
101	1	svemogući	vsemogući
101	2	Vjerujem	Verujem
132	2	zjene	sjene
133	1	zjene	sjene
138	2 i 3	auxilium	autilium
177	2 (3 kitica)	kreposti	krjeposti
189	1	etenim	et enim
180	2 (6 kitica)	sa nas	za nas
196	notni 3 (zadnji takt)	svim ljudma	svem ljudma
212	1	stergo	sterge
224	2 (4 kitice [lat.])	Currensque	Curteusque
243	1 (6 kitica)	I ti dušo	I ti duše
276	1 (3 kitica)	griješismo	griješimo
290	1 (III)	ostanimo	ostanemo
300	6	Galileju. *E*. Tada . . .	Galileju. Tada . . .

Str.	Redak	Mora biti	Mjesto
300	7	i reče: *S.* Ako se . . .	i reče: Ako se . . .
301	7	pomolim. *E.* I uzevši Petra . . .	pomolim. I uzevši . . .
310	2	čovjeka. *E.* I malo . . .	čovjeka. I malo . . .
328	6	re - koše: *S.* Isusa . . .	re - koše: Isusa . . .
338	6	Pilat: *S.* Zar meni ne . . .	Pilat: Zar meni . . .
343	6 i 7	isopovu	isoforu
346	6 (odozdo), II stupac	ja tebe zasadih kao vinograd	ja tebi zasadih kao vinograd
349	2 (6 kitica, hrv.)	U dane muke Gospodnje	U ovoj slavi pobjednoj
440	3	sveto i neoskvrnjeno	bezgrešno
476	4 (4 kitica)	U srcu nađe zaklon Tvom	U srcu nađe zaklon Tvoj
485	3 (konac)	zaklon Tvom	zaklon svoj
505	4 (2 kitica, hrv.)	oživljavo	oživljava
505	2 (3 kitica, hrv.)	bolna leže	bolno leže
506	4 (2 kitica, hrv.)	oživljavo	oživljava
506	2 (3 kitica, hrv)	bolna leže	bolno leže
508	1 i 2	glasovita	glasovito
511	2	krši	kosi
511	3	Izgubljeni ud i stvari nađe mlad i starac stari	Kad izgubi ud i stvari nađe mlad i čovjek stari
513	4 (3 kitica)	Prečistoj	prečistog
513	1 (4 kitica)	napastima	napadima
518	1 (2 kitica)	Rim	Rima
518	3 (4 kitica)	množinu	množinom
140		**Franjo Dugan.**	Harm. **Franjo Dugan.**